

I. DISPOSICIONS GENERALS**CAP DE L'ESTAT**

10517 *Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La greu recessió que des de 2008 ha estat experimentant l'economia espanyola, fruit de l'acumulació de desequilibris durant els anys anteriors, ha fet necessari adoptar profundes reformes urgents a fi de recuperar la sendera de creixement. Reformes que s'han inserit dins d'una estratègia de política econòmica basada en dos pilars: la consolidació fiscal i les reformes estructurals per impulsar la flexibilitat dels mercats i recuperar la competitivitat de l'economia espanyola perduda des de l'entrada a l'euro.

La intensa agenda reformadora ha permès a Espanya recuperar la seva competitivitat i, amb això, la sendera de creixement i la confiança dels mercats. Els importants avenços en la correcció dels desequilibris queden reflectits en l'evolució dels principals indicadors macroeconòmics, que mostren com Espanya ha aconseguit reduir el dèficit públic, assolir un superàvit en el compte corrent i capacitat de finançament enfront de l'exterior, disminuir l'endeutament privat, i moderar el creixement dels preus i els costos laborals.

El 2014, les dades econòmiques favorables permeten concloure que la recuperació econòmica s'està consolidant a un ritme ferm i sostingut. Espanya acumula quatre trimestres de creixement del producte interior brut i deu mesos consecutius de creació d'ocupació, amb dades corregides d'efectes estacionals i de calendari, i s'han creat prop de 300.000 llocs de treball.

Aquests indicadors positius són una mostra de la necessitat d'aprofundir en les reformes empreses per afavorir la recuperació econòmica i la creació d'ocupació. Reformes que es continuen centrant a corregir desequilibris i millorar la competitivitat.

Dins de les reformes per millorar la competitivitat s'emmarca el Pla de mesures per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, aprovat pel Consell de Ministres el passat 6 de juny, que aplega un paquet de mesures respectuoses amb el sanejament fiscal com a objectiu, que impulsin el creixement i la competitivitat present i futura de l'economia i el finançament empresarial. Totes aquestes mesures estan dirigides a augmentar la competitivitat, fomentar el funcionament eficient dels mercats i millorar el finançament, així com a millorar l'ocupabilitat.

En el marc d'aquestes mesures, aquesta Llei té tres eixos fonamentals: el primer, fomentar la competitivitat i el funcionament eficient dels mercats; el segon, millorar l'accés al finançament, i, el tercer, fomentar l'ocupabilitat i l'ocupació. A més, s'avancen algunes mesures de la reforma fiscal.

II

El primer conjunt de mesures es refereix al finançament de l'activitat econòmica.

La Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, cercava afrontar la dificultat d'accés al finançament extern per part de

les empreses espanyoles potenciant i donant més flexibilitat als instruments financers públics disponibles en l'àmbit de la internacionalització, entre els quals es troben els gestionats per la Compañía Española de Financiación del Desarrollo COFIDES, SA (COFIDES). Amb aquest objectiu, aquesta Llei va adaptar un dels instruments disponibles per a la internacionalització, per part de COFIDES, el FIEEX (Fons per a Inversions a l'Exterior), dirigit a les empreses que no són pimes.

Però, en l'escenari actual de crisi econòmica i, concretament, a causa de la dificultat d'accés al crèdit per part de les pimes espanyoles, es fa necessari actuar amb urgència per fer extensiu aquest canvi al Fons per a Operacions d'Inversió a l'Exterior de la Petita i Mitjana Empresa (FONPYME), instrument gestionat també per COFIDES, dirigit especialment a les pimes i creat, com l'anterior, per la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

La intervenció de bancs multilaterals i institucions financeres internacionals pot contribuir a millorar les condicions de finançament de les pimes espanyoles i facilitar-ne el procés d'internacionalització, impulsant així la recuperació econòmica i la creació d'ocupació al nostre país. En l'actual situació econòmica, creditícia i de qualificacions creditícies a l'economia espanyola, es pot parlar de dues grans línies genèriques de suport potencial d'aquestes institucions a favor de les pimes espanyoles. En primer lloc, la possibilitat de proporcionar, a través d'intermediaris financers, finançament en condicions preferents a les empreses per als seus projectes d'inversió i necessitats de liquiditat. En segon lloc, la relativa a proporcionar a les entitats financeres espanyoles garanties d'alta qualitat que afavoreixin la internacionalització de l'empresa espanyola. D'aquesta manera, es coadjuva que resultin acceptables internacionalment les garanties tècniques i financeres que aquestes mateixes entitats financeres ofereixen en suport dels seus clients empresarials que volen participar en processos de contractació o licitació internacional.

Convé recordar que l'ICO ha exercit en els dos últims anys un paper instrumental creixentment rellevant per facilitar i canalitzar aquests suports al teixit productiu espanyol, especialment actuant com a intermediari financer capaç d'absorbir un volum elevat de finançament procedent de bancs multilaterals i institucions financeres internacionals, que posteriorment és canalitzat cap a les pimes a través de les entitats financeres espanyoles mitjançant les línies ICO de mediació.

Per aprofitar plenament el potencial ofert pels bancs multilaterals i institucions financeres internacionals, com a finançadors potencials o bé com a garants d'alta qualitat per al procés d'internacionalització de les empreses espanyoles, s'inclou l'articulació d'un programa de garanties de l'ICO per afavorir el finançament i la internacionalització de l'empresa espanyola. Mitjançant aquest programa, les garanties que l'ICO atorgui a la seva empara –i dins dels límits quantitius que s'estableixin anualment– gaudiran al seu torn, tal com ja passa estatutàriament amb totes les obligacions relacionades amb la captació de fons de l'ICO, de la garantia directa, explícita, incondicional i irrevocable de l'Estat.

L'import de garanties i avals concedit per l'Institut de Crèdit Oficial a l'empara d'aquest programa s'ha d'imputar al límit d'endeutament que tingui autoritzat anualment l'Institut. Atesa la naturalesa contingent de les garanties i els avals, l'import concedit no té cap impacte als efectes del còmput del dèficit o el deute públic. Tampoc hi ha cap impacte en cas d'execució, atès que, en tot cas, l'ICO no forma part del sector d'administracions públiques d'acord amb el sistema europeu de comptes nacionals vigent.

Les dificultats actuals amb què es troben les pimes espanyoles en el seu procés d'internacionalització per a l'obtenció de garanties amb una qualitat suficient, unit a l'interès ja mostrat i compromès per algunes entitats financeres internacionals i bancs multilaterals per a l'aportació de garanties suficients per a les nostres pimes, determinen la necessitat urgent d'incloure aquest programa de garanties en aquesta Llei.

D'altra banda, s'acosta la finalització del període de carència de l'amortització dels préstecs formalitzats en la primera fase del mecanisme de pagaments a proveïdors articulada al Reial decret llei 4/2012, de 24 de febrer. Amb relació a aquelles operacions, mitjançant la regulació inclosa en aquesta Llei, es permetrà que les entitats locals cancel·lin els seus deutes amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors (d'ara endavant, FFPP) abans de la seva amortització.

Recentment s'han aprovat diferents paquets de mesures de modificació de les condicions financeres contingudes als contractes de préstec formalitzats per les entitats locals amb l'FFPP. Aquestes mesures es recullen a l'acord de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, les característiques principals del qual es van publicar mitjançant l'Ordre PRE/966/2014, de 10 de juny.

No obstant això, a causa de la situació financera global del sector i la millora de les condicions dels mercats financers, aquests s'estan obrint en el cas de les entitats locals, i això els pot permetre concertar operacions de refinançament o de substitució dels préstecs formalitzats amb l'FFPP en unes condicions financeres millors que les recollides en aquests últims contractes. Aquesta circumstància pot ajudar a augmentar la liquiditat de les entitats locals i a consolidar la millora de la seva situació financera.

En l'escenari actual, aquestes operacions de refinançament o substitució no serien possibles pels motius següents: primer, l'operació amb l'FFPP és una operació de préstec a llarg termini. Aquesta operació va suposar excepcionar el règim d'autorització d'operacions d'endeutament aplicable a les entitats locals, ja que no es van tenir en compte cap dels límits establerts al text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (d'ara endavant, TRLRHL) ni tampoc la finalitat de l'operació, que s'ha destinat fonamentalment a finançar despesa corrent. Segon, aquesta operació té la garantia de la participació en tributs de l'Estat. Tercer, només les operacions esmentades en el marc del mecanisme de pagaments a proveïdors es poden destinar a aquells fins. Qualsevol operació de préstec a llarg termini que es vulgui formalitzar amb una entitat financera fora d'aquest marc s'ha de destinar a finançar inversions i ha d'estar subjecta al règim del TRLRHL, i a més cal que es produeixi una renúncia a la garantia esmentada. Aquesta finalitat mai no es compliria perquè, en cas de formalitzar-se, l'operació substituiria una altra que ha finançat despesa corrent (però que només es podia fer amb aquella operació i no amb qualsevol altra present o futura).

Per tot això, es considera necessari introduir una modificació legal per possibilitar la substitució de les operacions de préstec esmentades, sempre que es compleixin les condicions i els requisits aquí previstos.

III

Dins de les mesures d'impuls a l'activitat econòmica, aquesta Llei recull les dirigides a fomentar el comerç detallista i la unitat de mercat.

La modificació de l'article 6 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, que s'efectua mitjançant aquesta Llei pretén, a més d'adequar-lo a la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, aprofundir en el procés de simplificació i racionalització dels procediments d'autorització seguits en l'àmbit del comerç detallista.

D'aquesta manera, les principals modificacions proposades en la redacció actual de l'article 6 es refereixen als aspectes següents:

S'introdueix una referència expressa a la regla general de no-submissió a autorització administrativa en l'obertura d'establiments comercials, per la qual, si no es disposa d'aquesta autorització, es pot sotmetre a declaració responsable o comunicació prèvia. Amb l'objectiu de sotmetre també a regulació bàsica la resta d'actuacions relacionades amb establiments comercials, a l'apartat primer es regulen altres situacions, com ara els trasllats i les ampliacions dels establiments, que també han estat sotmeses a un tractament heterogeni en la regulació autonòmica.

Les raons imperioses d'interès general s'ajusten a les previstes a l'article 17.1.b) de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, referides als possibles danys al medi ambient, l'entorn urbà i el patrimoni històric artístic, com a conseqüència de l'anàlisi de necessitat i proporcionalitat efectuat sobre les possibles restriccions, en coherència amb la referència a les raons imperioses d'interès general aplicables a la distribució comercial ja enumerades a la redacció anterior de l'article 6 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, i en especial, a la vista del consens existent sobre la matèria en el sector, atenent el desplegament normatiu autonòmic vigent

i la pràctica administrativa derivada d'aquest. Tot això sense perjudici que la regulació comercial actual és compatible amb la regulació sectorial en matèria de seguretat i de salut públiques, aplicable amb caràcter general a l'obertura de tot tipus d'establiments.

S'aprofundeix en les mesures per a la simplificació i racionalització administratives, i es consagra el procediment integrat per a l'autorització comercial mitjançant la inclusió de totes les actuacions en un únic procediment, que és competència d'una sola autoritat, la qual ha de gestionar les diferents fases a partir d'una mateixa sol·licitud. Amb això s'ofereix un únic interlocutor als ciutadans, cosa que facilita la seva interrelació amb l'Administració en matèria d'obertura d'establiments comercials. L'autoritat competent per atorgar autoritzacions comercials l'han de determinar les comunitats autònomes.

El termini per resoldre aquests procediments es redueix a tres mesos perquè, d'una banda, s'entén que és termini suficient per substanciar-los i, d'una altra, s'aprecia en la pràctica actual dels procediments una divergència de terminis que impedeix determinar de manera precisa el temps total utilitzat per evacuar-los. Sovint s'estableixen terminis successius per a actuacions independents –que es podrien dur a terme de manera simultània– que no contribueixen a clarificar el termini total utilitzat efectivament, i per això s'entén oportú establir un límit dins del qual s'hagi de produir la resolució corresponent (atorgament o no de l'autorització), de manera que s'agilitzin els tràmits, quan sigui possible, se suprimeixin els prescindibles o bé es tramitin de manera simultània.

S'emprèn aquesta reforma de l'article 6 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, en compliment del que preveu la Llei 20/2013, de 9 de desembre, que atorgava un termini de sis mesos per procedir a les modificacions normatives necessàries per adequar la legislació sectorial vigent a la Llei de garantia de la unitat de mercat.

D'altra banda, aquesta Llei recull un conjunt de mesures urgents de caràcter liberalitzador en l'àmbit de la distribució comercial. L'eliminació de restriccions en aquest àmbit ha estat una recomanació reiterada d'organismes internacionals com ara el Fons Monetari Internacional i l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic.

Així, s'aprofundeix en la liberalització d'horaris, operada pel Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.

La Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, es modifica amb la finalitat de garantir la consideració i motivació efectives de les circumstàncies que cal tenir en compte per determinar les zones de gran afluència turística per part de les comunitats autònomes a instància dels ajuntaments, que es van regular per primera vegada amb caràcter bàsic al Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol. A aquests efectes, es reforça la necessitat que tant les sol·licituds municipals de declaració de zona de gran afluència turística com les resolucions de les comunitats autònomes estiguin fonamentades degudament en criteris objectius, de manera que, en els supòsits en què no ho estiguin i es produeixin restriccions injustificades d'àmbits territorials o períodes temporals de durada en aquestes zones, regeixi el principi de llibertat d'horaris per a tot el municipi i la totalitat del període anual, respectant en tot cas la sol·licitud municipal en els supòsits que estigui motivada degudament.

Amb el mateix objectiu, es redueix el llindar de població dels municipis de més de 200.000 habitants a més de 100.000 habitants, i el de les pernoctacions de més d'un milió de pernoctacions a més de 600.000 pernoctacions, amb la finalitat d'elevat el nombre de ciutats espanyoles que estan obligades a declarar almenys una zona de gran afluència turística, i hi queden incloses les deu noves ciutats que s'enumeren a l'annex I d'aquesta Llei, que s'uneixen a les catorze obligades anteriorment que s'enumeren a l'annex del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol.

En coherència amb aquestes modificacions de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, s'estableix que les comunitats autònomes on s'ubiquin municipis que hagin complert aquests requisits l'any 2013 han de declarar almenys una zona de gran afluència turística en els municipis esmentats en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, i que, en absència d'aquesta declaració, aquests municipis han de disposar de plena llibertat d'horaris comercials durant tot el període anual en tot el seu àmbit.

De manera semblant, pel que fa als municipis respecte als quals encara no s'hagi adoptat aquesta declaració en compliment de la disposició addicional onzena del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, s'habilita un termini de dos mesos des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, perquè les comunitats autònomes adoptin la resolució corresponent, de manera que en cas que no es resolgui en aquest termini, s'ha d'entendre així mateix que els municipis afectats disposen de plena llibertat d'horaris comercials durant tot el període anual en tot el terme municipal.

Aquestes modificacions en la regulació de les zones de gran aflluència turística, definides per primera vegada el 2012, tenen per objecte aprofitar les sinergies procedents de la relació entre el turisme i el comerç, atès que el turisme és un factor d'empenta de l'activitat comercial que augmenta la capacitat de generació d'ocupació i d'activitat econòmica. En altres paraules, una oferta comercial àmplia, variada i disponible en els moments d'aflluència turística multiplica, sens dubte, l'impacte econòmic del turisme i contribueix a generar creixement i ocupació.

Aquesta realitat justifica tant la introducció de nous criteris per delimitar i declarar zones de gran aflluència turística com la revisió dels indicadors que condicionen la declaració obligatòria de zones, que permetrà incrementar el nombre de grans poblacions que han de disposar com a mínim d'una zona d'aquesta naturalesa i que es poden beneficiar del fort increment del nombre de turistes i de la despesa turística el 2014.

En definitiva, les modificacions normatives contingudes en aquesta Llei en matèria de liberalització d'horaris comercials porten causa i persegueixen l'objectiu de millorar l'ocupació i les vendes, augmentar la capacitat productiva del país, fomentar la inversió empresarial per mantenir l'obertura dels establiments, i dinamitzar el consum privat i el volum de negoci del sector. Així mateix, suposen una millora del servei als consumidors i la seva llibertat d'elecció, amb la qual cosa responen als canvis socials, maximitzen els ingressos per turisme i augmenten el potencial turístic del país. D'altra banda, convé assenyalar un efecte positiu en la conciliació de la vida laboral i familiar i en la capacitat de competència del comerç tradicional amb el comerç en línia. Finalment, es pretén facilitar als municipis la declaració de noves zones de gran aflluència turística de manera que els afectats puguin disposar de les eines necessàries per instar la seva declaració en el termini més curt possible.

D'altra banda, la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, exigeix una avaluació i revisió permanents dels mitjans d'intervenció de les administracions públiques per garantir el lliure accés al mercat i la igualtat en l'exercici de les activitats econòmiques a tot el territori nacional.

Com a resultat de l'avaluació de la normativa vigent en matèria de cinematografia, es considera necessari emprendre una modificació puntual de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema, per suprimir l'obligació d'inscripció al Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals, o en l'equivalent de les comunitats autònomes, que s'exigia fins ara com a requisit habilitador a les empreses productores i distribuïdores. Igualment, l'exigència d'inscripció que s'imposava als titulars de les sales d'exhibició cinematogràfica se substitueix per una comunicació, necessària per verificar el compliment dels procediments establerts per al control d'assistència i la declaració de rendiments, així com del control de l'obligació de quota de pantalla. De manera congruent amb aquestes modificacions en les obligacions d'inscripció, s'aprova una revisió del règim jurídic del Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals, que es reordena amb un propòsit declaratiu i informatiu i al qual han d'accedir les empreses del sector mitjançant una inscripció practicada d'ofici quan aquestes empreses iniciïn davant de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals qualsevol procediment relatiu a l'obtenció de certificats, crèdits, ajudes i altres estímuls previstos a la Llei 55/2007, de 28 de desembre, tot això per facilitar i agilitzar les actuacions successives que es puguin dur a terme en qualsevol altre procediment.

Pel que fa a les inscripcions efectuades pels registres d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals autonòmics, es manté la previsió que aquestes inscripcions comporten la

seva inscripció al registre de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals, però, a més, es reconeix la possibilitat d'un accés voluntari a aquest registre, mitjançant una sol·licitud, per a les empreses radicades en alguna comunitat autònoma que no disposin de registre d'empreses propi i necessitin acreditar la seva inscripció en qualsevol procediment administratiu.

Les targetes de crèdit i debit constitueixen un dels instruments de pagament que han adquirit més rellevància en els darrers anys, amb més de setanta milions d'unitats en circulació emeses a Espanya i un volum anual de transaccions pròxim als cent mil milions d'euros. Són, sense cap dubte, l'instrument de pagament electrònic utilitzat amb més freqüència en les compres detallistes. Així, el funcionament correcte d'aquest mercat de pagaments no només ha de resultar clarament beneficiós per a detallistes i consumidors, sinó que, sempre que l'ús dels sistemes de pagament se situï en un nivell econòmicament eficient, s'ha de fomentar la innovació en el sector i les millors condicions per a la formació i transparència de preus.

Recentment, en l'àmbit de la Unió Europea, la Comissió ha posat en marxa una proposta de reglament sobre les taxes d'intercanvi per a operacions de pagament basades en una targeta, amb l'objectiu de regular i limitar les taxes d'intercanvi i complementar d'aquesta manera el marc normatiu vigent en l'àmbit dels serveis de pagament a la Unió Europea, amb el fi d'aconseguir un autèntic mercat interior de pagaments.

El context econòmic actual de recuperació econòmica incipient i la necessitat d'impulsar el mercat espanyol de pagaments electrònics aconsella avançar l'adopció d'aquestes mesures a Espanya per garantir l'existència d'uns pagaments electrònics segurs, eficients, competitius i innovadors que dinamitzin el consum.

Així, l'objectiu de limitar les taxes d'intercanvi és incentivar l'ús de les targetes de pagament i aconseguir millorar-ne l'acceptació, fomentant la innovació en el sector en aquesta àrea, en especial respecte als pagaments d'imports petits. Es busca propiciar que els consumidors vegin ampliada la possibilitat d'utilitzar diferents mitjans de pagament i impulsar l'eficiència en l'ús de les targetes en els diferents canals de comercialització, siguin els físics i tradicionals o els vinculats al comerç electrònic i a l'ús del telèfon mòbil.

En concret, la limitació de les taxes d'intercanvi és aplicable a les operacions efectuades amb targeta de pagament, amb una limitació màxima del 0,2% en debit i del 0,3% en crèdit. Per a pagaments inferiors a 20 euros s'estableix un límit màxim del 0,1% en targetes de debit i del 0,2% en targetes de crèdit. Addicionalment, per als pagaments amb targetes de debit, el nivell màxim de la taxa ha de ser, en tot cas, de 7 cèntims d'euro, que s'aplica, per tant, a tots els pagaments d'un import superior a 35 euros.

La limitació d'aquestes taxes tindrà un efecte beneficiós per al comerç detallista, que veurà reduït el seu cost en les transaccions amb targetes. Amb vista a traslladar immediatament aquest benefici als clients finals (ordenants dels pagaments), es prohibeix expressament que les empreses beneficiàries del pagament traslladin qualsevol tipus de despesa o quotes addicionals per la utilització de la targeta de debit o de crèdit.

Aquest règim jurídic es complementa amb determinades mesures dirigides a la transparència, la vigilància i el control de l'aplicació de la nova regulació. En particular, els proveïdors de serveis de pagament han d'informar el Banc d'Espanya de les taxes de descompte i d'intercanvi aplicades efectivament als serveis de pagament en operacions amb targeta que es presten més habitualment. Aquesta informació s'ha de publicar a la pàgina electrònica del Banc d'Espanya i a la del proveïdor dels serveis de pagament, i permetrà el seguiment adequat dels efectes d'aquesta norma i de l'evolució general dels costos en aquest tipus de pagaments.

Així mateix, s'encomana a l'Observatori de Pagaments amb Targeta Electrònica que faci el seguiment de l'aplicació de les limitacions amb una atenció especial als costos repercutits en comerciants i consumidors i usuaris.

IV

En l'exercici de la competència exclusiva estatal, tenint en compte la gestió directa dels aeroports d'interès general, aquesta Llei precisa el règim de la xarxa d'aeroports

d'interès general com a servei d'interès econòmic general, amb l'objecte de garantir la mobilitat dels ciutadans i la cohesió econòmica, social i territorial, per assegurar l'accessibilitat, la suficiència i la idoneïtat de la capacitat de les infraestructures aeroportuàries, la sostenibilitat econòmica de la xarxa, així com la continuïtat i la prestació adequada dels serveis aeroportuaris bàsics. D'altra banda, la gestió en xarxa garanteix la sostenibilitat econòmica dels aeroports integrats en aquesta ja que permet, en condicions de transparència, objectivitat i no-discriminació, el sosteniment de les infraestructures deficitàries.

La garantia del compliment dels objectius d'interès general que s'han definit s'aconsegueix per una doble via. D'una banda, s'estableix la integritat de la xarxa d'aeroports ja que la seva pervivència assegura la mobilitat dels ciutadans i la cohesió econòmica, social i territorial, en termes d'accessibilitat, suficiència, idoneïtat, sostenibilitat i continuïtat. De l'altra, s'estableix el marc a què estan subjectes els serveis aeroportuaris bàsics i les característiques i condicions que aquesta xarxa ha de tenir per garantir els objectius d'interès general. Així, es prohibeix el tancament o l'alienació, total o parcial, de qualsevol de les instal·lacions o infraestructures aeroportuàries necessàries per mantenir la prestació de serveis aeroportuaris, excepte autorització del Consell de Ministres o del Ministeri de Foment, que només es pot concedir si no afecta els objectius d'interès general que aquesta xarxa ha de garantir, i sempre que no en comprometi la sostenibilitat; l'absència d'aquesta autorització es lliga a la sanció de nul·litat de ple dret, tot això com a garantia del manteniment íntegre de la xarxa aeroportuària estatal; es defineixen les tarifes aeroportuàries i els seus elements essencials, els serveis aeroportuaris bàsics i el marc per determinar els estàndards mínims de qualitat, la capacitat i les condicions de prestació dels serveis i les inversions que es requereixen per al compliment, així com les condicions per a la recuperació dels costos derivats de la provisió d'aquests serveis aeroportuaris bàsics.

Quant als ingressos del gestor aeroportuari lligats als serveis aeroportuaris bàsics, aquests tenen naturalesa de prestacions patrimonials públiques. La seva regulació respecta la reserva de llei en la seva creació per la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, modificada per la Llei 1/2011, de 4 de març, i en la determinació dels seus elements essencials. La fixació de l'ingrés màxim per passatger per a cada any del quinquenni al Document de Regulació Aeroportuària (DORA) aprovat pel Consell de Ministres, o la determinació d'aquestes prestacions patrimonials públiques per part del Consell d'Administració d'Aena, constitueixen mers actes d'aplicació de la metodologia i les fórmules d'actualització anual, i, si s'escau, de l'impacte de les bonificacions previstes en aquesta llei, per la qual cosa queda salvaguardada la reserva legal exigible a aquest tipus de prestacions.

Com passa amb els models reguladors d'altres països del nostre entorn, els ingressos del gestor aeroportuari associats als serveis aeroportuaris bàsics estan condicionats pel compliment d'un ingrés màxim anual per passatger, que es determina basant-se en la recuperació de costos eficients així reconeguts pel regulador.

El compliment o incompliment de certes condicions de qualitat del servei o inversió determina l'aplicació d'incentius o penalitzacions sobre aquests ingressos màxims anuals autoritzats per passatger que, juntament amb les desviacions respecte als valors planificats, ha d'assumir el gestor amb càrrec a altres ingressos, entre d'altres, els ingressos comercials, els associats a la seva activitat internacional o per la gestió urbanística.

La gestió dels serveis aeroportuaris no essencials, així com la gestió comercial de les infraestructures o la seva explotació urbanística, queda subjecta al lliure mercat.

L'instrument que estableix les obligacions concretes derivades d'aquest marc és el Document de Regulació Aeroportuària (DORA), adoptat per períodes quinquennals, amb l'audiència prèvia de les organitzacions representatives dels usuaris dels aeroports de la xarxa. No obstant això, cal trametre un informe del DORA als comitès de coordinació aeroportuària creats pel Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.

Finalment, s'adequa al nou marc regulador el règim jurídic de transparència, consultes, no-discriminació i supervisió en matèria de tarifes aeroportuàries, adaptant l'establert a la transposició de la Directiva 2009/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 2009, relativa a les taxes aeroportuàries, i vigent en entrar en vigor aquesta Llei.

Així mateix, l'articulació d'aquest règim jurídic permet establir les condicions que assegurin que la xarxa d'aeroports d'interès general compleixi el seu propòsit com a servei d'interès econòmic general, en el supòsit que es doni entrada al capital privat a Aena, SA, alhora que, amb subjecció estricta al principi de proporcionalitat, s'equilibra el dret a la llibertat d'empresa en un marc d'economia de lliure mercat, reconegut a l'article 38 de la Constitució, amb la intervenció pública per garantir l'interès general segons preveu l'article 128.1 de la Carta Magna. El règim articulat s'adequa, a part d'això, al que preveu l'article 14 del Tractat de funcionament de la Unió Europea.

L'adopció d'aquest règim, d'altra banda, és necessària per reforçar l'eficiència econòmica i l'eficàcia en la gestió de la xarxa d'aeroports d'interès general, a fi de potenciar l'activitat de transport aeri, principal beneficiària, tot i no desconèixer l'impacte positiu que suposarà la major eficiència en la gestió aeroportuària en altres segments de l'aviació, com ara l'aviació general i esportiva. Addicionalment, adoptar el nou marc jurídic amb caràcter previ a qualsevol decisió sobre l'entrada de capital privat en el capital social d'Aena, SA, és imprescindible per garantir la confiança de l'inversor.

En aquest sentit, és important assenyalar que la trajectòria seguida per Aena Aeropuertos durant els últims anys, la conjuntura econòmica espanyola actual i la situació general dels mercats financers fan possible l'entrada de capital privat en la gestió d'Aena Aeropuertos a curt termini, i cal en tot cas dotar el sistema de les característiques bàsiques que possibilitin fer realitat aquesta oportunitat.

Així, s'ha de configurar un sistema de regulació econòmica sòlid, estable i previsible, que doni confiança i certesa als mercats i que permeti, a curt termini, que la comunitat inversora percebi que el marc sota el qual es desenvoluparà la seva inversió garanteix la recuperació dels seus costos regulats i la retribució adequada dels seus actius, tot això de manera certa i visible, sense que aquestes característiques hagin d'estar renyides amb els principis inqüestionables de bona gestió empresarial exigits pel regulador. Tot això ha de permetre maximitzar la valoració de la nostra xarxa d'aeroports, aspecte del qual sens dubte es beneficiarà la nostra economia i la nostra societat.

L'entrada de capital privat a Aena Aeropuertos ha d'anar acompanyada necessàriament d'un complex procés de valoració, de diversos mesos de durada, en què analistes i inversors han de procedir a valorar la societat, examinant de manera detallada tots els components de la seva inversió, en què l'entorn regulador ha d'exercir un valor clau i que no fa més que refermar la necessitat de disposar d'un marc de regulació conegut.

Les raons que justifiquen la necessitat d'adoptar aquestes mesures són coadjuvar a la potenciació del transport aeri, que, per la seva connexió amb la principal activitat econòmica del país, el turisme, es constitueix en font d'ocupació i motor de l'activitat econòmica, en particular en un context econòmic en què el turisme és essencial per reactivar l'activitat econòmica del país, mitjançant l'establiment de les mesures necessàries per assegurar la gestió eficient dels aeroports, assegurant que compleixen les obligacions d'interès general com a servei d'interès econòmic general.

Així mateix, atenent el context econòmic, també és necessari establir aquest marc normatiu per aprofitar les oportunitats de mercat i assegurar el màxim valor de la xarxa.

V

Els avenços científics i tècnics han contribuït en els darrers anys al progrés de l'aviació i han permès l'aparició de nous usuaris de l'espai aeri, que reben diversos noms, com ara drones, RPA (per les seves sigles en anglès, «Remotely Piloted Aircraft») o UAV (per les seves sigles en anglès, «Unmanned Aerial Vehicle»).

Així mateix, aquests avenços tecnològics han permès una reducció considerable del cost d'adquisició d'aquest tipus d'aeronaus, així com una proliferació del seu ús de

manera gairebé indiscriminada, amb els consegüents riscos a la seguretat aèria que això comporta.

Per garantir una transició progressiva i un alt nivell de seguretat de l'aviació civil, cal establir el règim jurídic específic aplicable a aquestes aeronaus i a les activitats aèries que duen a terme. Aquestes mesures normatives han de reflectir l'estat actual de la tècnica, i han de recollir al mateix temps les necessitats de la indústria del sector i potenciar-ne els usos.

Aquesta Llei estableix les condicions d'explotació d'aquestes aeronaus per a la realització de treballs tècnics o científics o, en els termes de la normativa de la Unió Europea, operacions especialitzades, així com per a vols de prova de producció i de manteniment, de demostració, per a programes d'investigació sobre la viabilitat d'efectuar determinades activitats amb aeronaus civils pilotades per control remot, de desenvolupament de nous productes o per demostrar la seguretat de les operacions específiques de treballs tècnics o científics, cosa que permet, d'aquesta manera, fer-ne una aplicació immediata.

Aquestes condicions, l'aplicació de les quals té caràcter temporal, es completen amb el règim general de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, de navegació aèria, que es modifica per establir el marc jurídic general per a l'ús i l'operació de les aeronaus civils pilotades per control remot i recull, de conformitat amb el que preveu la normativa de la Unió Europea sobre operacions especialitzades, la doble possibilitat de sotmetre la realització de l'activitat a una comunicació prèvia o una autorització.

El règim específic de les operacions de les aeronaus civils pilotades per control remot s'ha d'establir reglamentàriament, d'acord amb l'estat de la tècnica. Tanmateix, mentre es procedeix a aquest desplegament reglamentari, amb el règim temporal establert en aquesta Llei es garanteixen les operacions del sector amb els nivells necessaris de seguretat. S'aborda exclusivament l'operació d'aeronaus civils pilotades per control remot d'un pes inferior als 150 kg i les d'un pes superior destinades a la realització d'activitats de lluita contra incendis i recerca i salvament, atès que, en general, la resta estarien subjectes a la normativa de la Unió Europea.

Les raons per establir el marc jurídic aplicable a les operacions de les aeronaus civils pilotades per control remot es deriven de la necessitat de proporcionar un marc jurídic en condicions de seguretat que permeti desenvolupar un sector tecnològicament punter i amb gran capacitat de creixement, en particular tenint en compte que en el context econòmic actual es fa necessari establir mesures que permetin diversificar l'activitat econòmica i potenciar l'activitat industrial, en benefici de l'economia i l'ocupació. En aquest sentit és rellevant, per exemple, que a França, dos anys després de la regulació de l'activitat, tenen més de 600 empreses habilitades per operar aquestes aeronaus.

És necessari potenciar la competitivitat de la indústria espanyola, i posar-la així en un pla d'igualtat amb altres estats del nostre entorn que ja han abordat la regulació del sector o estan en procés de regulació.

Adicionalment, és preceptiu dotar d'un marc jurídic un sector que no té disposicions específiques. Cal, per tant, garantir la seguretat de les operacions aèries i de les persones i béns subjacents, que permeti l'operació d'aquestes aeronaus en condicions de seguretat i el seu control per part de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, en evitació de riscos de seguretat que poden provocar accidents o incidents d'aviació.

D'altra banda, les competències dels ministeris de Defensa i Foment en matèria d'espai aeri s'articulen a través del que disposen el Reial decret llei 12/1978, de 27 d'abril, sobre fixació i delimitació de facultats entre els ministeris de Defensa i de Transports i Comunicacions en matèria d'aviació civil, i la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria.

De conformitat amb aquest règim, corresponen al Ministeri de Defensa, a més de les competències relacionades amb la defensa de l'espai aeri de sobirania nacional, la competència en matèria d'estructuració de l'espai aeri, el control de la circulació aèria operativa i, en temps de conflicte armat o en circumstàncies extraordinàries o d'emergència, acordades respectivament pel president del Govern o el Ministeri de Defensa, el control de la circulació aèria general. Per la seva part, correspon al Ministeri

de Foment exercir les competències en matèria de control de la circulació aèria general en temps de pau.

Atenent, no obstant això, la incidència que l'exercici de les competències respectives té en les matèries atribuïdes a cada departament ministerial, s'atribueixen la coordinació, l'estudi i l'informe dels afers relacionats amb l'espai aeri a una comissió interministerial integrada per representants de tots dos ministeris, en l'actualitat, la Comissió Interministerial entre Defensa i Foment (d'ara endavant, CIDEFO).

L'experiència acumulada i la normativa europea per al cel únic, en particular sobre l'ús flexible de l'espai aeri, aconsellen reorganitzar l'atribució de competències i l'exercici de les funcions en matèria d'espai aeri, alhora que cal actualitzar la resta de funcions atribuïdes a CIDEFO i concretar-les en les estrictament necessàries per a la coordinació entre els ministeris de Defensa i Foment.

Amb aquest objecte, aquesta Llei atribueix als ministeris de Defensa i Foment la competència conjunta en matèria de política i estratègia per a l'estructuració i la gestió de l'espai aeri, així com l'adopció de les mesures específiques en aquest àmbit. Al Ministeri de Foment li atribueix la determinació de les condicions o restriccions d'ús de l'espai aeri per a la circulació aèria general davant de situacions de crisi ordinàries generades per fenòmens naturals, accidents o qualsevol altra circumstància similar, i reserva al Ministeri de Defensa les competències sobre la matèria en situacions extraordinàries o d'emergència declarades pel president del Govern o el Ministeri de Defensa.

Per completar aquest règim, s'atribueixen a CIDEFO funcions executives i decisòries en l'àmbit de les competències compartides en matèria d'estructuració i gestió de l'espai aeri que, d'acord amb el que preveu el Reglament (CE) núm. 2150/2005 de la Comissió, de 23 de desembre de 2005, pel qual s'estableixen normes comunes per a la utilització flexible de l'espai aeri, s'han d'adoptar mitjançant un procés conjunt civil militar, per la qual cosa és especialment pertinent el seu exercici a través d'aquest òrgan col·legiat.

D'altra banda, s'actualitza el règim de delimitació de competències entre els ministeris de Defensa i Foment amb relació a les bases aèries obertes al trànsit civil i els aeròdroms d'utilització conjunta, i s'incorpora a la Llei 21/2003, de 7 de juliol, el règim previst al Reial decret llei 12/1978, de 27 d'abril, que es deroga.

En aquest context d'actualització en matèria de competències es concreta, així mateix, la competència del Ministeri de Foment amb relació a la supervisió del compliment de la normativa en matèria de cel únic.

A més, es modifica la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, i s'adapta la normativa nacional a la normativa comunitària de cel únic, per establir una obligació general per a les persones que puguin posar en risc la seguretat, la regularitat i la continuïtat de les operacions, segons la qual s'han d'abstenir d'exercir, en l'entorn aeroportuari, conductes que impliquin aquests riscos, en particular mitjançant l'ús d'elements, llums, projectors o emissions làser.

També s'actualitza el règim d'infraccions de la llei, amb l'objecte de tipificar les accions o omissions dels subjectes aeronàutics que infringeixen el que disposa el Reglament (UE) núm. 255/2010 de la Comissió, de 25 de març de 2010, pel qual s'estableixen normes comunes sobre la gestió d'afluència del trànsit aeri.

Per raons de seguretat jurídica, es concreta que els procediments sobre autorització d'operacions aèries i ús d'espai aeri i sobre operacions especials queden inclosos en l'excepció prevista a l'article 43.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions i procediment administratiu comú, a la regla del silenci administratiu positiu en virtut de la raó imperiosa d'interès general de preservar la seguretat aèria. Per raons idèntiques, s'exceptuen d'aquesta regla les autoritzacions de les operacions i activitats efectuades per les aeronaus pilotades per control remot.

VI

En l'àmbit portuari, les mesures estan dirigides a la millora de la competitivitat i la connectivitat terrestre dels ports d'interès general.

A aquest efecte, es procedeix a introduir modificacions al text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, que estan dirigides a potenciar la competitivitat en el sector portuari i l'increment de la inversió privada en infraestructures portuàries i de connexió entre els modes de transport marítim i terrestre, cosa que coadjuvarà a potenciar el transport intermodal.

Així, les mesures que en aquest sentit s'adopten en aquesta Llei estan dirigides bàsicament: a) a l'increment del termini de les concessions demaniales portuàries, que s'eleva al límit màxim de 50 anys, per la qual cosa cal introduir la norma de dret transitori corresponent que reguli l'ampliació del termini inicial de les concessions atorgades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol; b) a la introducció d'un nou supòsit de pròrroga extraordinària associada a la contribució per al finançament d'infraestructures de connectivitat portuària i millora de les xarxes de transport de mercaderies; c) a la creació del Fons financer d'accessibilitat terrestre portuària, i d) a l'aixecament de la prohibició de destinar a ús hoteler, a albergs o a allotjament determinades infraestructures portuàries en desús, situades dins del domini públic portuari i subjectes a protecció per formar part del patrimoni històric, a fi d'afavorir la preservació d'aquest patrimoni, en els mateixos termes previstos per als fars.

Pel que fa a la regulació del termini concessional, l'evolució del mercat logístic fa necessari un gran volum d'inversió per mantenir els nivells d'eficiència i competitivitat en un marc global. En aquest context es constata que les noves necessitats d'inversió requereixen períodes d'amortització més llargs, que sobrepassen els terminis concessionals màxims que la legislació vigent autoritza.

A més, cal homogeneïtzar els màxims terminis concessionals portuaris a Espanya amb els existents als ports europeus per tal que el sector portuari nacional estigui en igualtat de condicions competitives en l'escenari internacional i no sigui una debilitat per captar inversió privada.

L'increment del termini màxim de les concessions contribueix a potenciar encara més la figura concessional com a instrument de col·laboració publicoprivada, i afavoreix l'execució de projectes amb rendibilitat atractiva per als operadors portuaris, així com la introducció de noves tecnologies i processos en les concessions existents que permeten millorar l'eficiència, incloent-hi l'eficiència energètica, amb l'objecte d'incrementar la competitivitat, fet que suposarà una acceleració de la inversió privada i l'activitat econòmica als ports.

L'augment dels terminis concessionals suposarà l'increment de la competitivitat del sector respecte als nostres competidors internacionals i reduirà els costos logístics per a la indústria espanyola pel que fa a exportacions i importacions, fet que potenciarà l'increment de l'activitat econòmica i la generació d'ocupació en el sector, així com en la indústria nacional per abaratiment dels seus costos logístics.

En relació amb l'anterior, també s'ha d'incloure una norma de dret transitori, aplicable a les concessions atorgades amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, a fi de permetre que els seus titulars puguin, en determinades condicions, beneficiar-se de l'ampliació del termini màxim de les concessions a 50 anys, fet que permetrà igualar la posició competitiva d'aquests concessionaris amb la d'aquells que en el futur obtinguin la seva concessió sense el límit dels 35 anys de termini màxim concessional vigent fins ara.

En resum, es recull la possibilitat d'ampliar el termini de concessions ja existents sempre que el concessionari es comprometi a dur a terme almenys una de les següents actuacions: una inversió addicional rellevant, una contribució al finançament d'infraestructures de connexió terrestre dels ports i, finalment, una reducció de les tarifes màximes que li puguin ser aplicables.

S'amplien també els supòsits de pròrroga extraordinària, i s'afegeix al de la inversió addicional ja existent la possibilitat de finançament dels accessos terrestres als ports, l'adaptació de la xarxa general ferroviària d'ús comú o la millora de les xarxes generals de transport per afavorir la intermodalitat i el transport ferroviari de mercaderia, amb l'objecte de millorar la posició competitiva dels ports.

La necessitat de la implantació està associada a la pèrdua creixent de competitivitat dels ports espanyols en l'escenari internacional pels seus alts costos i a la possibilitat de pèrdua d'importants inversions per aquesta raó.

Una altra de les mesures adoptades en aquesta Llei, suposa, com s'ha indicat, la creació del Fons financer d'accessibilitat terrestre portuària a través de les aportacions de les autoritats portuàries i ports de l'Estat en concepte de préstec. La creació d'aquest Fons ha de permetre generar unes condicions més favorables de finançament per pal·liar el dèficit de connexions viàries i ferroviàries als ports d'interès general, que n'estan malmetent la competitivitat i hi estan condicionant la inversió privada concessional.

La construcció d'accessos terrestres als ports i la connectivitat adequada és un factor estratègic per potenciar els ports espanyols com a plataforma logística del sud d'Europa, i també és un factor important de competitivitat. Cal articular mesures per poder afrontar la construcció d'aquests accessos, ja que part de la inversió privada està condicionada en alguns casos a aquesta.

Finalment, dins del denominat domini públic portuari hi ha determinades infraestructures que formen part del patrimoni històric i a les quals es considera necessari, per afavorir-ne la preservació, estendre les excepcions establertes a la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant per a les instal·lacions de senyalització marítima, i es considera la possibilitat d'utilització hotelera, fet que contribuirà a la seva protecció i evitarà, al mateix temps, el gravamen que suposa per a les autoritats portuàries mantenir aquestes construccions i instal·lacions en desús, que cal conservar, però que no tenen viabilitat per a nous usos portuaris; així com a impulsar el desenvolupament turístic de les zones en què s'ubiquen.

Aquesta mesura està determinada pel deteriorament creixent d'aquest patrimoni històric a causa del seu dilatat període sense activitat i les dificultats pròpies del manteniment d'immobles d'una antiguitat notable, que requereixen la més ràpida col·laboració de la iniciativa privada per garantir-ne la conservació.

Les modificacions que s'introdueixen al text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant s'adopten a l'empara del títol competencial que a favor de l'Estat es deriva de l'article 149.1 de la Constitució, respecte a les matèries enumerades amb els ordinals 20.ª i 21.ª.

VII

En matèria energètica s'adopten una sèrie de mesures dirigides a garantir la sostenibilitat i l'accessibilitat en els mercats d'hidrocarburs, així com a establir un sistema d'eficiència energètica en línia amb les directrius europees.

El Reial decret 1085/1992, d'11 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'activitat de distribució de gasos líquats del petroli (d'ara endavant, GLP), estableix, a l'article 25, que les empreses subministradores de GLP han d'efectuar el subministrament a tot aquell qui ho demani i ampliar-lo a tot abonat que ho sol·liciti, sempre que el lloc on s'hagi de fer el lliurament del gas estigui dins de l'àmbit geogràfic de l'autorització atorgada.

Pel que fa als agents del mercat, la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, va mantenir la figura de l'operador a l'engròs, però va modificar la figura de l'empresa subministradora de GLP, i es va crear el comercialitzador al detall de GLP a granel i el comercialitzador al detall de GLP envasat. Així mateix, en la modificació d'aquesta Llei donada per la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, es van eliminar els règims d'autorització per exercir l'activitat d'operador a l'engròs de GLP i de comercialitzador al detall de GLP a granel, que es va substituir per una comunicació d'inici d'activitat, acompanyada d'una declaració responsable segons la qual es compleixen els requisits exigits per al seu exercici.

La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, estableix a l'article 47.1 que la comercialització al detall de gasos líquats del petroli envasats s'ha d'efectuar lliurement, si bé a l'article 47.3 disposa que només es poden establir pactes de subministrament en

exclusiva de gasos líquats del petroli envasats, entre els operadors i els comercialitzadors, quan es garanteixi als usuaris que ho sol·licitin el subministrament domiciliari de gasos líquats del petroli envasats.

Així mateix, a l'article 49 estableix que tots els consumidors tenen dret al subministrament de productes derivats del petroli al territori nacional, en les condicions previstes a la mateixa llei i a les normes que la despleguen.

A més, el Reial decret llei 15/1999, d'1 d'octubre, pel qual s'aproven mesures de liberalització, reforma estructural i increment de la competència en el sector d'hidrocarburs, va recollir mesures específiques per a una major liberalització i increment de la competència en la comercialització dels gasos líquats del petroli envasats, salvaguardant els interessos dels consumidors en un mercat de marcat caràcter social, per al qual, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria quarta de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, es va establir un règim de preus màxims de venda al públic, abans d'impostos, inclòs el subministrament domiciliari.

En el moment actual, atès que el mercat dels gasos líquats del petroli envasats disposa d'un col·lectiu de consumidors ubicats en zones d'accés difícil i, conseqüentment, amb falta d'alternatives energètiques, i el subministrament en envasos amb càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms va dirigit a un col·lectiu on hi ha consumidors de marcat caràcter social, es considera d'extraordinària i urgent necessitat l'actualització dels termes de l'obligació de subministrament a domicili de GLP envasat per assegurar que tots els consumidors d'aquest tipus d'envasos que ho sol·licitin tinguin a la seva disposició gasos líquats del petroli envasats subministrats al seu propi domicili.

Per a això, s'estableix que, en l'àmbit peninsular i en cadascun dels territoris insulars i extrapeninsulars, l'operador a l'engròs de GLP amb més quota de mercat per les seves vendes en el sector dels gasos líquats del petroli envasat en envasos amb càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms, exceptuats els envasos de mescla per a usos dels gasos líquats del petroli com a carburant, ha d'efectuar el subministrament domiciliari a tot aquell qui ho demani dins de l'àmbit territorial corresponent.

Aquesta llei recull l'àmbit d'aplicació dels preus màxims de venda al públic dels gasos líquats del petroli envasats que el ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, pot establir mentre les condicions de concurrència i competència en aquest mercat no es considerin suficients. Aquests preus són aplicables, si s'escau, als gasos líquats del petroli envasats, en envasos amb càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms, que tinguin una tara superior a 9 quilograms, a excepció dels envasos de mescla per a usos dels gasos líquats del petroli com a carburant.

D'aquesta manera, es liberalitza el preu de venda dels gasos líquats del petroli envasats en envasos amb càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms que tinguin una tara inferior a 9 quilograms. L'objectiu d'aquesta liberalització és incentivar les inversions que es tradueixen en un menor consum energètic i faciliten el subministrament domiciliari, i que suposen a més una millora del servei prestat al client. Així mateix, es pretén afavorir les condicions de concurrència i competència del mercat.

No obstant això, per garantir que tots els consumidors puguin disposar al seu propi domicili de gasos líquats del petroli, en envasos amb càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms, al preu màxim regulat, aquesta liberalització s'emprèn amb la restricció que, en cas que l'operador a l'engròs de GLP amb obligació de subministrament domiciliari no disposi d'envasos amb una tara superior a 9 quilograms, l'obligació de subministrament domiciliari als preus màxims de venda regulats s'estén als envasos amb una tara inferior a 9 quilograms, en l'àmbit territorial corresponent.

La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, va establir el règim jurídic de les activitats relacionades amb els hidrocarburs líquids i gasosos; a l'article segon atribueix a aquestes activitats la consideració d'activitats d'interès econòmic general, i a l'article 60 defineix com a activitats regulades la regasificació, el transport, l'emmagatzematge bàsic i la distribució de gas, i tant el seu règim econòmic com el seu funcionament s'han d'ajustar a aquesta llei.

El capítol VII del títol IV de la Llei del sector d'hidrocarburs va establir les bases del règim econòmic de les activitats esmentades desplegat pel Reial decret 949/2001, de 3 d'agost, pel qual es regula l'accés de tercers a les instal·lacions gasistes i s'estableix un sistema econòmic integrat del sector de gas natural.

El marc regulador establert a partir del Reial decret 949/2001 per al sistema econòmic integrat del sector del gas natural ha permès desenvolupar les infraestructures necessàries per garantir la seguretat de subministrament, i durant el període 2002-2006 s'ha assolit un equilibri entre els costos i els ingressos del sistema gasista. Tanmateix, durant els últims anys la crisi econòmica, amb la caiguda de demanda de gas associada, ha demostrat que aquest sistema és insuficient davant de situacions de davallada o estabilització de la demanda.

En aquest període, el consum de gas natural a Espanya va experimentar un creixement important, de fins a dos dígits anuals, i va assolir un màxim històric l'any 2008 amb un consum de 449 TWh. Tanmateix, des de l'any 2009 s'ha produït una davallada significativa de la demanda de gas natural. Els nivells de consum assolits el 2013 són similars als de l'any 2004 i inferiors en més d'un 25% als de 2008, i s'estima que fins després del 2020 no s'arribarà als nivells de consum del 2008.

Aquesta situació va donar lloc a desequilibris anuals entre ingressos i costos del sistema gasista, que s'han mirat de contenir des de l'any 2008 mitjançant increments significatius als peatges d'accés, fet que ha contribuït a situar els preus aplicables als consumidors finals per damunt de la mitjana de la Unió Europea.

Amb l'objecte de corregir els desajustos entre ingressos i costos del sistema gasista, provocats per la caiguda de la demanda i la construcció i la incorporació al sistema retributiu d'un nombre important d'infraestructures que provoquen el creixement dels costos del sistema gasista, al Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, pel qual es transposen directives en matèria de mercats interiors d'electricitat i gas i en matèria de comunicacions electròniques, i pel qual s'adopten mesures per a la correcció de les desviacions per desajustos entre els costos i els ingressos dels sectors elèctric i gasista, es va adoptar un conjunt de mesures amb l'objectiu últim de suprimir aquests desajustos.

Les mesures adoptades en aquest mateix Reial decret llei es configuren com un primer pas per aconseguir la suficiència dels ingressos per cobrir els costos, si bé la mateixa norma reconeix la necessitat d'emprendre una reforma més profunda que permeti dotar el sector dels mecanismes adequats per afrontar amb garanties els reptes que planteja l'escenari energètic actual per al nostre país.

Aquest mateix Reial decret llei va dur a terme una adaptació del règim retributiu dels emmagatzematges subterranis amb posada en servei a partir de l'any 2012, va suspendre l'abonament de la retribució provisional i va determinar que no es pogués acumular en el mateix any la percepció de més d'una anualitat meritada. Així mateix, va limitar la construcció de noves infraestructures de gas a només les necessàries per mantenir els compromisos internacionals vinculants derivats de la construcció d'interconnexions gasistes, així com per atendre nous consumidors de gas sempre que això no comportés costos afegits al sistema, i amb la finalitat de no posar en perill l'equilibri tècnic de les plantes de regasificació en operació, va paralitzar l'autorització i la posada en servei de noves plantes de regasificació en territori peninsular.

No obstant això, la tendència de la demanda ha continuat sent decreixent, i és especialment significativa la davallada durant el primer trimestre de l'any 2014, condicionada en gran mesura per unes temperatures extremament càlides durant els mesos hivernals, que ha suposat que només en el primer trimestre de l'any la demanda hagi experimentat una disminució superior a l'11% respecte al mateix període de l'any anterior. Aquesta tendència negativa es manté durant el segon trimestre, i això provocarà l'aparició de nous desajustos al final de l'exercici si no s'adopten mesures d'urgència per corregir la situació.

Aquest desajust entre ingressos i despeses del sistema gasista es pot considerar com un dèficit estructural, i obliga a actualitzar el marc regulador de la retribució de les activitats regulades. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, a la liquidació provisional 14 de l'exercici 2013, ha quantificat aquest desajust en 326 milions d'euros al

final de l'any 2013, i s'estima que el dèficit acumulat a 31 de desembre de 2014 podria arribar als 800 milions d'euros com a conseqüència de l'entrada en servei de noves instal·lacions i la contracció de la demanda de gas natural del primer semestre de l'any 2014, més acusada que la prevista.

En conseqüència, cal una reforma del règim retributiu del sector de gas natural basat en el principi de la sostenibilitat econòmica del sistema gasista i l'equilibri econòmic a llarg termini, que tingui en consideració les fluctuacions de la demanda, el grau de desenvolupament de les infraestructures gasistes existents en l'actualitat sense detriment del principi de retribució adequada de les inversions en actius regulats ni de la seguretat de subministrament.

En primer lloc, s'estableix el principi de sostenibilitat econòmica i financera del sistema gasista, que ha de ser un principi rector de les actuacions de les administracions públiques i altres subjectes del sistema gasista. En virtut d'aquest, qualsevol mesura normativa amb relació al sector que suposi un increment de cost per al sistema gasista o una reducció d'ingressos ha d'incorporar una reducció equivalent d'altres partides de costos o un increment equivalent d'ingressos que assegurï l'equilibri del sistema. D'aquesta manera es descarta definitivament la possibilitat d'acumulació de dèficit.

Aquest principi es reforça amb l'establiment de restriccions taxades a l'aparició de desajustos temporals anuals, i s'estableix com a mecanisme de correcció l'obligació de revisió automàtica dels peatges i cànon que corresponguin si se superen determinats llindars. Els llindars introduïts permeten una desviació provocada per circumstàncies conjunturals o per la volatilitat de la demanda gasista, que, com a tal, es poden revertir en el període següent sense necessitat de modificar peatges i cànon, alhora que garanteixen que no es puguin assolir nivells de desajust que puguin posar en risc l'estabilitat financera del sistema.

Els desfasmaments temporals que es produeixin des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, sense sobrepassar els llindars esmentats, han de ser finançats per tots els subjectes del sistema de liquidació en funció dels drets de cobrament que generin.

En segon lloc, el principi de sostenibilitat econòmica i financera d'aquest s'ha d'entendre de manera que els ingressos generats per l'ús de les instal·lacions satisfaci la totalitat dels costos del sistema. En les metodologies retributives regulades al sector del gas natural s'han de tenir en compte els costos necessaris per dur a terme l'activitat mitjançant una empresa eficient i ben gestionada sota el principi de realització de l'activitat al menor cost per al sistema.

Es fixen períodes reguladors de sis anys per establir la retribució de les activitats regulades, fet que aporta estabilitat reguladora a les activitats. Amb la possibilitat d'efectuar ajustos cada tres anys als paràmetres retributius del sistema, entre d'altres els valors unitaris de referència per clients i vendes, costos d'operació i manteniment, factors de millora de productivitat, etc. en cas que es produeixin variacions significatives de les partides d'ingressos i costos.

El sistema retributiu per a les instal·lacions de transport, regasificació i emmagatzematge s'estableix sota principis homogenis: adopció del valor net de l'actiu com a base per al càlcul de la retribució a la inversió, incorporació d'una retribució variable en funció del gas vehiculat, regasificat o emmagatzemat en funció del tipus d'actiu, i eliminació de qualsevol procediment de revisió automàtica de valors i paràmetres retributius en funció d'índexs de preus.

El nou model retributiu, regulat per aquesta Llei, estableix una metodologia de càlcul comuna per a totes les instal·lacions de la xarxa bàsica, que pren com a base el valor net anual dels actius i elimina qualsevol actualització d'aquest durant el període regulador. Aquesta retribució es compon d'un terme fix per disponibilitat de la instal·lació i d'un terme variable per continuïtat de subministrament.

El terme fix de disponibilitat inclou els costos d'operació i manteniment per a cada any, l'amortització i una retribució financera calculada mitjançant l'aplicació al valor net anual de la inversió i de la taxa de retribució financera que es determini per a cada període regulador.

La inclusió del terme variable de continuïtat de subministrament en la retribució de les instal·lacions, per una part, permet ajustar els costos del sistema davant de situacions de variació de demanda, equilibrant les diferències entre els ingressos i els costos del sistema, i per una altra, trasllada part del risc de la variació de la demanda, que fins ara requeia en el consumidor final, al titular de les instal·lacions.

Aquest terme depèn de la variació total del consum nacional de gas natural l'any de càlcul respecte a l'any anterior en el cas de les instal·lacions de transport, de la variació de demanda de gas regasificat en el conjunt de les plantes del sistema en el cas de les instal·lacions de regasificació, i de la variació del gas útil emmagatzemat en els emmagatzematges en el cas d'aquests últims.

La retribució per continuïtat de subministrament s'ha de repartir entre totes les instal·lacions en funció de la ponderació del seu valor de reposició respecte al del conjunt d'instal·lacions de l'activitat, i aquests valors s'han de calcular mitjançant l'aplicació dels valors unitaris d'inversió en vigor cada any.

Una vegada finalitzada la vida útil reguladora de les instal·lacions, i en els casos en què l'actiu continuï en operació, s'estableix com a retribució fixa els costos d'operació i manteniment incrementats per un coeficient la quantia del qual depèn del nombre d'anys en què la instal·lació supera la vida útil reguladora, i no es merita cap quantitat en concepte de retribució per inversió.

Per a la retribució dels nous gasoductes primaris que no pertanyin a la xarxa troncal, s'habilita el Govern per desenvolupar una metodologia específica.

Pel que fa a les noves instal·lacions de transport secundari, s'estableix que la seva retribució passa a estar inclosa dins de la metodologia retributiva de les instal·lacions de distribució, i s'associa la retribució al creixement de clients i a la nova demanda generada.

Amb relació a les instal·lacions de distribució, es manté la retribució per a cada empresa distribuïdora per al conjunt de les seves instal·lacions en funció dels clients connectats a aquestes i el volum de gas subministrat. Tanmateix, s'eliminen les actualitzacions automàtiques en funció de l'IPC i l'IPRI i es modifica la fórmula paramètrica de retribució actual distingint, en la categoria de retribució de subministraments a pressions iguals o inferiors a 4 bar, entre consumidors amb un consum anual inferior a 50 MWh i els que tenen un consum superior a fi de garantir la suficiència d'ingressos per al sistema en tots els esglaons de consum, tenint en compte els ingressos per peatges de cadascun d'ells.

Amb la finalitat d'incentivar l'extensió de les xarxes a zones no gasificades i ajustar la retribució al cost real incorregut per part de les empreses, es consideren valors unitaris diferenciats depenent de si els clients i el consum es troben en termes municipals de gasificació recent.

Pel que fa al dèficit acumulat del sistema gasista a 31 de desembre de 2014, que fins ara recau sobre els subjectes del sistema de liquidacions, es procedeix al seu reconeixement, si bé la quantificació pertinent s'ha de dur a terme en la liquidació definitiva corresponent a l'exercici 2014. Aquest dèficit l'hauran de finançar els titulars de les instal·lacions durant un període de 15 anys, la seva anualitat s'inclourà com un cost del sistema i es reconeixerà un tipus d'interès en condicions equivalents a les del mercat.

Altres mesures relacionades amb el sector del gas natural incloses en aquesta Llei són la modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb l'objecte de puntualitzar la separació d'activitats dels gestors de la xarxa de transport, el procediment de designació dels gestors de les xarxes de transport i la separació funcional dels distribuïdors pertanyents a grups verticalment integrats amb interessos en comercialització, en relació amb la transposició correcta de la Directiva del mercat interior de gas natural.

L'eficiència energètica és un aspecte essencial de l'estratègia europea per aconseguir un creixement sostenible en l'Horitzó 2020, i una de les maneres més rendibles per reforçar la seguretat del proveïment energètic i reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i d'altres substàncies contaminants. Per això, la Unió Europea s'ha fixat com a objectiu per al 2020 reduir en un 20 per cent el seu consum energètic, objectiu que per

al conjunt de la Unió Europea no porta camí de complir-se en absència d'esforços addicionals.

Les conclusions del Consell Europeu de 4 de febrer de 2011 reconeixien que no s'estava avançant prou cap al compliment de l'objectiu d'eficiència energètica de la Unió i que calien actuacions per aprofitar el considerable potencial d'estalvi d'energia als edificis, transports i processos de producció i manufactura.

A aquest efecte, la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, relativa a l'eficiència energètica (d'ara endavant, la Directiva), per la qual es modifiquen les directives 2009/125/CE i 2010/30/UE, i per la qual es deroguen les directives 2004/8/CE i 2006/32/CE, crea un marc comú per fomentar l'eficiència energètica dins de la Unió i estableix accions concretes a fi de materialitzar el considerable potencial d'estalvi d'energia no realitzat.

La Directiva d'eficiència energètica estableix al seu article 7 l'obligació vinculant de justificar una quantitat d'estalvi d'energia final per al 2020. En compliment d'aquesta obligació, Espanya ha comunicat a la Comissió Europea un objectiu de 15.320 kTEP d'estalvi energètic acumulat per al període 2014-2020, objectiu que s'ha incrementat fins als 15.979 kTEP segons l'última revisió de la metodologia feta per la Comissió Europea.

Així mateix, l'article 7 de la Directiva determina que cada Estat membre ha d'establir un sistema d'obligacions d'eficiència energètica, en virtut de les quals els distribuïdors i/o comercialitzadors d'energia queden obligats a assolir l'any 2020 l'objectiu d'estalvi indicat, mitjançant la consecució anual a partir de l'any 2014 d'un estalvi equivalent a l'1,5 per cent de les seves vendes finals anuals d'energia.

D'altra banda, l'article 20 de la Directiva permet als estats membres crear un Fons nacional d'eficiència energètica, com a suport de les iniciatives nacionals d'eficiència energètica, al qual les empreses obligades per l'article 7 poden contribuir anualment per una quantia equivalent a la de les inversions que exigeixi el compliment de les obligacions derivades de l'article esmentat com a forma de compliment d'aquestes. Amb el pagament de l'equivalència financera al Fons nacional d'eficiència energètica, els subjectes obligats donen per complerta totalment la seva obligació d'estalvi anual.

Si bé la Directiva dóna la possibilitat que els subjectes obligats puguin ser comercialitzadors o distribuïdors d'energia, atès que, a Espanya, els distribuïdors d'energia no duen a terme tasques de comercialització (al contrari que en altres països de la UE) sinó una activitat regulada de gestió de la xarxa corresponent, s'ha establert els comercialitzadors d'energia com els subjectes obligats que és on la Directiva exigeix els estalvis d'energia.

Entre els subjectes obligats s'inclou el sector de transport, atès el gran pes que té en la demanda d'energia final i el gran potencial d'estalvis d'energia que s'hi pot aconseguir. Per al cas dels productes petrolífers i gasos líquats del petroli, tampoc s'ha considerat apropiat imposar les obligacions al gestor de la xarxa, sinó que són subjectes obligats les empreses que efectuen de fet la comercialització dels productes amb vista a la venda als consumidors finals i, en concret, tenint en compte l'atomització existent en la comercialització final d'aquests productes, als operadors a l'engròs de productes petrolífers i gasos líquats del petroli.

En conseqüència, aquesta Llei estableix un sistema d'obligacions per a les empreses comercialitzadores de gas i electricitat, per als operadors de productes petrolífers a l'engròs i per als operadors de gasos líquats del petroli a l'engròs a partir de la seva entrada en vigor. Arran de l'establiment d'aquest sistema, caldrà definir anualment mitjançant una ordre del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme un objectiu d'estalvi anual i la quota sobre aquest corresponent a cada subjecte obligat en funció de les seves vendes finals d'energia de l'any $n-2$, seguint el mateix criteri que estableix la Directiva 2012/27/UE al seu article 7 per a la determinació de l'objectiu acumulat d'estalvi, així com l'equivalència financera per al càlcul de la quantia equivalent a la de les inversions necessàries per al compliment de les obligacions mitjançant la seva contribució a un Fons nacional d'eficiència energètica.

El Fons nacional d'eficiència energètica, sense personalitat jurídica, ha de permetre la posada en marxa de mecanismes de suport econòmic i financer, assistència tècnica, formació i informació o altres mesures encaminades a augmentar l'eficiència energètica en els diferents sectors, necessàries per aconseguir els objectius establerts a la Directiva d'eficiència energètica.

L'equivalència financera de les obligacions d'estalvi s'ha de determinar basant-se en el cost mitjà dels mecanismes de suport, incentius i mesures esmentats necessaris per mobilitzar les inversions que es requereixen per donar compliment a l'objectiu d'estalvi anual a través de les actuacions del Fons nacional, d'acord amb els resultats de l'anàlisi tècnica de l'Institut per a la Diversificació i l'Estalvi Energètic.

Així mateix, amb aquest Reial decret llei s'habilita el Govern per establir i desenvolupar un sistema d'acreditació d'estalvis d'energia final, mitjançant l'emissió de certificats d'estalvi energètic (CAU), que una vegada en marxa permetrà progressivament a les empreses donar compliment a les seves obligacions d'estalvi mitjançant la promoció directa d'actuacions de millora de l'eficiència energètica que reuneixin totes les garanties necessàries.

Segons la metodologia de còmput d'estalvis energètics recollida a la Directiva i aplicable per a la verificació del compliment dels objectius, el moment en què es produeixen les mesures d'estalvi determina quina quantitat d'estalvis s'acumularà durant el període de vigència de la Directiva. Per tant, una mateixa mesura pot computar una quantitat d'estalvis acumulats molt diferent depenent de si s'aplica al principi o al final del període i, per consegüent, com abans es duguin a terme les actuacions de millora de l'eficiència energètica, més estalvis derivats d'aquestes es podran comptabilitzar amb vista a aconseguir l'objectiu vinculant acumulat d'estalvi energètic. En conseqüència, la realització primerenca de les mesures d'estalvi redueix de manera molt significativa el nombre de mesures necessàries per assolir l'objectiu i, per tant, el cost que es derivi del seu compliment.

Per això, per poder dur a terme al més aviat possible mesures d'eficiència energètica amb el menor cost possible, cal disposar de recursos econòmics suficients al Fons nacional d'eficiència que permetin posar en marxa aquestes mesures a gran escala, i és del màxim interès general la implantació amb la major urgència del sistema d'obligacions que permetrà dotar el Fons amb els recursos esmentats. D'entre les opcions valorades per emprendre mesures primerenques d'estalvi energètic a gran escala, la implantació d'un sistema d'obligacions per a l'aportació a un Fons nacional d'eficiència es presenta com l'opció que permet disposar en el menor termini possible dels recursos necessaris per emprendre mesures d'eficiència energètica que condueixin a una comptabilització primerenca d'estalvis amb vista al compliment dels objectius de la Directiva de la manera més eficient econòmicament.

De conformitat amb la urgència en l'execució de les mesures d'eficiència energètica per part del Fons nacional d'eficiència, s'ha previst l'aplicació del sistema d'obligacions en la part proporcional al període restant des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, fins al 31 de desembre de 2014. Tanmateix, en atenció a la urgència amb què els subjectes obligats han de fer efectiva la seva contribució equivalent a l'obligació corresponent al període esmentat, s'ha considerat convenient l'exclusió d'aquesta obligació a les petites empreses comercialitzadores que tenen una capacitat financera reduïda, a fi d'evitar-los una càrrega desproporcionada a curt termini associada a la urgència de la contribució en aquest primer període d'aplicació fent ús de la possibilitat establerta al considerant 20 de la Directiva 2012/27/UE que permet excloure del sistema d'obligacions les comercialitzadores de mida menor.

D'altra banda, l'article 9 de la Directiva estableix que, en el subministrament de calefacció, refrigeració o aigua calenta a un edifici a partir d'una calefacció urbana o d'una font central que proveeixi diversos edificis, cal instal·lar comptadors de consum individuals abans de l'1 de gener de 2017. Atès que, d'acord amb el Reglament d'instal·lacions tèrmiques als edificis, aprovat pel Reial decret 1027/2007, de 20 de juliol, les instal·lacions tèrmiques dels edificis de nova construcció han de disposar d'algun sistema que permeti

repartir les despeses corresponents a cada servei (calor, fred i aigua calenta sanitària) entre els diferents usuaris, cal establir l'obligació de comptabilitzar de manera individual aquests consums als edificis existents.

Així mateix, a la vista dels riscos que impliquen l'execució i la gestió de projectes d'estalvi i eficiència energètica, en particular en el sector industrial i en el sector d'edificació, es considera necessària la subscripció d'una assegurança de responsabilitat civil que cobreixi els riscos derivats de les actuacions esmentades per part dels proveïdors de serveis energètics i altres subjectes que en el futur puguin operar dins del marc del sistema d'obligacions.

Finalment, es determina el règim de sancions aplicable en cas d'incompliment de les disposicions adoptades per a la transposició de la Directiva 2012/27/UE, en concret, les adoptades en l'àmbit del sistema d'obligacions d'eficiència energètica. En matèria d'auditories energètiques, acreditació de proveïdors de serveis i auditors energètics, promoció de l'eficiència del subministrament d'energia i comptabilització de consums energètics, la instrucció i resolució dels expedients sancionadors que s'incoïn correspon als òrgans competents de les comunitats autònomes.

El termini de transposició de la Directiva va vèncer amb caràcter general el 5 de juny de 2014, motiu pel qual cal completar la transposició de la Directiva amb la major urgència.

La Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, estableix a l'article 76 que les referències a les longituds establertes per a la demarcació dels perímetres dels permisos d'investigació i concessions d'explotació han d'estar referides al meridià de Greenwich. Cal adoptar la projecció universal transversal de Mercator (UTM) i la distribució de fusos i zones internacionals. Com a el·lipsoide de referència s'ha d'utilitzar l'internacional de Hayford (Madrid, mil nou-cents vint-i-quatre), el datum europeu (Postdam, mil nou-cents cinquanta) i el meridià de Greenwich com a origen de longituds. Aquest aspecte el va introduir l'article onze de la Llei 54/1980, de 5 de novembre, de modificació de la Llei de mines.

Posteriorment, el Reial decret 1071/2007, de 27 de juliol, pel qual es regula el sistema geodèsic de referència oficial a Espanya, dictat a l'empara del que disposa l'article 149.1.13.^a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, va establir l'adopció a Espanya del sistema de referència geodèsic global, ETRS89, en substitució del sistema geodèsic de referència regional ED50 sobre el qual actualment s'està compilant tota la cartografia oficial en l'àmbit de la península Ibèrica i les illes Balears, i el sistema REGCAN95 en l'àmbit de les illes Canàries, fet que permet una integració completa de la cartografia oficial espanyola amb els sistemes de navegació i la cartografia d'altres països europeus. Així mateix, i en correspondència amb el que s'acaba de dir, es determinen els sistemes de representació de coordenades que cal fer servir per compilar i publicar la cartografia i informació geogràfica oficial segons les seves característiques.

Aquest mateix Reial decret estableix que tota la cartografia i les bases de dades d'informació geogràfica i cartogràfica produïda o actualitzada per les administracions públiques s'ha de compilar i publicar de conformitat amb el que disposa el Reial decret, a partir de l'1 de gener de 2015.

Sobre la base d'això, és procedent modificar la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, per adaptar el sistema de referència a les noves prescripcions introduïdes pel Reial decret 1071/2007, de 27 de juliol, pel qual es regula el sistema geodèsic de referència oficial a Espanya. En concret, es modifica l'article 76.2 de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, i es deroga el paràgraf segon de l'article 99.1 del Reglament general per al règim de la mineria aprovat pel Reial decret 2857/1978, de 25 d'agost, per tal com s'oposa al que disposa el Reial decret 1071/2007, de 27 de juliol.

A més, a causa de la complexitat del procés d'adaptació dels drets miners espanyols a les noves referències cartogràfiques, s'afegeix una disposició final per habilitar el Govern perquè aprovi un reial decret que desplegui l'aplicació de la modificació de l'article 76.2 de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, d'acord amb la seva nova redacció.

La necessitat de la modificació es deu al fet que la disposició transitòria segona del Reial decret 1071/2007, de 27 de juliol, estableix que tota la cartografia i les bases de

dades d'informació geogràfica i cartogràfica produïda o actualitzada per les administracions públiques s'ha de compilar i publicar de conformitat amb el que disposa el Reial decret damunt dit a partir de l'1 de gener de 2015, i al fet que tota la cartografia s'està confeccionant amb una base geodèsica que no es podrà utilitzar a partir de la data referida, per la qual cosa el sector miner ha de conèixer al més aviat possible la modificació que es produirà, atès que aquesta provoca canvis reals en la zona adjudicada quan s'atorguen drets miners respecte a la zona que s'atorgaria si no es produïssin els canvis que s'aproven en aquesta Llei.

En analogia amb el sector miner, es procedeix a clarificar el sistema geodèsic de referència d'aplicació a l'exploració, la recerca i la producció d'hidrocarburs. El desplegament reglamentari del títol II de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, que es recull transitòriament al Reial decret 2362/1976, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el reglament per a l'aplicació de la Llei sobre recerca i explotació d'hidrocarburs de 27 de juny de 1974, es referia igualment a l'el·lipsoide de Hayford (Madrid, mil nou-cents vint-i-quatre) i al datum europeu (Postdam, mil nou-cents cinquanta), aplicant la projecció universal transversal de Mercator (UTM), per la qual cosa també es deroga de manera expressa. A partir de l'1 de gener de 2015, és aplicable únicament el Reial decret 1071/2007, de 27 de juliol, i d'aquesta manera s'assegura la coherència de la legislació sectorial amb l'específica en matèria geodèsica i cartogràfica.

VIII

El títol IV estableix el règim d'implantació del Sistema Nacional de Garantia Juvenil i recull altres mesures per afavorir l'ocupació.

El Sistema Nacional de Garantia Juvenil, que es regula al capítol I, té com a finalitat principal que el col·lectiu de joves no ocupats ni integrats en els sistemes d'educació o formació i que siguin majors de 16 anys i menors de 25, o menors de 30 anys en el cas de persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, puguin rebre una oferta de feina, educació contínua, formació d'aprenent o període de pràctiques després d'acabar l'educació formal o de quedar desocupades.

Cal tenir en compte que l'any 2013, d'un total de 4.111.900 joves de 16 a 24 anys que es comptabilitzaven a Espanya, 951.100 es trobaven en situació de desocupació i 845.500 eren joves no ocupats que tampoc estaven rebent educació o formació, segons les xifres de l'EPA revisada. Aquestes xifres posen de manifest la greu situació laboral en què es troba el col·lectiu dels joves a Espanya, que pot tenir com a conseqüència tant una forta desconexió del mercat de treball com l'exclusió social a llarg termini.

Segons dades d'Eurostat, el 2013 Espanya presentava una de les taxes de joves d'entre 15 i 25 anys que ni estudien ni treballen més altes de la Unió Europea, sis punts per damunt de la mitjana i només darrera de Bulgària, Itàlia, Grècia i Xipre.

El Consell Europeu va determinar que els estats membres que tinguessin accés als fons de la Iniciativa d'Ocupació Juvenil havien de presentar abans de finals de 2013 un Pla nacional d'implantació de la garantia juvenil. Com a resposta a aquest mandat, el Govern d'Espanya va enviar a la Comissió Europea el desembre de 2013 el Pla nacional d'implantació de la garantia juvenil a Espanya, que estableix el marc necessari per a aquesta implantació i respon a les directrius contingudes a la Recomanació del Consell Europeu, de 22 d'abril de 2013, sobre l'establiment de la garantia. Entre aquestes directrius es troben l'atenció al gènere i la diversitat dels joves objecte de la garantia, així com l'adaptació a les circumstàncies nacionals, regionals i locals.

En el desplegament del Sistema damunt dit s'ha tingut en compte el nou marc financer 2014-2020 dels Fons estructurals i d'inversió de la Unió Europea, i destaca la posada a disposició d'Espanya de 1.887 milions d'euros per al cofinançament de les despeses efectuades en atenció directa a joves no ocupats i que no cursin estudis ni formació, a través de la Iniciativa d'Ocupació Juvenil i el Fons Social Europeu.

Dins del capítol I, la secció 1a estableix les bases del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

La secció 2a, relativa al Sistema Nacional de Garantia Juvenil, estableix els aspectes més concrets de la inscripció al Fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, així com l'atenció que s'ha de proporcionar als usuaris que hi accedeixen.

El procediment d'inscripció s'ha establert de manera telemàtica en vista dels resultats de l'informe Joventut a Espanya 2012 dut a terme per l'Institut de la Joventut d'Espanya. Aquest informe revela que el col·lectiu de joves majors de 15 anys i menors de 30 està altament familiaritzat amb l'ús d'Internet i d'ordinadors o dispositius similars.

Entre les mesures de suport a la contractació que es contenen a la secció 3a, cal esmentar l'establiment d'una bonificació mensual en l'aportació empresarial a la cotització a la Seguretat Social per un import de 300 euros, durant un màxim de sis mesos, per la contractació amb caràcter indefinit de persones beneficiàries del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, així com la modificació de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, per incloure aquest col·lectiu de joves en determinats incentius a la contractació previstos en aquesta norma.

Aquesta mesura ha de ser compatible amb la resta d'incentius sempre que l'import mensual a cotitzar per l'empresa o el treballador autònom no sigui negatiu. D'aquesta manera, es permet la compatibilització amb la tarifa plana, sempre que es compleixin els requisits de tots dos incentius. Per tant, en funció de la cotització que correspongui ingressar al treballador, hi ha la possibilitat que durant els sis primers mesos l'empresa no tingui cap cost de cotització, i fins i tot si l'aplicació de tots dos incentius comporta un excedent a favor de l'empresa o autònom que ha contractat, aquest excedent es pot descomptar de l'aportació empresarial final que resulti en la liquidació mensual en què figuri inclòs el treballador esmentat, sempre que aquesta no resulti negativa.

Al costat de la mesura prevista al paràgraf anterior, es preveuen noves mesures per fomentar l'ús dels contractes formatius previstos per l'article 11 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, quan aquests se subscriuguin amb persones beneficiàries del Sistema Nacional de Garantia Juvenil. Així, respecte al contracte en pràctiques s'estableix una bonificació addicional fins arribar al 100 per cent d'incentiu en les cotitzacions de l'empresa a la Seguretat Social per contingències comunes, mentre que en el cas del contracte per a la formació i l'aprenentatge es preveu que la quantia màxima de les bonificacions inherents a l'activitat formativa es pugui elevar modificant-ne la regulació. A més, es recull el compromís d'avançar en l'articulació dels mecanismes que incentivin que les empreses realitzin el contracte per a la formació i l'aprenentatge, a través de la compensació dels costos inherents a la formació oficial, així com els derivats de la necessària tutorització del treballador. Amb això el que es pretén és donar un impuls al contracte per a la formació que permet l'obtenció de formació oficial i experiència laboral, motiu pel qual resulta especialment idoni per als subjectes a qui va dirigida la garantia juvenil.

Per tant, no només es bonifica la cotització del treballador contractat a través d'aquesta modalitat, sinó que es compensen adequadament els costos formatius que assumeix una empresa que aposta per contractar un treballador sense formació o amb escassa formació i experiència. Per aquest motiu, es preveu introduir nous incentius per al cas de treballadors inscrits en la garantia juvenil.

Atès que el contracte per a la formació ja incorpora una potent reducció aplicable a la cotització del treballador contractat, aquests nous incentius per conceptes formatius es podran aplicar per reduir, també, les cotitzacions d'altres treballadors que tingui contractats l'empresa.

El capítol II modifica la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, per adaptar-la al nou model de polítiques actives d'ocupació i a l'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació.

En la LV Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals, celebrada l'11 d'abril de 2013, les comunitats autònomes i el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social van acordar les línies d'actuació que havien de seguir les polítiques actives d'ocupació a Espanya a partir de 2013, i que ja s'han tingut en compte per elaborar els plans anuals de política d'ocupació de 2013 i 2014.

El canvi de model de polítiques actives d'ocupació suposa el trànsit d'un model de finançament i gestió articulat al voltant d'instruments jurídics pensats per a programes establerts centralitzadament a un nou model, d'acord amb les competències de les comunitats autònomes, en el marc de la necessària garantia de la unitat de mercat i el finançament, l'execució, el control i l'avaluació del qual estan orientats a aconseguir determinats objectius, seguint directrius i eixos prioritaris d'actuació establerts prèviament.

En coherència amb aquest nou model, s'està elaborant, en col·laboració estreta amb les comunitats autònomes i els interlocutors socials, una nova Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació per al període 2014-2016, que requereix modificar la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, bàsicament en tres aspectes.

En primer lloc, s'ha de reorganitzar i sistematitzar les actuacions de polítiques actives. En segon lloc, cal canviar la terminologia de les «mesures» i «accions» de polítiques actives, i ara s'ha de distingir entre «serveis» i «programes». I, finalment, es dona forma i contingut a la cartera comuna de serveis del Sistema Nacional d'Ocupació continguda a la llei, però no desplegada.

El capítol III modifica la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, per adaptar-la als principis de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, que estableix com a principi bàsic l'eficàcia nacional de les autoritzacions, per la qual cosa cal suprimir a la normativa que regula l'activitat de les empreses de treball temporal tota limitació quant a l'àmbit territorial d'actuació o qualsevol exigència d'ampliació d'autoritzacions. Es manté el règim d'autorització perquè es considera que està justificat per raons d'ordre públic relacionades amb la lluita contra el frau, com a garantia dels drets dels treballadors i del Sistema de la Seguretat Social. Amb tot, se simplifica el règim, de manera que, una vegada concedida, l'autorització manté la seva vigència mentre l'empresa compleixi els requisits legals, sense necessitat de pròrrogues o renovacions de cap tipus.

D'altra banda, atès que les empreses de treball temporal s'han revelat com un potent agent dinamitzador del mercat de treball, s'amplien les activitats que poden desenvolupar, i s'afegeixen les activitats de formació per a la qualificació professional i de consultoria i assessorament de recursos humans.

El capítol III també modifica la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, per adaptar la normativa reguladora de les agències de col·locació a la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, i es procedeix a suprimir l'autorització administrativa prèvia per a l'exercici de l'activitat com a agència de col·locació, que se substitueix per una declaració responsable, que tindrà validesa en tot el territori nacional des del moment en què es presenti.

Finalment, s'introdueixen altres canvis puntuals tant al text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, com al text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, que són necessaris per assegurar la coherència de la regulació.

Dins del capítol IV, s'estenen als socis treballadors o de treball de les cooperatives, així com als que s'incorporin com a socis treballadors de les societats laborals, les reduccions de les cotitzacions empresarials per contingències comunes a la Seguretat Social per contractació indefinida previstes al Reial decret llei 3/2014, de 28 de febrer, de mesures urgents per al foment de l'ocupació i la contractació indefinida. També s'inclou un mandat al Govern perquè procedeixi a la reordenació normativa dels incentius a l'autoocupació en l'àmbit d'ocupació i Seguretat Social.

IX

Aquesta Llei incorpora mesures d'estímul de l'activitat econòmica dirigides a pal·liar els efectes de la crisi.

Amb relació a l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'introdueixen tres modificacions.

En primer lloc, amb efectes des de l'1 de gener de 2014 i exercicis anteriors no prescrits, per raons d'equitat i de cohesió social es declara exempt el guany patrimonial que es pugui posar de manifest com a conseqüència de la dació en pagament o d'un procediment d'execució hipotecària que afecti la residència habitual del contribuent.

Adicionalment, amb efectes des de l'1 de gener de 2014, es permet la compensació de les rendes negatives de la base de l'estalvi derivades de deute subordinat o de participacions preferents, o de valors rebuts a canvi d'aquests instruments, generades amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, amb altres rendes positives incloses a la base de l'estalvi o a la base general procedents de la transmissió d'elements patrimonials.

D'altra banda, amb la finalitat que els contribuents amb menys ingressos que exerceixen activitats professionals puguin disposar de manera immediata de més liquiditat, s'estableix un tipus reduït de retenció –el 15 per cent– quan en l'exercici anterior els rendiments íntegres derivats d'aquestes activitats obtinguts pel contribuent hagin estat inferiors a 15.000 euros, sempre que, a més, aquests rendiments representin més del 75 per cent de la suma dels seus rendiments íntegres d'activitats econòmiques i treball.

En línia amb la mesura aprovada per a l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'introdueix, amb efectes des de l'1 de gener de 2014, així com per als fets imposables anteriors a aquesta data no prescrits, una exempció en l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana per a les persones físiques que transmetin la seva residència habitual mitjançant dació en pagament o com a conseqüència d'un procediment d'execució hipotecària.

A més, es modifica la Llei 16/2012, de 27 de desembre, per la qual s'adopten mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica, reguladora de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit.

L'aprovació d'impostos autonòmics posteriors a l'inici de la tramitació legislativa del precepte pel qual a la Llei damunt dita es va crear l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit fa necessària aquesta modificació urgent, amb l'objecte de garantir una tributació harmonitzada dels dipòsits constituïts a les entitats de crèdit en tot el territori espanyol. Amb aquesta finalitat, s'estableix, amb efectes des de l'1 de gener de 2014, un tipus de gravamen del 0,03 per cent, la recaptació del qual s'ha de destinar a les comunitats autònomes en què radiquin la seu central o les sucursals dels contribuents en les quals es mantinguin els fons de tercers gravats. A més, s'introdueixen millores tècniques en la configuració de la base imposable de l'impost.

X

Les disposicions addicionals contempnen una sèrie de mesures complementàries de la regulació de l'articulat.

Per la Sentència 38/2014, d'11 de març de 2014, del Tribunal Constitucional, s'ha declarat la inconstitucionalitat i la nul·litat de la disposició addicional quinzena, lletra c) de la Llei 2/2008, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2009, per vulneració de l'article 134.2 de la Constitució espanyola, perquè el seu contingut no constitueix matèria pròpia d'una llei de pressupostos.

El precepte anul·lat va afegir un incís a la lletra b) de l'apartat 7 de la disposició transitòria quarta de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar, establint una equivalència de la formació militar amb el sistema educatiu universitari. En concret, els qui, per raó de la formació militar que havien rebut, ja tenien reconegut per la legislació anterior un títol equivalent a un títol universitari de primer cicle, és a dir els pertanyents a les escales anteriors d'oficials dels cossos generals i d'especialistes, obtindrien un títol de formació equiparat a un títol universitari de grau quan, després de superar el curs d'adaptació previst a la disposició transitòria quarta de la Llei 39/2007, s'incorporessin de manera efectiva a la nova escala d'oficials creada per aquesta.

Davant de la situació precedent, la Llei 39/2007 estableix, en efecte, una única escala d'oficials per als cossos generals de l'Exèrcit de Terra, l'Armada i l'Exèrcit de l'Aire, així com per al cos d'infanteria de marina, i canvia el sistema d'ensenyament de formació. La incorporació d'oficials a l'escala ara exigeix haver cursat, d'una banda, la formació militar

general i específica, i d'una altra, la corresponent a un títol de grau universitari del sistema educatiu general, per a la qual cosa s'ha creat el sistema de centres universitaris de la defensa.

La incorporació, amb caràcter voluntari, a la nova escala d'oficials de la Llei 39/2007 dels procedents de les escales anteriors d'oficials dels cossos generals i d'especialistes, d'acord amb el procediment previst a la disposició transitòria quarta de la Llei 39/2007, els permetrà ascendir a llocs reservats anteriorment a l'escala superior d'oficials, raó que va justificar en el seu moment que se'ls reconegués aquesta equivalència acadèmica amb el títol de grau universitari.

D'altra banda, aquesta mateixa Sentència 38/2014, del Tribunal Constitucional, precisa l'abast concret que cal atribuir a la declaració d'inconstitucionalitat i nul·litat continguda en la decisió, i assenjala que no ha d'afectar aquelles situacions jurídiques que, en el moment de la publicació de la sentència, siguin fermes i hagin produït efectes, per haver tingut lloc la incorporació a la nova escala.

En aquest moment hi ha més d'un centenar d'oficials que es troben pendents de dur a terme els cursos d'adaptació que, de conformitat amb la disposició transitòria quarta de la Llei 39/2007, constitueixen un requisit previ per a la incorporació a la nova escala d'oficials. La declaració d'inconstitucionalitat i l'anul·lació consegüent del precepte legal que possibilitava que obtinguessin, en el moment d'incorporació efectiva a aquesta nova escala, l'equivalència al títol de graduat superior situaria, llavors, aquests oficials en una situació d'injustificada desigualtat respecte als components de la seva mateixa escala que sí que tenen reconeguda aquesta equivalència.

En conseqüència, es fa necessari que a la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar, s'afegeixi un nou paràgraf a la lletra b) de l'apartat 7 de la disposició transitòria quarta, en termes pràcticament idèntics als del precepte anul·lat pel Tribunal Constitucional. En aquest text únicament cal introduir un afegit en la descripció del supòsit de fet de la norma, per atendre la situació particular dels qui hagin fet el curs d'adaptació en les dates compreses entre la de publicació de la Sentència 38/2014, del Tribunal Constitucional (al «BOE» número 87, de 10 d'abril de 2014), i la d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Les Forces Armades requereixen, per poder complir les missions que tenen assignades constitucionalment i assegurar el nivell d'operativitat necessari de les seves unitats, uns efectius mínims, per sota dels quals seria difícil assolir aquests objectius.

Per obtenir aquests efectius mínims amb una distribució adequada en el temps, que permeti garantir l'operativitat de les unitats, cal un accés anual a les diferents escales d'oficials i suboficials en una quantia determinada i sensiblement constant.

L'aplicació reiterada en els últims anys de la limitació de la taxa de reposició, en la provisió de places d'ingrés directe d'oficials i suboficials, ha tingut com a conseqüència una disminució important dels accessos a les escales esmentades, l'acumulació de les quals en el temps té conseqüències negatives quant a la cobertura de les plantilles de personal militar de les Forces Armades, especialment en els llocs inferiors de cada escala.

Aquesta situació es veu agreujada a les escales d'oficials per la complexitat i la durada del període de formació previ a l'accés a aquestes, en què es requereix no només superar els estudis corresponents a les seves funcions futures com a militar de carrera, sinó també obtenir un títol de grau universitari. Aquesta complexitat suposa que el grau d'abandonament per part dels aspirants superi el que, per terme mitjà, es produeix en el període d'estudis per obtenir el títol de grau esmentat en les diferents universitats, i per aquest motiu el nombre dels que, al final del període de formació, accedeixen a la condició de militar de carrera és molt inferior al que ha ingressat, en el seu moment, en els centres docents militars de formació.

Amb l'aplicació estricta dels criteris de caràcter bàsic establerts per al càlcul de la taxa de reposició a la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2014, s'obté una xifra notòriament insuficient si es volen complir adequadament els objectius encomanats a les Forces Armades.

Aquesta Llei inclou les places autoritzades a les Forces Armades per la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2014 al seu article 21, amb la taxa ordinària de reposició del 10%, per a ingrés directe, accés a una relació de serveis de caràcter permanent, reservistes voluntaris i accés a l'escala superior d'oficials de la Guàrdia Civil, així com les places d'ingrés per promoció i promoció interna i, a més, inclou una oferta addicional de 200 places per a la forma d'ingrés directe a les escales d'oficials, amb la qual cosa es garanteixen els recursos humans necessaris per a l'operativitat de les Forces Armades.

A més, la programació, tant de l'ensenyament militar com, si s'escau, de l'ensenyament universitari correlatiu de grau als centres universitaris de la defensa, determina que calgui aprovar l'oferta de les places corresponents amb la màxima urgència, ja que la no-aprovació immediata d'aquesta oferta extraordinària de places a les Forces Armades comportarà el consegüent retard en el desenvolupament dels processos selectius, així com en el nomenament com a alumnes dels qui superin aquests processos, cosa que afectaria molt negativament la programació elaborada amb la finalitat de donar el compliment degut a les exigències dels diferents plans d'estudis.

La celebració de «120 anys de la primera exposició de Picasso. La Corunya, febrer-maig de 2015» es va declarar esdeveniment d'excepcional interès públic mitjançant la disposició addicional cinquanta-vuitena de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2014.

Aquesta celebració commemora la primera mostra que el jove pintor malagueny va fer a la Corunya, quan la seva família es va traslladar a viure a aquesta ciutat.

La comissió interadministrativa gestora de l'esdeveniment ha informat que el programa de suport a aquest esdeveniment no s'ha pogut posar en marxa per restriccions de marca imposades per l'entitat «Picasso Administration», titular de la marca Picasso, i per tant no és possible abordar la campanya de patrocinis i mecenatge utilitzant aquesta marca.

«Picasso Administration» sí que ha autoritzat de manera expressa el nom i el logotip de «La Corunya 2015-120 anys després»; per tant, els patrocinadors de l'esdeveniment els poden utilitzar.

El canvi de denominació de l'esdeveniment d'excepcional interès públic permetrà posar en marxa el seu programa de suport, i això farà possible aplegar recursos financers procedents de patrocinis i facilitarà aquesta celebració, en aplicació de l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

Atès que el programa de la celebració comença al setembre de 2014, és urgent canviar-ne la denominació, per tal de poder posar en marxa el programa de suport a aquest esdeveniment d'excepcional interès públic.

Així mateix, a través d'aquesta Llei es procedeix a autoritzar la formalització a Pressupost dels avançaments efectuats l'any 2013 per atendre les aportacions a la Unió Europea per recurs renda nacional bruta (RNB) i pendents d'aplicar a 31 de desembre de 2013.

En l'exercici 2013 han quedat pendents de formalitzar a Pressupost els pagaments efectuats a la Unió Europea, derivats de l'aprovació de diversos pressupostos rectificatius per recurs renda nacional bruta (RNB) per import de 30.311.369,51 euros.

Atès que aquests avançaments tenen la consideració d'obligacions d'exercicis anteriors, per formalitzar-los cal, en aplicació del que disposa l'apartat 4 de l'article 34 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, una norma amb rang de llei.

Durant el procés de redacció del nou Reglament de circulació ferroviari, l'Agència Europea ha manifestat la necessitat que Espanya redueixi el detall del nou Reglament i que aquest quedi bàsicament com un marc general que no reguli concretament aspectes de la circulació que s'havien inclòs. Per a això, es considera necessari que s'emetin recomanacions o especificacions tècniques que els administradors i les empreses puguin adoptar. Per aquesta raó, es considera necessari habilitar l'autoritat responsable de seguretat perquè emeti aquest tipus de recomanacions. Per a això, cal modificar la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari.

El terratrèmol de Llorca esdevingut l'11 de maig de 2011 va provocar abundants danys personals i materials, i els seus efectes perturbadors es van projectar en tots els àmbits d'activitat al municipi, fet que va constituir un llast per a la recuperació i el desenvolupament del teixit social i econòmic de Llorca.

El Reial decret llei 11/2012, de 30 de març, de mesures per agilitzar el pagament de les ajudes als damnificats pel terratrèmol, reconstruir els immobles enderrocats i impulsar l'activitat econòmica de Llorca, va instrumentar un procediment de pagament als beneficiaris de les ajudes previstes al Reial decret llei 6/2011, de 13 de maig, i al Reial decret llei 17/2011, de 31 d'octubre, mitjançant l'abonament per part de les entitats financeres amb seu a Llorca, amb un conveni previ amb l'Institut de Crèdit Oficial.

D'aquesta manera, l'Institut de Crèdit Oficial proveeix inicialment dels recursos financers necessaris per atendre el pagament de les ajudes als beneficiaris.

Mitjançant la present modificació del Reial decret llei 11/2012 s'introdueix l'habilitació legal necessària perquè, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, l'Institut de Crèdit Oficial amplii l'objecte del crèdit incloent-hi l'execució d'actuacions de reconstrucció i ampliació d'infraestructures municipals. Així es pretén avançar en la modernització d'infraestructures que coadjuvin a l'impuls de l'activitat econòmica del municipi i millorin les comunicacions i l'evacuació en situacions d'emergència.

La Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, ha suposat un canvi substancial de l'organització i el funcionament del Registre Civil, i ha significat adoptar un model més coherent amb els valors de la Constitució de 1978 i la realitat actual de la societat espanyola.

Sota aquesta perspectiva modernitzadora, la Llei va incidir en dos aspectes organitzatius essencials: d'una banda, va apostar decididament per la utilització de noves tecnologies, configurant una base de dades única, accessible electrònicament i, d'altra, va modificar radicalment l'estructura i la distribució territorial de les oficines registrals.

Tot i que han estat molts els avenços i les millores que ha introduït la Llei 20/2011, de 21 de juliol, pendent encara d'entrar en vigor, el dilatat període de «vacatio legis» previst en aquesta ha permès posar de manifest algunes carències que aconsellen fer-ne una revisió parcial, aprofundint en aquests mateixos elements que la van inspirar i perfilant-ne algun aspecte concret, sense renunciar a principis essencials del Registre Civil com ara el caràcter gratuït de la prestació del servei públic, tant per als ciutadans com per a les administracions públiques.

L'aprofundiment en la modificació del model organitzatiu, així com els canvis que són necessaris en la competència per a l'administració del Registre Civil als quals s'al·ludeix en l'apartat següent, fan ineludible l'extensió del període per a l'entrada en vigor de la norma durant el temps necessari per assegurar el funcionament correcte del nou sistema.

La competència per a l'administració del Registre Civil s'atribueix als registradors que tinguin a càrrec seu les oficines del Registre Mercantil, en la seva condició de funcionaris públics, com s'extreu amb claredat de l'article 274 de la Llei hipotecària; funcionaris especialitzats amb una experiència contrastada i satisfactòria en registres de persones encara que aquestes siguin jurídiques, de manera que aquelles oficines adquireixin la condició d'oficines del Registre Civil i Mercantil. Aquesta atribució es duu a terme en execució de la desjudicialització efectiva del Registre Civil ja consagrada a la Llei actual, amb la finalitat d'aconseguir un increment de les economies organitzatives, de gestió i d'escala, així com una major eficàcia i celeritat en el funcionament del sistema registral civil.

També és d'una especial importància la definició del sistema informàtic que ha de sustentar el Registre Civil i el seu nivell de seguretat. Per això s'estableix el control per part de l'Estat dels sistemes d'informació i les aplicacions que serveixen el Registre Civil i s'encomana a un mitjà propi de l'Administració, o una altra unitat administrativa que determini el Ministeri de Justícia, tot el que fa referència a la preparació dels plecs de condicions i prescripcions tècniques necessàries perquè el sistema pugui complir els requisits de seguretat, així com per a la contractació d'aquest; per a aquesta contractació i per al pagament del sistema, es crea una corporació de dret públic a la qual han de

pertànyer els registradors mercantils els aranzels dels quals queden afectes a la cobertura de les despeses de funcionament de les oficines on es presta el servei públic, tal com estableix la disposició addicional tercera de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Finalment, es preveuen determinades bonificacions en la cotització a la Seguretat Social per les pràctiques curriculars externes dels estudiants universitaris i de formació professional, que assimilien la condició d'aquests als treballadors per compte d'altri.

TÍTOL I

Mesures d'impuls de l'activitat econòmica

CAPÍTOL I

Finançament de l'activitat econòmica

Secció 1a Finançament i internacionalització de l'empresa espanyola

Article 1. *Modificació de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, per adaptar el Fons per a Operacions d'Inversió a l'Exterior de la Petita i Mitjana Empresa (FONPYME).*

Es modifica l'apartat u de l'article 115 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«U. Es crea un Fons per a Operacions d'Inversió a l'Exterior de la Petita i Mitjana Empresa destinat a promoure la internacionalització de l'activitat de les petites i mitjanes empreses i, en general, de l'economia espanyola, a través de participacions temporals, minoritàries i directes en el capital social d'empreses espanyoles per a la seva internacionalització o d'empreses situades a l'exterior i, en general, en els fons propis de les empreses esmentades anteriorment i a través de qualsevol instrument participatiu.

Amb càrrec al Fons, també es poden prendre participacions temporals, minoritàries i directes en els vehicles o fons de capital d'expansió amb suport oficial ja existents o que s'estableixin o fons d'inversió privats, que fomentin la internacionalització de l'empresa o de l'economia espanyola.

La gestora a què es refereix l'apartat dos de l'article 116 d'aquesta Llei no ha d'intervenir directament en la gestió operativa de les empreses participades pel Fons. Excepcionalment, el ministre d'Economia i Competitivitat pot, a proposta del secretari d'Estat de Comerç i amb l'informe previ del Comitè Executiu del Fons, autoritzar la presa d'una participació majoritària i autoritzar la gestora perquè assumeixi la gestió operativa de l'empresa participada pel Fons en cas que es consideri necessari per al compliment dels fins del FONPYME.»

Article 2. *Programa de garanties de l'Institut de Crèdit Oficial per afavorir el finançament i la internacionalització de l'empresa espanyola.*

1. Amb la finalitat d'afavorir el suport d'organismes multilaterals i institucions financeres internacionals a les empreses espanyoles en el seu finançament i en els seus processos d'internacionalització, l'Institut de Crèdit Oficial ha de posar en marxa un programa de garanties i avals a favor d'aquests organismes i institucions, per un import màxim de 1.200 milions d'euros i amb una durada d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

L'import de garanties i avals concedit per l'Institut de Crèdit Oficial en l'exercici 2014 a l'empara d'aquest programa s'ha de computar amb càrrec al límit d'operacions de

crèdit autoritzades de 18.000 milions d'euros reconegut a l'Institut de Crèdit Oficial a l'annex III de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2014.

2. Anualment, la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, ha d'examinar la conveniència de mantenir el programa i decidir sobre si cal cancel·lar-lo o renovar-lo; en aquest últim cas, ha de fixar l'import màxim que s'ha d'atorgar. L'import anual de garanties i avals concedit per l'Institut de Crèdit Oficial a l'empara d'aquest programa s'ha d'imputar al límit d'operacions de crèdit que s'autoritzi a l'Institut de Crèdit Oficial per a l'any respectiu.

3. Els avals i les garanties que atorgui l'Institut de Crèdit Oficial en el marc d'aquest programa han de gaudir enfront de tercers de la garantia de l'Estat. Aquesta garantia té el caràcter d'explícita, irrevocable, incondicional i directa.

4. Amb periodicitat semestral, l'ICO ha d'informar la Secretaria General del Tresor i Política Financera sobre l'evolució del programa, les noves operacions efectuades i el saldo pendent d'avalis concedits en l'àmbit d'aquest programa.»

Secció 2a Préstecs a les entitats locals pel Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors

Article 3. Cancel·lació de les operacions de préstec formalitzades per les entitats locals amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors.

1. Com a excepció al que estableix la disposició final trenta-unena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, durant l'any 2014 les entitats locals poden concertar noves operacions d'endeutament per cancel·lar parcialment o totalment el seu deute pendent amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, sempre que es compleixin tots els requisits següents:

a) Que la nova operació d'endeutament a subscriure tingui, com a màxim, el mateix període d'amortització que resti per a la cancel·lació completa de les operacions de crèdit que l'entitat local hagi subscrit amb el Fons esmentat. Els plans d'ajust aprovats i que van possibilitar la formalització de les operacions que es cancel·len han de mantenir la seva vigència fins a l'amortització total de la nova operació d'endeutament, sense perjudici del que estableixen els apartats 4 i 5 d'aquest article.

b) Que amb la nova operació d'endeutament es generi una disminució de la càrrega financera que suposi un estalvi financer.

c) Que aquesta operació d'endeutament no pugui incorporar la garantia de la participació en tributs de l'Estat ni es puguin subrogar les entitats de crèdit que concertin aquestes noves operacions en els drets que corresponguin al Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors.

d) Que aquesta operació es destini en la seva totalitat a l'amortització anticipada total o parcial dels préstecs formalitzats amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, complint amb els requisits i les condicions que s'estableixen als contractes subscrits per les entitats locals amb el Fons.

2. Per formalitzar les noves operacions d'endeutament esmentades, cal sol·licitar l'autorització del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

A aquests efectes, cal adjuntar a la sol·licitud la documentació següent:

a) L'acord de l'òrgan competent de la corporació local, amb els requisits de quòrum i votacions establerts a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

b) L'informe de l'interventor de l'entitat local en què se certifiqui l'estalvi financer anual que es produirà com a conseqüència de la subscripció de la nova operació d'endeutament.

3. Si el període mitjà de pagament a proveïdors, calculat per l'entitat local d'acord amb la metodologia bàsica establerta, supera el termini màxim establert a la normativa sobre la morositat, l'estalvi financer generat com a conseqüència de la subscripció de la nova operació d'endeutament autoritzada s'ha de destinar a reduir el seu deute comercial i, en conseqüència, el període mitjà de pagament a proveïdors, i aquesta és una de les mesures que, si s'escau, s'ha d'incloure en el pla de tresoreria a què es refereix la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

4. Si en l'exercici 2013 l'entitat local ha complert amb el límit de deute establert als articles 51 i 53 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària i amb la regla de despesa, i el seu període mitjà de pagament a proveïdors, calculat per l'entitat local d'acord amb la metodologia bàsica establerta, no excedeix el termini màxim establert a la normativa sobre la morositat, pot formalitzar la nova operació. Si l'entitat local cancel·la totalment els préstecs formalitzats amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, queda sense vigència el pla d'ajust aprovat i que en va possibilitar la concertació. Si aquests préstecs no es cancel·len totalment, els plans d'ajust mantenen la seva vigència i el procediment de seguiment de l'execució al qual estiguessin subjectes.

5. Si en l'exercici 2013 l'entitat local no ha complert algun dels límits o regles que s'esmenten a l'apartat 4 anterior, pot formalitzar la nova operació d'endeutament, però el pla d'ajust aprovat manté la seva vigència encara que es cancel·lin totalment els préstecs formalitzats amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors.

6. Sense perjudici del que disposen els apartats 4 i 5 anteriors, si l'entitat local ha presentat en l'exercici 2013 un estalvi net negatiu o un endeutament superior al 75 per cent dels seus ingressos corrents liquidats en l'exercici immediatament anterior, en els termes definits a la disposició final trenta-unena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, l'entitat local, mitjançant l'acord del seu ple, ha d'aprovar un pla de sanejament financer o de reducció de deute per corregir, en un termini màxim de cinc anys, el signe de l'estalvi net o el volum d'endeutament, respectivament. Pel que fa a aquest últim, s'ha de corregir fins al límit esmentat abans, en cas que aquest volum estigui comprès entre aquell percentatge i el que fixa l'article 53 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març. En la resta de supòsits d'endeutament excessiu, el pla de reducció de deute ha de corregir el nivell de deute, com a màxim, al percentatge que fixa l'últim precepte esmentat.

Cal comunicar aquests plans al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, juntament amb la sol·licitud d'autorització a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article.

L'interventor de l'entitat local ha d'emetre un informe anual del compliment d'aquests plans i l'ha de presentar al ple de la corporació local perquè en tingui coneixement. A més, l'ha de remetre al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

En cas que es produeixi un incompliment dels plans, l'entitat local no pot concertar operacions d'endeutament a llarg termini per finançar cap modalitat d'inversió. A més, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pot proposar mesures extraordinàries que han d'adoptar les entitats locals afectades. En cas que aquestes no adoptin les mesures esmentades, es poden aplicar les mesures coercitives i de compliment forçós que estableixen els articles 25 i 26 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

7. La nova operació d'endeutament que se subscrigui, d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, en el termini de trenta dies a comptar de la data de la formalització s'ha de comunicar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el que disposen l'article 55 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, i l'article 17 de l'Ordre HAP/2105/2012, d'1 d'octubre, per la qual es despleguen les obligacions de subministrament d'informació que preveu la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

CAPÍTOL II

Comerç detallista i unitat de mercat

Article 4. *Declaració de zones de gran aflluència turística als municipis que reuneixin el 2013 els requisits de l'article 5.5 de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, en la redacció que en fa l'article 7.2 d'aquesta Llei.*

Als efectes del que estableix l'article 5.5 de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, en la redacció que en fa l'article 7.2 d'aquesta Llei, són municipis que en el moment de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, compleixen els criteris establerts per a la declaració de zona de gran aflluència turística, els descrits a l'annex I.

Si en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, les comunitats autònomes competents no han declarat cap zona de gran aflluència turística en els municipis recollits a l'annex I, s'entén declarada com a tal la totalitat del municipi i els comerciants disposen de plena llibertat per obrir els seus establiments durant tot l'any.

Article 5. *Declaració de zones de gran aflluència turística de la disposició addicional onzena del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.*

Si en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, les comunitats autònomes competents no han declarat almenys una zona de gran aflluència turística en els municipis que reuneixin els termes establerts per a la disposició addicional onzena del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, es considera com a tal tot el terme municipal i els comerciants disposen de plena llibertat per obrir els seus establiments durant tot l'any.

Article 6. *Modificació de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista.*

Es modifica l'article 6 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Obertura, trasllat o ampliació d'establiments comercials.*

1. Amb caràcter general, l'obertura, el trasllat o l'ampliació d'establiments comercials no està subjecta al règim d'autorització.

2. No obstant això, l'obertura, el trasllat o l'ampliació d'establiments comercials pot quedar sotmesa a una única autorització, que s'ha de concedir per un temps indefinit quan les instal·lacions o infraestructures físiques necessàries per a l'exercici de l'activitat siguin susceptibles de generar danys sobre el medi ambient, l'entorn urbà i el patrimoni historicoartístic, i aquestes raons no es puguin salvaguardar mitjançant la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació prèvia. El règim d'autorització ha d'estar motivat suficientment a la llei que estableixi el règim en qüestió.

3. Les autoritzacions o declaracions responsables per a l'obertura o ampliació de l'establiment no poden incloure requisits que no estiguin lligats específicament a la instal·lació o infraestructura, i han d'estar justificats en raons imperioses d'interès general.

En tot cas, els requisits han de ser no discriminatoris, proporcionats, clars i inequívocs, objectius, fets públics amb antelació, predictibles, transparents i accessibles, i han d'atendre únicament criteris basats en les raons assenyalades a l'apartat 2.

4. En cap cas es poden establir requisits de naturalesa econòmica, entre d'altres, els que supeditin l'atorgament de l'autorització a haver d'aportar una prova de l'existència d'una necessitat econòmica o d'una demanda al mercat o a un excés de l'oferta comercial, a haver d'avaluar els efectes econòmics, possibles o reals, de l'activitat, o a haver de fer una apreciació de si l'activitat s'ajusta als objectius de programació econòmica establerts per l'autoritat competent, o els que puguin anar dirigits directament o indirectament a la defensa d'un model econòmic o empresarial determinat dins del sector. Així mateix, es prohibeix la intervenció de competidors en els procediments d'autorització que, si s'escau, s'estableixin per a la instal·lació d'establiments comercials.

Els règims d'intervenció administrativa s'han d'ajustar al que preveu la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, i la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat. En concret, no poden contenir requisits prohibits de l'article 10 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, ni actuacions que limitin la llibertat d'establiment i la llibertat de circulació de l'article 18 de la Llei 20/2013, de 9 de desembre.

5. L'atorgament de les autoritzacions a què es refereixen els apartats anteriors correspon a l'administració territorial competent. El procediment administratiu ha d'integrar tots els tràmits necessaris per a l'obertura, el trasllat o l'ampliació dels establiments comercials. Les sol·licituds presentades s'han de resoldre i s'han de notificar a l'interessat en un termini màxim de tres mesos, transcorregut el qual s'entén estimada la sol·licitud per silenci administratiu.

Les autoritzacions es poden transmetre a tercers amb una comunicació prèvia a l'administració atorgant.»

Article 7. *Modificació de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials.*

La Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeixen dos nous paràgrafs finals a l'apartat 4 de l'article 5, amb la redacció següent:

«Si concorren les circumstàncies enumerades i la proposta de declaració de zona de gran afluència turística formulada per l'ajuntament interessat conté una limitació de caràcter temporal o territorial, cal justificar a la proposta les raons en què es fonamenta aquesta limitació temporal o territorial, d'acord amb els interessos comercials, turístics i en benefici del consumidor. En cas que la comunitat autònoma consideri que aquesta restricció no està prou justificada, s'ha de declarar zona de gran afluència turística la totalitat del municipi tot l'any.

Si en el termini determinat per la legislació corresponent o, si no se n'ha determinat cap, en el termini de sis mesos la comunitat autònoma competent no resol la sol·licitud de l'ajuntament interessat, s'entén declarada com a zona de gran afluència turística la proposada per aquest ajuntament.»

Dos. Es modifica l'apartat 5 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«5. En tot cas, als municipis amb més de 100.000 habitants que hagin registrat més de 600.000 pernотacions l'any immediatament anterior o que disposin de ports en els quals operin creuers turístics que hagin rebut l'any immediatament anterior més de 400.000 passatgers, cal declarar, almenys, una zona de gran afluència turística aplicant els criteris previstos a l'apartat anterior. Per obtenir aquestes dades estadístiques, es consideren fonts les publicacions de l'Institut Nacional d'Estadística i de Ports de l'Estat.

Si en el termini de sis mesos a partir de la publicació d'aquestes dades les comunitats autònomes competents no han declarat cap zona de gran afluència turística en el municipi en què concorren les circumstàncies assenyalades al paràgraf

anterior, s'entén declarada com a tal la totalitat del municipi i els comerciants disposen de plena llibertat per obrir els seus establiments durant tot l'any.»

Article 8. *Modificació de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema.*

La Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals.*

1. El Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals és un registre gestionat per l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals en el qual han de quedar inscrits:

a) Els titulars de les sales d'exhibició cinematogràfica, tinguin o no forma empresarial, d'acord amb la comunicació de l'article 15.1.

b) Les persones físiques o jurídiques titulars de les empreses establertes a Espanya que duguin a terme activitats relacionades amb l'activitat cinematogràfica i audiovisual i que sol·licitin alguna de les mesures recollides en aquesta Llei.

2. Les inscripcions les ha de practicar d'ofici l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals a la secció d'activitat que correspongui, en els termes que es determinin reglamentàriament.

3. El Registre és públic, i el seu accés es regeix pel que disposen l'article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i les normes que el regulin, que també n'han de determinar el funcionament, l'estructura i, si s'escau, la publicitat de les dades que inclou.

4. La inscripció d'una empresa al registre d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals propi d'una comunitat autònoma que el tingui establert comporta la seva inscripció a la secció d'activitat corresponent del Registre de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals.

5. Així mateix, es poden inscriure a la secció d'activitat que correspongui, amb sol·licitud prèvia, les persones físiques o jurídiques titulars de les empreses establertes a Espanya que duguin a terme activitats relacionades amb l'activitat cinematogràfica i audiovisual que, sense haver sol·licitat cap de les mesures recollides en aquesta Llei, necessitin acreditar en algun procediment davant de qualsevol administració pública la seva inscripció, i aquesta administració no disposi d'un registre d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals propi.»

Dos. Se suprimeix l'apartat 1 de l'article 11 i es manté l'apartat 2 com a apartat únic sense numeració.

Tres. L'article 12 queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Certificat de nacionalitat espanyola d'una obra cinematogràfica o audiovisual.*

El certificat de nacionalitat espanyola d'una pel·lícula cinematogràfica o d'una altra obra audiovisual no destinada a l'explotació comercial en sales d'exhibició l'ha d'expedir l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals o la comunitat autònoma que escaigui, una vegada s'hagi comprovat que reuneix les condicions que preveu l'article 5.»

Quatre. Se suprimeix l'apartat 1 de l'article 14, i es manté l'apartat 2 com a apartat únic sense numeració.

Cinc. Els apartats 1 i 4 de l'article 15 queden redactats de la manera següent:

«1. Els titulars de les sales d'exhibició cinematogràfica, abans d'iniciar la seva activitat, han de dirigir a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales o a l'òrgan corresponent de la comunitat autònoma que tingui establert el seu registre d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals propi, una comunicació amb la relació de totes les sales d'exhibició que explota. Aquesta comunicació, el contingut de la qual s'ha de determinar reglamentàriament, s'estableix als efectes de verificar el compliment dels procediments establerts per al control d'assistència i declaració de rendiments a què es refereix l'article següent, així com del control de l'obligació de quota de pantalla recollit a l'article 18.»

«4. En els termes que es determinin reglamentàriament, les administracions públiques que efectuïn projeccions cinematogràfiques gratuïtes o amb un preu simbòlic no han d'incloure en la seva programació pel·lícules d'una antiguitat inferior a 12 mesos des de la seva estrena en sales d'exhibició, excepte en els casos en què, des de les entitats representatives dels exhibidors cinematogràfics i del sector videogràfic, es comuniqui a les administracions en qüestió que no hi ha un perjudici en la seva activitat comercial.»

Sis. Es modifica la lletra d) de l'article 39.3 amb la redacció següent:

«d) L'incompliment de l'obligació de comunicació a què es refereix l'article 15.1, així com la inexactitud o falsedat en les dades facilitades.»

CAPÍTOL III

Límits a les taxes d'intercanvi en operacions de pagament amb targeta

Article 9. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. L'objecte d'aquest capítol és regular els límits màxims de les taxes d'intercanvi exigibles en les operacions de pagament que es facin en terminals de punt de venda situats a Espanya, per mitjà de targeta de dèbit o de crèdit, independentment del canal de comercialització utilitzat, sempre que sigui necessari el concurs de proveïdors de serveis de pagament establerts a Espanya.

2. L'article 11 no és aplicable a les operacions efectuades mitjançant targetes d'empresa ni a les retirades d'efectiu en caixers automàtics. Així mateix, els sistemes de targetes de pagament tripartits queden exclosos d'aquest article excepte en els casos en què concedeixin llicències a altres proveïdors de serveis de pagament per a l'emissió o adquisició de targetes de pagament.

Tampoc és aplicable l'article 11 a les operacions efectuades amb targetes que només es poden utilitzar en una xarxa limitada, dissenyada per satisfer necessitats precises mitjançant instruments de pagament la utilització dels quals està limitada, perquè permeten al seu titular adquirir béns o serveis únicament als locals de l'emissor, dins d'una xarxa limitada de proveïdors de serveis vinculats directament mitjançant un acord comercial amb un emissor professional, o bé perquè únicament es poden utilitzar per adquirir una gamma limitada de béns o serveis.

Article 10. *Definicions.*

1. Als efectes del que preveu aquest capítol, es considera:

a) «Taxa d'intercanvi»: tota comissió o retribució pagada, directament o indirectament, per cada operació efectuada entre els proveïdors de serveis de pagament de l'ordenant i del beneficiari que intervinguin en una operació de pagament mitjançant targeta.

b) «Taxa de descompte»: tota comissió o retribució pagada pel beneficiari de l'operació de pagament al seu proveïdor de serveis de pagament per cada operació efectuada mitjançant targeta composta per la taxa d'intercanvi, la comissió de processament i del sistema de pagaments i el marge de l'adquirent.

c) «Targeta de dèbit»: instrument de pagament emès per un proveïdor de serveis de pagament tal com es defineix a l'article 2, apartat 9, de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, amb el propòsit de permetre al titular adquirir béns o serveis de les empreses o establiments afiliats, i l'ús de la qual implica la disposició immediata del saldo existent al compte de pagament associat a aquesta per a la seva transferència ulterior al beneficiari, així com les targetes prepagament que responen a la definició recollida a l'article 1.2 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diner electrònic.

d) «Targeta de crèdit»: instrument de pagament emès per un proveïdor de serveis de pagament tal com es defineix a l'article 2, apartat 9, de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, i pel qual l'entitat emissora posa a disposició del titular una línia de crèdit.

e) «Targeta d'empresa»: qualsevol targeta de pagament emesa a empreses o a entitats del sector públic i la utilització de la qual estigui restringida a les despeses professionals dels seus empleats, o qualsevol targeta emesa a persones físiques que exerceixin una activitat per compte propi i la utilització de la qual estigui restringida a les seves despeses professionals o les dels seus empleats.

f) «Terminal de punt de venda»: dispositiu o equip material instal·lat en establiments comercials o empreses, així com aplicacions informàtiques equivalents, que els permeten acceptar el pagament de béns i serveis mitjançant una targeta de dèbit o de crèdit.

g) «Sistema de targetes de pagament»: conjunt únic de disposicions, pràctiques, normes o directrius que sustenta el funcionament, entre els proveïdors de serveis de pagament adherits, de l'operativa de pagament efectuada amb les targetes consignades sota la bandera o marca que suporti.

h) «Sistema de targetes de pagament quadripartit»: sistema de targetes de pagament en què els pagaments s'efectuen des del compte de pagament d'un titular d'una targeta al compte de pagament d'un beneficiari per intermediació del sistema, compost pel proveïdor de serveis de pagament del titular de la targeta (emissor de targetes de pagament) i el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari (adquirent).

i) «Sistema de targetes de pagament tripartit»: sistema de targetes de pagament en què els pagaments s'efectuen d'un compte de pagament que és titularitat del sistema en nom del titular de la targeta a un compte de pagament que és titularitat del sistema en nom del beneficiari.

2. En tot cas, per als conceptes no definits expressament en aquest article s'apliquen les definicions contingudes a l'article 2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament.

Article 11. *Límits màxims a les taxes d'intercanvi.*

1. En operacions efectuades amb targetes de dèbit, la taxa d'intercanvi per operació no ha de ser superior al 0,2% del valor de l'operació, amb un màxim de 7 cèntims d'euro.

En cas que l'import de l'operació no excedeixi els vint euros, la taxa d'intercanvi per operació no ha d'excedir el 0,1% del valor de l'operació.

2. En operacions amb targeta de crèdit, la taxa d'intercanvi per operació no ha de ser superior al 0,3% del valor de l'operació.

En cas que l'import de l'operació no excedeixi els vint euros, la taxa d'intercanvi per operació no ha d'excedir el 0,2% del valor de l'operació.

3. Als efectes de l'aplicació dels límits esmentats als apartats anteriors, qualsevol comissió, retribució o compensació neta rebuda per un proveïdor de serveis de pagament emissor de targetes de pagament respecte a operacions de pagament o activitats auxiliars a aquestes s'ha de considerar part de la taxa d'intercanvi.

Article 12. *Prohibició de la repercussió de despeses a l'ordenant.*

Els beneficiaris de les operacions de pagament en què les taxes d'intercanvi han quedat limitades de conformitat amb el que preveu l'article anterior no poden exigir a

l'ordenant el pagament de despeses o quotes addicionals per la utilització de la targeta de dèbit o de crèdit.

Article 13. Obligacions d'informació al Banc d'Espanya.

1. Els proveïdors de serveis de pagament han d'informar el Banc d'Espanya de les taxes de descompte i d'intercanvi percebudes pels serveis de pagament en operacions amb targeta.

2. Cal subministrar la informació anterior en la forma i amb el contingut i la periodicitat que determini el Banc d'Espanya. En tot cas, la informació rebuda ha de facilitar la comparació entre els proveïdors dels serveis de pagament i ha de reflectir adequadament les taxes percebudes en funció del tipus de pagament i beneficiari.

3. Aquesta informació ha d'estar disponible a la pàgina electrònica del Banc d'Espanya i a la pàgina electrònica del proveïdor dels serveis de pagament.

Article 14. Seguiment.

El Ministeri d'Economia i Competitivitat, en el si de l'Observatori de Pagaments amb Targeta Electrònica, creat per l'Acord del Consell de Ministres de 2 de juny de 2006, ha de fer el seguiment de l'aplicació del que preveu aquest capítol i, en particular, dels seus efectes sobre les operacions d'import petit. Així mateix, cal vigilar l'efecte que, sobre els costos repercutits pels proveïdors de serveis de pagament sobre el comerç i sobre els consumidors usuaris de serveis de pagament, pugui tenir la limitació de les taxes d'intercanvi prevista en aquest capítol, amb la finalitat d'impedir la translació de costos per aquestes vies.

Article 15. Règim sancionador.

Tenen consideració de normes d'ordenació i disciplina les disposicions contingudes als articles 9 a 14 anteriors. L'incompliment d'aquestes es considera una infracció molt greu, llevat que tingui caràcter ocasional o aïllat, i en aquest cas s'ha de sancionar com a infracció greu, tot això d'acord amb el que preveu la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

TÍTOL II

Infraestructures i transport

CAPÍTOL I

Aviació civil

Secció 1a Disposicions generals en matèria de regulació aeroportuària

Article 16. Finalitat i objecte.

L'establiment del marc jurídic aplicable a la xarxa d'aeroports d'interès general d'Aena, SA, té per finalitat garantir, per raons d'interès general, la mobilitat dels ciutadans i la cohesió econòmica, social i territorial, assegurant l'accessibilitat, la suficiència i la idoneïtat de les infraestructures aeroportuàries, la sostenibilitat econòmica de la xarxa d'aeroports, així com la seva gestió eficient, al menor cost possible, i la continuïtat i la prestació adequada dels serveis aeroportuaris bàsics, en termes de qualitat, regularitat i seguretat, alhora que es garanteix l'existència d'una xarxa d'infraestructures suficient per al transport aeri.

Amb aquest objecte, es regula:

- a) L'obligació de manteniment de la xarxa d'aeroports d'interès general.
- b) La fixació dels nivells de qualitat del servei i dels estàndards de capacitat de les infraestructures aeroportuàries integrades en la xarxa, així com el règim de les condicions

mínimes de servei d'aquestes infraestructures, el règim d'inversions i els ingressos màxims per passatger, que han de reconèixer només els costos que siguin eficients, no discriminatoris i objectius, a través del Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

c) El procediment per a l'aprovació i la modificació de la quantia de les tarifes aeroportuàries i les condicions de transparència i consulta per fixar-les.

d) La supervisió i el control del compliment del que disposen els apartats anteriors, així com el règim sancionador aplicable.

Article 17. *Gestió directa dels aeroports d'interès general.*

1. Sense perjudici de les modificacions en la gestió dels aeroports d'interès general incloses en aquesta Llei, l'Estat es continua reservant la gestió directa dels aeroports d'interès general. Aquesta gestió comprèn, almenys:

a) La regulació i supervisió amb relació als serveis aeroportuaris essencials per a l'ordenació del trànsit i el transport aeri, així com els serveis no estrictament aeronàutics que puguin tenir incidència en aquests i que, pel volum de trànsit de l'aeroport de què es tracti, es declarin imprescindibles per al seu bon funcionament.

b) La fixació dels serveis mínims en cas de vaga.

c) L'elaboració, l'aprovació i el seguiment dels plans directors.

d) La regulació, l'aprovació i la supervisió del Document de Regulació Aeroportuària o de qualsevol altre document o pla en què s'estableixin els criteris de funcionament dels aeroports d'interès general, en particular, amb relació a la xarxa d'aeroports gestionats per Aena, SA, i els plans econòmics financers, així com l'establiment de les tarifes aeroportuàries i dels preus exigibles als operadors i usuaris.

e) L'exercici de la potestat sancionadora.

f) Qualsevol altra que li atribueixi la legislació vigent.

Les comunitats autònomes poden participar en la gestió dels aeroports d'interès general en la forma que estableixi la legislació de l'Estat i, en particular, a través dels comitès de coordinació aeroportuària.

2. El que disposa l'apartat 1 s'entén sense perjudici de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de seguretat operacional dels aeroports, els heliports i la resta dels aeròdroms, així com en matèria de duanes, control de fronteres i seguretat.

3. La xarxa d'aeroports d'interès general gestionats per Aena, SA, es qualifica d'interès general.

Article 18. *Canvi de denominació.*

1. La societat mercantil estatal «Aena Aeropuertos, SA», creada en virtut del que preveu l'article 7 del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores, per fomentar la inversió i la creació d'ocupació, passa a denominar-se Aena, SA.

2. L'entitat pública empresarial Aeroports Espanyols i Navegació Aèria (Aena), creada per l'article 82 de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 1990, passa a denominar-se ENAIRE.

ENAIRE continuarà existint amb la mateixa naturalesa i règim jurídic previstos a l'article 82 de la Llei 4/1990, de 29 de juny, i exercirà exclusivament les competències que té actualment en matèria de navegació aèria i espai aeri i, a més, la coordinació operativa nacional i internacional de la xarxa nacional de gestió del trànsit aeri i d'altres relacionades amb els usos per a la gestió eficient de l'espai aeri tenint en compte les necessitats dels usuaris, i les funcions derivades de la seva condició de mitjà propi instrumental i servei tècnic de l'Administració General de l'Estat i dels poders adjudicadors en matèria d'aeroports.

Article 19. *Definicions en l'àmbit aeroportuari.*

Als efectes de les seccions 1a a 4a d'aquest capítol i les seves disposicions complementàries, s'entén per:

- a) Aeroport, els aeroports i heliports gestionats per Aena, SA.
- b) Ingress màxim anual per passatger (IMAP), el nivell màxim anual de l'ingrés mitjà per passatger fixat al Document de Regulació Aeroportuària (DORA), d'acord amb la metodologia establerta en aquesta Llei que recull els ingressos aeroportuaris necessaris per cobrir el cost dels serveis aeroportuaris bàsics retribuïts a través de les prestacions patrimonials de caràcter públic. Per determinar-lo, no s'han de considerar en cap cas els ingressos, despeses, inversions i altres partides generats per activitats d'expansió i desenvolupament internacional.
- c) Ingress màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ), el resultat d'aplicar en cada exercici a l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP) establert al Document de Regulació Aeroportuària (DORA) les correccions derivades de l'aplicació dels incentius i les penalitzacions que s'estableixen al Document de Regulació Aeroportuària (DORA), el factor de compliment al 100% de l'ingrés màxim per passatger ajustat i les desviacions per inversions, d'acord amb el que preveu la secció 3a.
- d) Associacions representatives d'usuaris, les associacions d'àmbit nacional i internacional que estiguin integrades per companyies aèries que representin un volum significatiu de trànsit a Espanya, així com les 15 principals companyies per volum de passatgers a la xarxa d'aeroports d'Aena, SA, si no hi estan representades, i les companyies aèries o altres usuaris que, d'acord amb les resolucions de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, hagin de participar en el procediment de transparència i consulta per elaborar la proposta del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) i fixar les tarifes aeroportuàries.

Pel que fa als aeroports en què el transport de càrrega o els usuaris d'aeronaus d'aviació general o esportiva, treballs aeris i d'aeronaus històriques tinguin una presència significativa, es consideren associacions representatives d'usuaris les associacions d'àmbit nacional i internacional que estiguin integrades pels operadors esmentats que representin un volum significatiu de trànsit anual a l'aeroport o aeroports de què es tracti.

El volum de trànsit que s'ha de tenir en compte als efectes previstos en aquesta lletra és l'acreditat l'any natural immediatament anterior al moment en què es produeixi la consulta.

Article 20. *Competències, deure de col·laboració i finançament.*

1. Correspon al Consell de Ministres aprovar el Document de Regulació Aeroportuària (DORA), així com autoritzar l'alienació o el tancament de les infraestructures i instal·lacions aeroportuàries de la xarxa d'aeroports d'interès general per un valor igual o superior a 20 milions d'euros.

2. Correspon al secretari d'Estat d'Infraestructures, Transport i Habitatge autoritzar l'alienació o el tancament de les infraestructures i instal·lacions aeroportuàries de la xarxa d'aeroports d'interès general per un valor inferior a 20 milions d'euros i fer el seguiment del Document de Regulació Aeroportuària (DORA), a través de la Direcció General d'Aviació Civil.

3. El Ministeri de Foment, a través de la Direcció General d'Aviació Civil, ha d'elaborar el Document de Regulació Aeroportuària (DORA) i fer el seguiment de la gestió aeroportuària d'Aena, SA, per tal, entre d'altres, de disposar de tota la informació necessària per elaborar aquest Document.

4. Correspon a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria emetre un informe del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) i les seves modificacions, en relació amb el que preveu l'article 29.1, lletres a), números 2n i 3r, c), d), números 1r a 3r, f), números 2n a 7è i i), i supervisar el compliment d'aquest Document en relació amb aquests apartats, així com aplicar el règim d'infraccions i sancions previst a la secció 4a en l'àmbit de les seves competències.

5. Correspon a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència emetre un informe del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) i les seves modificacions, en relació amb el que preveu l'article 29.1, lletres b), d), i f) a j), procurant que la proposta de DORA garanteixi la sostenibilitat de la xarxa, supervisar el procediment de consulta i transparència dut a terme per Aena, SA, de conformitat amb el que preveu aquest capítol, vetllar perquè les tarifes aeroportuàries s'apliquin de manera no discriminatòria i resoldre els recursos que puguin plantejar les companyies aèries o altres usuaris enfront de les decisions d'Aena, SA, sobre el sistema o nivell de les tarifes aeroportuàries i la seva modificació, i aplicar el règim d'infraccions i sancions previst per l'incompliment de les obligacions imposades en les matèries sobre les quals estén les seves competències.

6. Aena, SA, està obligada a col·laborar en l'exercici d'aquestes competències aportant tota la informació que se li requereixi a l'efecte.

7. L'Agència Estatal de Seguretat Aèria, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i la Direcció General d'Aviació Civil han de finançar les activitats regulades en aquest article mitjançant les taxes que s'estableixin legalment. El cost de les taxes que Aena, SA, estigui obligada a abonar per aquest concepte ha de formar part de l'ingrés regulat requerit (IRR), al qual es refereix l'annex VIII d'aquesta Llei.

Secció 2a Regulació aeroportuària

Article 21. Servei d'interès econòmic general.

La xarxa d'aeroports d'interès general gestionada per Aena, SA, es configura com a servei d'interès econòmic general que garanteix en tot el territori nacional la mobilitat dels ciutadans i la cohesió econòmica, social i territorial. Així mateix, la xarxa d'aeroports d'interès general d'Aena, SA, garanteix les necessitats del transport aeri en el territori de l'Estat.

Com a servei d'interès econòmic general, en la gestió de la xarxa d'aeroports d'interès general, Aena, SA, està obligada a assegurar en els termes previstos en aquest capítol el manteniment de la xarxa, l'accessibilitat, suficiència i idoneïtat de les infraestructures aeroportuàries, la sostenibilitat econòmica de la xarxa, així com la continuïtat en la prestació dels serveis aeroportuaris bàsics, d'interès general, en condicions adequades de qualitat, regularitat i seguretat.

Article 22. Garanties per al manteniment de la xarxa d'aeroports d'interès general.

Sense perjudici de l'obtenció de les autoritzacions que preveu l'article 9.1 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, per raons d'interès general, Aena, SA, no pot tancar o alienar, totalment o parcialment, cap de les instal·lacions o infraestructures aeroportuàries necessàries per mantenir la prestació del servei aeroportuari en cap aeroport de la xarxa d'aeroports d'interès general, excepte si té l'autorització expressa del Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics (CDGAE) en el cas de les instal·lacions o infraestructures aeroportuàries per un valor igual o superior a 20 milions d'euros, o amb l'autorització prèvia del secretari d'Estat d'Infraestructures, Transport i Habitatge per a les que tinguin un valor inferior a 20 milions d'euros. En tots dos casos, és preceptiu l'informe de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

Es pot desplegar reglamentàriament el procediment mitjançant el qual s'instrumentaria el possible tancament o la possible venda de qualsevol de les instal·lacions o infraestructures aeroportuàries. Aquest desplegament reglamentari pot incloure així mateix les transferències a l'Estat per les plusvàlues generades durant el procés d'alienació.

La venda de les instal·lacions o infraestructures anteriors sense l'autorització corresponent esdevé nul·la de ple dret.

L'autorització prevista en aquest article només es pot concedir quan l'alienació o el tancament proposat per Aena, SA, permeti mantenir una xarxa d'aeroports d'interès general suficient per garantir els objectius d'interès general previstos que, de conformitat amb el que preveu aquest capítol, li són exigibles com a servei d'interès econòmic general, i no afecti la sostenibilitat econòmica de la xarxa.

Article 23. Document de Regulació Aeroportuària.

El Document de Regulació Aeroportuària (DORA) és l'instrument bàsic de definició de les condicions mínimes necessàries per garantir l'accessibilitat, la suficiència i la idoneïtat de les infraestructures aeroportuàries i la prestació adequada dels serveis aeroportuaris bàsics de la xarxa d'aeroports d'Aena, SA, tot això establert per períodes quinquennals.

Article 24. Proposta d'Aena, SA, de Document de Regulació Aeroportuària (DORA) i consultes.

1. Com a molt tard l'1 de gener de l'últim exercici al qual sigui aplicable el Document de Regulació Aeroportuària (DORA) vigent, Aena, SA, ha d'iniciar un període de consultes amb les associacions representatives d'usuaris sobre la seva proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA) per al quinquenni següent.

2. Aena, SA, ha de proporcionar a les associacions representatives d'usuaris prou informació per valorar la seva proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA) per a cada any del quinquenni, i els valors esperats de les principals variables operatives i financeres, tant per al conjunt de la xarxa com individualitzat per als aeroports de la xarxa amb un trànsit anual superior a cinc milions de passatgers, així com qualsevol altra que pugui establir la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en les seves resolucions. Durant les consultes amb les companyies aèries i altres usuaris de la xarxa, aquestes han de facilitar a Aena, SA, la informació prevista a la secció 3a en relació amb el procediment de transparència i consulta, referida al període quinquennal que abraci la proposta de Document.

La durada mínima de les consultes és de dos mesos, i s'entén completada si no es reben observacions en aquest termini.

Cal donar trasllat de la proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA) i de la informació relativa a aquesta proposta, perquè en tinguin coneixement, a la Direcció General d'Aviació Civil i a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en la mateixa data en què es remet a les associacions representatives d'usuaris.

La informació facilitada per Aena, SA, i les companyies aèries i altres usuaris de la xarxa en el marc d'aquestes consultes sobre la proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA) ha de disposar de la protecció prevista a l'article 35 apartats 3 i 4 d'aquesta Llei.

3. Una vegada finalitzat el període de consultes, i com a molt tard el 15 de març de l'últim exercici al qual sigui aplicable el Document de Regulació Aeroportuària (DORA) vigent, Aena, SA, ha de presentar a la Direcció General d'Aviació Civil una proposta detallada de cadascun dels elements que, de conformitat amb el que preveu la secció 2a, s'estableixen al Document de Regulació Aeroportuària (DORA). Aquesta proposta s'ha d'acompanyar amb l'acreditació de la consulta efectuada, juntament amb informació precisa del resultat d'aquesta i el document en què es faci una valoració de les observacions plantejades a la consulta, així com amb la documentació acreditativa dels diferents elements de la proposta.

Aena, SA, ha de remetre a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència una còpia de la documentació enviada a la Direcció General d'Aviació Civil perquè l'analitzi amb caràcter previ a l'emissió de l'informe previst a l'article següent. Així mateix, ha de remetre una còpia de la proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA), perquè en tinguin coneixement, als comitès de coordinació aeroportuària constituïts a les respectives comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.

Article 25. Elaboració i proposta d'aprovació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

1. Correspon a la Direcció General d'Aviació Civil elaborar el Document de Regulació Aeroportuària (DORA) i elevar-lo davant dels òrgans competents del Ministeri de Foment perquè l'aprovi posteriorment el Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics (CDGAE).

2. Si una vegada transcorregut el termini previst a l'article anterior no s'ha rebut la proposta d'Aena, SA, i sense perjudici que se li pugui reclamar la seva presentació, la Direcció General d'Aviació Civil ha d'iniciar d'ofici la tramitació del procediment, i continuar-lo fins que finalitzi, donant audiència a Aena, SA, i a les associacions representatives d'usuaris.

Les despeses derivades de l'absència de proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA) són a compte d'Aena, SA.

3. En el procediment de tramitació per a l'aprovació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA), la Direcció General d'Aviació Civil ha de sol·licitar, com a molt tard l'1 de juliol, l'informe de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria en els seus àmbits de competència respectius. Així mateix, en aquest procediment s'ha de sol·licitar un informe de la Direcció General de Política Econòmica del Ministeri d'Economia i Competitivitat, en relació amb els valors tarifaris. A aquests efectes, el termini per emetre aquests informes és de dos mesos des de la data de recepció de la sol·licitud de la Direcció General d'Aviació Civil.

A més, i sense perjudici de la documentació aportada per Aena, SA, al costat de la proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA), amb l'objecte de determinar les previsions de costos, ingressos i passatgers necessàries per elaborar la proposta d'aprovació del Document esmentat, la Direcció General d'Aviació Civil pot requerir a Aena, SA, tota la informació que consideri necessària, inclosos els últims valors reals auditats de costos i ingressos de l'operador, així com la comptabilitat analítica desagregada per aeroport que a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei ha de portar Aena, SA.

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència pot requerir la comptabilitat analítica desagregada per aeroport en el desenvolupament de les competències que té atribuïdes.

4. En la proposta, la Direcció General d'Aviació Civil ha de tenir en compte, com a part dels ingressos regulats requerits per al nou quinquenni, les compensacions pel menor volum d'inversions realitzades efectivament respecte a les recollides al Document de Regulació Aeroportuària (DORA) anterior, la definició i metodologia de càlcul del qual s'estableixen a l'annex VIII d'aquesta Llei.

Article 26. *Aprovació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA).*

1. Per acord del Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics (CDGAE), a proposta del Ministeri de Foment, s'aprova el Document de Regulació Aeroportuària (DORA). Per elaborar-lo, el Ministeri de Foment, a través de la Direcció General d'Aviació Civil, ha de sol·licitar els informes que preveu l'apartat 3 de l'article anterior.

2. Els documents de regulació aeroportuària (DORA) successius són aplicables per períodes quinquennals, que s'estenen des de l'1 de gener del primer exercici del quinquenni al qual estenguin la seva eficàcia, fins al 31 de desembre de l'últim exercici del període esmentat, sense perjudici de la pròrroga prevista a l'apartat 3.

3. L'aprovació dels documents de regulació aeroportuària (DORA) successius ha de tenir lloc com a molt tard el 30 de setembre de l'últim exercici en què sigui aplicable el Document vigent en el moment de l'adopció. En cas contrari, cal prorrogar l'aplicació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) vigent per un any addicional en les mateixes condicions establertes per a l'any anterior, excepte pel que fa a les inversions previstes. Per acord del Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics (CDGAE) i de la Direcció General de Política Econòmica del Ministeri d'Economia i Competitivitat, s'han d'aprovar les inversions que calgui dur a terme durant aquesta pròrroga del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) vigent. En la fixació d'aquestes inversions, si s'escau, es poden prendre com a base les inversions previstes per al primer exercici en la proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA) elaborada per Aena, SA.

Una vegada conclosa la pròrroga prevista al paràgraf anterior sense que s'hagi aprovat cap Document de Regulació Aeroportuària (DORA) per al quinquenni, mitjançant un acord del Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics (CDGAE) i la Direcció General de Política Econòmica del Ministeri d'Economia i Competitivitat, s'ha d'aprovar un Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

Article 27. Modificació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

1. El Document de Regulació Aeroportuària (DORA) es pot revisar per causes excepcionals durant el seu període de vigència.

Per causes excepcionals s'entén qualsevol causa no imputable a Aena, SA, que sigui imprevisible en el moment de l'aprovació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA), sempre que tingui un efecte cert i substancial sobre la viabilitat financera de la xarxa d'aeroports d'Aena, SA. Així, tenen aquesta consideració, entre d'altres, les reduccions anuals del trànsit de passatgers en el conjunt de la xarxa superiors al 10% ocasionades per desastres naturals, actes terroristes o situacions bèl·liques.

En circumstàncies no excepcionals, el risc de trànsit és de l'operador.

2. El procediment de modificació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) el pot iniciar d'ofici la Direcció General d'Aviació Civil, quan hi hagi raons fonamentades per considerar que concorren les circumstàncies excepcionals a què es refereix l'apartat anterior o, si passa altrament, a instància d'Aena, SA, després de consultar les associacions representatives d'usuaris, formulada davant de la Direcció General d'Aviació Civil i en la qual es concretin les causes excepcionals que justifiquen la modificació i les modificacions proposades.

3. La proposta sobre la modificació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) l'ha d'elaborar la Direcció General d'Aviació Civil, amb l'audiència prèvia d'Aena, SA, i de les associacions representatives d'usuaris, així com amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, en els seus àmbits de competència respectius. Així mateix, en aquest procediment s'ha de sol·licitar l'informe de la Direcció General de Política Econòmica del Ministeri d'Economia i Competitivitat, en relació amb els valors tarifaris. S'ha d'elevat als òrgans competents del Ministeri de Foment perquè s'aprovi mitjançant l'acord del Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics (CDGAE).

Una vegada transcorregut un termini de sis mesos des de la sol·licitud de modificació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) formulada per Aena, SA, sense que s'hagi aprovat, s'ha d'entendre que la modificació sol·licitada no és procedent.

Article 28. Tractament de la informació confidencial i deure de secret.

1. En qualsevol moment del procediment es pot ordenar, d'ofici o a instància de part, que es mantinguin en secret les dades o els documents que es considerin confidencials, amb els quals s'ha de formar una peça separada.

2. Sense perjudici de la responsabilitat administrativa establerta en aquest capítol i de les responsabilitats penals o civils que puguin escaure, la violació del deure de secret per part dels empleats públics es considera una falta disciplinària molt greu.

Article 29. Contingut del Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

1. El Document de Regulació Aeroportuària (DORA) ha d'establir:

a) Informació sobre l'evolució i la situació actual de la xarxa d'aeroports i dades de caràcter general d'Aena, SA, com ara:

1r Línies estratègiques d'Aena, SA, per al quinquenni.

2n Evolució i situació actual dels aeroports d'Aena, SA: capacitat global, qualitat i condicions de servei. Dades de xarxa i síntesi per aeroport.

3r Evolució i situació econòmicofinancera d'Aena, SA: ingressos, despeses i inversions. Dades de xarxa.

b) Les previsions de trànsit detallades per aeroport per a cada any del quinquenni d'aplicació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA), incloent-hi:

1r Entorn macroeconòmic previst per al quinquenni i, en particular, l'evolució de les principals variables que afecten al trànsit.

2n Hipòtesi de càlcul.

3r Previsions de trànsit aeri per a cada any del quinquenni (dades de xarxa i per aeroport), atenent:

- i. Segons la tipologia de trànsit (passatgers, operacions i càrrega).
- ii. Segons el mercat (nacional, europeu i internacional).

c) Els estàndards de capacitat de les infraestructures, instrumentats a través d'un nombre determinat d'indicadors, establerts per a cadascuna de les infraestructures següents, per a cada aeroport i per a cada any del quinquenni:

1r Camp de vols (pistes de vol, rodada i plataforma).

2n Terminals (passatgers i càrrega).

3r Altres infraestructures aeroportuàries relacionades amb els serveis aeroportuaris bàsics indicats a l'article 30.

Per a cadascuna d'aquestes infraestructures, cal incloure els nivells de capacitat màxima i d'utilització actuals.

Per establir els estàndards de capacitat, cal aplicar paràmetres acceptats comunament en l'àmbit internacional, així com indicadors rellevants que permetin comparar aquests estàndards de capacitat amb els aplicats en altres aeroports europeus similars.

d) Els estàndards de qualitat del servei, instrumentats a través d'un nombre determinat d'indicadors, per a cada aeroport i per a cada any del quinquenni, atenent, si s'escau, el següent:

1r Indicadors lligats als serveis aeroportuaris (mesurats mitjançant enquestes de qualitat percebuda pels usuaris i mitjançant obtenció directa de dades).

2n Indicadors lligats als serveis de trànsit aeri d'aeròdrom.

3r Indicadors de seguretat operacional.

4t Indicadors mediambientals.

Per establir els estàndards de qualitat, cal aplicar també paràmetres acceptats comunament en l'àmbit internacional, així com indicadors rellevants que permetin comparar aquests estàndards de qualitat amb els aplicats en altres aeroports europeus similars.

e) Les condicions mínimes de servei de les infraestructures justificades per raons d'interès general, que poden afectar, segons es determini, horaris mínims d'obertura o règim d'ús, entre d'altres.

f) Les inversions previstes en el quinquenni, consistents amb la resta del contingut del Document de Regulació Aeroportuària (DORA), que donin resposta als estàndards de capacitat de les infraestructures, els estàndards de qualitat de servei, les condicions mínimes de servei de les infraestructures i altres requisits d'inversió, manteniment i compliment de la normativa fixats al Document esmentat, així com les condicions en què es poden autoritzar les desviacions no significatives de les inversions programades no identificades com a estratègiques.

El Document de Regulació Aeroportuària (DORA) ha de detallar les inversions per any i aeroport i ha d'identificar les que, pel seu caràcter estratègic, calgui finalitzar en les dates preestablertes al mateix Document i que, si experimenten un retard, seran objecte

de penalització i afectaran la determinació de l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ), amb distinció de les categories següents:

- 1r Terrenys.
- 2n Camp de vols.
- 3r Edificis terminals.
- 4t Seguretat.
- 5è Transport d'equipatge.
- 6è Sistemes de navegació aèria.
- 7è Manteniment i conservació.
- 8è Intermodalitat i medi ambient.
- 9è Estudis i projectes.

El valor anual de les inversions previstes en el quinquenni és el que s'inclogui a la base d'actius regulada (BAR) de cada any, a la qual es refereix l'annex VIII, punt 6, d'aquesta Llei.

g) Els costos operatius i de capital anuals que cal prendre com a base per calcular l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP) al qual es refereix la lletra h), tenint en compte el que s'estableix quant al criteri d'eficiència que es recull a l'apartat 4 de l'annex VIII d'aquesta Llei i als criteris i principis d'eficiència establerts a la legislació vigent que sigui aplicable.

h) Els valors de l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP), per a cada any del quinquenni, establert de conformitat amb la metodologia prevista a l'annex VIII d'aquesta Llei.

i) Els valors que permetin establir els incentius o les penalitzacions anuals per qualitat del servei prestat (paràmetre B de la fórmula recollida a l'annex IX d'aquesta Llei) i les penalitzacions per retard en l'execució d'inversions planificades (paràmetre RI de la fórmula de l'ingrés màxim recollida a l'annex IX d'aquesta Llei) aplicables per determinar l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) corresponent a cada exercici.

Pel que fa als incentius o les penalitzacions per qualitat de servei prestat (paràmetre B), cal identificar, dels indicadors de qualitat a què es refereix la lletra d) d'aquest article, els que per la seva importància o interès estratègic s'utilitzaran per fer les correccions esmentades al paràgraf anterior. Per a aquests indicadors, cal fixar per a cada any del quinquenni un valor de compliment objectiu i uns límits inferior i superior. Una vegada fixats aquests valors, el Document de Regulació Aeroportuària (DORA) ha d'establir el mètode de càlcul pel qual es determinen els incentius per millores respecte al compliment objectiu o les penalitzacions aplicables en cas que els nivells de qualitat es trobin per sota del nivell de compliment esmentat.

Pel que fa a les inversions identificades com a estratègiques (paràmetre RI) segons el que preveu la lletra f), el Document de Regulació Aeroportuària (DORA) ha de fixar els terminis de finalització de cada inversió, així com les penalitzacions per retard mensual aplicables per incompliment dels terminis esmentats.

j) Els costos per cada servei aeroportuari bàsic i la contribució dels costos que es recuperen amb cada tarifa a la determinació de l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP).

2. El Document de Regulació Aeroportuària (DORA) ha d'incloure una estimació de trànsit aeroportuari per als 10 anys següents al quinquenni en què sigui aplicable i les línies generals de desenvolupament aeroportuari per a aquest període, per facilitar la programació a llarg termini. Aquestes estimacions no són vinculants.

Article 30. *Serveis aeroportuaris bàsics.*

Són serveis aeroportuaris bàsics, als efectes previstos per aquest capítol, els referits en les prestacions patrimonials públiques de l'article 68.2 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria.

Article 31. *Supervisió i seguiment del Document de Regulació Aeroportuària (DORA).*

1. Correspon a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria supervisar el compliment del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) en l'àmbit de les competències que li atribueix la secció 1a d'aquest capítol.

2. L'Agència Estatal de Seguretat Aèria ha d'adoptar en els quatre primers mesos de cada exercici d'aplicació del Document un «informe anual de supervisió tècnica aeroportuària» que reculli el resultat de la verificació del compliment del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) pel que fa a:

a) El compliment dels estàndards de qualitat de servei i el valor dels incentius o les penalitzacions per qualitat de servei prestat per a l'exercici en qüestió (valor del paràmetre B de la fórmula recollida a l'annex IX d'aquesta Llei).

b) El compliment del programa d'inversions, identificant les desviacions per retard en el compliment dels terminis preestablerts en el pla per a la finalització de les inversions que aquest hagi identificat pel seu caràcter estratègic, així com el valor de les penalitzacions per retard en l'execució d'inversions planificades per a l'exercici en qüestió (valor del paràmetre RI de la fórmula recollida a l'annex IX d'aquesta Llei).

c) La desviació d'inversions i despeses d'explotació recollides a l'apartat 5 d'aquest article que calgui incorporar en el càlcul de l'ingrés màxim anual ajustat per passatger (IMAAJ) (valor del paràmetre D de la fórmula recollida a l'annex IX d'aquesta Llei).

En l'elaboració de l'informe anual de supervisió tècnica aeroportuària, s'ha de donar audiència a Aena, SA, per un termini no inferior a un mes.

L'Agència Estatal de Seguretat Aèria ha de remetre l'informe anual de supervisió tècnica aeroportuària a Aena, SA, a la Direcció General d'Aviació Civil, perquè l'elevi al secretari d'Estat d'Infraestructures, Transport i Habitatge com a seguiment del compliment del Document de Regulació Aeroportuària (DORA), i a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

3. A més, i sense perjudici del seguiment que dugui a terme l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, en els tres primers mesos de l'últim exercici d'aplicació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) vigent, i si s'escau, en l'exercici al qual s'hagi prorrogat, aquesta ha d'elaborar:

a) Un informe sobre la totalitat de les inversions efectuades en els últims cinc exercicis en què s'estableixin les diferències entre els valors aprovats al Document de Regulació Aeroportuària (DORA) i els valors reals auditats de la base d'actius regulada (BAR) actualitzada al quart any del quinquenni o al cinquè any del quinquenni, en el supòsit de pròrroga del Document de Regulació Aeroportuària (DORA). En aquest informe s'ha d'incorporar el resultat, positiu o negatiu, corresponent a l'últim exercici del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) aplicable en el quinquenni anterior.

b) Un informe sobre el grau de compliment dels estàndards de capacitat de les infraestructures aeroportuàries i les condicions mínimes de servei d'aquestes infraestructures durant el període d'aplicació del pla i l'últim exercici d'aplicació del Document en el quinquenni precedent.

La Direcció General d'Aviació Civil ha d'elevat tots dos informes, perquè en tingui coneixement el secretari d'Estat d'Infraestructures, Transport i Habitatge, amb vista al seguiment del compliment del que disposa el Document de Regulació Aeroportuària (DORA), i a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

4. L'Agència Estatal de Seguretat Aèria pot recórrer a auditors independents per elaborar els informes previstos en aquest article.

5. En l'exercici de les competències de seguiment de la gestió aeroportuària, la Direcció General d'Aviació Civil ha d'elevat al secretari d'Estat d'Infraestructures, Transport i Habitatge, perquè les sotmeti a aprovació, amb l'informe previ de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria i de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, les desviacions, positives o negatives, a les inversions aprovades al Document de Regulació

Aeroportuària (DORA), sempre que aquestes desviacions no estiguin derivades de l'aplicació de canvis normatius, no afectin les inversions definides com a estratègiques, siguin de caràcter inajornable i imprevisible i es tracti, en tot cas, de desviacions no significatives que no suposin una desviació superior al 3% del volum total d'inversions programades per a cada any del quinquenni al Document de Regulació Aeroportuària (DORA). Si aquestes desviacions excepcionals són superiors al 50% de l'import màxim de desviacions permès en termes acumulats, cal instrumentar-ne l'autorització mitjançant un acord del Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics (CDGAE).

En cas que es produeixin canvis normatius exigits per una norma amb rang de llei o real decret o disposicions derivades de la normativa internacional l'aplicació dels quals sigui inajornable o imprevisible, no és aplicable el límit del 3% indicat al paràgraf anterior, encara que han de disposar de l'aprovació del Consell de Ministres de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior.

Així mateix, la Direcció General d'Aviació Civil ha d'elevat al secretari d'Estat d'Infraestructures, Transport i Habitatge, perquè els sotmeti a aprovació i amb l'informe previ de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria i de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, els increments de despeses d'explotació que es puguin derivar de canvis normatius que siguin de caràcter inajornable i imprevisible. Si aquestes desviacions excepcionals són superiors a 2 milions d'euros, cal instrumentar-ne l'autorització mitjançant un acord del Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics (CDGAE).

Les desviacions recollides als dos paràgrafs anteriors, a més de ser compatibles amb les condicions establertes al Document de Regulació Aeroportuària (DORA), s'han de tenir en compte, capitalitzades pel cost mitjà ponderat de capital abans d'impost d'Aena, SA, en la determinació de l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ).

Secció 3a Tarifes aeroportuàries

Article 32. Règim de les tarifes aeroportuàries.

1. Són tarifes aeroportuàries les contraprestacions que té dret a percebre Aena, SA, pels serveis aeroportuaris bàsics a què es refereix l'article 30.

Aquestes tarifes aeroportuàries, que constitueixen, als efectes previstos a l'article 4 de la Directiva 2009/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 2009, relativa a les taxes aeroportuàries, un sistema comú de tarifes que inclou tota la xarxa d'aeroports, tenen la naturalesa jurídica de prestació patrimonial pública i estan subjectes en la seva gestió i cobrament al que preveu la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria.

2. L'estructura de les tarifes aeroportuàries és la que estableixen els articles 68 i 72 a 90, ambdós inclosos, de la Llei 21/2003, i les seves actualitzacions successives.

3. La quantia de les tarifes aeroportuàries és la que estableixen els articles 68 i 72 a 90 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, i les seves actualitzacions successives, incrementades per les actualitzacions que escaiguin de conformitat amb el que preveu l'apartat 4. Als efectes d'aplicació d'aquestes tarifes, per ordre del titular del Ministeri de Foment, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, i amb anterioritat al període de consultes previ a la tramitació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA), es poden modificar les categories d'aeroports en consideració al trànsit produït en cada aeroport l'any natural immediatament anterior a l'ordre esmentada, i s'ha de mantenir durant cada període quinquennal sobre el qual produeixi efectes el Document de Regulació Aeroportuària (DORA) al qual afecti. En cap cas es pot modificar la categoria d'un aeroport durant el termini de vigència del Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

La quantia de les tarifes aeroportuàries es pot veure afectada per les bonificacions que s'estableixin per raons d'interès general, d'acord amb criteris objectius, transparents i no discriminatoris, conformes amb les normes sobre competència, i dirigides a garantir la vertebració i cohesió territorial, la protecció del medi ambient i les polítiques de transport

que tendeixin, entre d'altres, al foment de la connectivitat o internacionalització del transport de passatgers i mercaderies, prestant una atenció especial a les regions no peninsulars com ara Canàries, Balears, Ceuta i Melilla, en les quals el mode aeri exerceix un paper fonamental i insubstituïble per garantir la mobilitat dels seus ciutadans.

Les tarifes aeroportuàries de cada exercici, tenint en compte el trànsit esperat per a l'exercici en qüestió, no han de representar uns ingressos esperats que excedeixin l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ). A aquests efectes, s'ha d'atendre exclusivament el trànsit previst al Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

4. L'actualització de cadascuna de les tarifes aeroportuàries s'ha de fer d'acord amb el que preveu aquesta secció, aplicant a cada tarifa el percentatge resultant de la variació de l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) previst per a l'exercici corresponent (any t) respecte a l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) de l'any precedent (any t-1).

Si l'aplicació d'aquest percentatge a qualsevol de les tarifes aeroportuàries suposa que els ingressos esperats ajustats a recuperar per cada tarifa són superiors als costos estimats dels serveis que remunera, cal incrementar la tarifa només en el percentatge que permeti cobrir aquests costos. Els ingressos esperats ajustats que s'han deixat de percebre com a conseqüència d'aquesta limitació s'han de recuperar incrementant de manera lineal el percentatge de revisió de les altres tarifes, al qual fa referència el paràgraf primer d'aquest apartat amb el límit de la recuperació dels costos estimats.

A més, els ingressos esperats que s'han deixat de percebre com a conseqüència de les bonificacions per raons d'interès general recollides a l'apartat 3 d'aquest article, els ha de recuperar Aena, SA, incrementant de manera lineal el percentatge de revisió de les altres tarifes no bonificades resultants d'aplicar el paràgraf primer d'aquest apartat que tinguin uns ingressos estimats ajustats a recuperar no superiors als costos estimats dels serveis retribuïts. En cas que totes les tarifes no bonificades recuperin costos, els ingressos esperats que s'han deixat de percebre amb motiu de les bonificacions establertes per raons d'interès general es poden recuperar de manera lineal entre les tarifes esmentades.

Les tarifes s'han d'actualitzar per anys naturals, llevat que, arran dels acords entre Aena, SA, i els usuaris durant el procés de transparència i consulta previst en aquesta secció, es decideixi un període d'aplicació diferent de l'any natural. En aquest cas, la recuperació dels ingressos esperats ajustats que ha deixat de percebre Aena, SA, pel retard esmentat s'hauria d'efectuar a través del paràmetre d'ajust K de conformitat amb el que preveu l'annex IX d'aquesta Llei.

5. Als efectes previstos a l'apartat 3, es consideren bonificacions per raons d'interès general les establertes al capítol II del títol VI de la i en altra legislació aplicable, així com les que es fixin per ordre del titular del Ministeri de Foment, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, d'acord amb els criteris i principis assenyalats a l'apartat 3 esmentat.

Cal aplicar aquestes bonificacions a les quanties unitàries de les tarifes previstes en aquesta secció, una vegada aplicada l'actualització que sigui procedent d'acord amb l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ).

L'establiment o la modificació de bonificacions no pot afectar les tarifes en vigor, s'ha de fer amb anterioritat a la consulta prevista al procediment de transparència i consulta de les tarifes aeroportuàries establert en aquesta secció, i s'ha d'aplicar a les tarifes aeroportuàries que s'hagin de sotmetre a consulta.

Independentment de l'establiment de bonificacions per raons d'interès general imposades a Aena, SA, aquesta pot establir incentius comercials de conformitat amb el que preveu aquest capítol.

6. Les tarifes aeroportuàries s'han d'aplicar als usuaris de les instal·lacions o els serveis aeroportuaris de manera transparent i no discriminatòria, i són de pagament obligat, sense perjudici que puguin repercutir les tarifes corresponents als serveis a passatgers en els contractes de transport corresponents.

Article 33. *Determinació de l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ).*

Una vegada rebut l'informe anual de supervisió tècnica aeroportuària, i amb caràcter previ a la iniciació del procediment de transparència i consulta previst en aquesta secció, Aena, SA, ha de fixar l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) corresponent a l'exercici sobre el qual s'hagin de fer les consultes, de conformitat amb les fórmules previstes a l'annex IX d'aquesta Llei, aplicant les correccions derivades de:

a) Els incentius o les penalitzacions que estableix el Document de Regulació Aeroportuària (DORA) per qualitat del servei prestat (paràmetre B) i les penalitzacions per retard en l'execució d'inversions planificades (paràmetre RI), amb els límits següents:

1r El rang màxim dels incentius o les penalitzacions per qualitat del servei prestat (paràmetre B) ha d'anar d'un +2% a un -2% de l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP) de l'any sobre el qual s'hagin de fer les consultes. Aquest límit als incentius o les penalitzacions per qualitat del servei prestat és aplicable en l'àmbit de xarxa. Per al càlcul individual, és a dir, per a cadascun dels aeroports que conformen la xarxa, cal fixar un límit més gran a les penalitzacions, del -5%. No obstant això, en cap cas el rang màxim dels incentius o les penalitzacions de l'IMAP en l'àmbit de xarxa, fruit del càlcul ponderat dels nivells de qualitat prestats individualment, pot estar fora del rang del +2% al -2% de l'IMAP.

2n El valor màxim de la penalització per retard en l'execució de les inversions (paràmetre RI) no ha de superar el 2% de l'import del total de la programació anual de totes les inversions de la xarxa, si bé cal fixar inversions estratègiques l'incompliment de les quals es pot penalitzar en fins a un 5% de la seva programació anual.

b) El factor de compliment al 100% d'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) corresponent a l'exercici de dos anys abans a aquell sobre el qual s'hagin de fer les consultes, de conformitat amb la fórmula prevista a l'annex IX, apartat 2 (factor K).

c) Les desviacions d'inversions i despeses d'explotació, d'acord amb el que estableix l'article 31 (factor D).

Article 34. *Establiment de les tarifes aeroportuàries i procediment de transparència i consulta de les tarifes aeroportuàries.*

1. Una vegada establert l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ), Aena, SA, ha d'aplicar a cadascuna de les tarifes aeroportuàries el percentatge corresponent de conformitat amb el que estableix aquesta secció, i cal sotmetre el resultat al procediment de transparència i consulta establert en aquest article, llevat que no sigui procedent d'acord amb el que preveu l'apartat 2.

Les tarifes aeroportuàries corresponents al primer any d'aplicació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) han de ser objecte de consulta en el procediment d'elaboració per part d'Aena, SA, de la proposta de DORA. No obstant això, en cas que, una vegada aprovat el Document de Regulació Aeroportuària (DORA), les tarifes aeroportuàries proposades per Aena, SA, hagin d'experimentar modificacions substancials, en particular per adaptar-se a l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP) aprovat, cal dur a terme un nou període de consultes amb una durada mínima de dos mesos.

2. Almenys un cop l'any, llevat que s'hagi arribat a un acord previ plurianual i, en tot cas, quan la proposta d'Aena, SA, elaborada de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior impliqui qualsevol modificació o actualització de les seves tarifes aeroportuàries, Aena, SA, ha de dur a terme un període de consultes amb les associacions representatives d'usuaris.

Aquestes consultes han de versar sobre el funcionament del sistema de tarifes i, si s'escau, sobre les seves modificacions i actualitzacions, en particular sobre la determinació i l'aplicació correctes de l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ), així com sobre el manteniment dels nivells de qualitat exigibles. Durant el període de consultes, Aena, SA, ha de mirar d'arribar a acords amb les associacions representatives

d'usuaris, inclosos, si s'escau, acords de qualitat de serveis de conformitat amb el que preveu aquesta secció respectant els estàndards mínims de qualitat que preveu el Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

3. El període de consultes s'ha d'iniciar com a molt tard el 15 de maig de l'any immediatament anterior a aquell en què es pretenguin aplicar les tarifes esmentades, i ha de tenir una durada mínima de dos mesos.

Quan, per causes excepcionals, Aena, SA, no pugui complir el que disposa aquest apartat, cal justificar-ho davant de les associacions representatives d'usuaris i davant de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

4. En el procediment de consultes, Aena, SA, i les companyies usuàries s'han de facilitar la informació prevista a l'article següent. Aquesta informació té caràcter confidencial, i cal sancionar l'incompliment d'aquest deure de confidencialitat d'acord amb el que preveu l'article esmentat.

5. Una vegada conclòs el període de consultes, o quan aquest no sigui procedent d'acord amb el que preveu l'apartat 2, el Consell d'Administració d'Aena, SA, ha d'aprovar les tarifes aeroportuàries aplicables d'acord amb el que preveu l'apartat 1, i les ha de comunicar a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, a les associacions representatives d'usuaris i a la Direcció General d'Aviació Civil, com a molt tard el 31 de juliol de l'exercici anterior a aquell en què es vulgui aplicar la modificació o l'actualització o quan concloguin les consultes, si es tracta de les efectuades per Aena, SA, d'acord amb el que preveu l'apartat 1, paràgraf segon.

En la decisió sobre la modificació o l'actualització de les tarifes aeroportuàries, Aena, SA, ha de considerar els punts de vista que posin de manifest les companyies usuàries i, en cas de desacord, ha de justificar les seves decisions.

Article 35. *Informació subministrada.*

1. Durant el període de consultes referit a l'article anterior, Aena, SA, ha de facilitar a les associacions representatives d'usuaris dels aeroports informació, tant per al conjunt de la xarxa d'aeroports com de manera individualitzada per als aeroports amb un trànsit anual superior a cinc milions de passatgers, sobre els elements que serveixen de base per fixar el sistema o nivell de les seves tarifes aeroportuàries i les seves modificacions o actualitzacions. Aquesta informació ha d'incloure, com a mínim, la següent:

- a) La llista dels diferents serveis i infraestructures vinculades a les tarifes.
- b) La metodologia utilitzada per determinar la modificació o l'actualització de les tarifes i la proposta de tarifes aeroportuàries d'Aena, SA, feta de conformitat amb el que preveu aquesta secció per determinar l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ).
- c) L'estructura global del cost pel que fa a les instal·lacions i els serveis retribuïts per les tarifes.
- d) Els ingressos generats per les diferents tarifes i el cost total per l'ús de les instal·lacions i els serveis coberts per aquestes.
- e) Tots els detalls del finançament procedent de les autoritats públiques per a les instal·lacions i els serveis retribuïts per les tarifes.
- f) Les previsions sobre les tarifes, l'evolució del trànsit i les inversions previstes.
- g) L'ús real de la infraestructura i l'equipament aeroportuaris durant l'últim exercici.
- h) L'impacte de les inversions previstes pel que fa als seus efectes en la capacitat de l'aeroport.
- i) Les desviacions identificades a l'informe anual de supervisió tècnica aeroportuària i les correccions fetes per Aena, SA, a l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP).
- j) Els esquemes d'incentius comercials previstos per al quinquenni d'aplicació del Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

2. Així mateix, durant aquest període de consultes, les companyies aèries usuàries de l'aeroport han de remetre a Aena, SA, informació sobre:

- a) Les seves previsions de trànsit i de composició i ús de la seva flota en l'exercici següent.
- b) Els seus projectes de desenvolupament i necessitats a l'aeroport.

3. La informació facilitada tant per Aena, SA, com per les companyies aèries usuàries té caràcter confidencial, cosa que obliga a:

a) Custodiar la informació facilitada, assegurant que només hi pugui accedir personal autoritzat degudament i que s'utilitzi únicament als efectes previstos en aquest capítol.

b) No divulgar, cedir o facilitar la informació subministrada sense l'autorització expressa del gestor aeroportuari o la companyia aèria que l'hagi facilitada, excepte en cas de requeriment del Ministeri Fiscal o dels òrgans judicials.

4. L'incompliment del deure de confidencialitat imposat en l'apartat anterior constitueix una infracció sancionable de conformitat amb el que preveuen els articles 44 i 55 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, sense perjudici de les accions penals que puguin escaure per la difusió, revelació o cessió de secrets d'empresa.

Article 36. *Acords sobre el nivell de servei i serveis personalitzats.*

1. Durant el període de consultes, Aena, SA, pot negociar amb les associacions representatives dels usuaris un acord sobre el nivell i la qualitat del servei de conformitat amb l'import de les tarifes aeroportuàries, respectant els estàndards mínims de qualitat previstos al Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

2. A sol·licitud de les companyies usuàries de l'aeroport, Aena, SA, pot oferir serveis personalitzats voluntaris o l'ús d'infraestructures especialitzades. El preu d'aquests serveis és un preu privat, i per fixar-lo no són aplicables el procediment de consultes ni la supervisió que preveu aquesta secció.

Si el nombre de companyies usuàries que vulguin accedir a aquests serveis personalitzats és superior al nombre possible a causa de limitacions de capacitat, cal determinar l'accés en règim de concurrència sobre la base de criteris pertinents, objectius, transparents i no discriminatoris.

Article 37. *Supervisió del procediment de transparència i consultes.*

1. En l'exercici de les funcions de supervisió del procediment de transparència i consultes previst a l'article 10.1 de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, la Comissió ha de resoldre la inaplicació de les modificacions o actualitzacions de les tarifes aeroportuàries fixades per Aena, SA, quan aquestes s'hagin fet prescindint del procediment previst en aquesta secció en matèria de transparència i consulta de les tarifes aeroportuàries o no s'ajustin, en la seva actualització, al que preveu aquesta Llei, i ha de determinar de manera justificada la modificació de les tarifes aeroportuàries que ha de substituir el contingut de la decisió d'Aena, SA, amb subjecció a l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) aplicable.

2. Si passa altrament, la constatació d'irregularitats en el procediment de transparència i consultes ha de donar lloc a l'adopció de la resolució que escaigui sobre les mesures que cal adoptar en consultes futures, inclosa la necessitat d'ampliar-les a les companyies usuàries de la xarxa d'aeroports no associades a les associacions representatives d'usuaris. Aquestes resolucions, dictades en l'exercici de les funcions previstes a l'article 10.3 de la Llei 3/2013, de 4 de juny, són de compliment obligat per part dels seus destinataris.

Article 38. *Supervisió de les tarifes aeroportuàries aplicades de manera discriminatòria.*

En l'exercici de les funcions de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència de vetllar perquè les tarifes aeroportuàries no s'apliquin de manera discriminatòria, la Comissió, d'ofici o a instància de la companyia aèria o dels usuaris afectats per la discriminació, ha de resoldre sobre la inaplicació de les tarifes aplicades de manera discriminatòria i ha de determinar de manera justificada la tarifa o tarifes que les han de substituir, amb subjecció a l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) aplicable.

Article 39. Recursos de les companyies aèries enfront de la decisió d'Aena, SA, de modificació o actualització de les tarifes aeroportuàries.

1. Les entitats i els usuaris legítimats, de conformitat amb el que preveu l'article 12, lletra c) de la Llei 3/2013, de 4 de juny, poden recórrer davant de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència les decisions d'Aena, SA, sobre la modificació o l'actualització de les seves tarifes aeroportuàries.

El termini per recórrer és de 20 dies des de la data de notificació de l'acord del Consell d'Administració d'Aena, SA.

2. Es poden establir reglamentàriament els requisits que les companyies aèries i altres usuaris dels aeroports de la xarxa d'aeroports d'Aena, SA, han d'acreditar per poder recórrer les decisions d'aquesta sobre la modificació o l'actualització de les seves tarifes aeroportuàries.

3. Les resolucions de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en l'exercici d'aquesta funció són vinculants, sense perjudici dels recursos que siguin procedents davant de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 40. Termini per resoldre i decisió provisional sobre l'eficàcia de les tarifes aeroportuàries.

1. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de resoldre sobre els recursos plantejats de conformitat amb el que preveu l'article anterior en el termini màxim de quatre mesos, a comptar de la data de presentació de l'últim dels recursos admissibles.

Aquest termini es pot ampliar, excepcionalment i per causes justificades degudament, mitjançant l'acord exprés de l'òrgan competent de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, per un període màxim de dos mesos.

2. Una vegada transcorregut el termini màxim previst a l'apartat anterior sense que s'hagi dictat una resolució expressa, els recursos plantejats enfront de la decisió d'Aena, SA, s'han d'entendre com a desestimats per silenci administratiu.

3. Les modificacions de les tarifes recorregudes davant de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència no són aplicables fins que s'adopti la resolució que sigui procedent d'acord amb el que preveu l'apartat 1, paràgraf primer.

Tanmateix, si en el termini de quatre setmanes des de l'inici del còmput del termini per resoldre segons el que preveu l'apartat esmentat, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència no pot dictar la resolució que posi fi al procediment, ha d'adoptar una resolució en la qual es pronunciï sobre l'aplicació provisional de les tarifes objecte de recurs fins a la seva resolució.

Una vegada transcorregut el termini de quatre setmanes sense que s'hagi dictat l'acord previst en aquest apartat, s'ha d'entendre com a aplicable la decisió d'Aena, SA.

Article 41. Accés a la informació.

En l'exercici de les seves funcions de supervisió en matèria de tarifes aeroportuàries, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de tenir accés a tota la informació necessària, inclosa la comptabilitat analítica desagregada per aeroport, així com a tota la informació prevista en aquesta secció.

A la informació inclosa en els procediments de supervisió de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència li és aplicable el que disposa aquest capítol en matèria de confidencialitat de la informació i deure de secret.

Secció 4a Règim sancionador

Article 42. Procediment sancionador i responsabilitat administrativa.

1. El procediment sancionador en matèria de regulació aeroportuària es regeix pels principis generals que preveu el capítol II del títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i el seu desplegament reglamentari.

2. La responsabilitat administrativa per les infraccions d'aquest capítol és exigible a Aena, SA, com a gestor aeroportuari de la xarxa d'aeroports d'interès general, així com als altres subjectes destinataris de les seves obligacions.

Article 43. *Infraccions.*

A més de les infraccions que preveu la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria:

1. Són infraccions molt greus:

a) Procedir al tancament o l'alienació, total o parcial, d'instal·lacions o infraestructures aeroportuàries necessàries per mantenir la prestació de serveis aeroportuari bàsics sense disposar de l'autorització necessària.

b) Incomplir el deure de consulta amb relació a la proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA), així com facilitar informació inexacta o falsa en aquest procediment.

c) No presentar davant de la Direcció General d'Aviació Civil la proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA), o presentar-la extemporàniament una vegada que la Direcció General s'hagi vist obligada a iniciar d'ofici la tramitació del procediment.

d) Facilitar a la Direcció General d'Aviació Civil informació inexacta o falsa en la proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA) o en l'exercici de les seves competències en matèria de seguiment de la gestió aeroportuària.

e) No aplicar les bonificacions acordades per raons d'interès general a les tarifes aeroportuàries.

f) Incomplir els estàndards de qualitat i capacitat de les infraestructures i les condicions mínimes de servei de les infraestructures fixades al Document de Regulació Aeroportuària (DORA) quan aquest incompliment afecti la regularitat i la continuïtat de les operacions aèries.

g) Incomplir o endarrerir-se en la realització de les inversions establertes al Document de Regulació Aeroportuària (DORA), quan això impliqui riscos de seguretat o afecti la regularitat i la continuïtat de les operacions aèries.

h) Incomplir els deures de confidencialitat i de secret que preveu aquest capítol.

i) Destorbar les actuacions inspectores i subministrar informació falsa als superiors.

j) No dur a terme les consultes exigides en el procediment de transparència i consulta de les tarifes aeroportuàries, i no convocar a aquestes consultes els usuaris que cal convocar segons les resolucions de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

k) No facilitar la informació exigida en el procediment de consulta i transparència de les tarifes aeroportuàries, o facilitar informació incompleta, inexacta o falsa.

l) Establir tarifes diferents de la proposta tarifària anual aprovada per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, quan aquesta hagi adoptat una proposta tarifària revisada.

m) Aplicar les tarifes de manera discriminatòria, quan així ho hagi constatat la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en l'exercici de les seves funcions de supervisió.

n) No facilitar la informació requerida per la Comissió Nacional dels Mercats i la competència en l'exercici de les seves funcions, o facilitar informació inexacta o falsa.

ñ) L'incompliment per part d'Aena, SA, de les resolucions de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en l'exercici de les seves funcions.

o) La reincidència, per comissió en el terme d'un any de més d'una infracció greu quan així hagi estat declarat per resolució ferma.

2. Són infraccions greus:

a) Endarrerir-se en el compliment del deure de consulta amb relació a la proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

b) Endarrerir-se en la presentació de la proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA), quan aquest retard no estigui tipificat com a infracció molt greu.

c) Incomplir reiteradament els estàndards de qualitat, capacitat de les infraestructures i condicions mínimes de servei de les infraestructures fixats al Document de Regulació Aeroportuària (DORA), sempre que aquest incompliment no estigui tipificat com a falta molt greu.

d) Incomplir o endarrerir-se reiteradament en la realització de les inversions recollides a la base d'actius regulada (BAR) del Document de Regulació Aeroportuària (DORA), quan aquest incompliment o retard no estigui tipificat com a falta molt greu.

e) Incomplir l'obligació de facilitar la informació requerida en l'exercici de les competències de seguiment de la gestió aeroportuària.

f) La reincidència, per comissió en el terme d'un any de més d'una infracció lleu quan així s'hagi declarat mitjançant una resolució ferma.

3. Són infraccions lleus:

a) Incomplir les obligacions formals previstes a les seccions 1a a 3a i a les normes que les despleguen, quan aquests incompliments no constitueixin infraccions greus o molt greus.

b) Incomplir les resolucions concretes emeses per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència per a la realització del procediment de consultes.

c) Cometre irregularitats en el procediment de consultes de les tarifes, o en la informació facilitada en aquestes consultes, no qualificades d'infraccions molt greus.

Article 44. Sancions.

Les infraccions previstes s'han de sancionar, de conformitat amb el que preveuen els articles 55.2 i 3, 57 i 59 de la Llei 21/2003 de 7 de juliol, de seguretat aèria, per mitjà de:

a) L'Agència Estatal de Seguretat Aèria, les previstes a l'article 43, apartat 1, lletres f) i g), i apartat 2, lletres c) i d), així com les infraccions previstes a l'article 43, apartat 1, lletres h), i) i o), apartat 2, lletra f), i apartat 3, lletra a), quan afectin matèria de la seva competència.

b) La Direcció General d'Aviació Civil, les previstes a l'article 43, apartat 1, lletres a), b), c), d) i e), apartat 2, lletres a), b) i e), així com les infraccions en matèria de les competències de la Direcció General d'Aviació Civil previstes a l'article 43, apartat 1, lletres h) i o), apartat 2, lletra f), i apartat 3, lletra a).

c) La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, les infraccions previstes a l'article 43, apartat 1, lletres j), k), l), m), n) i ñ) i apartat 3, lletres b) i c), així com, en matèria de la seva competència, les infraccions previstes a l'article anterior, apartat 1, lletres h), i) i o), apartat 2, lletra f) i apartat 3, lletra a).

Secció 5a Altres disposicions aeroportuàries

Article 45. *Transparència, consulta i supervisió amb relació a les tarifes aeroportuàries d'aeroports autonòmics i de titularitat privada.*

Els aeroports d'interès general no integrats en la xarxa d'aeroports d'interès general i els aeroports autonòmics oberts al trànsit comercial que superin els cinc milions de passatgers de trànsit anual han d'aplicar un procediment de transparència i consulta en matèria de tarifes aeroportuàries en els termes en què es determini reglamentàriament.

La supervisió d'aquest procediment de transparència i consulta l'ha de dur a terme la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en els termes previstos reglamentàriament.

Article 46. *Informació a les autoritats administratives.*

1. Aena, SA, i les companyies aèries estan obligades a facilitar a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria i a la Direcció General d'Aviació Civil la informació que aquestes els sol·licitin per a l'exercici de

les seves funcions. Així mateix, han de facilitar a la Direcció General d'Aviació Civil i a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència la informació que aquestes requereixin per a finalitats estadístiques. Aena, SA, ha d'assegurar, sense cap cost per a l'Administració, l'accés a la informació estadística de les operacions aèries que es desenvolupin a la xarxa d'aeroports d'interès general que gestiona, a través dels sistemes i les eines informàtiques que es disposin a aquest efecte.

La informació anual sol·licitada amb finalitats estadístiques s'ha de proporcionar el primer mes de cada exercici.

2. La Direcció General d'Aviació Civil ha de publicar el mes de febrer de cada exercici les estadístiques anuals del transport i trànsit aeri referides a l'exercici immediatament anterior.

Article 47. *Mesures compensatòries en matèria de qualitat acústica.*

Els gestors aeroportuaris assumeixen els costos derivats de les mesures compensatòries en matèria de qualitat acústica per als municipis derivades del que preveu l'article quart, apartat 2, lletra b), de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, de navegació aèria.

Article 48. *Modificació dels annexos.*

Qualsevol proposta del gestor aeroportuari de modificació dels annexos d'aquesta Llei relatiu a la metodologia per a la determinació de l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP) al Document de Regulació Aeroportuària (DORA) quinquennal i a la determinació de l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) ha d'estar subjecta a un procediment de consulta previ amb les associacions representatives d'usuaris, la durada del qual no pot ser inferior a dos mesos, en què Aena, SA, els ha de facilitar prou informació per valorar la proposta i el seu impacte sobre les modificacions tarifàries.

Amb el resultat de les consultes, Aena, SA, ha de formular una nova proposta en què ha de posar de manifest com s'han pres en consideració els punts de vista de les companyies usuàries i ha de justificar la seva decisió en cas de desacord, i cal donar trasllat de la proposta adoptada al Ministeri de Foment, el qual, si s'escau, ha de sol·licitar l'informe de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència sobre la proposta.

Article 49. *Incentius comercials.*

1. El que disposen les seccions 1a a 4a d'aquest capítol no obsta perquè Aena, SA, pugui establir incentius comercials que, sense afectar el règim jurídic i ni la quantia de les prestacions patrimonials públiques pels serveis aeroportuaris bàsics, es fixin segons criteris objectius, transparents i no discriminatoris i siguin conformes amb les normes sobre competència.

En cap cas aquests incentius han d'afectar el càlcul dels ingressos regulats requerits als quals fan referència les seccions esmentades.

2. La proposta de Document de Regulació Aeroportuària (DORA) que Aena, SA, sotmeti a consultes i la que, després d'aquestes, remeti als òrgans corresponents, ha de recollir els esquemes d'incentius previstos per al quinquenni.

Secció 6a Aeronaus civils pilotades per control remot

Article 50. *Operació d'aeronaus civils pilotades per control remot.*

1. Fins que no entri en vigor la norma reglamentària prevista a la disposició final segona, apartat 2, d'aquesta Llei, les operacions d'aeronaus civils pilotades per control remot queden subjectes al que estableix aquest article.

El compliment del que disposa aquest article no eximeix l'operador, que és, en tot cas, el responsable de l'aeronau i de l'operació, del compliment de la resta de la normativa aplicable, en particular pel que fa a l'ús de l'espectre radioelèctric, la protecció de dades o

la presa d'imatges aèries, ni de la seva responsabilitat pels danys causats per l'operació o l'aeronau.

2. Les aeronaus civils pilotades per control remot que tinguin una massa màxima en enlairar-se superior a 25 kg han d'estar inscrites al Registre de matrícula d'aeronaus i han de disposar del certificat d'aeronavegabilitat. Queden exemptes del compliment d'aquests requisits les aeronaus civils pilotades per control remot que tinguin una massa màxima en enlairar-se igual o inferior.

A més, totes les aeronaus civils pilotades per control remot han de dur fixada a la seva estructura una placa d'identificació en la qual ha de constar, de manera llegible a primera vista i indeleble, la identificació de l'aeronau, mitjançant la designació específica i, si s'escau, el número de sèrie, així com el nom de l'empresa operadora i les dades necessàries per posar-s'hi en contacte.

3. Es poden dur a terme activitats aèries de treballs tècnics o científics amb aeronaus civils pilotades per control remot, de dia i en condicions meteorològiques visuals amb subjecció als requisits següents:

a) Només poden operar en zones fora d'aglomeracions d'edificis en ciutats, pobles o llocs habitats o de reunions de persones a l'aire lliure, en espai aeri no controlat, més enllà de l'abast visual del pilot, dins de l'abast de l'emissió per ràdio de l'estació de control i a una altura màxima sobre el terreny no superior a 400 peus (120 m), les aeronaus civils pilotades per control remot que tinguin una massa màxima en enlairar-se inferior a 2 kg, sempre que disposin de mitjans per poder conèixer la posició de l'aeronau. La realització dels vols està condicionada a l'emissió d'un NOTAM per part del proveïdor de serveis d'informació aeronàutica, a sol·licitud de l'operador habilitat degudament, per informar de l'operació la resta dels usuaris de l'espai aeri de la zona en què aquesta hagi de tenir lloc.

b) Les aeronaus civils pilotades per control remot que tinguin una massa màxima en enlairar-se no superior a 25 kg només poden operar en zones fora d'aglomeracions d'edificis en ciutats, pobles o llocs habitats o de reunions de persones a l'aire lliure, en espai aeri no controlat, dins de l'abast visual del pilot, a una distància d'aquest no superior a 500 m i a una altura sobre el terreny no superior a 400 peus (120 m).

c) Les aeronaus civils pilotades per control remot que tinguin una massa màxima en enlairar-se superior a 25 kg i no superior a 150 kg, i les que tinguin una massa màxima en enlairar-se igual o superior a 150 kg destinades a la realització d'activitats de lluita contra incendis o recerca i salvament, només poden operar, amb les condicions i limitacions establertes al seu certificat d'aeronavegabilitat emès per l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, en espai aeri no controlat.

d) A més, les operacions previstes a les lletres precedents requereixen:

1r Que l'operador disposi de la documentació relativa a la caracterització de les aeronaus que tingui previst utilitzar, incloent-hi la definició de la seva configuració, característiques i prestacions.

2n Que es disposi d'un manual d'operacions de l'operador que estableixi els procediments de l'operació.

3r Que hagi dut a terme un estudi aeronàutic de seguretat de l'operació o operacions en el qual es constati que aquesta es pot dur a terme amb seguretat. Aquest estudi, que pot ser genèric o específic per a una àrea geogràfica o un tipus d'operació determinat, ha de tenir en compte les característiques bàsiques de l'aeronau o aeronaus que s'utilitzaran i els seus equips i sistemes.

4t Que s'hagin efectuat, amb un resultat satisfactori, els vols de prova que calguin per demostrar que l'operació pretesa es pot dur a terme amb seguretat.

5è Que s'hagi establert un programa de manteniment de l'aeronau, ajustat a les recomanacions del fabricant.

6è Que l'aeronau estigui pilotada per control remot per pilots que compleixin els requisits establerts en aquesta disposició.

7è S'ha d'exigir als operadors de les aeronaus civils pilotades per control remot una pòlissa d'assegurança o una altra garantia financera que cobreixi la responsabilitat civil

enfrent de tercers per danys que puguin sorgir durant i per causa de l'execució del vol, segons els límits de cobertura que s'estableixen al Reial decret 37/2001, de 19 de gener, pel qual s'actualitza la quantia de les indemnitzacions per danys que preveu la Llei 48/1960, de 21 de juliol, de navegació aèria, per a les aeronaus que tinguin un pes màxim en enlairar-se inferior a 20 kg. Així mateix, per a les aeronaus que tinguin un pes màxim en enlairar-se superior a 20 kg, és aplicable el límit de cobertura establert al Reglament (CE) núm. 785/2004 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, sobre els requisits d'assegurança de les companyies aèries i operadors aeris.

8è Que s'hagin adoptat les mesures adequades per protegir l'aeronau d'actes d'interferència il·lícita durant les operacions, inclosa la interferència deliberada de l'enllaç de ràdio, i s'hagin establert els procediments necessaris per evitar l'accés de personal no autoritzat a l'estació de control i a la ubicació d'emmagatzematge de l'aeronau.

9è Que s'hagin adoptat les mesures addicionals necessàries per garantir la seguretat de l'operació i per a la protecció de les persones i els béns subjacents.

10è Que l'operació es faci a una distància mínima de 8 km respecte a qualsevol aeroport o aeròdrom o, per al cas dels vols enquadrats en l'apartat 3, lletra a), si la infraestructura disposa de procediments de vol instrumental, a una distància mínima de 15 km del seu punt de referència. En un altre cas i per als supòsits recollits en aquest número, que s'hagin establert els mecanismes de coordinació oportuns amb els aeròdroms o aeroports esmentats. Cal documentar la coordinació duta terme, i l'operador està obligat a conservar-la a disposició de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria.

4. Així mateix, es poden efectuar els tipus de vols següents amb aeronaus civils pilotades per control remot, de dia i en condicions meteorològiques visuals, en espai aeri no controlat, dins de l'abast visual del pilot o, si passa altrament, en una zona de l'espai aeri segregada a l'efecte i sempre en zones fora d'aglomeracions d'edificis en ciutats, pobles o llocs habitats o de reunions de persones a l'aire lliure:

a) Vols de prova de producció i de manteniment, efectuats per fabricants o organitzacions dedicades al manteniment.

b) Vols de demostració no oberts al públic, dirigits a grups tancats d'assistents a un esdeveniment determinat o de clients potencials d'un fabricant o operador.

c) Vols per a programes d'investigació, nacionals o europeus, en què es tracti de demostrar la viabilitat de dur a terme una activitat determinada amb aeronaus civils pilotades per control remot.

d) Vols de desenvolupament en què es tracti de posar a punt les tècniques i els procediments per dur a terme una activitat determinada amb aeronaus civils pilotades per control remot previs a la posada en producció d'aquesta activitat.

e) Vols d'R+D efectuats per fabricants per al desenvolupament de nous productes.

f) Vols de prova necessaris per demostrar que les activitats sol·licitades segons l'apartat 3 es poden dur a terme amb seguretat.

Així mateix, per efectuar aquests vols cal complir els requisits establerts a l'apartat 3, lletra d), números 1r, 3r, 6è, 7è, 8è, 9è i 10è i, a més, cal establir una zona de seguretat amb relació a la zona de realització del vol.

En els casos en què l'operació l'hagi d'efectuar un operador no subjecte a la supervisió de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, ha de disposar de l'autorització de l'autoritat aeronàutica del país d'origen per dur a terme l'activitat de què es tracti i ha d'acreditar davant de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria que els requisits d'aquella autoritat són almenys equivalents als que estableix aquest apartat.

5. Els pilots han d'acreditar els requisits següents:

a) Ser titulars de qualsevol llicència de pilot, inclosa la llicència de pilot d'ultralleuger, emesa de conformitat amb la normativa vigent, o haver-ho estat en els últims cinc anys i no haver estat desposseïts de la llicència en virtut d'un procediment sancionador, o

b) Demostrar de manera fefaent que disposen dels coneixements teòrics necessaris per obtenir qualsevol llicència de pilot, inclosa la llicència de pilot d'ultralleuger, o

c) Per a les aeronaus amb una massa màxima en enlairar-se no superior a 25 kg, disposar:

1r Per volar dins de l'abast visual del pilot, d'un certificat bàsic per al pilotatge d'aeronaus civils pilotades per control remot, emès per una organització de formació aprovada, d'acord amb l'annex VII del Reglament (UE) núm. 1178/2011 de la Comissió, de 3 de novembre de 2011, pel qual s'estableixen requisits tècnics i procediments administratius relacionats amb el personal de vol de l'aviació civil, que acrediti que disposa dels coneixements teòrics adequats en les matèries de: normativa aeronàutica; coneixement general de les aeronaus (genèric i específic); performance de l'aeronau; meteorologia; navegació i interpretació de mapes; procediments operacionals; comunicacions, i factors humans per a aeronaus civils pilotades per control remot.

2n Per volar més enllà de l'abast visual del pilot, d'un certificat avançat per al pilotatge d'aeronaus civils pilotades per control remot, emès per una organització de formació aprovada, d'acord amb l'annex VII del Reglament (UE) núm. 1178/2011 de la Comissió, que acrediti, a més dels coneixements teòrics assenyalats al número 1r, coneixements de serveis de trànsit aeri i comunicacions avançades.

d) A més, en els supòsits previstos a les lletres b) i c), han d'acreditar:

1r Tenir 18 anys d'edat complerts.

2n Els pilots que operin aeronaus de fins a 25 kg de massa màxima en enlairar-se han de ser titulars, com a mínim, d'un certificat mèdic que s'ajusti al que preveu l'apartat MED.B.095 de l'annex IV, part MED, del Reglament (UE) núm. 1178/2011 de la Comissió, de 3 de novembre de 2011, pel qual s'estableixen requisits tècnics i procediments administratius relacionats amb el personal de vol de l'aviació civil en virtut del Reglament (CE) núm. 216/2008 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa als certificats mèdics per a la llicència de pilot d'aeronau lleugera (LAPL).

3r Els pilots que operin aeronaus d'una massa màxima en enlairar-se superior a 25 kg han de ser titulars com a mínim d'un certificat mèdic de classe 2 que s'ajusti als requisits establerts per la secció 2, subpart B, d'annex IV, part MED, del Reglament (UE) núm. 1178/2011 de la Comissió, emès per un centre mèdic aeronàutic o un metge examinador aeri autoritzat.

e) A més, en tots els casos, han de disposar d'un document que acrediti que tenen els coneixements adequats de l'aeronau i els seus sistemes, així com del seu pilotatge, emès per l'operador, pel fabricant de l'aeronau o una organització autoritzada per aquest, o per una organització de formació aprovada. En cap cas aquest document pot haver estat emès pel pilot per al qual sol·licita l'autorització.

6. L'exercici de les activitats previstes als apartats 3 i 4 amb aeronaus que tinguin una massa màxima en enlairar-se igual o inferior a 25 kg està subjecta a la comunicació a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria amb una antelació mínima de cinc dies al dia de l'inici de l'operació. La comunicació prèvia ha de contenir:

a) Les dades identificadores de l'operador, de les aeronaus que s'hagin d'utilitzar en l'operació i dels pilots que l'efectuin, així com les condicions en què cadascun d'ells acredita els requisits exigibles de conformitat amb l'apartat 5.

b) La descripció de la caracterització de les aeronaus esmentades, inclosa la definició de la configuració, les característiques i les prestacions.

c) El tipus de treballs tècnics o científics que s'hagin de desenvolupar o, si passa altrament, els vols que s'hagin d'efectuar i els seus perfils, així com les característiques de l'operació.

d) Les condicions o limitacions que s'han d'aplicar a l'operació o el vol per garantir la seguretat.

Juntament amb la comunicació prèvia, l'operador ha de presentar una declaració responsable en què manifesti, sota la seva responsabilitat, que compleix amb cadascun dels requisits exigibles d'acord amb el que preveu aquesta disposició per dur a terme les activitats o operacions comunicades, que disposa de la documentació que així ho acredita i que mantindrà el compliment d'aquests requisits en el període de temps inherent a la realització de l'activitat. A més d'aquesta declaració responsable, l'operador ha de presentar el manual d'operacions, l'estudi aeronàutic de seguretat i la documentació acreditativa de tenir subscripta l'assegurança obligatòria que exigeixen, respectivament, l'apartat 3, lletra d), números 2n, 3r i 7è, i l'apartat 4. Quan la comunicació prèvia es refereixi a les operacions previstes a l'apartat 3, cal presentar juntament amb aquesta documentació el programa de manteniment i acreditació de la realització dels vols de prova amb resultat satisfactori a què es refereixen els números 4t i 5è de la lletra d) de l'apartat esmentat.

Cal comunicar a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria qualsevol modificació de la comunicació amb una antelació mínima de 5 dies al dia de la implementació de la modificació, presentant actualitzada la declaració responsable i, si s'escau, la documentació acreditativa complementària prevista en aquest apartat.

L'Agència Estatal de Seguretat Aèria està obligada a emetre un justificant de recepció en el termini de cinc dies a comptar del dia de recepció de la documentació en què figurin, com a mínim, les activitats per a l'exercici de les quals queda habilitat mitjançant la comunicació o la seva modificació.

7. L'exercici de les activitats previstes als apartats 3 i 4 mitjançant aeronaus que tinguin una massa màxima en enlairar-se superior a 25 kg, així com qualsevol modificació en les condicions d'exercici d'aquestes activitats o dels requisits acreditats, està subjecta a l'autorització prèvia de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, de conformitat amb el que preveu aquest apartat.

La sol·licitud d'autorització i les seves modificacions ha de tenir el contingut mínim previst per a la comunicació prèvia a l'apartat anterior, i juntament amb aquesta cal presentar la declaració responsable i la documentació complementària que exigeix l'apartat esmentat.

8. La comunicació prèvia o l'autorització de la realització dels treballs tècnics o científics previstos a l'apartat 3 i les seves modificacions habilita per a l'exercici de l'activitat per un temps indefinit, en el cas de les operacions subjectes a comunicació prèvia una vegada transcorregut el termini de cinc dies a què es refereix l'apartat 6, amb subjecció, en tot cas, al compliment dels requisits exigits i mentre se'n mantingui el compliment.

La comunicació prèvia o l'autorització de la realització dels vols previstos a l'apartat 4 i les seves modificacions habilita exclusivament per a la realització d'aquells vols que, segons sigui el cas, s'hagin autoritzat o comunicat amb l'antelació prevista a l'apartat 6 i amb subjecció, en tot cas, al compliment dels requisits exigits i mentre se'n mantingui el compliment.

Els operadors habilitats de conformitat amb el que preveu aquesta disposició per a l'exercici de les activitats aèries a què es refereix l'apartat 3 poden efectuar, sota la seva responsabilitat, vols que no s'ajustin a les condicions i limitacions previstes als apartats 3 i 4 en situacions de risc greu, catàstrofe o calamitat pública, així com per a la protecció i el socors de persones i béns en els casos en què es produeixin les situacions esmentades, quan les autoritats responsables de la gestió d'aquestes situacions els ho requereixin.

9. Cal establir reglamentàriament el règim jurídic a què queda subjecta l'operació i les aeronaus civils pilotades per control remot, en altres supòsits diferents dels recollits en aquesta Llei.

10. Per resolució del director de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, es poden establir els mitjans acceptables de compliment l'observança dels quals acredita el compliment dels requisits establerts en aquest article.

Secció 7a Altres reformes en matèria de navegació i seguretat aèria

Article 51. *Modificació de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, de navegació aèria.*

La Llei 48/1960, de 21 de juliol, de navegació aèria, queda modificada de la manera següent:

U. L'article onze queda redactat de la manera següent:

«Article onze.

S'entén per aeronau:

- a) Tota construcció apta per al transport de persones o coses capaç de moure's en l'atmosfera gràcies a les reaccions de l'aire, sigui o no més lleugera que aquest i tingui o no òrgans motopropulsors.
- b) Qualsevol màquina pilotada per control remot que es pugui sostenir en l'atmosfera per reaccions de l'aire que no siguin les reaccions d'aquest contra la superfície de la Terra.»

Dos. L'article cent cinquanta queda redactat de la manera següent:

«Article cent cinquanta.

1. Les aeronaus de transport privat d'empreses, les d'escoles d'aviació, les dedicades a treballs tècnics o científics i les de turisme i les esportives queden subjectes a les disposicions d'aquesta Llei, en tot allò que els sigui aplicable, amb les excepcions que s'expressen tot seguit:

Primera. No poden efectuar cap servei públic de transport aeri de persones o de coses, amb o sense remuneració.

Segona. Poden utilitzar terrenys diferents dels aeròdroms oficialment oberts al trànsit, amb l'autorització prèvia de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria.

2. Les aeronaus civils pilotades per control remot, siguin quines siguin les finalitats a què es destinin, excepte les que s'utilitzin exclusivament amb finalitats recreatives o esportives, queden subjectes així mateix al que estableixen aquesta Llei i les normes que la despleguen, en tot allò que els sigui aplicable. Aquestes aeronaus no estan obligades a utilitzar infraestructures aeroportuàries autoritzades, excepte en els supòsits en què així ho determini expressament la seva normativa específica.»

Tres. El paràgraf primer de l'article cent cinquanta-u queda redactat de la manera següent:

«Les activitats aèries que s'efectuïn amb les finalitats de l'article anterior, excepte les de turisme i les esportives, requereixen la comunicació prèvia a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria o la seva autorització, als efectes de mantenir la seguretat en les operacions aeronàutiques i de tercers, en els casos en què la naturalesa d'aquestes operacions, l'entorn o les circumstàncies en què s'efectuen suposin riscos especials per a qualsevol d'ells, i estan sotmeses a inspecció en els termes establerts per la legislació vigent.»

Quatre. S'addiciona una nova disposició transitòria tercera del tenor següent:

«Disposició transitòria tercera. *Règim transitori en matèria d'autoritzacions.*

Mentre no sigui aplicable la normativa específica que reguli la comunicació prèvia prevista a l'article cent cinquanta-u, és exigible l'autorització prèvia de

l'Agència Estatal de Seguretat Aèria per a l'exercici de les activitats previstes al precepte esmentat.»

Article 52. *Modificació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals administratives i de l'ordre social.*

L'article 166 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat de la manera següent:

«Article 166.

1. Per garantir les necessitats del trànsit i el transport aeri i, amb relació als aeroports d'interès general, el compliment dels fins d'interès general establerts a l'article 21 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, així com les necessitats de gestió de l'espai aeri i els serveis de navegació aèria, el Ministeri de Foment ha de delimitar per als aeroports d'interès general una zona de servei que ha d'incloure les superfícies necessàries per executar les activitats aeroportuàries, les destinades a les tasques complementàries d'aquesta i els espais de reserva que garanteixin la possibilitat de desenvolupament i creixement del conjunt, i n'ha d'aprovar el pla director corresponent, el qual ha d'incloure, a més de les activitats recollides a l'article 39 de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, de navegació aèria, els usos industrials i comercials que sigui necessari o convenient localitzar en aquesta zona per la seva relació amb el trànsit aeri o pels serveis que prestin als usuaris d'aquest.

En la tramitació dels plans directors s'ha de sol·licitar l'informe de la comunitat autònoma corresponent i d'altres administracions públiques afectades, amb relació a les seves competències respectives, en particular en matèria urbanística i d'ordenació del territori, en els termes previstos reglamentàriament.

2. Els plans generals i altres instruments generals d'ordenació urbana han de qualificar els aeroports i la seva zona de servei com a sistema general aeroportuari, i no poden incloure determinacions que suposin cap interferència o pertorbació en l'exercici de les competències d'explotació aeroportuària.

Aquest sistema general aeroportuari s'ha de desplegar a través d'un pla especial o un instrument equivalent, que ha de formular el gestor, d'acord amb les previsions contingudes al pla director corresponent, i s'ha de tramitar i aprovar de conformitat amb el que estableix la legislació urbanística aplicable.

L'autoritat urbanística competent per aprovar el pla especial ha de donar trasllat al gestor de l'acord d'aprovació provisional del pla perquè aquest es pronunciï en el termini d'un mes sobre els aspectes de la seva competència. En cas de desacord entre totes dues parts, s'ha d'obrir un període de consultes per un termini de sis mesos i, si una vegada finalitzat aquest termini no s'ha aconseguit un acord exprés sobre el contingut del pla especial, cal remetre l'expedient al Consell de Ministres, al qual correspon informar amb caràcter vinculant.

3. Les obres que dugui a terme el gestor dins del sistema general aeroportuari s'han d'adaptar al pla especial d'ordenació de l'espai aeroportuari o l'instrument equivalent. Per constatar aquest requisit, s'han de sotmetre a l'informe de l'administració urbanística competent, el qual s'entén emès en sentit favorable si no s'ha evacuat de manera expressa en el termini d'un mes des de la recepció de la documentació. En cas que no s'hagi aprovat el pla especial o l'instrument equivalent, al qual fa referència l'apartat 2 d'aquest article, les obres que dugui a terme el gestor en l'àmbit aeroportuari han de ser conformes amb el pla director de l'aeroport.

Les obres de nova construcció, reparació i conservació que dugui a terme en l'àmbit de l'aeroport i la seva zona de servei el gestor no estan sotmeses als actes de control preventiu municipal a què es refereix l'article 84.1.b) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, per constituir obres públiques d'interès general.»

Article 53. *Modificació de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria.*

La Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 4 queda redactat en els termes següents:

«Article 4. *Competències en matèria d'estructura i gestió de l'espai aeri i de la circulació aèria.*

1. Les competències en matèria d'estructura i gestió de l'espai aeri i de la circulació aèria corresponen als ministeris de Defensa i Foment en els termes que estableix aquest article.

2. Correspon als ministeris de Defensa i Foment definir i establir la política i l'estratègia per estructurar i gestionar l'espai aeri, així com adoptar les mesures específiques en aquest àmbit d'acord amb el que s'estableix a la Unió Europea i tenint en compte les necessitats de la defensa nacional.

Excepte en les situacions descrites als apartats 3, lletra c), i 4, aquestes competències s'han d'exercir conjuntament en els termes previstos reglamentàriament, quan sigui procedent, a través de la comissió interministerial prevista a l'article 6.

3. Correspon al Ministeri de Defensa:

a) La vigilància, el control i la defensa de l'espai aeri de sobirania espanyola, així com el control de la circulació aèria general en temps de conflicte armat, com a responsable principal de la defensa aèria d'Espanya.

b) L'ordenació i el control de la circulació aèria operativa.

c) El control de la circulació aèria general i l'establiment de les mesures que afectin l'estructuració, la gestió i les condicions d'ús de l'espai quan així ho determinin el president del Govern o el ministre de Defensa per concórrer, respectivament, circumstàncies extraordinàries o situacions d'emergència que així ho aconsellin.

4. Correspon al Ministeri de Foment ordenar i controlar la circulació aèria general en temps de pau i, en situacions de crisi que afectin l'espai aeri diferents de les previstes a l'apartat 3, lletra c), establir les condicions d'ús de l'espai aeri per a les aeronaus civils.»

Dos. S'addiciona un nou article 4 bis que queda redactat de la manera següent:

«Article 4 bis. *Competències en matèria d'infraestructures militars obertes al trànsit civil i salvaguarda dels interessos de la defensa en altres àmbits.*

1. A les bases aèries o aeròdroms militars oberts al trànsit civil, correspon al comandant de la base la direcció de totes les instal·lacions, la responsabilitat del funcionament de tots els elements imprescindibles per assegurar la continuïtat operativa i l'adopció de les mesures que siguin procedents per garantir els interessos de la defensa nacional i de l'aviació militar.

La coordinació, l'explotació, la conservació i l'administració de la zona oberta al trànsit civil corresponen a la persona designada a aquests efectes de conformitat amb el que preveuen les disposicions reglamentàries d'aplicació que ha d'exercir les seves funcions exclusivament amb relació al trànsit civil.

2. A cada aeroport i aeròdrom públic civil o a cada conjunt d'aquests que correspongui a una mateixa demarcació, s'ha d'establir una comandància militar aèria per representar els interessos de la defensa nacional i de l'aviació militar, el comandant de la qual ha d'exercir les competències pròpies del Ministeri de Defensa.

3. El Ministeri de Defensa i els òrgans responsables de la gestió de la infraestructura destinada al trànsit civil han de formalitzar els acords pertinents per compensar els serveis prestats de conformitat amb el que preveuen els apartats precedents, i a aquest efecte s'han d'efectuar les previsions pressupostàries corresponents.

4. El manteniment de la seguretat i l'ordre públic als aeroports i aeròdroms civils d'ús públic i altres instal·lacions de l'aviació civil correspon al Ministeri de l'Interior.»

Tres. Els articles 5 i 6 queden redactats de la manera següent:

«Article 5. *Competències del Ministeri de Foment.*

1. A més de les competències que preveu l'article 4, correspon al Ministeri de Foment:

a) L'ordenació, la supervisió i la garantia de la prestació dels serveis, sistemes i instal·lacions civils de navegació aèria, així com les funcions de supervisió de la normativa en matèria de cel únic europeu en els termes que estableixen aquesta Llei i les disposicions que la despleguen.

b) La qualificació dels aeroports civils d'interès general i l'aprovació dels seus plans directors.

c) L'ordenació, la supervisió i la garantia de la prestació dels serveis aeroportuaris en els aeroports civils d'interès general, així com l'ordenació i la supervisió de la seguretat operacional a la resta de les infraestructures aeroportuàries civils.

d) El manteniment del Registre de matrícula d'aeronaus civils.

e) L'ordenació i la supervisió del transport aeri.

f) L'ordenació i la supervisió de les activitats i treballs aeris, així com de l'aviació general i esportiva.

g) L'ordenació, la verificació i el control del compliment dels requisits i els procediments establerts per garantir la seguretat aèria amb relació al disseny, la fabricació, el manteniment, l'ús i l'operació de les aeronaus civils i, en general, dels productes, components i equips aeronàutics civils.

h) L'ordenació, l'atorgament i la supervisió dels títols que habiliten les persones i les organitzacions civils per efectuar activitats aeronàutiques civils, i el control del compliment dels requisits i les obligacions exigibles en cada cas.

i) El reconeixement i l'acceptació dels títols, les llicències, les autoritzacions o els certificats expedits per autoritats d'altres estats i que es requereixin per exercir professions aeronàutiques.

j) L'ordenació, la direcció i l'execució de la inspecció aeronàutica civil, en l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat.

k) L'exercici de la potestat sancionadora en matèria d'aviació civil.

2. La competència prevista a l'apartat 1 no s'estén als serveis, sistemes i instal·lacions de navegació aèria militar associats a les bases aèries, les bases aèries obertes al trànsit civil, la zona militar dels aeròdroms utilitzats conjuntament per una base aèria i un aeroport, i els aeròdroms i heliports militars, la verificació i el control dels quals corresponen al Ministeri de Defensa.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els ministeris de Defensa i Foment poden acordar que la verificació i el control del compliment dels requisits exigibles per a la provisió de serveis a les aeronaus civils i a la circulació aèria general per part de les instal·lacions, sistemes de navegació aèria i infraestructures de caràcter militar, així com al seu personal, es dugui a terme per mitjà del Ministeri de Foment. L'exercici d'aquestes funcions per part del Ministeri de Foment en cap cas ha de suposar l'atribució a aquest de competències administratives o

sancionadores sobre les instal·lacions, sistemes, infraestructures i personal militar que, si s'escau, corresponen al Ministeri de Defensa.

Article 6. *Coordinació entre els ministeris de Defensa i de Foment.*

1. La coordinació de les actuacions que, en l'àmbit de les seves competències respectives, corresponen als ministeris de Defensa i Foment, s'ha de fer a través d'una comissió interministerial integrada per representants de tots dos departaments. Cal establir reglamentàriament la composició, els òrgans, les normes de funcionament i les funcions d'aquesta comissió que, en tot cas, han d'incloure:

a) L'informe dels projectes de disposicions de caràcter general sobre personal i infraestructures, civils o militars, que afectin les competències de tots dos departaments i la circulació aèria.

b) L'informe de la política i l'estratègia en matèria d'estructuració, ús i gestió de l'espai aeri, inclosa la relativa a la coordinació i cooperació amb els estats limítrofs en matèria d'ús flexible de l'espai aeri, sense perjudici de les competències d'altres departaments ministerials.

c) Les funcions, incloses les executives i de resolució, de gestió estratègica de l'espai aeri que se li atribueixin reglamentàriament, d'entre les previstes a l'article 4 del Reglament (CE) núm. 2150/2005 de la Comissió, de 23 de desembre de 2005, pel qual s'estableixen normes comunes per a la utilització flexible de l'espai aeri.

2. Les resolucions dictades en l'exercici de funcions decisòries per l'òrgan que integri tots els membres de la comissió interministerial prevista en aquest article posen fi a la via administrativa, i són recurribles davant de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Quan s'atribueixin reglamentàriament funcions decisòries a altres òrgans de funcionament d'aquesta comissió, les seves resolucions són recurribles davant de l'òrgan esmentat al paràgraf anterior de conformitat amb el procediment previst per al recurs d'alçada.»

Quatre. L'article 32 queda redactat en els termes següents:

«Article 32. *Subjectes de les obligacions per raons de seguretat.*

1. Estan subjectes al compliment de les obligacions per raons de seguretat que s'estableixen en aquest títol les persones i organitzacions següents:

- a) Personal aeronàutic.
- b) Escoles de vol i centres de formació aeronàutica i aeroclubs.
- c) Entitats dedicades al disseny, la producció i el manteniment de les aeronaus i els productes aeronàutics.
- d) Operadors aeris.
- e) Companyies aèries i empreses de treballs aeris.
- f) Proveïdors de serveis de navegació aèria.
- g) Agents i proveïdors de serveis aeroportuaris.
- h) Gestors dels aeroports, aeròdroms i altres instal·lacions aeroportuàries.
- i) Passatgers i altres usuaris dels serveis aeronàutics.
- j) Entitats col·laboradores en matèria d'inspecció aeronàutica.

2. Així mateix, està subjecta al compliment de les obligacions establertes per raons de seguretat qualsevol persona física o jurídica les accions o omissions de la qual, en els termes previstos en aquest títol, puguin posar en risc la seguretat, la regularitat o la continuïtat de les operacions.»

Cinc. Al títol IV s'addiciona un nou article 42 bis del tenor següent:

«Article 42 bis. *Obligacions específiques amb relació als riscos a la seguretat, la regularitat o la continuïtat de les operacions.*

Els subjectes a què es refereix l'article 32 estan obligats a:

Abstenir-se, en l'interior o l'exterior del recinte aeroportuari, fins i tot fora de l'àmbit de protecció de les servituds aeronàutiques establertes, de dur a terme qualsevol acte o activitat o d'utilitzar elements, objectes o llums, inclosos projectors o emissors làser, que puguin induir a confusió o error, interferir o posar en risc la seguretat o la regularitat de les operacions aeronàutiques.»

Sis. S'addiciona un nou article 48 ter que queda redactat de la manera següent:

«Article 48 ter. *Infraccions amb relació a la gestió d'afluència de trànsit aeri (ATFM).*

1. En el marc del Reglament (UE) núm. 255/2010 de la Comissió, de 25 de març de 2010, pel qual s'estableixen normes comunes sobre la gestió d'afluència del trànsit aeri (a la resta de l'article, el Reglament), constitueixen infraccions administratives en matèria de gestió d'afluència del trànsit aeri (d'ara endavant, ATFM) les establertes en aquest article.

2. Són infraccions lleus les accions o omissions següents:

a) Pel que fa als proveïdors de serveis de trànsit aeri:

1a La falta de coordinació de les unitats dels serveis de trànsit aeri (d'ara endavant, ATS), mitjançant la unitat ATFM local, amb la unitat central ATFM quan calgui aplicar mesures ATFM.

2a L'omissió, per part de les oficines de notificació ATS, de l'intercanvi d'informació entre pilots o operadors i la unitat local o central ATFM, quan escaigui.

3a La falta de coordinació, per part de les unitats ATS amb el gestor de l'aeroport de què es tracti, de les mesures ATFM aplicades als aeroports.

4a La falta de notificació, per part de les unitats ATS a la unitat central ATFM, per mitjà de la unitat local ATFM, de totes les incidències que puguin afectar la capacitat de control de trànsit aeri o la demanda de trànsit aeri.

5a La falta d'informació amb els nivells de qualitat requerits o el subministrament d'informació en un temps o una forma indeguts, per part de les unitats ATS a la unitat central ATFM, de les dades següents i les seves actualitzacions posteriors:

i. Disponibilitat de l'espai aeri en els sectors de control de trànsit aeri (d'ara endavant, ATC) i estructures de les rutes definides permanents;

ii. configuracions i activacions de sector de la unitat ATS;

iii. temps de rodada en l'aeròdrom;

iv. capacitats del sector de control del trànsit aeri i de l'aeroport, pel que fa als valors de capacitat ATC;

v. disponibilitat de ruta en aplicació de la utilització flexible de l'espai aeri d'acord amb el Reglament (CE) núm. 2150/2005 de la Comissió, de 23 de desembre de 2005, pel qual s'estableixen normes comunes per a la utilització flexible de l'espai aeri;

vi. posicions de vol actualitzades;

vii. desviacions dels plans de vol;

viii. disponibilitat de l'espai aeri en aplicació de la utilització flexible de l'espai aeri d'acord amb el Reglament (CE) núm. 2150/2005;

ix. temps reals d'enlairament dels vols.

6a La comissió, per part del proveïdor de serveis ATS de la torre de l'aeroport de sortida, de les accions o omissions següents:

- i. La no-inclusió d'una franja de sortida ATFM com a part de l'autorització de control de trànsit aeri, quan un vol estigui subjecte a aquesta franja.
- ii. L'autorització de vols que no respectin les franges de sortida ATFM.
- iii. L'autorització de l'enlairament de vols que no respectin la seva hora estimada de falques fora, tenint en compte la tolerància temporal establerta.
- iv. L'autorització de l'enlairament de vols amb un pla de vol rebutjat o suspès.
- v. La falta d'informació sobre l'incompliment i sobre les mesures adoptades per garantir el respecte de les franges de sortida ATFM, quan el respecte anual de les franges de sortida ATFM en un aeroport sigui igual o inferior al 80%.
- vi. La falta d'informació sobre l'autorització d'enlairament a una aeronau amb el pla de vol denegat o suspès en l'aeroport de sortida, i sobre les mesures adoptades per evitar aquest tipus de situacions.

b) Pel que fa als operadors aeris:

1a La falta de pla de vol, per a cada vol, quan sigui exigible de conformitat amb el Reglament, o que el pla de vol no reflecteixi correctament el perfil de vol previst.

2a La falta d'incorporació a l'operació de vol de les mesures ATFM aplicables i els seus canvis, i l'omissió del deure de comunicar-les al pilot.

3a L'incompliment de l'hora estimada de falques fora, tenint en compte la tolerància temporal establerta a les disposicions de l'OACI aplicables de conformitat amb el que preveu l'annex del Reglament.

4a La falta d'actualització o d'anul·lació d'un pla de vol, quan estigui establert així reglamentàriament.

5a La falta de presentació d'un informe a la unitat central ATFM sobre cada incompliment de les mesures AFTM que inclogui detalls de les circumstàncies que hagin donat lloc a l'absència de pla de vol o a plans de vol múltiples, i les mesures adoptades per corregir aquest incompliment.

6a La falta de subministrament, als aeroports de sortida i arribada, amb antelació al vol, de la informació necessària per establir una correlació entre el designador de vol indicat al pla de vol i el notificat per a la franja aeroportuària corresponent.

7a La falta de subministrament de la informació i detalls de les exempcions concedides amb relació a les mesures ATFM, quan els ho sol·liciti l'autoritat competent.

8a L'ús de les exempcions a les mesures ATFM no justificades d'acord amb la normativa aplicable.

c) Pel que fa als gestors aeroportuaris, la falta de notificació a la unitat central ATFM, directament o per mitjà de la unitat local ATFM i de les unitats ATS o totes dues, de totes les incidències que puguin afectar la capacitat de control del trànsit aeri o la demanda de trànsit aeri, i l'omissió d'informació a la unitat local ATFM i a les unitats ATS en el cas de notificacions directes a la unitat central ATFM.

d) Pel que fa a les entitats de gestió de l'afluència de trànsit aeri:

1a La no-posada a disposició de la funció ATFM local durant les vint-i-quatre hores del dia.

2a La falta de la formació necessària del seu personal per exercir les seves funcions, així com no elaborar, facilitar i actualitzar els manuals d'operacions que ha d'aplicar aquest personal.

e) Pel que fa als gestors aeroportuaris i els proveïdors de serveis de trànsit aeri, la falta de coordinació prèvia amb els operadors afectats per les situacions

crítiques per establir la pertinència i el contingut dels procediments de contingència, incloses les possibles modificacions de les normes de prioritat.

f) Pel que fa als proveïdors de serveis de trànsit aeri i les entitats de gestió d'afluència de trànsit aeri, no establir o obstaculitzar l'establiment de procediments coherents per a la cooperació en matèria de gestió d'afluència de trànsit aeri.

g) Pel que fa als operadors aeris, els gestors aeroportuaris, els proveïdors de serveis de trànsit aeri i les entitats de gestió d'afluència de trànsit aeri, la no-adopció de les mesures que garanteixin que el seu personal està informat degudament de les disposicions del Reglament, rep la formació adequada i és competent per dur a terme les seves comeses.

3. Les infraccions de l'apartat 1 constitueixen infraccions greus quan es produeixi alguna de les circumstàncies qualificatives previstes a l'apartat 2 de l'article 44.

4. Són infraccions molt greus:

a) L'incompliment o el compliment defectuós dels procediments ATFM de gestió de situacions crítiques declarades.

b) Les infraccions lleus quan concorri alguna de les circumstàncies qualificatives que preveu l'apartat 3 de l'article 44.»

Set. Es modifica l'article 52, apartat 1, per addicionar-li una nova lletra g), i s'enumera la lletra g) actual com a lletra h), del tenor següent:

«g) En les infraccions relacionades amb la gestió d'afluència del trànsit aeri (ATFM), els proveïdors civils de serveis de trànsit aeri (ATS), els operadors d'aeronaus, els gestors aeroportuaris o les entitats de gestió de l'afluència de trànsit aeri.»

Vuit. S'afegeix una nova disposició addicional dinovena amb la redacció següent:

«Disposició addicional dinovena. *Silenci administratiu negatiu.*

1. Per raons imperioses d'interès general relatives a la seguretat aèria, s'entenen inclosos en l'excepció prevista a l'article 43.1 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els procediments sobre autorització d'operacions aèries i ús d'espai aeri i sobre operacions especials.

2. Per raons imperioses d'interès general en matèria de seguretat, una vegada transcorregut el termini màxim per notificar la resolució en els procediments d'autorització de les operacions i activitats efectuades per aeronaus pilotades a control remot sense que hagi recaigut cap resolució expressa, les autoritzacions sol·licitades s'han d'entendre denegades per silenci administratiu.»

Nou. S'introdueixen les modificacions següents a l'article 68:

1. A l'article 68.2, es modifiquen les lletres d) i e), que passen a quedar redactades com s'indica tot seguit, se suprimeix la lletra i) i es renumeren les lletres j) i k), respectivament, com a i) i j):

«d) Pels serveis d'inspecció i control de passatgers i equipatges en els recintes aeroportuaris així com els mitjans, les instal·lacions i l'equipament necessaris per a la prestació dels serveis de control i vigilància en les àrees de moviment d'aeronaus, zones de lliure accés, zones d'accés controlat i zones restringides de seguretat en tot el recinte aeroportuari lligats a les prestacions patrimonials de caràcter públic.

e) Per la posada a disposició als passatgers de les instal·lacions aeroportuàries no accessibles als visitants en terminals, plataformes i pistes, necessària per poder fer efectiu el seu contracte de transport aeri.»

2. Se suprimeix l'apartat 3.

Deu. Se suprimeixen els articles 73, 79, 80, 81, 91 i 92, el capítol IV del títol VI i les disposicions addicionals catorzena i quinzena.

Article 54. *Modificació del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió.*

El Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió, queda modificat de la manera següent:

U. La lletra a) de l'article 8 queda redactada de la manera següent:

«a) Cal aplicar el mateix règim de contractació previst per a l'entitat pública empresarial ENAIRE, tenint la consideració entre si i respecte a l'Administració General de l'Estat d'empreses associades als efectes de la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals.

Així mateix, en la gestió dels béns patrimonials que se li assignen segons el que preveu l'article següent, ha de garantir en les contractacions que dugui a terme a aquest efecte que aquestes s'ajusten als principis de concurrència, publicitat, transparència, igualtat de tracte i no-discriminació.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 13 queda redactat en els termes següents:

«3. El Govern ha d'establir la composició i el règim de funcionament dels comitès de coordinació aeroportuària, els membres dels quals han de representar les administracions públiques, el Consell de Cambres i les organitzacions econòmiques i socials representatives a la comunitat o ciutat respectiva amb estatut d'autonomia. En tot cas, la seva composició ha d'incloure la participació de:

a) Dos representants del Ministeri de Foment, un dels quals ha d'exercir la presidència.

b) Dos representants de la comunitat o ciutat amb estatut d'autonomia respectiva.

c) Dos representants d'Aena, SA, designats pel seu Consell d'Administració.

d) Tres representants de les corporacions locals, designades a proposta de l'associació de municipis i províncies d'àmbit autonòmic.

e) Un representant del Consell de Cambres de la comunitat o ciutat amb estatut d'autonomia.

f) Dos representants de les organitzacions econòmiques i socials representatives a la comunitat o ciutat amb estatut d'autonomia respectiva, designats per aquesta.

g) Un representant de la Delegació del Govern de la comunitat o ciutat autònoma respectiva, designat pel delegat del Govern.

En cas d'absència, vacant o malaltia o qualsevol altra causa justificada, cal substituir els membres del Comitè pels seus suplents.

El representant del Ministeri de Foment que ocupi la presidència ha de designar el seu suplent, així com l'altre representant d'aquest departament, titular i suplent. Els suplents de la resta dels vocals els han de designar els òrgans responsables de la designació del vocal titular.

El comitè de coordinació aeroportuària de la comunitat o ciutat amb estatut d'autonomia respectiva s'ha de reunir almenys dues vegades l'any i sempre que ho sol·liciti la majoria absoluta dels seus membres. Es pot constituir reglamentàriament una comissió de coordinació per cada aeroport en funció del trànsit de passatgers anuals, en els termes que s'estableixin per reglament.

El director de l'aeroport ha de ser membre de ple dret de la comissió de coordinació de l'aeroport respectivament.»

Article 55. *Modificació de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.*

La Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Supervisió i control en matèria de tarifes aeroportuàries.*

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha d'exercir les funcions següents en matèria de tarifes aeroportuàries:

1. Emetre un informe del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) i les seves modificacions, així com sobre el tancament o l'alienació d'instal·lacions o infraestructures aeroportuàries, de conformitat amb el que preveu la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

2. Supervisar el compliment del procediment de transparència i consulta dut a terme per Aena, SA, i que les actualitzacions de les seves tarifes aeroportuàries s'ajusten al percentatge resultant d'aplicar l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ), de conformitat amb el que preveu la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, i declarar la inaplicació de les modificacions tarifàries establertes per l'entitat gestora de l'aeroport quan les modificacions tarifàries s'hagin fet incomplint el que preveu aquesta norma.

3. Dictar resolucions vinculants amb relació al procediment de transparència i consulta que ha de dur a terme Aena, SA, de conformitat amb el que preveu la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

4. Vetllar perquè les tarifes aeroportuàries d'Aena, SA, no s'apliquin de manera discriminatòria.

5. Resoldre els conflictes entre Aena, SA, i les associacions representatives d'usuaris dels aeroports de la xarxa en matèria de tarifes aeroportuàries previstos a l'article 12.c) o, en els termes en què es desplegui reglamentàriament, els que puguin plantejar individualment les companyies usuàries de l'aeroport.

6. Publicar un informe anual sobre la seva activitat com a autoritat de supervisió en matèria de tarifes aeroportuàries, si s'escau, mitjançant la incorporació a la memòria anual.

7. Efectuar qualsevol altra funció que se li atribueixi per llei o per reial decret.»

Dos. La lletra c) de l'article 12 queda redactada de la manera següent:

«c) En matèria de tarifes aeroportuàries, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de resoldre els recursos enfront de les decisions d'Aena, SA, relatives a la modificació del sistema o nivell de les seves tarifes aeroportuàries, que interposin les associacions representatives d'usuaris de la xarxa d'aeroports d'Aena, SA, o, en els termes en què es desplegui reglamentàriament, els que puguin plantejar individualment les companyies usuàries de l'aeroport. La Comissió ha d'acumular la tramitació dels recursos presentats.

A aquests efectes, es consideren associacions representatives d'usuaris de la xarxa d'aeroports d'Aena, SA, les definides a l'article 19, lletra d) de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

Aquesta resolució ha d'incloure la modificació tarifària revisada que escaigui, que substitueix el contingut de la decisió d'Aena, SA, i, si s'escau, els estàndards

que es corresponguin amb els indicadors i nivells de qualitat de servei que consideri acceptables i consistents amb la modificació tarifària revisada.

La modificació tarifària revisada de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de respectar l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) resultant d'aplicar les correccions establertes a l'article 33 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, a l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP) adoptat per a l'exercici al Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

En aquest procediment, la Comissió ha de verificar que la decisió d'Aena, SA, s'ha produït de conformitat amb el procediment establert a la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, s'ajusta als requisits establerts al Document de Regulació Aeroportuària (DORA), garanteix la sostenibilitat de la xarxa i l'accessibilitat als aeroports integrats en aquesta, així com a la suficiència d'ingressos, respon als principis de no-discriminació, objectivitat, eficiència i transparència, i resulta justificada, d'acord amb les previsions del Document de Regulació Aeroportuària (DORA) en matèria de previsions de trànsit i inversions, i els requeriments i les necessitats de les companyies usuàries dels aeroports.»

CAPÍTOL II

Millora de la competitivitat en el sector portuari i increment de la inversió privada en infraestructures portuàries

Article 56. *Modificació del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre.*

El text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 72, al qual s'afegeix el paràgraf final següent:

«També excepcionalment, per raons d'interès general acreditades degudament i amb la finalitat de la seva preservació, en altres infraestructures en desús diferents dels fars, situades dins del domini públic portuari subjectes a protecció sempre que formin part del patrimoni històric, es pot aixecar la prohibició d'instal·lacions hoteleres, així com albergs o allotjaments, sempre que no condicionin o limitin la prestació dels serveis portuaris o el control duaner. L'aixecament de la prohibició s'ha de dur a terme en els mateixos termes i condicions que els que s'estableixen per als fars.»

Dos. L'article 82 queda redactat de la manera següent:

«Article 82. *Termini de les concessions.*

1. El termini de les concessions ha de ser el que es determini al títol corresponent i no pot ser superior a 50 anys. Per fixar-lo, cal tenir en compte els criteris següents:

- a) Vinculació de l'objecte de la concessió a l'activitat portuària.
- b) Disponibilitat d'espai de domini públic portuari.
- c) Volum d'inversió i estudi economicofinancer.
- d) Termini d'execució de les obres contingudes en el projecte.
- e) Adequació a la planificació i gestió portuàries.
- f) Increment d'activitat que generi al port.
- g) Vida útil de la inversió que ha d'efectuar el concessionari.

2. El venciment del termini de la concessió ha de coincidir amb el de l'autorització d'activitat o el de la llicència de prestació del servei, i és improrrogable excepte en els supòsits següents:

a) Quan al títol d'atorgament s'hagi previst expressament la possibilitat d'una o diverses pròrrogues; en aquest cas, a petició del titular i segons el parer de l'autoritat portuària, es pot prorrogar, sense que el termini inicial unit al de les pròrrogues pugui superar el termini màxim de 50 anys.

En les concessions que tinguin com a objecte la prestació de serveis portuaris, la suma del termini inicial previst a la concessió i el de les pròrrogues no pot excedir l'establert a l'article 114.1 que li sigui aplicable en els supòsits en què el nombre de prestadors del servei hagi estat limitat.

b) Quan al títol d'atorgament no s'hagi previst la possibilitat de pròrroga, però el concessionari dugui a terme una inversió rellevant no prevista inicialment en la concessió i que hagi estat autoritzada per l'autoritat portuària, tant en la concessió com, si s'escau, en la concessió modificada per ampliació de la seva superfície sempre que formin una unitat d'explotació i que, segons el parer de l'autoritat portuària, sigui d'interès per millorar la productivitat, l'eficiència energètica o la qualitat ambiental de les operacions portuàries, o suposi la introducció de noves tecnologies o processos que n'incrementin la competitivitat i que, en tot cas, sigui superior al 20 per cent del valor actualitzat de la inversió prevista inicialment al títol concessional, el termini de venciment es pot prorrogar, sense que pugui superar en total el termini màxim de 50 anys. La pròrroga de la concessió ha de determinar la modificació de les seves condicions, que el concessionari ha d'acceptar amb anterioritat a la resolució d'atorgament de la pròrroga.

c) Excepcionalment, l'autoritat portuària, amb l'informe previ vinculant de Ports de l'Estat, pot autoritzar pròrrogues no previstes al títol administratiu que, unides al termini inicial, superin en total el termini de 50 anys, en algun dels supòsits següents:

c1) En les concessions que siguin d'interès estratègic o rellevant per al port o per al desenvolupament econòmic de la seva zona d'influència, o que suposin el manteniment al port de la competència al mercat dels serveis portuaris, quan es comprometi a dur a terme una nova inversió addicional que suposi una millora de l'eficàcia global i de la competitivitat de l'activitat exercida, en els termes assenyalats al paràgraf b) anterior, excepte l'import de la nova inversió addicional, que ha de ser superior al 50 per cent del valor actualitzat de la prevista al títol concessional.

c2) Quan el concessionari efectui una contribució, que no té naturalesa tributària, al finançament d'algun dels supòsits següents per millorar la posició competitiva dels ports en la seva àrea d'influència i la intermodalitat del transport de mercaderies:

Infraestructures de connexió terrestre entre les xarxes generals de transport d'ús comú i les zones vigents de servei dels ports o els ports secs en la titularitat dels quals participi un organisme públic portuari.

Adaptació de les infraestructures a la xarxa general ferroviària d'ús comú per operar trens d'almenys 750 m de longitud.

Millora de les xarxes generals de transport d'ús comú per potenciar la competitivitat del transport intermodal i el transport ferroviari de mercaderies.

Aquest compromís econòmic, que no té naturalesa tributària, s'ha d'incloure en la concessió modificada i s'ha d'executar en el termini màxim de sis mesos des de l'atorgament de la pròrroga de la concessió. L'import d'aquest compromís econòmic no ha de ser inferior a la quantitat més gran de les següents:

La diferència de valor, en el moment de la sol·licitud, entre la concessió sense pròrroga i el de la concessió prorrogada. Aquestes valoracions les ha de fer una empresa independent designada per l'autoritat portuària i a costa del concessionari.

El 20 per cent de la inversió inicial actualitzada.

En els supòsits de les lletres a), b) i c1) anteriors, la suma dels terminis de les pròrrogues no pot ser superior a la meitat del termini inicial. Per atorgar aquestes pròrrogues cal que hagi transcorregut, almenys, la tercera part del termini de vigència de la concessió, excepte quan per circumstàncies excepcionals ho autoritzi prèviament Ports de l'Estat. En aquests supòsits, cal que s'hagin executat el nivell d'inversió compromès i els terminis d'execució.

En el supòsit de la lletra c2), el termini màxim de la pròrroga, unida al termini inicial, pot arribar als 75 anys, i es pot sol·licitar sempre que s'hagin executat els nivells d'inversió compromesos per estar en explotació d'acord amb el que preveu el títol concessional, amb un mínim del 20% de la inversió inicial actualitzada.

En tots els supòsits, cal que el concessionari estigui al corrent del compliment de les altres obligacions derivades de la concessió.

d) Quan el concessionari que sigui titular d'una llicència per prestar el servei portuari de manipulació de mercaderies incrementi el percentatge de treballadors contractats en relació laboral comuna per damunt del mínim establert, es pot prorrogar el termini inicial de la concessió, a criteri de l'autoritat portuària, sense que en cap cas se superi en total el termini màxim de 50 anys, i sempre que el concessionari estigui al corrent en el compliment de les obligacions derivades de la concessió, independentment que la possibilitat de pròrroga estigui o no recollida al títol concessional.

Aquest increment en el termini de vigència de la concessió pot ser, com a màxim, d'un 35 per cent en cas que el nombre de treballadors contractats en relació laboral comuna cobreixi el cent per cent de les activitats integrants del servei portuari, i s'ha de reduir proporcionalment per a percentatges inferiors, sempre que aquest augment percentual no s'hagi produït com a conseqüència de la disminució del trànsit de la concessió i es mantinguin durant el termini ampliat les condicions que van donar lloc a la pròrroga.»

Tres. Es modifica el número 3r de la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 114, que queda redactat de la manera següent:

«3r Amb inversió significativa en obres i instal·lacions fixes que tinguin incidència en la prestació del servei:

Quan les obres siguin infraestructures portuàries d'abric, rescloses, obres d'atracament, accessos marítims o terrestres, obres de rebliment o de consolidació i millora de terrenys en grans superfícies: 50 anys.

En qualsevol altre cas: 30 anys.»

Quatre. S'afegeix un nou article 159 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 159 bis. *Fons financer d'accessibilitat terrestre portuària.*

1. Es crea el Fons financer d'accessibilitat terrestre portuària, els recursos del qual s'han d'aplicar exclusivament al finançament de la construcció de les infraestructures de connexió viària i ferroviària necessàries per dotar de l'accessibilitat adequada els ports d'interès general de l'Estat des del límit vigent de la seva zona de servei fins al punt de connexió amb les xarxes generals de transport obertes a l'ús comú, així com a la millora de les xarxes generals de transport d'ús comú als efectes de potenciar la competitivitat del transport intermodal de mercaderies viari i ferroviari. Aquest Fons, que l'han d'administrar Ports de l'Estat i les autoritats portuàries, s'enquadra en els fons que no tenen personalitat jurídica regulats a l'article 2.2 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària. El seu funcionament i l'aplicació de fons s'han de determinar reglamentàriament.

2. El Fons financer d'accessibilitat terrestre portuària s'ha de nodrir anualment de les aportacions que, amb caràcter de préstec, facin Ports de l'Estat i les autoritats portuàries.

3. En el cas d'atorgament de préstecs del Fons financer d'accessibilitat terrestre portuària, no és aplicable l'article 160 del Reial decret legislatiu 2/2011, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant.»

Cinc. Es modifica l'apartat cinc del número 1.a) de la disposició transitòria segona, que queda redactat de la manera següent:

«Cinc. En cap cas es pot atorgar una pròrroga del termini de les concessions existents a l'entrada en vigor de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, en condicions que s'oposin al que estableixen aquesta Llei o les disposicions que la despleguen i, en particular, la que dóna lloc a un termini que, acumulat a l'atorgat inicialment excedeixi el límit de 35 anys, excepte en els supòsits i les condicions a què es refereix la disposició transitòria desena d'aquesta Llei.»

Sis. S'afegeix una nova disposició transitòria desena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria desena. *Ampliació del termini de les concessions atorgades amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.*

1. L'autoritat portuària pot ampliar el termini inicial de les concessions atorgades amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, a petició del concessionari i amb l'informe favorable previ de Ports de l'Estat, quan el concessionari es compromet, almenys, a alguna de les obligacions següents:

a) nova inversió, en els termes assenyalats a l'apartat 2.b) de l'article 82, excepte amb referència al nivell mínim d'inversió.

b) contribució econòmica, que no té naturalesa tributària, al finançament d'infraestructures de connexió terrestre entre les xarxes generals de transport d'ús comú i les zones vigents de servei dels ports o dels ports secs en la titularitat dels quals participin organismes públics portuaris, així com de la millora en aquestes xarxes que afavoreixi la posició competitiva dels ports en la seva àrea d'influència i la intermodalitat en el transport de mercaderies.

c) reducció almenys en un 20 per cent de les tarifes màximes incloses al títol concessional, actualitzades de conformitat amb el que preveu el títol esmentat, o si s'escau als plecs de prescripcions particulars dels serveis portuaris.

L'acord d'ampliació i la fixació del termini s'han de motivar tenint en compte el temps restant de vigència de la concessió, el volum d'inversió realitzada durant la vigència de la concessió i que hagi estat autoritzada per l'autoritat portuària i la compromesa novament, la vida útil d'aquesta i la memòria economicofinancera de la concessió en el moment de l'atorgament i en el moment de la sol·licitud d'ampliació de termini, considerant, si s'escau, la nova inversió compromesa, la contribució al finançament d'infraestructures de connexió i/o la rebaixa tarifària proposada. En tot cas, l'import total del compromís del concessionari no ha de ser inferior a la quantitat més gran de les següents:

La diferència de valor, en el moment de la sol·licitud, entre la concessió sense pròrroga i el de la concessió prorrogada. Aquestes valoracions les ha de fer una empresa independent designada per l'autoritat portuària i a costa del concessionari.

El 20 per cent de la inversió inicial actualitzada.

L'ampliació del termini de la concessió no pot ser superior a 2/5 del termini inicial, i ha de compensar els nous compromisos d'inversió a executar prèviament a la finalització del termini vigent, així com les reduccions dels fluxos de caixa previstos des del moment en què es produeixi l'ampliació del termini fins a la finalització del termini vigent en el moment de la sol·licitud d'ampliació a causa de la reducció tarifària i/o de la contribució al finançament d'infraestructures de connexió. El termini resultant d'aquesta ampliació no pot superar els límits establerts a l'article 82 d'aquesta Llei.

És requisit necessari per obtenir l'ampliació prevista en aquesta disposició que el concessionari estigui al corrent en el compliment de totes les obligacions derivades de la concessió.

L'ampliació de la concessió ha de determinar la modificació de les condicions d'aquesta, incloent-hi els nous compromisos adquirits i el moment de la seva execució, que el concessionari ha d'acceptar amb anterioritat a la resolució sobre l'atorgament.

2. El concessionari disposa d'un termini màxim d'un any, comptat a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, per formular la seva sol·licitud davant de l'autoritat portuària, que ha d'anar acompanyada de les memòries economicofinanceres de la concessió en el moment de l'atorgament i en el moment de la sol·licitud d'ampliació en què s'incloguin els compromisos d'inversió, la contribució al finançament d'infraestructures de connexió i de millora de les xarxes de transport i/o la rebaixa tarifària proposada.

3. L'ampliació del termini concessional a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició transitòria no s'ha de tenir en compte als efectes de la valoració del rescat o de la revisió de la concessió, i no ha d'alterar la situació jurídica existent respecte a les obres i instal·lacions executades pel concessionari que, en entrar en vigor el Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, hagin revertit a l'autoritat portuària, així com de la taxa d'ocupació que correspongui exigir pel seu ús. Respecte de les obres i instal·lacions que no hagin revertit, és aplicable el règim que preveu aquesta Llei.

4. Els concessionaris que amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei hagin presentat una sol·licitud de pròrroga d'acord amb l'article 82 del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, i que estiguin en tramitació, poden optar en el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, entre la continuació del procediment d'acord amb la legislació anterior i la millora voluntària de la sol·licitud als efectes d'adaptar-la a la nova regulació, en què es conserven els actes i tràmits el contingut dels quals no es veïés alterat per la nova regulació.

5. L'ampliació del termini inicial de la concessió, quan aquesta serveixi de suport per a la prestació de serveis portuaris, permet al concessionari sol·licitar l'ampliació del termini de la llicència corresponent. Aquesta sol·licitud s'ha de resoldre respectant les condicions en matèria de terminis màxims de la llicència de prestació del servei portuari de l'article 114, sense que es consideri l'ampliació un supòsit de renovació als efectes de l'apartat 2 de l'article esmentat, de manera que tots dos títols finalitzin en la mateixa data.

6. L'ampliació del termini concessional és compatible amb les pròrrogues atorgades o tramitades amb anterioritat al Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, amb subjecció en tot cas al que estableix aquesta disposició.»

TÍTOL III

Mesures urgents en l'àmbit energètic

CAPÍTOL I

Gasos líquats del petroli

Article 57. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

Es modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, en els termes següents:

U. Se suprimeix l'article 47.3.

Dos. S'afegeix una disposició addicional trenta-tresena amb la redacció següent:

«Disposició addicional trenta-tresena. *Obligació de subministrament domiciliari de gasos líquats del petroli envasats, en envasos amb càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms i preus màxims de venda al públic.*

1. Els usuaris amb un contracte de subministrament de gasos líquats del petroli envasat, per a envasos amb càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms, a excepció dels envasos de mescla per a usos dels gasos líquats del petroli com a carburant, tenen dret a rebre aquest subministrament en el seu propi domicili.

En l'àmbit peninsular i en cadascun dels territoris insulars i extrapeninsulars, l'operador a l'engròs de GLP amb més quota de mercat per les seves vendes en el sector dels gasos líquats del petroli envasat, en envasos amb càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms, exceptuats els envasos de mescla per a usos dels gasos líquats del petroli com a carburant, té l'obligació d'efectuar el subministrament domiciliari a tot peticionari d'aquest dins de l'àmbit territorial corresponent.

2. La llista d'operadors a l'engròs de GLP amb obligació de subministrament s'ha de determinar per resolució del director general de Política Energètica i Mines cada tres anys. Aquesta resolució s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Quan l'evolució del mercat i l'estructura empresarial del sector ho requereixin i, en tot cas, cada cinc anys, el Govern ha de revisar les condicions per exercir l'obligació imposada en aquesta disposició o acordar-ne l'extinció.

3. No obstant el que disposa l'article 38 d'aquesta Llei, sempre que les condicions de concurrència i competència en aquest mercat no es considerin suficients, el ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha de determinar els preus màxims de venda al públic dels gasos líquats del petroli envasats, en envasos amb càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms, que tinguin una tara superior a 9 quilograms, a excepció dels envasos de mescla per a usos dels gasos líquats del petroli com a carburant, i ha d'establir valors concrets dels preus esmentats o un sistema de determinació i actualització automàtica d'aquests. El preu màxim ha d'incorporar el cost del subministrament a domicili.

4. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, en cas que l'operador a l'engròs de GLP amb obligació de subministrament domiciliari, en envasos amb una càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms, no disposi d'envasos que tinguin una tara superior a 9 quilograms, l'obligació de subministrament domiciliari als preus màxims de venda a què fa referència l'apartat 3 s'estén als envasos amb una tara inferior a 9 quilograms, en l'àmbit territorial corresponent.

5. Els operadors a l'engròs de GLP han de proporcionar a la Direcció General de Política Energètica i Mines la informació que se'ls requereixi per exercir les

seves funcions, en especial als efectes de l'aplicació, l'anàlisi i el seguiment de l'obligació de subministrament domiciliari, dels subministraments de gasos líquats del petroli efectuats i dels preus màxims de venda al públic, als quals fan referència els apartats anteriors.»

Article 58. *Llista d'operadors a l'engròs de GLP amb obligació de subministrament domiciliari de gasos líquats del petroli envasats.*

De conformitat amb la disposició addicional trenta-tresena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, els operadors a l'engròs de GLP amb obligació de subministrament domiciliari de gasos líquats del petroli envasats, en envasos amb càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms, a excepció dels envasos de mescla per a usos dels gasos líquats del petroli com a carburant, són els següents:

Àmbit territorial	Operador a l'engròs de GLP amb obligació de subministrament domiciliari
Península	Repsol Butano, SA.
Ciutat de Ceuta.	Atlas, SA, Combustibles y Lubrificantes.
Ciutat de Melilla	Atlas, SA, Combustibles y Lubrificantes.
Comunitat Autònoma de Canàries	Disa Gas, SA.
Comunitat Autònoma de les Illes Balears.	Repsol Butano, SA.

Aquesta llista pot ser objecte d'actualització en els supòsits i en la forma previstos a la disposició addicional referida.

CAPÍTOL II

Sostenibilitat econòmica del sistema de gas natural

Article 59. *Sostenibilitat econòmica i financera.*

1. Les actuacions de les administracions públiques i els subjectes que duen a terme activitats regulades en el sector del gas natural estan subjectes al principi de sostenibilitat econòmica i financera, entès com la capacitat del sistema per satisfer la totalitat dels costos d'aquest, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.

2. Els ingressos del sistema gasista s'han de destinar exclusivament a sostenir les retribucions pròpies de les activitats regulades destinades al subministrament de gas.

3. Les empreses titulars d'actius subjectes a retribució regulada a les quals s'apliquin, en alguna de les seves àrees, normatives específiques que suposin uns costos majors en l'activitat que exerceixin, poden establir convenis o altres mecanismes amb les administracions públiques per cobrir el sobrecost ocasionat. En cap cas el sobrecost causat per aquestes normes ha de formar part de la retribució reconeguda a aquestes empreses, i, per tant, no es pot sufragar a través dels ingressos del sistema gasista.

4. Els costos del sistema s'han de finançar mitjançant els ingressos del sistema gasista. Aquests costos, que s'han de determinar d'acord amb el que disposen aquesta Llei i les normes que la despleguen, són els següents:

a) Retribució de les activitats de transport, regasificació, emmagatzematge bàsic i distribució.

b) Retribució de la gestió tècnica del sistema.

c) Taxa de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

d) Si s'escau, el cost diferencial del subministrament de gas natural líquat o gas manufacturat i/o aire propanat diferent del gas natural en territoris insulars que no disposin de connexió amb la xarxa de gasoductes o d'instal·lacions de regasificació, així com la

retribució corresponent al subministrament a tarifa efectuat per empreses distribuïdores, en aquests territoris.

e) Mesures de gestió de la demanda, en cas que es reconeixin així reglamentàriament, de conformitat amb el que estableix l'article 84.2 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

f) Anualitat corresponent als desajustos temporals a la qual es fa referència a l'article 61 d'aquesta Llei, amb els interessos i ajustos corresponents.

g) Qualsevol altre cost atribuït expressament per una norma amb rang legal la finalitat del qual respongui exclusivament a la normativa del sistema gasista.

5. Els ingressos del sistema han de ser suficients per satisfer la totalitat dels costos del sistema gasista.

Tota mesura normativa amb relació al sistema gasista que suposi un increment de costos per al sistema o una reducció d'ingressos ha d'incorporar una reducció equivalent d'altres partides de costos o un increment equivalent d'ingressos que asseguri l'equilibri del sistema.

6. Amb caràcter anual, per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics i amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, s'ha d'aprovar una previsió de l'evolució de les diferents partides d'ingressos i costos del sistema gasista per als sis anys següents.

Article 60. *Retribució de les activitats regulades.*

1. En la metodologia retributiva de les activitats regulades en el sector del gas natural, s'han de considerar els costos necessaris perquè dugui a terme l'activitat una empresa eficient i ben gestionada d'acord amb el principi de realització de l'activitat al menor cost per al sistema gasista amb criteris homogenis en tot el territori espanyol, sense perjudici de les especificitats previstes per als territoris insulars. Aquests règims econòmics han de permetre l'obtenció d'una retribució adequada a la d'una activitat de baix risc.

2. Els paràmetres de retribució de les activitats de regasificació, emmagatzematge bàsic, transport i distribució s'han de fixar per períodes reguladors de sis anys, tenint en compte la situació cíclica de l'economia, la demanda de gas, l'evolució dels costos, les millores d'eficiència, la retribució adequada per a aquestes activitats i l'equilibri econòmic i financer del sistema durant el període regulador.

No obstant això, cada tres anys es poden ajustar, per a la resta del període regulador, els paràmetres retributius en cas que hi hagi variacions significatives de les partides ingressos i costos.

Durant el període regulador no es pot modificar ni la taxa de retribució financera ni el coeficient d'eficiència per millores de productivitat. No s'han d'aplicar fórmules d'actualització automàtica a valors d'inversió, retribucions o qualsevol paràmetre utilitzat per calcular-los, inclosos els costos unitaris d'inversió, d'operació i manteniment i qualsevol altre preu o tarifa per la prestació de serveis associats al subministrament de gas natural regulat per l'Administració General de l'Estat.

3. Per als actius de regasificació, emmagatzematge bàsic i transport, la taxa de retribució financera de l'actiu amb dret a retribució a càrrec del sistema gasista ha d'estar referenciada al rendiment de les obligacions de l'Estat a deu anys en el mercat secundari incrementat amb un diferencial adequat. La taxa de retribució financera s'ha de fixar per a cada període regulador.

4. La retribució a la inversió de les instal·lacions de la xarxa bàsica del sistema de gas natural s'ha de calcular a partir del seu valor net.

5. No té la consideració de cost reconegut el gas d'operació per a autoconsum requerit per les plantes de regasificació.

6. Per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics i l'informe de la Comissió Nacional

dels Mercats i la Competència, es pot establir, després que ho sol·liciti el titular de la planta de regasificació, un règim econòmic singular i de caràcter temporal per a la prestació de serveis logístics de GNL. Aquests serveis s'han de prestar sota contractes a llarg termini i el seu objecte principal no és l'accés al sistema gasista espanyol per a subministrament de la demanda nacional. Aquest règim singular i de caràcter temporal és efectiu durant el període de vigència del contracte a llarg termini.

Aquests serveis, com que estan afectats per la competència internacional, poden comportar que les condicions d'accés a les instal·lacions i els peatges i cànon per a la prestació d'aquests serveis es puguin pactar lliurement entre les parts implicades, subjectes als principis d'objectivitat i no-discriminació. En tot cas, cal assegurar el principi de sostenibilitat econòmica i financera en el sistema gasista, per la qual cosa els ingressos obtinguts mitjançant els peatges i cànon han de ser iguals o superiors a la retribució reconeguda a la instal·lació. En cas d'accés al sistema gasista espanyol per a subministrament de la demanda nacional, el peatge aplicat no és inferior a l'establert per a la resta de plantes de regasificació del sistema.

En cas que per a la prestació d'aquests serveis logístics de GNL fos necessària la realització de noves inversions, aquestes no les ha d'assumir el sistema gasista.

Article 61. *Desajustos temporals entre ingressos i costos del sistema.*

1. S'entén que es produeixen desajustos anuals entre ingressos i costos del sistema gasista si la diferència entre ingressos i costos liquidables d'un exercici és una quantitat negativa.

2. En cas que el desajust anual superi el 10% dels ingressos liquidables de l'exercici, s'ha de procedir a incrementar els peatges i cànon d'accés de l'any següent per tal de recuperar la quantia que sobrepassi aquest límit.

En cas que la suma del desajust anual i les anualitats reconegudes pendents d'amortitzar superi el 15% dels ingressos liquidables de l'exercici, s'ha de procedir a incrementar els peatges i cànon de l'any següent per tal que es recuperi la quantia que sobrepassi aquest límit.

La part del desajust que, sense sobrepassar aquests límits, no es compensi per la pujada de peatges i cànon l'han de finançar els subjectes del sistema de liquidació, de manera proporcional a la retribució que els correspongui per l'activitat que exerceixin.

Aquests subjectes tenen dret a cobrar les aportacions per desajust que es derivin de la liquidació definitiva, durant els cinc anys següents, amb prioritat en el cobrament sobre la resta de costos del sistema en les liquidacions corresponents. Per aquest concepte es reconeix un tipus d'interès en condicions equivalents a les del mercat que s'ha de fixar per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme.

Així mateix, si en les liquidacions mensuals a compte de la definitiva de cada exercici apareixen desviacions transitòries entre els ingressos i els costos, aquestes desviacions les han de suportar els subjectes del sistema de liquidació de manera proporcional a la retribució que els correspongui en cada liquidació mensual.

3. Si el desajust anual entre ingressos i retribucions reconegudes és una quantitat positiva, aquesta quantitat s'ha de destinar a liquidar les anualitats pendents corresponents a desajustos d'exercicis anteriors, i s'ha d'aplicar en primer lloc a les referides a l'apartat 2 i a continuació a les corresponents al dèficit acumulat del sistema gasista a 31 de desembre de 2014.

En tot cas, mentre hi hagi anualitats pendents d'amortitzar d'anys anteriors, els peatges i cànon no es poden revisar a la baixa.

Article 62. *Retribució de les activitats regulades de gas natural des de l'1 de gener de 2014 fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.*

1. La retribució de cada empresa distribuïdora, des de l'1 de gener de 2014 fins a la data d'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, que es denomina primer

període de 2014, ha de ser la part proporcional fins a la data esmentada de la xifra que figura a l'annex IV, apartat 1, de l'Ordre IET/2446/2013, de 27 de desembre, per la qual s'estableixen els peatges i els cànon associats a l'accés de tercers a les instal·lacions gasistes i la retribució de les activitats regulades.

A aquesta retribució, així com a la retribució corresponent a l'any 2013, s'han de dur a terme els ajustos que preveu la normativa una vegada es coneguin unes previsions millors o les xifres definitives del nombre de consumidors i vendes fetes en aquests anys.

2. La retribució de cada empresa titular d'instal·lacions de transport, plantes de regasificació i emmagatzematges bàsics, des de l'1 de gener de 2014 fins a la data d'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, ha de ser la part proporcional fins a la data esmentada de la que figura a l'annex IV, apartats 2, 3, 4 i 5, de l'Ordre IET/2446/2013, de 27 de desembre.

Article 63. *Determinació de la retribució de l'activitat de distribució de gas natural.*

1. El ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha d'aprovar la retribució per a cadascuna de les empreses distribuïdores per al període que transcorre des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, fins al 31 de desembre de 2014, el qual s'ha de denominar segon període de 2014.

A aquest efecte, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ha de remetre a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, perquè n'emeti un informe, una proposta de retribució per a cadascuna de les empreses, que s'ha de calcular aplicant la metodologia que recull l'annex X, tenint en compte el període d'aplicació.

2. La retribució que s'ha de percebre des de l'1 de gener de l'any 2015 fins que finalitzi el primer període regulador s'ha de calcular d'acord amb la metodologia que recull l'annex X d'aquesta Llei.

El ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha d'aprovar la retribució per a cada any. A aquest efecte, abans de l'1 d'octubre de cada any, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme una proposta de retribució per a cadascuna de les empreses distribuïdores.

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre, juntament amb la proposta de retribució per a cada empresa assenyalada a l'apartat anterior, la de tots els paràmetres de l'annex X que siguin necessaris per calcular-la.

3. Les instal·lacions de transport secundari que a la data d'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, no disposin d'aprovació del projecte d'execució tenen la consideració d'instal·lacions de distribució als efectes del règim retributiu i no han de ser objecte de planificació obligatòria.

Els paràmetres de retribució de les activitats de distribució els pot revisar el Govern abans del començament del període regulador següent, sense perjudici del que estableix l'article 60.2. Si no es porta a terme aquesta revisió, s'entenen prorrogats per al període regulador següent.

Article 64. *Determinació de la retribució de les activitats de regasificació, transport i emmagatzematge bàsic de gas natural.*

1. El ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha d'aprovar la retribució per a cadascuna de les empreses titulars d'instal·lacions de regasificació, transport i emmagatzematge bàsic de gas natural per al període que transcorre des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, fins al 31 de desembre de 2014, el qual s'ha de denominar segon període de 2014.

A aquest efecte, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ha de remetre a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, perquè n'emeti un informe, una proposta de

retribució per a cadascuna de les empreses, que s'ha de calcular aplicant la metodologia que recull l'annex XI, tenint en compte el període d'aplicació.

2. La retribució que s'ha de percebre des de l'1 de gener de l'any 2015 fins que finalitzi el primer període regulador s'ha de calcular d'acord amb la metodologia que recull l'annex XI d'aquesta Llei.

El ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha d'aprovar la retribució per a cada any. A aquest efecte, abans de l'1 d'octubre de cada any, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme una proposta de retribució per a cadascuna de les empreses titulars d'instal·lacions de regasificació, transport i emmagatzematge bàsic de gas natural.

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre, juntament amb la proposta de retribució per a cada empresa assenyalada a l'apartat anterior, la de tots els paràmetres de l'annex XI que siguin necessaris per calcular-la.

3. La metodologia de retribució que estableix l'annex XI no és aplicable a les instal·lacions de transport secundari ni a les instal·lacions de transport primari no incloses en la xarxa troncal que a la data d'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, no disposin d'aprovació del projecte d'execució de les instal·lacions.

El Govern, mitjançant un reial decret, ha d'establir la metodologia del règim retributiu aplicable a aquestes instal·lacions de transport primari no incloses a la xarxa troncal.

4. Els paràmetres de retribució, així com la taxa de retribució, els pot revisar el Govern abans del començament del període regulador següent, sense perjudici del que estableix l'article 60.2. Si no es porta a terme aquesta revisió, s'entenen prorrogats per al període regulador següent.

Article 65. *Primer període regulador.*

1. Per a les activitats de transport, regasificació, emmagatzematge bàsic i distribució, el primer període regulador s'inicia en la data d'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, i finalitza el 31 de desembre de 2020. A partir de l'1 de gener de 2021 s'han de succeir els períodes reguladors següents de manera consecutiva i cadascun ha de tenir una durada de sis anys.

2. Amb efectes en la retribució que s'ha de percebre des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i durant el primer període regulador, la taxa de retribució dels actius de transport, regasificació, emmagatzematge bàsic amb dret a retribució a càrrec del sistema gasista ha de ser la mitjana del rendiment de les obligacions de l'Estat a deu anys en el mercat secundari entre titulars de comptes no segregats dels vint-i-quatre mesos anteriors a l'entrada en vigor de la norma incrementada amb un diferencial que ha de prendre el valor de 50 punts bàsics.

Article 66. *Costos del sistema gasista reconeguts per a l'any 2014 i següents.*

a) Als costos del sistema gasista que enumera l'article 59.4 d'aquesta Llei, s'hi han d'afegir els següents per als períodes indicats:

La quantitat corresponent al dèficit acumulat del sistema gasista a 31 de desembre de 2014 s'ha de determinar en la liquidació definitiva de 2014.

Els subjectes del sistema de liquidacions han de tenir dret a recuperar les anualitats corresponents a aquest dèficit acumulat en les liquidacions corresponents als quinze anys següents, i s'ha de reconèixer un tipus d'interès en condicions equivalents a les del mercat.

La quantitat de dèficit reconegut, l'anualitat corresponent i el tipus d'interès aplicat s'han d'aprovar per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, a proposta de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i amb l'informe favorable previ de la Comissió Delegada d'Afers Econòmics.

Les anualitats corresponents a aquest dèficit han de tenir la mateixa prioritat de cobrament que les referides a l'article 61.2 i el mateix tractament que els desajustos anuals.

b) El desviament corresponent a la retribució del gas natural destinat al mercat a tarifa procedent del contracte d'Algèria i subministrat a través del gasoducte del Magrib, com a conseqüència del Laude dictat pel Tribunal Internacional d'Arbitratge de París el dia 9 d'agost de 2010.

La quantitat total que s'ha de recaptar per aquest recàrrec es quantifica en 163.790.000 euros, que s'han de recuperar en un període de cinc anys. Anualment, a partir de l'any 2015 i fins al 31 de desembre de 2019, inclòs, s'han de recuperar 32.758.000 euros, i s'ha de reconèixer un tipus d'interès en condicions equivalents a les del mercat que s'ha d'aprovar per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme. Aquesta quantitat s'ha de repercutir de manera proporcional al volum de gas consumit entre tots els nivells de consum del grup 3 en el peatge de conducció i s'ha de liquidar a l'empresa propietària del contracte de gas natural d'Algèria i s'ha de subministrar a través del gasoducte del Magrib que esmenta l'article 15 del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis.

CAPÍTOL III

Altres mesures en l'àmbit del sector d'hidrocarburs i mines

Article 67. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 9 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs amb una redacció del tenor següent:

«6. Totes les coordenades geogràfiques que figurin en les corresponents delimitacions de permisos d'investigació i de concessions d'explotació d'hidrocarburs s'han de definir a partir del sistema geodèsic de referència oficial a Espanya.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 63 passa a tenir la redacció següent:

«3. Les empreses propietàries d'instal·lacions que pertanyen a la xarxa troncal de gasoductes han d'operar i gestionar les seves pròpies xarxes, o cedir-ne la gestió a un gestor de xarxa independent en els casos que preveu la present Llei. Els gestors de xarxa de transport han de complir les condicions següents:

a) Cap persona física o jurídica té dret:

1. A exercir control, de manera directa o indirecta, sobre una empresa que porti a terme activitats de producció o subministrament i a exercir control, de manera directa o indirecta, o a exercir drets en un gestor de la xarxa de transport o en la xarxa troncal de gasoductes.

2. A exercir control de manera directa o indirecta sobre un gestor de la xarxa de transport o una xarxa de transport troncal i a exercir control, de manera directa o indirecta, o a exercir drets en una empresa que porti a terme qualsevol de les funcions de producció o subministrament.

b) Cap persona física o jurídica té dret a nomenar els membres de l'òrgan d'administració d'un gestor de xarxa de transport o una xarxa troncal de transport, i, directament o indirectament, a exercir control o exercir drets en una empresa que porti a terme qualsevol de les funcions de producció o subministrament.

c) Cap persona física o jurídica té dret a ser membre de l'òrgan d'administració, simultàniament en una empresa que porti a terme qualsevol de les funcions de producció o subministrament i d'un gestor de la xarxa de transport o de la xarxa troncal de transport.

Els drets indicats a les lletres a) i b) anteriors inclouen en particular:

1r La facultat d'exercir drets de vot.

2n La facultat de designar a membres de l'òrgan d'administració o dels òrgans que representin legalment l'empresa.

3r La possessió d'una part majoritària d'acord amb el que estableix l'article 42.1 del Codi de comerç.

Als efectes del que disposa l'apartat 3.a) s'ha d'incloure també dins del concepte d'«empresa que porti a terme qualsevol de les funcions de producció o comercialització» les que duguin a terme les activitats de generació o subministrament en el sector de l'electricitat i en el terme «gestor de xarxa de transport» a l'operador del sistema elèctric o gestor de xarxa de transport en el sector de l'electricitat.

No obstant això, les empreses transportistes, que fossin propietàries d'instal·lacions de la xarxa troncal amb anterioritat al dia 3 de setembre de 2009 i que per formar part d'un grup empresarial al qual pertanyin societats que exerceixin activitats de producció o comercialització no compleixin el que disposa el paràgraf anterior, poden optar per mantenir la propietat de les instal·lacions de la xarxa troncal sempre que en cedeixin la gestió a un gestor de xarxa independent en les condicions que estableix l'article 63 quater.»

Tres. La lletra d) de l'apartat 4 de l'article 63 queda redactada en els termes següents:

«d) Les societats que dugin a terme activitats regulades han d'establir un codi de conducta en el qual s'exposin les mesures adoptades per garantir el compliment del que estipulen les lletres a), b) i c) anteriors, que s'ha de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

El codi de conducta ha d'establir les obligacions específiques dels empleats, i el seu compliment ha de ser objecte de l'adequada supervisió i avaluació per la persona o l'òrgan competent designat per la societat amb aquesta finalitat. L'encarregat d'avaluar-ne el compliment ha de ser totalment independent i ha de tenir accés a tota la informació de la societat i de qualsevol de les seves empreses filials que requereixi per exercir les seves funcions.

Abans del 31 de març de cada any, l'encarregat d'avaluar el compliment ha de presentar un informe al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, que s'ha de publicar a la pàgina web de l'empresa i a la de la comissió esmentada, indicant les mesures adoptades per al compliment del que estipulen les lletres a), b) i c) anteriors.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 63 bis queda redactat en els termes següents:

«1. Les societats mercantils que actuïn com a gestors de xarxa de transport o gestors de xarxa independents han de ser autoritzades i designades com a tals pel ministre d'Indústria, Energia i Turisme a sol·licitud de les interessades.

Els gestors de xarxa de transport, incloent-hi els gestors de xarxa independents, han d'obtenir prèviament una certificació de compliment dels requisits de separació d'activitats atorgada per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en relació amb el compliment dels requisits de separació d'activitats que estableix l'article 63.3 i d'acord amb el procediment que recullen els apartats següents.

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de controlar que la societat designada com a gestor de la xarxa de transport es manté en el compliment dels requisits que estableix l'article 63.3.

Les designacions dels gestors de xarxa de transport s'han de notificar a la Comissió Europea als efectes de la seva publicació en el «Diari Oficial de la Unió Europea».

Article 68. *Modificació de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines.*

L'article setanta-sis. Dos de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, queda redactat de la manera següent:

«2. Els perímetres dels permisos d'investigació i concessions d'explotació s'han de sol·licitar i definir per mitjà de coordenades geogràfiques, i s'ha de prendre com a punt de partida la intersecció de meridià amb el paral·lel que correspongui a qualsevol dels vèrtexs del perímetre, de tal manera que la superfície quedi constituïda per una o diverses quadrícules mineres.

Les longituds estan referides al meridià de Greenwich. El sistema ETRS89 (European Terrestrial Reference System 1989) és el sistema de referència geodèsic a Espanya per a la referenciació geogràfica i cartogràfica en l'àmbit de la península Ibèrica i les illes Balears. En el cas de les illes Canàries, el sistema és el REGCAN95. Tots dos sistemes han de tenir associat l'el·lipsoide GRS80 i han d'estar materialitzats pel marc que defineix la Xarxa Geodèsica Nacional per Tècniques Espacials, REGENT, i les seves densificacions. Els sistemes de representació de coordenades que s'han d'utilitzar per compilar i publicar la cartografia i informació geogràfica oficial són: per a cartografia terrestre, bàsica i derivada, a escales igual o inferior a 1:500.000, el sistema de referència de coordenades ETRS-Cònica Conforme de Lambert i per a escales majors d'1:500.000, el sistema de referència de coordenades ETRS-Transversal de Mercator.

El que disposa el paràgraf anterior pot ser modificat per reial decret.»

CAPÍTOL IV

Mesures en matèria d'eficiència energètica

Secció 1a Sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica

Article 69. *Creació d'un sistema nacional d'obligacions.*

1. Es crea el sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica, en virtut del qual s'ha d'assignar a les empreses comercialitzadores de gas i electricitat, als operadors de productes petrolífers a l'engròs, i als operadors de gasos líquids de petroli a l'engròs, d'ara endavant, subjectes obligats del sistema d'obligacions, una quota anual d'estalvi energètic d'àmbit nacional, denominada obligacions d'estalvi.

Les obligacions d'estalvi resultants han d'equivaldre, de manera agregada per al període de durada del sistema, a l'objectiu assignat a Espanya per l'article 7 de la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, relativa a l'eficiència energètica, per la qual es modifiquen les directives 2009/125/CE i 2010/30/UE, i per la qual es deroguen les directives 2004/8/CE i 2006/32/CE, una vegada deduïts els estalvis provinents de les mesures alternatives que preveu l'article 7.9 d'aquesta Directiva.

2. El període de durada del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica ha de comprendre des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei fins al 31 de desembre de 2020.

3. Als efectes de verificar la trajectòria cap al compliment de l'objectiu assignat a Espanya es pot portar a terme una revisió del sistema per al període comprès entre l'1 de gener de 2017 i el 31 de desembre de 2020.

Article 70. *Repartiment de l'objectiu d'estalvi anual.*

1. L'objectiu d'estalvi anual, els percentatges de repartiment entre els subjectes obligats corresponents, així com les quotes o obligacions d'estalvi resultants i la seva equivalència financera, s'han de fixar anualment mitjançant una ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics i amb l'informe previ de l'Institut per a la Diversificació i l'Estalvi de l'Energia.

L'objectiu d'estalvi energètic anual que es determini s'ha de repartir entre els subjectes obligats proporcionalment, en el cas de les comercialitzadores de gas i electricitat, al volum de les seves vendes d'energia final en l'àmbit nacional a consumidors finals, i, en el cas dels operadors a l'engròs de productes petrolífers i gasos líquids del petroli, al volum de les seves vendes d'energia final en l'àmbit nacional per a la seva distribució al detall posterior i a consumidors finals, expressades en GWh, durant el segon any anterior al període anual de l'obligació article.

En cas que un subjecte obligat hagi iniciat la seva activitat de vendes d'energia final en l'àmbit nacional durant el segon any anterior al període anual de l'obligació, el repartiment de l'objectiu d'estalvi energètic anual s'ha de fer sobre la base de la seva previsió de vendes d'energia final per al període anual esmentat de l'obligació. En aquest cas, l'obligació s'ha de revisar una vegada es disposi de les dades efectives de vendes per a aquest subjecte obligat durant el període anual d'obligació, i les quanties corresponents a les variacions que es derivin de les dades subministrades per aquests subjectes obligats en sentit positiu o negatiu s'han de compensar amb càrrec al Fons nacional d'eficiència energètica.

En cas que un subjecte obligat sigui baixa com a comercialitzador o operador a l'engròs, únicament es considera subjecte obligat als efectes d'aquesta Llei durant la part del període anual d'obligació fins al moment de la seva baixa.

2. A aquests efectes, els subjectes obligats han de remetre anualment, abans del 30 de setembre, a la Direcció General de Política Energètica i Mines les dades de vendes d'energia corresponents a l'any anterior, expressades en GWh.

En cas que un subjecte obligat hagi iniciat la seva activitat de vendes d'energia final en l'àmbit nacional l'any anterior, ha de remetre abans del 30 de setembre a la Direcció General de Política Energètica i Mines la previsió de vendes d'energia final per a l'any següent, expressada en GWh.

Article 71. *Compliment de les obligacions i certificats d'estalvi energètic.*

1. Per fer efectiu el compliment de les obligacions anuals d'estalvi energètic, els subjectes obligats han de fer una contribució financera anual que han d'ingressar en tres parts, com a molt tard el 28 de febrer, el 30 d'abril i el 30 de juny de cada any, per l'import resultant de multiplicar la seva obligació d'estalvi anual per l'equivalència financera que s'estableixi, al Fons nacional d'eficiència energètica que esmenta l'article següent.

Per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme s'ha de determinar l'equivalència financera amb base en el cost mitjà estimat per mobilitzar les inversions en tots els sectors d'actuacions necessàries per assolir l'objectiu anual d'estalvi.

2. Alternativament, i en els termes que reglamentàriament reguli el Govern, es pot establir un mecanisme d'acreditació de la consecució d'una quantitat d'estalvi energètic equivalent al compliment de les obligacions del sistema. Aquest mecanisme s'ha de basar en la presentació de certificats d'estalvi energètic (CAE) negociables, que resultin de la realització de les actuacions d'eficiència energètica que es defineixin en un catàleg i que compleixin els requisits i les condicions que estableixi aquest catàleg, la gestió del qual correspon a l'Institut per a la Diversificació i l'Estalvi de l'Energia.

Per obtenir i transmetre certificats d'estalvi energètic s'ha d'estar acreditat davant el sistema d'obligacions d'eficiència energètica en les condicions que es determinin reglamentàriament. Els subjectes que s'hi acreditin han de subscriure una assegurança

de responsabilitat civil o una altra garantia financera que cobreixi els riscos que es puguin derivar de les seves actuacions en la quantia mínima que s'estableixi mitjançant un reial decret.

Aquest mecanisme ha de comprendre, així mateix, un sistema de control que inclogui la verificació material d'una part estadísticament significativa de les mesures de millora de l'eficiència energètica certificades.

3. La inspecció i tramitació dels procediments sancionadors derivats de l'incompliment de les obligacions establertes en aquesta Llei i en les seves disposicions de desplegament en relació amb el sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica correspon al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

Article 72. *Fons nacional d'eficiència energètica.*

1. Es crea el Fons nacional d'eficiència energètica, sense personalitat jurídica, la finalitat del qual és finançar les iniciatives nacionals d'eficiència energètica, en compliment de l'article 20 de la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012.

2. El Fons nacional d'eficiència energètica es dedica al finançament de mecanismes de suport econòmic, financer, assistència tècnica, formació, informació o altres mesures amb la finalitat d'augmentar l'eficiència energètica en diferents sectors de manera que contribueixin a assolir l'objectiu d'estalvi energètic nacional que estableix el sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica previst a l'article 7 de la Directiva esmentada.

3. Es poden atendre amb càrrec a les dotacions del Fons les despeses d'administració que ocasioni la seva gestió. A aquests efectes, es consideren despeses d'administració, entre d'altres, les que ocasioni la gestió del Fons, l'elaboració d'estudis i informes, les assistències tècniques per a la definició de les mesures d'actuació, així com per al mesurament, control, verificació i certificació dels estalvis energètics obtinguts per l'aplicació de les mesures avalades pel Fons, per part de l'entitat a la qual s'encarregui aquesta.

Article 73. *Organització, gestió i control del Fons.*

1. El Fons nacional d'eficiència energètica està adscrit al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, a través de la Secretaria d'Estat d'Energia.

2. La gestió del Fons s'assigna a l'Institut per a la Diversificació i l'Estalvi de l'Energia.

3. La supervisió i el control del Fons ha de correspondre a un comitè de seguiment i control adscrit al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, a través de la Secretaria d'Estat d'Energia, que, sota la presidència del seu titular, ha d'estar compost pels titulars de:

- a) La Direcció General de Política Energètica i Mines.
- b) La Direcció General de l'Institut per a la Diversificació i l'Estalvi de l'Energia.
- c) L'Oficina Econòmica de Presidència del Govern.
- d) Un representant amb rang de director general dels departaments ministerials següents:

- 1r Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.
- 2n Ministeri de Foment.
- 3r Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.
- 4t Ministeri d'Economia i Competitivitat.

El secretari del Comitè ha de ser designat pel president, entre funcionaris de la Secretaria d'Estat d'Energia del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme amb rang de subdirector general.

El Govern, mitjançant un reial decret, pot modificar la composició del Comitè.

4. Les funcions d'aquest Comitè han de ser les següents:

- a) Vetllar pel compliment de l'aplicació correcta dels recursos del Fons de conformitat amb les directrius establertes sobre mesures per a la promoció de l'estalvi i l'eficiència energètica en els diferents sectors d'activitat.
- b) Dur a terme el seguiment de les inversions financeres comprovant el compliment dels principis de seguretat, rendibilitat i liquiditat.
- c) Formular informes almenys semestralment sobre l'execució de les activitats amb càrrec al Fons.
- d) Elaborar l'informe anual als efectes del control financer. El Comitè pot acordar sol·licitar aquest informe a la Intervenció General de l'Administració General de l'Estat. En cas que el Fons estigui dotat majoritàriament per aportacions procedents de pressupostos generals de l'Estat, s'ha de sol·licitar, en tot cas, un informe d'auditoria a la Intervenció General de l'Administració General de l'Estat.

Article 74. Dotació econòmica del Fons nacional d'eficiència energètica.

1. El Fons ha d'estar dotat amb:

- a) Els recursos provinents de fons estructurals comunitaris FEDER.
- b) Les aportacions dels subjectes obligats pel sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica en concepte de compliment o liquidació de les seves obligacions d'estalvi.
- c) Altres aportacions que es consignin en els pressupostos generals de l'Estat.
- d) Qualsevol altre recurs destinat a finançar actuacions que tinguin com a objectiu implementar mesures d'estalvi i eficiència energètica.

2. Les aportacions per a la dotació del Fons s'han d'ingressar en el compte específic que l'Institut per a la Diversificació i l'Estalvi de l'Energia ha d'obrir en règim de dipòsit i que s'ha d'identificar per mitjà de la seva publicació en la seva pàgina web.

Article 75. Obligacions d'aportació al Fons nacional d'eficiència el 2014.

1. Per a l'any 2014 s'estableix un objectiu d'estalvi agregat de 131 kTEP o 1.523,26 GWh.

L'equivalència financera s'estableix per a l'any 2014 en 0,789728 milions d'euros per kTEP estalviat o 67.916,58 euros per GWh estalviat.

2. Els subjectes obligats han de fer efectiva la seva contribució al Fons nacional d'eficiència energètica abans del 15 d'octubre de 2014 per la quantia resultant d'aplicar el coeficient esmentat a les seves quotes d'estalvi que resulten de la quota anual respectiva de les xifres de vendes d'energia a clients finals, en volum, comunicades per a l'any 2012, per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència amb data de 25 de novembre de 2013.

3. Excepcionalment i únicament per a 2014 no estan obligats a contribuir al Fons nacional d'eficiència energètica els subjectes obligats amb un volum de vendes finals el 2012 igual o inferior a 5 kTEP.

4. Els subjectes obligats, les quotes respectives, les obligacions d'estalvi i la seva equivalència financera per al període d'aplicació corresponent a l'any 2014, resultants d'aplicar els criteris anteriorment assenyalats, s'estableixen amb caràcter definitiu a l'annex XII d'aquesta Llei.

5. Els subjectes obligats per a l'any 2014 inclosos a l'annex XII, i els que resultin obligats d'acord amb l'article 69 d'aquesta Llei, han de remetre abans del 30 de setembre de 2014 a la Direcció General de Política Energètica i Mines les dades de vendes d'energia corresponents a l'any 2012, expressades en GWh.

En cas que un subjecte obligat hagi iniciat la seva activitat de vendes d'energia final en l'àmbit nacional durant l'any 2012, ha de remetre a la Direcció General de Política Energètica i Mines la previsió de vendes d'energia final per a l'any 2014, expressada en GWh.

Les variacions que es derivin de les dades subministrades relatives als subjectes obligats, percentatges, vendes i altres variables, i les fixades d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article, es poden tenir en compte, en sentit positiu o negatiu, per determinar la quantia corresponent per a cada subjecte obligat l'any 2015.

Secció 2a Altres mesures en matèria d'eficiència

Article 76. Assegurança de responsabilitat civil per part dels proveïdors de serveis energètics.

Els proveïdors de serveis energètics han de tenir subscrita una assegurança de responsabilitat civil o una altra garantia financera que cobreixi els riscos que es puguin derivar de les seves actuacions, tenint en compte que poden gestionar actuacions de cert risc com ara, entre d'altres, l'execució i gestió de projectes d'estalvi i eficiència energètica en el sector industrial i el sector de l'edificació.

La quantia mínima de la garantia s'ha d'establir mitjançant un reial decret.

Secció 3a Règim d'infraccions i sancions en matèria d'eficiència energètica

Article 77. Responsables.

Les persones físiques o jurídiques que duguin a terme per acció o omissió fets constitutius d'infracció, fins i tot a títol de simple inobservança, incorren en responsabilitat administrativa d'acord amb el que estableix aquest capítol, sense perjudici de la responsabilitat exigible en via penal, civil o d'un altre ordre que puguin comportar.

No eximeix de responsabilitat que les persones que hagin comès les infraccions estiguin integrades en associacions temporals d'empresa, agrupacions d'interès econòmic o comunitats de béns sense personalitat.

Article 78. Infraccions.

1. Constitueixen infraccions administratives les accions i omissions en matèria d'eficiència energètica que aquest capítol tipifica com a tals.

2. En cap cas es pot imposar una doble sanció administrativa pels fets que s'hagin sancionat, en els casos en què s'aprecii identitat del subjecte, fet i fonament.

Article 79. Infraccions en l'àmbit del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica.

1. Constitueixen infraccions molt greus en l'àmbit del sistema d'obligacions d'eficiència energètica les següents:

a) Deixar d'ingressar dins dels terminis legalment o reglamentàriament establerts les quanties que correspongui al Fons nacional d'eficiència energètica quan la contribució anual sigui superior a 5 milions d'euros.

b) Deixar d'aportar els certificats d'estalvi energètic que correspongui per justificar el compliment de l'obligació d'estalvi al gestor del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica quan l'obligació anual superi els 70 GWh.

c) Obtenir un certificat d'estalvi energètic mitjançant l'aportació de documentació falsa.

d) Falsejar o ocultar dades sobre les vendes d'energia o de qualsevol altra informació que sol·liciti l'Administració.

e) Obtenir la condició de subjecte acreditat en el sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica mitjançant l'aportació de documentació falsa.

f) Incomplir, els subjectes acreditats, l'obligació de mantenir la vigència del contracte d'assegurança de responsabilitat civil o garantia financera que cobreixi els riscos que es puguin derivar de les seves actuacions.

2. Constitueixen infraccions greus en l'àmbit del sistema d'obligacions d'eficiència energètica les següents:

a) Deixar d'ingressar dins dels terminis legalment o reglamentàriament establerts les quanties que correspongui al Fons nacional d'eficiència energètica quan la contribució anual sigui superior a 500.000 euros i inferior a 5 milions d'euros.

b) Deixar d'aportar els certificats d'estalvi energètic que correspongui per justificar el compliment de l'obligació d'estalvi al gestor del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica quan l'obligació anual superi els 7 GWh i no superi 70 GWh.

c) Obtenir un certificat d'estalvi energètic mitjançant l'aportació de documentació inexacta quan hagi suposat un benefici econòmic al subjecte acreditat.

d) Comunicar dades inexactes sobre les vendes d'energia o de qualsevol altra informació que sol·liciti l'Administració, quan suposi un benefici per a l'infractor.

e) Endarrerir-se en la comunicació de les dades sobre les vendes d'energia o de qualsevol altra informació que sol·liciti l'Administració, la qual cosa impedeixi determinar les obligacions d'estalvi.

3. Constitueixen infraccions lleus en l'àmbit del sistema d'obligacions d'eficiència energètica les següents:

a) Deixar d'ingressar dins dels terminis legalment o reglamentàriament establerts les quanties que correspongui al Fons nacional d'eficiència energètica quan la contribució anual sigui igual o inferior a 500.000 euros.

b) Deixar d'aportar els certificats d'estalvi energètic que correspongui per justificar el compliment de l'obligació d'estalvi al gestor del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica quan l'obligació anual sigui igual o inferior a 7 GWh.

c) Obtenir un certificat d'estalvi energètic mitjançant l'aportació de documentació inexacta quan no hagi suposat un benefici econòmic al subjecte acreditat.

d) Comunicar dades inexactes sobre les vendes d'energia o de qualsevol altra informació que sol·liciti l'Administració, quan no suposi un benefici per a l'infractor.

e) Endarrerir-se en la comunicació de les dades sobre les vendes d'energia o de qualsevol altra informació que sol·liciti l'Administració, la qual cosa no impedeixi determinar les obligacions d'estalvi.

f) Qualsevol altre incompliment dels deures i obligacions derivats del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica que no constitueixi infracció molt greu o greu.

Article 80. Infraccions en matèria d'auditories energètiques, acreditació de proveïdors de serveis i auditors energètics, promoció de l'eficiència del subministrament d'energia i comptabilització de consums energètics.

1. Constitueixen infraccions molt greus en matèria d'auditories energètiques, acreditació de proveïdors de serveis i auditors energètics, promoció de l'eficiència del subministrament d'energia i comptabilització de consums energètics, les següents:

a) La no-realització de l'auditoria energètica en el termini legal o establert reglamentàriament.

b) L'acreditació com a proveïdor de serveis energètics o auditor energètic mitjançant l'aportació de documentació falsa.

c) L'incompliment per part dels proveïdors de serveis energètics de l'obligació de mantenir la vigència del contracte d'assegurança de responsabilitat civil o garantia financera que cobreixi els riscos que es puguin derivar de les seves actuacions.

2. Constitueixen infraccions greus en matèria d'auditories energètiques, acreditació de proveïdors de serveis i auditors energètics, promoció de l'eficiència del subministrament d'energia i comptabilització de consums energètics, les següents:

a) La realització de l'auditoria energètica sense que el seu contingut assoleixi l'exigència i els criteris mínims establerts legalment o reglamentàriament.

b) L'incompliment de l'obligació de dur a terme les anàlisis de costos i beneficis en els casos establerts en la promoció de l'eficiència energètica en la producció i l'ús de la calor i el fred.

c) L'incompliment de l'obligació d'instal·lar comptadors de consum (de calor, fred i/o aigua calenta sanitària) individuals o solucions alternatives sempre que sigui econòmica i/o tècnicament viable.

d) L'exercici de l'activitat de proveïdor de serveis sense complir amb els requisits exigits legalment o reglamentàriament.

e) L'exercici de l'activitat d'auditor energètic sense complir amb els requisits exigits legalment o reglamentàriament.

3. Constitueixen infraccions lleus en matèria d'auditories energètiques, acreditació de proveïdors de serveis i auditors energètics, promoció de l'eficiència del subministrament d'energia i comptabilització de consums energètics, les següents:

a) No comunicar la realització de l'auditoria a l'òrgan competent corresponent per a la seva inclusió posterior al Registre administratiu d'auditories energètiques.

b) Qualsevol altre incompliment dels deures i obligacions establerts en matèria d'auditories energètiques, acreditació de proveïdors de serveis i auditors energètics, promoció de l'eficiència del subministrament d'energia i comptabilització de consums energètics que no constitueixi una infracció molt greu o greu.

Article 81. Sancions per les infraccions tipificades en l'àmbit del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica.

1. Les infraccions establertes en l'àmbit del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica s'han de sancionar de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions molt greus, s'ha d'imposar a l'infractor una multa per un import no inferior a 6.000.001 euros ni superior a 60.000.000 euros.

b) Per la comissió d'infraccions greus, s'ha d'imposar a l'infractor una multa per un import no inferior a 600.001 euros ni superior a 6.000.000 euros.

c) Per la comissió d'infraccions lleus, s'ha d'imposar a l'infractor una multa per un import de fins a 600.000 euros.

2. Les infraccions molt greus es poden sancionar amb, a més de la multa corresponent, la pèrdua o la impossibilitat d'adquisició de la condició de subjecte acreditat del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica per un període no inferior a dos anys ni superior a cinc anys, en funció de les circumstàncies concurrents.

Les infraccions greus es poden sancionar amb, a més de la multa corresponent, la pèrdua o la impossibilitat d'adquisició de la condició de subjecte acreditat del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica per un període no inferior a un any ni superior a dos, en funció de les circumstàncies concurrents.

3. En cap cas la quantia de la sanció pot superar el 10 per cent de l'import anual de la xifra de negocis del subjecte infractor, o el 10 per cent de l'import net anual de la xifra de negocis consolidada de la societat matriu del grup al qual pertanyi l'empresa esmentada, segons els casos.

4. Si, per raó de les circumstàncies concurrents, s'aprecia una disminució qualificada de la culpabilitat de l'infractor o de l'antijuridicitat del fet, o si, atesa la situació econòmica de l'infractor acreditada degudament, la sanció resulta manifestament desproporcionada, l'òrgan sancionador pot determinar la quantia de la sanció aplicant l'escala corresponent a la classe o classes d'infraccions que precedeixen en gravetat aquella en què s'integra la considerada en el cas de què es tracti.

5. En tot cas, la quantia específica de la sanció que cal imposar per la comissió de cada infracció s'ha de graduar, dins dels límits indicats, tenint en compte els criteris següents:

a) La importància del dany o deteriorament causat.

- b) El grau de participació en l'acció o omissió tipificada com a infracció, i el benefici obtingut d'aquesta.
- c) La intencionalitat en la comissió de la infracció i la reiteració en aquesta.
- d) La reincidència per comissió en el terme d'un any de més d'una infracció de la mateixa entitat quan així s'hagi declarat mitjançant una resolució ferma en via administrativa.
- e) Qualsevol altra circumstància que pugui incidir en el major o menor grau de reprobabilitat de la infracció.
- f) La durada del retard en el compliment de les obligacions.

Article 82. Sancions per les infraccions tipificades en matèria d'auditories energètiques, acreditació de proveïdors de serveis i auditors energètics, promoció de l'eficiència del subministrament d'energia i comptabilització de consums energètics.

1. En la imposició de les sancions tipificades, en matèria d'auditories energètiques, acreditació de proveïdors de serveis i auditors energètics, promoció de l'eficiència del subministrament d'energia i comptabilització de consums energètics, cal guardar l'adequació deguda entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada segons el barem següent:

- a) Les infraccions molt greus s'han de sancionar amb una multa de 10.001 a 60.000 euros.
- b) Les infraccions greus s'han de sancionar amb una multa de 1.001 a 10.000 euros.
- c) Les infraccions lleus s'han de sancionar amb una multa de 300 a 1.000 euros.

2. Tanmateix, quan de la infracció sancionable s'hagi derivat perjudici per a tercers, per a les administracions públiques o per al medi ambient, o lucre per a l'infractor, cal elevar els imports anteriors de la manera següent:

- a) Les infraccions molt greus s'han de sancionar, com a mínim, amb 30.000 euros o, si el perjudici causat o el lucre obtingut és superior, amb l'import estimat dels danys ocasionats o el lucre obtingut i, com a màxim, amb la xifra resultant de multiplicar per 2 l'import estimat dels danys ocasionats o el lucre obtingut, amb el límit màxim de 100.000 euros.
- b) Les infraccions greus s'han de sancionar, com a mínim, amb 3.000 euros o, si el perjudici causat o el lucre obtingut és superior, amb l'import estimat dels danys ocasionats o el lucre obtingut i, com a màxim, amb la xifra resultant de multiplicar per 1,5 l'import estimat dels danys ocasionats o el lucre obtingut, amb el límit màxim de 30.000 euros.
- c) Les infraccions lleus s'han de sancionar, com a mínim, amb 600 euros o, si el perjudici causat o el lucre obtingut és superior, amb l'import estimat dels danys ocasionats o el lucre obtingut, amb el límit màxim de 3.000 euros.

3. En tot cas, la quantia específica de la sanció que cal imposar per la comissió de cada infracció s'ha de graduar, dins dels límits indicats, tenint en compte els criteris següents:

- a) La importància del dany o deteriorament causat.
- b) El grau de participació en l'acció o omissió tipificada com a infracció, i el benefici obtingut d'aquesta.
- c) La intencionalitat en la comissió de la infracció i la reiteració en aquesta.
- d) La reincidència per comissió en el terme d'un any de més d'una infracció de la mateixa entitat quan així hagi estat declarat mitjançant una resolució ferma en via administrativa.
- e) Qualsevol altra circumstància que pugui incidir en el major o menor grau de reprobabilitat de la infracció.
- f) La durada del retard en el compliment de les obligacions.

4. Les infraccions molt greus es poden sancionar amb, a més de la multa corresponent, la inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període no inferior a dos anys ni superior a cinc anys, en funció de les circumstàncies concurrents.

Les infraccions greus es poden sancionar amb, a més de la multa corresponent, la inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període no inferior a un any ni superior a dos, en funció de les circumstàncies concurrents.

Article 83. *Prescripció d'infraccions i sancions.*

1. El termini de prescripció de les infraccions previstes en aquest capítol és de tres anys per a les molt greus, de dos anys per a les greus i de sis mesos per a les lleus.

2. El termini de prescripció de les sancions previstes en aquest capítol és de tres anys per a les molt greus, de dos anys per a les greus i d'un any per a les lleus.

3. Per al còmput dels terminis de prescripció d'infraccions i sancions, cal complir amb el que disposa l'article 132.2 i 3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

En els supòsits d'infraccions continuades, el termini de prescripció comença a comptar des que finalitza l'activitat o es produeix l'últim acte amb el qual es consuma la infracció. En cas que els fets o activitats constitutius d'infracció siguin desconeguts perquè no presenten signes externs, aquest termini es computa des que aquests es manifesten.

Article 84. *Competència per instruir i resoldre.*

1. La instrucció dels procediments sancionadors derivats de les infraccions administratives tipificades en l'àmbit del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica, així com l'arxivament, després de resoldre's, de les actuacions realitzades, correspon a l'òrgan de la Direcció General corresponent de la Secretaria d'Estat d'Energia.

2. La competència per imposar les sancions corresponents a les infraccions en l'àmbit del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica correspon:

a) Al Consell de Ministres per a la imposició de sancions per la comissió d'infraccions molt greus.

b) Al ministre d'Indústria, Energia i Turisme per a la imposició de sancions per la comissió d'infraccions greus.

c) Al secretari d'Estat d'Energia per a la imposició de sancions lleus.

Article 85. *Naturalesa de les sancions i responsabilitats.*

1. L'import de les sancions, així com el contingut econòmic dels altres actes d'execució forçosa que s'estableixin en aplicació dels preceptes d'aquesta Llei i de les seves disposicions de desplegament, té naturalesa de crèdit de dret públic i pot ser exigint pel procediment administratiu de constreyniment regulat al Reglament general de recaptació aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

2. La responsabilitat administrativa per les infraccions tipificades en aquesta Llei no exclou les d'un altre ordre que pertoqui.

3. Les sancions que s'imposin a diferents subjectes com a conseqüència d'una mateixa infracció tenen entre si caràcter independent.

4. No es poden sancionar els fets que s'hagin sancionat penalment o administrativament, en els casos en què s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

5. Quan la infracció pugui ser constitutiva de delictes o falta, iniciat el procediment sancionador, cal donar trasllat del tant de culpa al Ministeri Fiscal, i se n'ha de suspendre la tramitació fins que es dicti una resolució judicial ferma que posi terme a la causa o fins que el Ministeri Fiscal retorni les actuacions.

6. En cas de no haver-se apreciat l'existència de delictes o falta, l'òrgan administratiu competent ha de continuar l'expedient sancionador. Els fets declarats provats en la resolució judicial ferma vinculen l'òrgan esmentat.

7. La responsabilitat administrativa derivada de les infraccions regulades en aquesta Llei s'extingeix pel pagament o compliment de la sanció i per prescripció.

Article 86. Procediment sancionador.

1. El procediment per a la imposició de les sancions previstes en aquesta Llei, en el qual les fases d'instrucció i resolució han d'estar separades degudament, s'ha d'ajustar al que disposen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la seva normativa reglamentària de desplegament, amb les particularitats que s'estableixen als altres articles d'aquest capítol.

2. El termini màxim per a la resolució i notificació en aquests procediments sancionadors en els quals les fases d'instruccions i tramitació han d'estar separades degudament és d'un any, a comptar de la data d'inici. Transcorregut aquest termini, s'ha de declarar la caducitat del procediment i ordenar l'arxivament de les actuacions, amb els efectes previstos a l'article 92 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

TÍTOL IV**Mesures de foment de l'ocupabilitat i l'ocupació****CAPÍTOL I****Sistema Nacional de Garantia Juvenil***Secció 1a. Disposicions generals***Article 87. Objecte.**

Aquest capítol té per objecte regular el règim general del Sistema Nacional de Garantia Juvenil a Espanya i el procediment d'atenció als seus beneficiaris.

Així mateix, s'estableixen noves mesures de suport a la formació i contractació per al col·lectiu de joves no ocupats ni integrats en els sistemes d'educació o formació.

Article 88. Àmbit d'aplicació.

Els subjectes que participen en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil són els següents:

- a) L'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes, així com les entitats de dret públic vinculades o dependents d'aquestes, cadascuna en l'àmbit de les seves competències.
- b) Les entitats que integren l'Administració local, així com les entitats de dret públic vinculades o dependents d'aquestes, cadascuna en l'àmbit de les seves competències.
- c) Els subjectes i les entitats que actuïn en l'àmbit privat.
- d) Els joves majors de 16 anys i menors de 25, o menors de 30 anys en el cas de persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, que compleixin amb els requisits recollits en aquesta Llei per beneficiar-se d'una acció derivada del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

Article 89. Principis generals.

1. S'ha de promoure la col·laboració, el diàleg i el consens de totes les parts interessades per afavorir un treball conjunt que es pugui materialitzar en una integració coherent de les polítiques dirigides a millorar l'ocupabilitat i afavorir la inserció en el món laboral dels joves a què es refereix l'article 88.d).

Aquesta col·laboració comporta la participació i el compromís actiu dels interessats en el desenvolupament de les mesures i accions que es duguin a terme sota l'empara del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

2. Així mateix, s'ha de garantir la implantació i l'aplicació del Sistema a totes les comunitats autònomes i l'accés en igualtat de condicions per a tots els joves objecte d'atenció, independentment de les seves circumstàncies personals i/o socials, i atenent les seves necessitats específiques, amb una dedicació especial als qui es trobin en una situació de desavantatge i/o risc d'exclusió.

Article 90. *Objectius.*

1. Els objectius del Sistema Nacional de Garantia Juvenil són els següents:

a) Que tots els joves a què es refereix l'article 88.d), no ocupats ni integrats en els sistemes d'educació o formació, puguin rebre una oferta de feina, educació contínua, formació d'aprenent o període de pràctiques després d'acabar l'educació formal o quedar desocupades, a través de la implantació d'un Sistema de Garantia Juvenil que han de desenvolupar en els seus marcs competencials respectius les entitats a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'article 88.

Es pot prestar l'atenció als joves que ho sol·licitin expressament pels mitjans disposats a l'efecte, independentment de la seva inscripció o no com a demandants de feina, i s'ha de vincular a la realització d'un perfil amb les característiques de la persona que cal atendre.

b) Desenvolupar mesures de suport o programes, amb una incidència especial en les línies següents:

- 1a Millora de la intermediació.
- 2a Millora de l'ocupabilitat.
- 3a Foment de la contractació.
- 4a Foment de l'emprenedoria.

c) sotmetre a seguiment i avaluació totes les accions i programes de garantia juvenil, de manera que s'adaptin i actualitzin les posades en marxa, garantint així un ús eficaç i eficient dels recursos i uns rendiments positius de la inversió.

2. Per participar en les mesures i accions esmentades a l'apartat anterior, cal respectar en tot cas l'edat mínima exigida legalment per dur a terme l'activitat de què es tracti.

Article 91. *Necessitat d'inscripció.*

Per beneficiar-se de l'atenció del Sistema Nacional de Garantia Juvenil cal estar inscrit al fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, que es crea mitjançant aquesta Llei.

Secció 2a Sistema Nacional de Garantia Juvenil

Subsecció 1a Creació del fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil

Article 92. *Creació i naturalesa.*

1. Es crea el fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, que constitueix el sistema oficial d'informació i seguiment sobre la implementació de la garantia juvenil a Espanya i, com a tal, la llista única de demanda i el suport per a la inscripció de les persones interessades en les accions executades en el context de la garantia juvenil.

El fitxer ha de tenir naturalesa administrativa i ha d'estar integrat en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

2. El fitxer es constitueix, també, com l'eina de seguiment de les accions i els programes del Sistema i d'avaluació dels resultats obtinguts.

3. La Direcció General del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social que tingui atribuïdes les competències per administrar el Fons Social Europeu és l'òrgan encarregat

de l'organització i la gestió relatives al fitxer, i el responsable d'adoptar les mesures que garanteixin la confidencialitat, seguretat i integritat de les dades contingudes en aquell. Corresponen a aquest òrgan directiu les decisions, les resolucions o els acords referents a les matèries competència del fitxer.

4. Contra les resolucions de l'òrgan responsable del fitxer es pot interposar un recurs d'alçada davant la Secretaria d'Estat d'Ocupació, en la forma i els terminis previstos a l'article 107 i següents de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

5. Addicionalment, les comunitats autònomes poden crear, en l'àmbit de les seves competències, fitxers específics per facilitar la inscripció i el tractament de la informació, sempre que compleixin amb els requisits establerts en aquesta secció. Els fitxers han de contenir, en tot cas, el conjunt de dades indicades a l'article 95, sense perjudici de les especificacions addicionals que pugui requerir el titular del fitxer.

Independentment del fitxer utilitzat, les dades registrades s'han de custodiar en un únic sistema informàtic, en el qual s'ha de dipositar la informació generada i que ha de permetre la integració amb altres sistemes, per garantir el compliment del que preveu l'article 91.

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'establir el mecanisme per donar compliment al que estableix el paràgraf anterior.

6. Les entitats i els subjectes a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'article 88 han de tenir accés al fitxer i disposar de la informació necessària, als efectes de poder exercir les accions necessàries derivades del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

Article 93. *Funcions del fitxer.*

El fitxer té les funcions següents:

a) Servir de suport, en el seu àmbit d'aplicació, per a la conservació i l'accés, per part de les entitats a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'article 88, a les dades de les persones usuàries inscrites voluntàriament.

b) Proporcionar als òrgans competents la informació necessària per a la planificació i gestió del Sistema.

c) Garantir que les accions i mesures desenvolupades a l'empara de la Iniciativa d'Ocupació Juvenil, així com dels programes operatius del Fons Social Europeu que es puguin desenvolupar per a la instrumentació de la garantia juvenil, s'apliquen de manera exclusiva als subjectes inscrits al fitxer.

d) Afavorir el desenvolupament d'accions i mesures mitjançant la disponibilitat d'informació que permeti l'anàlisi de la situació i l'evolució dels recursos executats.

e) Disposar d'un perfil bàsic de cada jove registrat, que pot complementar la comunitat autònoma corresponent, de conformitat amb l'avaluació dels atributs definits per a cada acció o mesura del catàleg únic d'actuacions desenvolupat en el Pla Nacional d'Implantació de la Garantia Juvenil.

f) Facilitar, als subjectes recollits a les lletres a), b) i c) de l'article 88 com a ens que s'han d'ocupar de l'atenció als usuaris beneficiaris del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, la informació necessària per elaborar els itineraris i comprovar el compliment dels requisits exigibles de conformitat amb el contingut de les convocatòries i de les accions que puguin dur a terme.

g) Permetre el seguiment i l'avaluació de les actuacions efectuades en el marc de la garantia juvenil.

Article 94. *Suport.*

1. El fitxer s'ha d'implementar en suport electrònic, i el seu disseny i estructura han de permetre a les entitats a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'article 88 disposar de la informació necessària per dur a terme i justificar les actuacions que facin en l'àmbit

del Sistema Nacional de Garantia Juvenil. Així mateix, ha de permetre que es pugui consultar per mitjans electrònics.

2. De conformitat amb el que disposa l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, les comunicacions de les entitats descrites a les lletres a), b) i c) de l'article 88 amb el fitxer s'han de fer obligatòriament per mitjans electrònics.

Article 95. *Conjunt de dades.*

1. Cal inscriure al fitxer les dades següents:

a) Autorització de cessió i consulta de dades personals, per part de les persones i entitats que estableixen les lletres a), b) i c) de l'article 88.

b) Dades personals: conjunt d'informació identificativa dels sol·licitants com a persona física i informació legal de residència.

c) Altres dades personals: inclou els aspectes socials i econòmics del col·lectiu usuari que són rellevants des del punt de vista de la garantia juvenil.

d) Formació: comprèn tota la formació rebuda, sigui ensenyament acadèmic reglat o no, així com formació en idiomes, carnets, certificats de professionalitat, etc.

e) Experiència laboral: informació sobre experiència en el desenvolupament de treballs, amb descripció de lloc, empresa, durada, etc.

f) Interessos: reflecteixen les preferències o inquietuds professionals dels usuaris.

g) Declaració responsable de les persones usuàries inscrites per la qual es declara la certesa de les dades facilitades i se subscriu un compromís de participació activa per aconseguir la major efectivitat del Sistema.

h) Les actuacions o mesures ofertes, amb indicació del grau de desenvolupament assolit en el procés d'atenció.

2. S'habilita el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, a través de la Direcció General que tingui atribuïdes les competències per administrar el Fons Social Europeu, per delimitar o concretar el contingut de cadascuna d'aquestes dades.

Subsecció 2a Inscripció al Sistema Nacional de Garantia Juvenil

Article 96. *Objecte de la inscripció.*

Per beneficiar-se d'una acció derivada del marc de la garantia juvenil, cal inscriure's perquè els subjectes recollits a les lletres a), b) i c) de l'article 88 puguin identificar les persones interessades que reuneixin els requisits que estableix aquesta Llei, així com les seves característiques personals, educatives, formatives, d'experiència laboral, entre d'altres, que són rellevants per a l'atenció posterior.

Article 97. *Requisits per a la inscripció.*

S'estableixen els requisits següents per inscriure's al Sistema Nacional de Garantia Juvenil:

a) Tenir nacionalitat espanyola o ser ciutadans de la Unió o dels estats part de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o Suïssa que es trobin a Espanya en exercici de la lliure circulació i residència.

També s'hi poden inscriure els estrangers titulars d'una autorització per residir en territori espanyol que habiliti per treballar.

b) Estar empadronat en qualsevol localitat del territori espanyol.

c) Tenir més de 16 anys i menys de 25, o menys de 30 anys en el cas de persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, en el moment de sol·licitar la inscripció al fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

- d) No haver treballat en els trenta dies naturals anteriors a la data de presentació de la sol·licitud.
- e) No haver rebut accions educatives que comportin més de quaranta hores mensuals en els noranta dies naturals anteriors a la data de presentació de la sol·licitud.
- f) No haver rebut accions formatives que comportin més de quaranta hores mensuals en els trenta dies naturals anteriors a la data de presentació de la sol·licitud.
- g) Presentar una declaració expressa de tenir interès a participar en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil, i adquirir un compromís de participació activa en les actuacions que es duguin a terme en el marc de la garantia juvenil.

En el supòsit que, en inscriure's, l'interessat hagi finalitzat la seva participació en el sistema educatiu o pugui ser destinatari de programes de segona oportunitat als quals es refereix l'article 106, es considera que el requisit e) recollit en aquest article queda subjecte a no haver rebut accions educatives que comportin més de quaranta hores mensuals en els trenta dies naturals anteriors a la data de presentació de la sol·licitud.

Article 98. *Procediment per a la inscripció.*

1. El procés d'inscripció al fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil s'ha d'iniciar a instància de la persona interessada, mitjançant la seva identificació o la seva representació a través dels mecanismes existents, de manera telemàtica a través de la seu electrònica del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

La identificació electrònica es pot fer mitjançant DNI electrònic, certificat electrònic reconegut o altres mitjans que s'estableixin normativament i que cal habilitar perquè els utilitzin les persones usuàries.

2. Les persones interessades a inscriure's electrònicament que no disposin dels sistemes d'identificació establerts a l'apartat 1 d'aquest article poden sol·licitar un sistema d'identificació electrònica consistent en un usuari i una contrasenya, mitjançant el formulari habilitat a aquest efecte per la Direcció General del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social que tingui atribuïdes les competències per administrar el Fons Social Europeu, que es pot utilitzar per a la inscripció al fitxer i per als altres tràmits que, si s'escau, s'habilitin.

3. Per als supòsits de persones en risc d'exclusió social, acreditats degudament mitjançant un certificat dels serveis socials pertinents, i/o discapacitat reconeguda igual o superior al 33 per cent, es pot sol·licitar la inscripció de manera no telemàtica mitjançant la presentació d'un formulari habilitat per a aquest propòsit pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, a les oficines de registre de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes i de les entitats que estableix l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. Addicionalment, les comunitats autònomes poden implantar, en l'àmbit de les seves competències, mecanismes específics per a la inscripció. En tot cas, s'estableixen com a requisits per a la inscripció els que recull l'article 97 de la present Llei.

Independentment del procediment d'inscripció, les dades registrades s'han de custodiar en un únic sistema informàtic, en el qual s'ha de dipositar la informació generada i que ha de permetre la integració amb la resta de sistemes.

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'establir el mecanisme per donar compliment al que estableix el paràgraf anterior.

5. Una vegada s'hagi comprovat que el sol·licitant reuneix els requisits bàsics de la garantia juvenil que recull l'article 97, cal resoldre la sol·licitud amb la inscripció al fitxer habilitat, fet que s'ha de comunicar a l'interessat. En cas contrari, s'ha de desestimar la seva sol·licitud, circumstància que se li ha de comunicar.

Si mitjançant la sol·licitud d'inscripció a través del formulari no s'acrediten els requisits que assenyala l'article 97, s'ha de requerir a la persona interessada que procedeixi a esmenar aquest fet.

La Direcció General del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social que tingui atribuïdes les competències per administrar el Fons Social Europeu és l'òrgan encarregat de resoldre sobre la inscripció al fitxer habilitat.

La inscripció al fitxer posa fi al procediment d'inscripció al Sistema Nacional de Garantia Juvenil. Contra les resolucions de l'òrgan responsable del fitxer es pot interposar un recurs d'alçada davant la Secretaria d'Estat d'Ocupació, en la forma i els terminis previstos a l'article 107 i següents de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 99. *Llista única de demanda.*

1. Les persones interessades en l'atenció del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, inscrites al fitxer creat a l'efecte, passen a constituir una llista única de demanda a disposició dels subjectes inclosos a les lletres a), b) i c) de l'article 88, que s'han d'identificar pels mecanismes oportuns, mentre es garanteix que les seves actuacions es fan en el marc de la garantia juvenil i de conformitat amb el que recull aquesta norma.

2. La llista única ha de ser tractada i ordenada pels subjectes inclosos a les lletres a), b) i c) de l'article 88, els quals han d'utilitzar aquestes dades d'acord amb els seus criteris de selecció i/o les normes que regulin les seves pròpies convocatòries o accions en el desenvolupament dels objectius recollits a l'article 90.

3. El tractament i l'ordenació de la llista única de demanda del Sistema Nacional de Garantia Juvenil té per objecte la identificació de les persones inscrites al Sistema Nacional de Garantia Juvenil que compleixen amb els requisits establerts pels subjectes inclosos a les lletres a), b) i c) de l'article 88, i és responsabilitat d'aquests la selecció de beneficiaris i la integració de la informació generada, per a l'actualització del sistema.

Article 100. *Obligacions relatives a les dades.*

1. Estan obligats a facilitar les dades referides a l'article 95:

a) Les administracions públiques afectades, que han de facilitar informació respecte a les actuacions dutes a terme en el marc de la garantia juvenil.

b) Les entitats que intervenen en la implantació del Sistema, que han de facilitar informació respecte a les actuacions dutes a terme en el marc de la garantia juvenil.

c) El mateix col·lectiu d'usuaris del sistema.

2. Tots els subjectes a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'article 88 i l'article 92 han de comprovar la veracitat de les dades de què disposin abans de remetre-les al fitxer.

També són responsables de comprovar la veracitat de les modificacions de les dades que remetin al fitxer.

3. L'emplenament d'aquestes dades és obligatori per beneficiar-se d'una acció del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, i té caràcter declaratiu.

Subsecció 3a Modificació de dades i baixa en el Sistema

Article 101. *Modificació de les dades i baixa en el Sistema.*

1. Correspon a cadascun dels subjectes a què es refereix l'article 88 la comunicació, en el termini màxim de quinze dies des que es produeixi, de qualsevol incidència relativa als requisits d'accés al Sistema Nacional de Garantia Juvenil o de qualsevol altra dada relativa a les persones usuàries.

2. L'usuari inscrit al sistema es pot donar de baixa en qualsevol moment, i amb aquest acte desisteix de participar en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

La baixa s'ha de materialitzar mitjançant una sol·licitud a través de l'emplenament del formulari previst a l'aplicació electrònica vinculada al fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil. Per als supòsits de persones en risc d'exclusió social, acreditades mitjançant un certificat dels serveis socials pertinents, i/o amb una discapacitat reconeguda igual o superior al 33 per cent, es pot sol·licitar la baixa mitjançant la presentació del formulari habilitat per a aquest propòsit pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, a les oficines de registre de l'Administració General de l'Estat, de les

comunitats autònomes i de les entitats que estableix l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Addicionalment, les comunitats autònomes que hagin establert fixers propis han d'implantar, en l'àmbit de les seves competències, mecanismes específics perquè els usuaris inscrits puguin tramitar la seva baixa en el sistema.

Independentment dels procediments de baixa esmentats, les dades s'han de custodiar en un únic sistema informàtic, en el qual s'ha de dipositar la informació generada i que ha de permetre la integració amb altres sistemes.

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'establir el mecanisme per donar compliment al que estableix aquest apartat.

4. La baixa en el sistema es produeix d'ofici quan un usuari inscrit compleixi 25 anys, o 30 anys en el cas de persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, i hagi estat atès prèviament amb alguna de les mesures implementades per part dels subjectes inclosos a les lletres a), b) i c) de l'article 88.

No s'ha de donar de baixa els usuaris inscrits al sistema mentre estiguin rebent algunes de les mesures o accions previstes a l'article 106.

Els usuaris inscrits que hagin rebutjat alguna de les mesures implementades en el marc d'aquest Sistema pels subjectes referits causen baixa automàtica en aquest en arribar a l'edat prevista al paràgraf anterior.

Els usuaris inscrits que, superada l'edat prevista al primer paràgraf, no hagin estat atesos prèviament romanen al sistema sense causar baixa d'ofici.

Article 102. *Accés, rectificació, cancel·lació i oposició.*

Les persones interessades poden exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició davant la Direcció General del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social que tingui atribuïda la competència per a l'administració del Fons Social Europeu, en els termes establerts al títol III del Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, aprovat pel Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre.

Addicionalment, les comunitats autònomes que hagin establert fixers propis han d'implantar, en l'àmbit de les seves competències, mecanismes específics d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

Article 103. *Cessió de dades.*

1. La cessió de dades s'ha de fer amb les garanties i en les condicions establertes a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i a les altres disposicions reguladores de la matèria.

2. El suport, format i altres característiques de l'intercanvi de dades s'han de determinar mitjançant el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, amb acord previ amb les parts responsables del desenvolupament d'actuacions dins del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

Subsecció 4a Atenció del Sistema Nacional de Garantia Juvenil

Article 104. *Objecte.*

L'atenció del Sistema Nacional de Garantia Juvenil té per objecte que aquells qui hi estan inscrits, inclosos a la llista única de demanda, es puguin beneficiar d'algunes de les mesures o accions previstes a l'article 106.

Article 105. *Requisits i procés d'atenció.*

1. Per ser beneficiari de les mesures o accions previstes a l'article 106, cal, a més de la inscripció i inclusió a la llista única de demanda, complir els requisits específics

exigits en les convocatòries o en les accions que duguin a terme qualsevol dels subjectes inclosos a les lletres a), b) i c) de l'article 88, així com mantenir els requisits següents amb caràcter previ a rebre qualsevol tipus d'atenció:

- a) No haver treballat en els trenta dies naturals anteriors al moment de rebre l'actuació.
- b) No haver rebut accions educatives que comportin més de quaranta hores mensuals en els noranta dies naturals anteriors al moment de rebre l'actuació.
- c) No haver rebut accions formatives que comportin més de quaranta hores mensuals en els trenta dies naturals anteriors al moment de rebre l'actuació.

Els requisits previstos a les lletres b) i c) d'aquest apartat no són aplicables per al gaudi de les mesures recollides a les lletres c) i d) de l'article 106, així com dels incentius previstos als articles 107, 108 i 109 d'aquesta Llei. En el supòsit que l'interessat a inscriure's-hi hagi finalitzat la seva participació en el sistema educatiu o pugui ser destinatari de programes de segona oportunitat, als quals es refereix l'article 106, es considera que el requisit de la lletra b) recollit en aquest article queda subjecte a no haver rebut accions educatives que comportin més de quaranta hores mensuals en els trenta dies naturals anteriors a la data de presentació de la sol·licitud.

2. El desenvolupament del procés d'atenció a partir de la llista única de demanda l'han de fer, en l'àmbit de les seves competències, els subjectes inclosos a les lletres a), b) i c) de l'article 88.

3. En tot cas, per a l'ordenació de la llista única de demanda, a la qual es refereix l'article 99, així com per dur a terme el procés d'atenció, es tenen en compte criteris com l'edat, l'experiència laboral prèvia, la permanència a l'atur o el nivell de qualificació, i es prioritzen aquelles persones joves que no hagin rebut prèviament atenció per part del Sistema, i aquells qui estiguin més propers a complir l'edat màxima prevista al Sistema.

4. Les persones inscrites han de poder accedir mitjançant la identificació electrònica als continguts específics que s'habilitin amb l'objecte d'atendre'ls, utilitzant per a això els mitjans existents per a aquesta identificació, inclòs l'ús d'un usuari i una contrasenya obtinguts de conformitat amb el que indica l'article 98.

5. Es considera atès tot subjecte que, a més de complir els requisits descrits a l'apartat 1, hagi acceptat ser beneficiari i rebí qualsevol de les actuacions que es desenvolupin. En el supòsit de rebuig a la proposta d'actuació oferta, els subjectes inclosos a les lletres a), b) i c) de l'article 88 han d'avaluar la situació i determinar la conveniència d'oferir altres actuacions als subjectes que hagin estat considerats beneficiaris i no compleixin amb el requisit de participació activa.

6. Els usuaris atesos poden ser beneficiaris novament del Sistema Nacional de Garantia Juvenil en el supòsit que compleixin amb els requisits recollits a l'apartat 1 d'aquest article i manifestin el seu interès per rebre atenció.

7. Els usuaris que estiguin sent atesos amb alguna de les mesures o accions previstes a l'article 106 han de seguir sent beneficiaris, i les empreses, inclosos els treballadors autònoms, han de seguir rebent els incentius recollits als articles 107, 108 i 109, fins i tot si han superat l'edat prevista al primer paràgraf de l'apartat 4 de l'article 101 d'aquesta Llei.

Article 106. *Mesures i accions.*

Els objectius establerts a l'article 90 requereixen el desenvolupament de les mesures i accions següents a favor dels subjectes als quals es refereix l'article 88.d):

- a) En compliment de l'objectiu d'intermediació, cal dur a terme les actuacions o mesures que contribueixin a la millora de l'activació primerenca i del perfeccionament dels processos d'intermediació i mobilitat laboral, que poden consistir en actuacions d'orientació professional, informació laboral i acompanyament en la recerca de treball, actuacions amb agències de col·locació, programes de mobilitat i programes d'intermediació educació-ocupació, o qualsevol altra de caràcter similar.

b) En compliment de l'objectiu d'ocupabilitat, cal dur a terme les actuacions o mesures que contribueixin a la millora de les aptituds i competències professionals, que poden consistir en actuacions o mesures com la formació amb compromís de contractació, formació especialment en idiomes i en tecnologies de la informació i la comunicació, pràctiques no laborals en empreses, impuls de la formació professional dual, formació per a l'obtenció de certificats de professionalitat, avaluació i acreditació de les competències professionals, desenvolupament d'escoles taller i cases d'oficis, i programes mixtos d'ocupació-formació. A més, es poden desenvolupar programes de segona oportunitat, dirigits als joves que hagin abandonat de manera prematura els estudis, o qualsevol altre de caràcter similar.

c) En compliment de l'objectiu de suport a la contractació, cal dur a terme les actuacions o mesures que incentivin la inserció laboral dels subjectes majors de 16 anys als quals es refereix l'article 88.d), que poden consistir en incentius en la cotització a la Seguretat Social, foment dels contractes formatius previstos a la normativa vigent, ajudes a l'ocupació per a la contractació amb un període mínim de permanència, foment de l'economia social, formació i foment de l'ocupació per al col·lectiu de joves investigadors, o qualsevol altra de caràcter similar.

d) En compliment de l'objectiu de suport a l'emprenedoria, cal dur a terme les actuacions o mesures que donin suport a l'esperit emprenedor, fomentant la responsabilitat, innovació i emprenedoria, posant a la seva disposició més serveis de suport a la creació d'empreses, en especial, amb una cooperació més estreta entre els serveis d'ocupació, les entitats de suport a les empreses i els proveïdors de finançament. Es poden dur a terme actuacions o mesures consistents en incentius en la cotització a la Seguretat Social, ajudes a l'autoocupació, capitalització de la prestació per desocupació, foment de la cultura emprenedora, mesures per afavorir l'autoocupació i l'emprenedoria col·lectiva en el marc de l'economia social, assessorament a l'autoocupació i creació d'empreses i formació per a l'emprenedoria o qualsevol altra de caràcter similar.

De manera transversal, s'ha de tenir en compte l'accés als programes formatius i a l'ocupació de joves amb discapacitat i/o en risc d'exclusió social, ja sigui a través de l'ocupació ordinària o de l'ocupació protegida. En tot cas, s'ha d'incorporar la perspectiva de gènere en el disseny, la implementació, el seguiment i l'avaluació de les actuacions.

Les mesures que s'adoptin les han de dur a terme els subjectes inclosos a les lletres a), b) i c) de l'article 88, en l'àmbit de les seves competències.

Secció 3a Mesures de suport a la contractació

Article 107. Bonificació per la contractació de persones beneficiàries del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

1. Les empreses, inclosos els treballadors autònoms, que contractin de manera indefinida, inclosa la modalitat fixa discontinua, una persona beneficiària del Sistema Nacional de Garantia Juvenil gaudeixen d'una bonificació mensual en l'aportació empresarial a la cotització a la Seguretat Social per un import de 300 euros.

La durada de la bonificació és de sis mesos, i l'empresa o el treballador autònom estan obligats a mantenir el treballador almenys sis mesos des de l'inici de la relació laboral. Aquesta obligació no s'entén incompleta quan el contracte de treball s'extingeixi per causes objectives o per acomiadament disciplinari no declarat com a improcedent, ni a causa d'extinció per dimissió, mort o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa del treballador.

Així mateix, les empreses o els treballadors autònoms estan obligats a incrementar amb la nova contractació tant el nivell d'ocupació indefinida com el nivell d'ocupació total, i a mantenir el nou nivell assolit amb la contractació durant tot el període de gaudi de la bonificació. Per calcular aquest increment, s'ha de prendre com a referència la mitjana diària de treballadors que hagin prestat serveis en els trenta dies naturals anteriors a l'establiment del contracte.

Aquesta mesura és compatible amb tot tipus d'incentius, sempre que l'import mensual que ha de cotitzar l'empresa o el treballador autònom no sigui negatiu. Si l'aportació empresarial a la cotització a la Seguretat Social del treballador que dona dret a la bonificació és inferior a l'import d'aquesta, l'excés es pot descomptar de l'aportació empresarial final resultant en la liquidació mensual en què estigui inclòs el treballador, sempre que aquesta no sigui negativa.

2. El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'examinar el manteniment del nivell d'ocupació indefinit i el nivell d'ocupació total 6 mesos després de l'establiment del contracte bonificat. Per a això, s'utilitzen la mitjana de treballadors indefinits i la mitjana de treballadors totals del mes en què sigui procedent examinar el compliment d'aquest requisit.

A aquests efectes, no es tenen en compte les extincions de contractes de treball per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris no declarats com a improcedents, ni les extincions causades per dimissió, mort, o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova. En cas d'incompliment de l'obligació de manteniment dels nivells d'ocupació o de manteniment del treballador contractat almenys durant sis mesos, cal procedir al reintegrament tant de la bonificació com del possible excedent generat i aplicat.

3. En el supòsit que la contractació sigui a temps parcial, la jornada ha de ser com a mínim el 50 per cent de la corresponent a la d'un treballador a temps complet comparable, i la bonificació per a aquest supòsit s'aplica de la manera següent:

Quan la jornada de treball sigui, almenys, equivalent a un 75 per cent de la corresponent a un treballador a temps complet comparable, 225 euros mensuals.

Quan la jornada de treball sigui, almenys, equivalent a un 50 per cent de la corresponent a un treballador a temps complet comparable, 150 euros mensuals.

A aquests efectes, s'entén per treballador a temps complet comparable el que estableix l'article 12.1 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

4. El que disposen els apartats anteriors també és aplicable als socis treballadors o de treball de les cooperatives i societats laborals, així com a les empreses d'inserció que contractin treballadors en situació d'exclusió social inclosos a l'article 2 de la Llei 44/2007, de 13 de desembre, per a la regulació del règim de les empreses d'inserció.

5. Les empreses, inclosos els treballadors autònoms, només poden aplicar una vegada les bonificacions previstes en aquest article per cadascun dels beneficiaris del Sistema Nacional de Garantia Juvenil que contractin, independentment del període de bonificació de què gaudeixi l'empresa per cada treballador.

6. Les bonificacions previstes per a les contractacions establertes en aquest article s'han de finançar amb càrrec a la partida pressupostària corresponent del Servei Públic d'Ocupació Estatal, i aquests recursos han de ser objecte de cofinançament per part del Fons Social Europeu.

7. La bonificació a què es refereix aquest article és aplicable a totes les contractacions que s'efectuïn des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, fins al 30 de juny de 2016.

8. En allò no establert en aquest article, són aplicables les previsions contingudes a la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, excepte el que estableixen els seus articles 2.7 i 6.2.

9. A més de les exclusions recollides amb caràcter general a la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, no s'apliquen les bonificacions en les quotes a la Seguretat Social previstes en aquest article en els supòsits de contractacions de treballadors l'activitat dels quals determini la inclusió en qualsevol dels sistemes especials establerts al règim general de la Seguretat Social.

10. El requisit d'estar al corrent en les obligacions tributàries per poder-se acollir a les bonificacions regulades en aquest article s'ha d'acreditar mitjançant l'expedició del

certificat corresponent per via telemàtica per part de l'òrgan competent per a això. Aquest certificat té una validesa de sis mesos, i el requisit es considera complert a tots els efectes quan el certificat emès en el moment de l'alta del treballador sigui positiu.

11. Als efectes de considerar complert el requisit d'estar al corrent en les obligacions tributàries per part de les empreses beneficiàries de bonificacions en quotes a la Seguretat Social vigents en entrar en vigor aquesta norma, es considera que els certificats emesos per via telemàtica per l'òrgan competent per a això tenen un termini de validesa de sis mesos des de la seva emissió, i amb ells queda acreditat el compliment de l'obligació durant el termini esmentat.

12. Als efectes del control de les bonificacions, la Tresoreria General de la Seguretat Social ha de facilitar mensualment al Servei Públic d'Ocupació Estatal el nombre de treballadors objecte d'aquesta bonificació de quotes a la Seguretat Social, amb les seves bases de cotització respectives i les deduccions que s'apliquin.

13. Amb la mateixa periodicitat, la Direcció General del Servei Públic d'Ocupació Estatal ha de facilitar a la Direcció General de la Inspecció de Treball i Seguretat Social la informació necessària sobre el nombre de contractes comunicats objecte d'aquesta bonificació de quotes, així com tota informació relativa a les cotitzacions i deduccions aplicades a aquests que sigui necessària per controlar l'aplicació adequada de les bonificacions previstes en aquest article.

Article 108. *Modificació de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació.*

La Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix una nova lletra e) a l'apartat 2 de l'article 9, amb la redacció següent:

«e) Ser persones beneficiàries del Sistema Nacional de Garantia Juvenil a Espanya.»

Dos. Es modifica el segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article 9, que queda redactat en els termes següents:

«La jornada pactada no pot ser superior al 50 per cent de la corresponent a un treballador a temps complet comparable, excepte en el cas de persones beneficiàries del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, que pot arribar al 75 per cent de la jornada. A aquests efectes, s'entén per treballador a temps complet comparable el que estableix l'article 12.1 de l'Estatut dels treballadors.»

Tres. S'afegeix un últim paràgraf a l'apartat 2 de l'article 13, amb la redacció següent:

«En cas que el contracte es formalitzi amb persones beneficiàries del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, cal aplicar addicionalment una bonificació del 50 per cent en el supòsit previst al primer paràgraf d'aquest apartat, i del 25 per cent en el supòsit previst al segon paràgraf d'aquest apartat, de la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes corresponent al treballador contractat durant tota la vigència del contracte. La bonificació s'aplica a totes les contractacions que s'efectuïn fins al 30 de juny de 2016.»

Quatre. Els apartats 3 i 4 de la disposició adicional primera queden redactats de la manera següent:

«3. La Tresoreria General de la Seguretat Social ha de facilitar mensualment al Servei Públic d'Ocupació Estatal el nombre de treballadors i treballadores objecte de bonificacions de quotes a la Seguretat Social, desagregats per cadascun dels col·lectius de bonificació, incloent el referent a les persones joves incloses al Sistema Nacional de Garantia Juvenil a Espanya, amb les seves bases de cotització respectives i les deduccions que s'apliquin d'acord amb els programes d'incentius a l'ocupació i que són finançades pel Servei Públic d'Ocupació Estatal.

4. Amb la mateixa periodicitat, el Servei Públic d'Ocupació Estatal ha de facilitar a la Direcció General de la Inspecció de Treball i Seguretat Social la informació necessària sobre el nombre de contractes comunicats objecte de bonificacions de quotes, detallats per col·lectius, incloent el referent a les persones joves que formin part del Sistema Nacional de Garantia Juvenil a Espanya, així com qualsevol altra informació relativa a les cotitzacions i deduccions aplicades a aquests que sigui necessària, amb l'objecte de facilitar a aquest òrgan directiu la planificació i programació de l'actuació inspectora que permeti vigilar l'aplicació adequada de les bonificacions previstes als programes corresponents d'incentius a l'ocupació, pels subjectes beneficiaris d'aquesta.»

Article 109. Contracte per a la formació i l'aprenentatge.

En el termini d'un mes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha de modificar l'Ordre ESS/2518/2013, de 26 de desembre, per la qual es regulen els aspectes formatius del contracte per a la formació i l'aprenentatge, en desplegament del Reial decret 1529/2012, de 8 de novembre, pel qual es desplega el contracte per a la formació i l'aprenentatge i s'estableixen les bases de la formació professional dual, per augmentar les quanties màximes de les bonificacions en les cotitzacions empresarials a la Seguretat Social dirigides a finançar els costos de la formació inherent al contracte esmentat, regulades a l'article 8 de l'Ordre esmentada, sempre que es contracti un beneficiari de la garantia juvenil. Així mateix, mitjançant aquesta Ordre s'ha d'introduir una bonificació addicional per finançar els costos derivats de la tutorització obligada de cada treballador a través del contracte per a la formació i l'aprenentatge.

Article 110. Revisió de les bonificacions.

L'impacte i els resultats obtinguts per l'aplicació de la bonificació dels incentius a la contractació que estableix aquesta Llei han de ser objecte d'avaluació en el marc del Sistema Nacional de Garantia Juvenil i del Fons Social Europeu per part del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Secció 4a Disposicions comunes al sistema nacional de garantia juvenil

Article 111. Creació d'un fitxer de dades de caràcter personal.

1. Es crea el fitxer de dades de caràcter personal «Fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil», amb les característiques següents:

- a) Finalitat del fitxer: gestionar el procés d'alta en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil.
- b) Usos previstos: atorgar, mantenir, suspendre o revocar l'alta, així com efectuar el seguiment de tot el procés.
- c) Persones o col·lectius dels quals s'obtenen les dades o que estiguin obligats a subministrar-les:

Origen de les dades: el mateix interessat.

Col·lectius o categories d'interessats: sol·licitants i beneficiaris del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

Procedència de les dades: la informació s'obté a partir de les sol·licituds dels interessats.

d) Procediment de recollida de les dades: l'interessat accedeix a l'aplicació informàtica mitjançant la identificació electrònica o mitjançant un formulari en els supòsits establerts.

e) Estructura bàsica del fitxer i descripció de les dades recollides:

Dades de caràcter identificatiu: nom i cognoms, DNI, data de naixement, adreça de domicili/contacte, data d'empadronament, telèfon i correu electrònic.

Dades de família, sexe, nacionalitat i estat civil.

Circumstàncies socials: característiques d'allotjament, permís de conduir i propietat de vehicle.

Acadèmiques i professionals: formació i titulacions, historial de l'estudiant, experiència professional.

Detalls d'ocupació: historial del treballador, llocs de treball, situació del beneficiari respecte del Sistema de la Seguretat Social en els últims vint-i-quatre mesos.

Altres tipus de dades: discapacitat SÍ/NO i grau.

f) Sistema de tractament: automatitzat parcialment.

g) Cessions de dades previstes: entitats col·laboradores de les accions que formen part del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, a la Direcció General de la Policia i a la Tresoreria General de la Seguretat Social per a la comprovació de la veracitat de la informació.

h) Transferències internacionals previstes a països tercers: no se'n preveuen.

i) Òrgan responsable del fitxer: la Direcció General del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social que tingui atribuïdes les competències per administrar el Fons Social Europeu.

j) Òrgan davant el qual es poden exercir els drets de rectificació, cancel·lació i oposició: Direcció General del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social que tingui atribuïdes les competències per administrar el Fons Social Europeu.

k) Mesures de seguretat: nivell bàsic.

2. En un termini de trenta dies a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de notificar la constitució del fitxer a l'Agència de Protecció de Dades als efectes d'inscriure'l al Registre General de Protecció de Dades.

3. Es faculta el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social per modificar o suprimir el fitxer descrit a l'apartat 1 d'aquest article, de conformitat amb el que estableix l'article 20 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Article 112. *Coordinació i seguiment.*

La coordinació d'actuacions i el seguiment de la implantació i el desenvolupament del Sistema Nacional de Garantia Juvenil s'ha de dur a terme en l'àmbit de la Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals a través d'una comissió delegada de seguiment i avaluació del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

Aquesta comissió ha de tenir atribuïdes competències de coordinació i suport, així com de control de les activitats que s'han de dur a terme per a l'execució del Sistema Nacional de Garantia Juvenil. Pot crear i desenvolupar els grups de treball específics que consideri necessaris per a l'exercici de les competències esmentades.

La comissió ha d'estar integrada per un màxim de tres representants de cadascuna de les comunitats autònomes participants en la Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals d'entre els àmbits d'ocupació, educació, serveis socials i/o joventut, així com els organismes intermedis del Fons Social Europeu de les comunitats autònomes. Igualment, han de formar part de la comissió els membres que designi el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social en l'àmbit de la Direcció General que tingui atribuïdes les competències per administrar el Fons Social Europeu i en l'àmbit del Servei Públic d'Ocupació Estatal, així com qualsevol altre membre que resulti competent per raó de la matèria.

Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, pot formar part de la comissió qualsevol altre subjecte diferent dels indicats quan així s'acordi en el si de la comissió, amb l'abast i la representativitat que aquesta disposi.

Ha de presidir la comissió el titular de la Secretaria d'Estat d'Ocupació del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i, si no n'hi ha, el titular de la Direcció General que tingui atribuïdes les competències per administrar el Fons Social Europeu.

La Comissió s'ha de reunir amb una periodicitat, almenys, trimestral.

Article 113. *Normes aplicables als procediments regulats al capítol I.*

1. Els procediments regulats al capítol I del títol IV d'aquesta Llei es regeixen, en primer terme, pels preceptes que aquesta conté i, si s'escau, pels de les normes que la despleguen, i subsidiàriament, per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, i altres normes complementàries.

2. En tot cas, en els procediments per als quals no s'estableixi expressament el contrari i que tinguin per objecte la inscripció al Sistema Nacional de Garantia Juvenil, una vegada transcorregut el termini de sis mesos sense que s'hagi comunicat o notificat aquesta, el subjecte interessat pot considerar desestimada la seva sol·licitud per silenci administratiu, sense perjudici de la subsistència de l'obligació de resoldre.

CAPÍTOL II

Mesures en matèria de polítiques actives d'ocupació

Article 114. *Modificació de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació.*

La Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, queda modificada de la manera següent:

U. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 3.

Dos. L'article 4 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 4 bis. *Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació.*

1. En l'exercici de les competències definides a l'article 3.1, el Govern, a proposta del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, ha d'aprovar l'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació, que s'ha d'elaborar en col·laboració amb les comunitats autònomes i amb la participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives, s'ha de sotmetre a informe de la Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals, i s'ha de sotmetre a consulta i a informe del Consell General del Sistema Nacional d'Ocupació.

2. L'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació ha d'incloure els elements següents:

a) Anàlisi de la situació i tendències del mercat de treball.

b) Principis d'actuació i objectius estratègics i estructurals que cal assolir en matèria de polítiques d'activació per a l'ocupació, incloent polítiques actives d'ocupació i d'intermediació laboral, per al conjunt de l'Estat.

c) Marc pressupostari, fonts de finançament i criteris de gestió dels fons.

3. L'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació ha de reflectir les polítiques actives d'ocupació i d'intermediació laboral que es duen a terme en el conjunt de l'Estat, i ha d'incloure tant els serveis i programes que realitzen els serveis públics d'ocupació amb fons estatals com els que realitzen les comunitats autònomes amb recursos econòmics propis.

4. L'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació s'ha d'articular al voltant dels eixos següents de les polítiques d'activació per a l'ocupació, en els quals cal integrar els objectius en matèria de polítiques d'activació per a l'ocupació i el conjunt dels serveis i programes desenvolupats pels serveis públics d'ocupació:

a) Eix 1. Orientació. Comprèn les actuacions d'informació, orientació professional, motivació, assessorament, diagnòstic i determinació del perfil professional i de competències, disseny i gestió de la trajectòria individual d'aprenentatge, recerca de treball, intermediació laboral i, en resum, les actuacions de suport a la inserció de les persones beneficiàries.

b) Eix 2. Formació. Inclou les actuacions de formació professional per a l'ocupació, dirigides a l'aprenentatge, la formació, la requalificació o el reciclatge professional i de formació en alternança amb l'activitat laboral, inclosos els programes públics d'ocupació i formació, que permetin al beneficiari adquirir competències o millorar la seva experiència professional, per millorar la seva qualificació i facilitar la seva inserció laboral.

c) Eix 3. Oportunitats de treball. Inclou les actuacions que tenen per objecte incentivar la contractació, la creació d'ocupació o el manteniment dels llocs de treball, especialment per als col·lectius que tenen més dificultat en l'accés o la permanència a la feina, amb una consideració especial a la situació de les persones amb discapacitat, de les persones en situació d'exclusió social, de les persones amb responsabilitats familiars, de les víctimes del terrorisme i de les dones víctimes de violència de gènere.

d) Eix 4. Igualtat d'oportunitats en l'accés a la feina. Comprèn les actuacions dirigides a promoure la igualtat entre dones i homes en l'accés, la permanència i la promoció a la feina, així com la conciliació de la vida personal, familiar i laboral. També inclou les dirigides a facilitar la mobilitat geogràfica o promoure la contractació en sectors d'activitat diferents d'aquells en els quals s'hagi treballat habitualment.

e) Eix 5. Emprenedoria. Comprèn les activitats dirigides a fomentar la iniciativa empresarial, el treball autònom i l'economia social, així com les encaminades a la generació d'ocupació, activitat empresarial i dinamització i impuls del desenvolupament econòmic local.

f) Eix 6. Millora del marc institucional. Aquest eix té caràcter transversal, i per tant afecta tota la resta. Recull les accions, mesures i actuacions que estan dirigides a la millora de la gestió, col·laboració, coordinació i comunicació dins del Sistema Nacional d'Ocupació i l'impuls a la seva modernització.

5. L'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació té caràcter plurianual, i pot ser objecte de revisió, millora i actualització. Un cop finalitzada, cal fer-ne una avaluació.»

Tres. L'article 4 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 4 ter. *Plans anuals de política d'ocupació.*

1. Els plans anuals de política d'ocupació han de concretar, amb caràcter anual, els objectius de l'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació que s'ha d'assolir en el conjunt de l'Estat i en cadascuna de les diferents comunitats autònomes, així com els indicadors que cal utilitzar per conèixer i avaluar anualment el seu grau de compliment.

Així mateix, per assolir aquests objectius, han de contenir la previsió dels serveis i programes de polítiques actives d'ocupació i d'intermediació laboral que es proposen dur a terme, tant les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències d'execució en l'àmbit del treball, l'ocupació i la formació professional per a l'ocupació, com el Servei Públic d'Ocupació Estatal en el seu àmbit competencial. Els serveis i programes inclosos en cada pla anual poden ser modificats excepcionalment pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, a petició justificada de la comunitat autònoma corresponent, quan necessitats de caràcter extraordinari sobrevingudes ho facin necessari per a la gestió i l'execució adequades del pla.

2. Els plans anuals de política d'ocupació els ha d'elaborar el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social tenint en compte les previsions formulades per les comunitats autònomes i el Servei Públic d'Ocupació Estatal en el si de la Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals, n'ha d'emetre informe el Consell General del Sistema Nacional d'Ocupació, regulat a l'article 7.b), i els ha d'aprovar el Consell de Ministres.»

Quatre. Les lletres d) i e) de l'apartat 1 de l'article 6 queden redactades de la manera següent:

«d) Assegurar que els serveis públics d'ocupació, en l'àmbit de les seves competències respectives, apliquen les polítiques actives d'ocupació i d'intermediació laboral de conformitat amb els principis d'igualtat i no-discriminació, en els termes previstos a l'article 9 de la Constitució, i promouen la superació dels desequilibris territorials.

e) Garantir l'aplicació de les polítiques d'activació per a l'ocupació i de l'acció protectora per desocupació.»

Cinc. L'article 7 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 7 bis. *Instruments de coordinació del Sistema Nacional d'Ocupació.*

La coordinació del Sistema Nacional d'Ocupació s'ha de dur a terme principalment a través dels instruments següents:

a) L'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació, regulada a l'article 4 bis.

b) Els plans anuals de política d'ocupació, regulats a l'article 4 ter.

c) El Sistema d'informació dels serveis públics d'ocupació, que es configura com un sistema d'informació comú que s'ha d'organitzar amb una estructura informàtica integrada i compatible, i que ha de ser l'instrument tècnic que integri la informació relativa a la intermediació laboral, a la gestió de les polítiques actives d'ocupació, i de la protecció per desocupació, que realitzin els serveis públics d'ocupació a tot el territori de l'Estat.

Aquest sistema ha de garantir que es duguin a terme de manera adequada les funcions d'intermediació laboral, sense barreres territorials; el registre de les persones demandants de feina; la traçabilitat de les actuacions seguides per aquestes en la seva relació amb els serveis públics d'ocupació; les estadístiques comunes; la comunicació del contingut dels contractes; el coneixement de la informació resultant i el seguiment, entre d'altres àmbits, de la gestió de la formació professional per a l'ocupació, l'orientació professional, les iniciatives d'ocupació i les bonificacions a la contractació, així com les actuacions de les agències de col·locació.

També ha de permetre l'avaluació, el seguiment i el control de l'ús de fons procedents dels pressupostos generals de l'Estat o de la Unió Europea per a la seva justificació.»

Sis. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Funcions del Sistema Nacional d'Ocupació.*

1. Aplicar i concretar l'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació, a través dels plans anuals de política d'ocupació.

2. Garantir la coordinació i cooperació del Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes, prestant una atenció especial a la coordinació entre les polítiques actives d'ocupació i d'intermediació per a l'ocupació i les prestacions per desocupació.

3. Establir objectius concrets i coordinats a través dels plans anuals de política d'ocupació que permetin avaluar els resultats i l'eficàcia de les polítiques d'activació per a l'ocupació i definir indicadors comparables.

4. Impulsar i coordinar l'adaptació permanent dels serveis públics d'ocupació a les necessitats del mercat de treball, en el marc dels acords a què s'arribi en la Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals.

5. Informar, proposar i recomanar a les administracions públiques sobre qüestions relacionades amb les polítiques actives d'ocupació i d'intermediació per a l'ocupació.

6. Analitzar el mercat laboral en els diferents sectors d'activitat i àmbits territorials amb la finalitat d'adequar les polítiques actives d'ocupació i d'intermediació per a l'ocupació a les seves necessitats, així com per determinar la situació nacional d'ocupació que contribueixi a fixar les necessitats de treballadors estrangers, d'acord amb la normativa derivada de la política migratòria.

7. Determinar i tenir actualitzada una cartera comuna de serveis del Sistema Nacional d'Ocupació a prestar per part dels serveis públics d'ocupació que garanteixi l'accés, a tot l'Estat i en condicions d'igualtat, a un servei públic i gratuït d'ocupació.

8. Fer el seguiment del Fons de Polítiques d'Ocupació.»

Set. Les lletres d) i h) de l'article 13 queden redactades de la manera següent:

«d) Elaborar el projecte de l'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació i dels plans anuals de política d'ocupació en col·laboració amb les comunitats autònomes.

Les organitzacions empresarials i sindicals més representatives han de participar en l'elaboració d'aquesta Estratègia i han de rebre informació periòdica sobre el seu desenvolupament i seguiment.»

«h) Gestionar els serveis i programes finançats amb càrrec a la reserva de crèdit establerta en el seu pressupost de despeses. Aquests serveis i programes són:

1. Serveis i programes l'execució dels quals afecti un àmbit geogràfic superior al d'una comunitat autònoma, quan aquests exigeixin la mobilitat geogràfica de les persones desocupades o treballadores participants en aquestes a una altra comunitat autònoma diferent de la seva, o a un altre país i requereixin una coordinació unificada.

2. Serveis i programes dirigits tant a les persones demandants de feina com a les persones ocupades, per a la millora de la seva ocupació mitjançant la col·laboració del Servei Públic d'Ocupació Estatal amb òrgans de l'Administració General de l'Estat o els seus organismes autònoms, per a la realització d'accions formatives, entre d'altres, les que tinguin com a objectiu la generació d'ocupació de qualitat i la millora d'oportunitats de les persones treballadores, en particular quan es desenvolupin en el marc de plans, estratègies o programes d'àmbit estatal, i execució d'obres i serveis d'interès general i social relatives a competències exclusives de l'Estat.

3. Serveis i programes d'intermediació i polítiques actives d'ocupació que tinguin per objectiu la integració laboral de treballadors immigrants, realitzades als seus països d'origen, per facilitar l'ordenació dels fluxos migratoris.

4. Programes que s'estableixin amb caràcter excepcional i durada determinada, l'execució dels quals afecti tot el territori nacional, amb una gestió que ha de ser necessàriament centralitzada als efectes de garantir-ne l'efectivitat, així com possibilitats idèntiques d'obtenció i gaudi a tots els potencials beneficiaris.

La reserva de crèdit a què fa referència aquest paràgraf s'ha de dotar anualment, amb l'informe previ de la Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals, mitjançant la Llei de pressupostos generals de l'Estat. Cal informar

anualment la Conferència Sectorial dels resultats de les actuacions finançades amb càrrec a aquests.»

Vuit. L'apartat 2 de l'article 14 queda redactat de la manera següent:

«2. En la distribució dels fons a les comunitats autònomes acordada en la Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals, cal identificar la part d'aquests destinada a polítiques actives d'ocupació per als col·lectius que es determinin específicament d'acord amb les prioritats de l'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació i tenint en compte les peculiaritats existents en les diferents comunitats autònomes, a fi de garantir-ne el compliment.

Han de ser objecte de devolució al Servei Públic d'Ocupació Estatal els fons amb una destinació específica que no s'hagin utilitzat per a aquest fi, llevat que per circumstàncies excepcionals, sobrevingudes i d'atenció urgent calgui utilitzar els fons esmentats per a altres col·lectius dins de les finalitats pressupostàries específiques, i en qualsevol altre cas es requereix l'informe del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques. En tot cas, el Servei Públic d'Ocupació Estatal i l'òrgan corresponent de la comunitat autònoma han d'acordar la reassignació d'aquests fons, reassignació que en cap cas ha de donar lloc a la modificació del pressupost d'aquest Organisme.»

Nou. Els apartats 3 i 4 de l'article 17 queden redactats de la manera següent:

«3. Els serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes han de participar en l'elaboració de l'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació i dels plans anuals de política d'ocupació.

4. Les comunitats autònomes, en exercici de les seves competències d'execució de les polítiques d'activació per a l'ocupació, poden elaborar els seus propis plans de política d'ocupació, d'acord amb els objectius dels plans anuals de política d'ocupació i en coherència amb les orientacions i els objectius de l'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació.»

Deu. La rúbrica del títol I bis queda redactada de la manera següent: «Serveis del Sistema Nacional d'Ocupació prestats pels serveis públics d'ocupació», i la rúbrica del capítol I del títol esmentat queda redactada de la manera següent: «Usuaris dels serveis».

Onze. L'article 19 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 19 bis. *Persones i empreses usuàries dels serveis.*

Els serveis públics d'ocupació han de prestar serveis a les persones desocupades, a les persones ocupades i a les empreses, independentment de la seva forma jurídica. La cartera comuna de serveis del Sistema Nacional d'Ocupació ha de recollir els serveis la prestació dels quals ha d'estar garantida en tot el territori nacional i per tots els serveis públics d'ocupació.»

Dotze. L'article 19 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 19 ter. *Cartera comuna de serveis del Sistema Nacional d'Ocupació.*

1. La cartera comuna de serveis del Sistema Nacional d'Ocupació, que s'ha de regular reglamentàriament, té per objecte garantir, a tot l'Estat, l'accés en condicions d'igualtat als serveis públics d'ocupació i als serveis que aquests presten, així com la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'ocupació, i constitueix un compromís dels serveis públics d'ocupació amb les persones i empreses usuàries d'aquests. En tot cas, s'ha de garantir als treballadors desocupats l'accés gratuït als serveis prestats pels serveis públics d'ocupació.

2. La cartera comuna de serveis del Sistema Nacional d'Ocupació ha de recollir els serveis comuns que han de prestar els serveis públics d'ocupació a les

persones, tant desocupades com ocupades, i a les empreses. Cada servei públic d'ocupació pot establir la seva pròpia cartera de serveis, que ha d'incloure, a més de la cartera comuna de serveis del Sistema Nacional d'Ocupació, els altres serveis complementaris que el servei públic determini en l'àmbit de les seves competències, atenent l'evolució del seu mercat de treball, les necessitats de les persones i empreses, les prioritats establertes en el marc del Sistema Nacional d'Ocupació i els recursos disponibles.

3. L'accés a determinats serveis del catàleg requereix la inscripció com a demandant de feina tant de les persones desocupades com de les ocupades.»

Tretze. Se suprimeix l'article 19 quater.

Catorze. Se suprimeix l'article 19 quinques.

Quinze. L'apartat 1 de l'article 19 sexies queda redactat de la manera següent:

«1. L'accés de les persones desocupades als serveis públics d'ocupació s'ha d'efectuar mitjançant la inscripció i recollida de dades en una entrevista inicial que ha de comportar una valoració dels serveis que requereix per a la seva inserció laboral. D'acord amb això, i en col·laboració amb les persones desocupades, s'ha de determinar, si és procedent, el començament d'un itinerari individual i personalitzat d'ocupació en funció del perfil professional, competències professionals, necessitats i expectatives de la persona, junt amb la situació del mercat de treball i amb criteris vinculats a la percepció de prestacions, la pertinença a col·lectius definits com a prioritaris i els que es determinin en el marc del Sistema Nacional d'Ocupació.»

Setze. L'apartat 1 de l'article 19 octies queda redactat de la manera següent:

«1. El Govern i les comunitats autònomes han d'adoptar, d'acord amb els preceptes constitucionals i estatutaris, així com amb els compromisos assumits en l'àmbit de la Unió Europea i en l'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació, programes específics destinats a fomentar l'ocupació de les persones amb dificultats especials d'integració al mercat de treball, especialment joves, amb una atenció particular a aquells amb dèficit de formació, dones, parats de llarga durada, majors de 45 anys, persones amb responsabilitats familiars, persones amb discapacitat o en situació d'exclusió social, i immigrants, amb respecte a la legislació d'estrangeria, o d'altres que es puguin determinar, en el marc del Sistema Nacional d'Ocupació.»

Disset. L'article 23 queda redactat de la manera següent:

«Article 23. *Concepte de polítiques actives d'ocupació.*

1. S'entén per polítiques actives d'ocupació el conjunt de serveis i programes d'orientació, ocupació i formació dirigides a millorar les possibilitats d'accés al treball, per compte d'altri o propi, de les persones desocupades, al manteniment de l'ocupació i a la promoció professional de les persones ocupades i al foment de l'esperit empresarial i de l'economia social.

Les polítiques definides al paràgraf anterior s'han de desenvolupar a tot l'Estat, tenint en compte l'Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació, els continguts comuns establerts a la normativa estatal d'aplicació, les necessitats dels demandants de feina i els requeriments dels mercats de treball respectius, de manera coordinada entre els agents de formació professional per a l'ocupació i la intermediació laboral que realitzen aquestes accions, amb l'objecte d'afavorir la col·locació dels demandants de feina.

2. Aquestes polítiques s'han de complementar i relacionar, si s'escau, amb la protecció per desocupació regulada al títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny. L'acció

protectora per desocupació a què es refereix l'article 206 del text legal referit comprèn les prestacions per desocupació de nivell contributiu i assistencial i les accions que integren les polítiques actives d'ocupació.

3. Els recursos econòmics destinats a les polítiques actives d'ocupació han de ser gestionats pels serveis públics d'ocupació, que poden desenvolupar els serveis i programes que considerin necessaris, tenint en compte els aspectes recollits a l'apartat 1 d'aquest article, i s'han d'incloure als plans anuals de política d'ocupació i integrar als eixos establerts a l'article 4 bis 4.

Aquests serveis i programes es poden gestionar mitjançant la concessió de subvencions públiques, contractació administrativa, subscripció de convenis, gestió directa o qualsevol altra forma jurídica ajustada a dret.»

Divuit. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Desenvolupament de les polítiques actives d'ocupació.*

Els serveis i programes de polítiques actives d'ocupació han de donar cobertura als eixos establerts a l'article 4 bis.4 i han de ser dissenyats i desenvolupats per les comunitats autònomes i pel Servei Públic d'Ocupació Estatal en l'àmbit de les seves competències tenint en compte els continguts comuns establerts a la normativa estatal d'aplicació. A aquests efectes, cal regular reglamentàriament els serveis i programes i els continguts comuns que són aplicables en tot el territori de l'Estat. Aquest desplegament reglamentari ha d'incloure un marc legal de mesures estatals de polítiques actives d'ocupació dirigides de manera integrada a afavorir la inclusió laboral de les persones amb discapacitat, que ha d'establir els continguts mínims que són aplicables en el conjunt de l'Estat.»

Article 115. *Referències als programes públics d'ocupació i formació.*

Les referències que en la legislació vigent s'efectuen a les accions i mesures establertes a l'article 25.1.d) de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, suprimit per aquesta Llei, s'han d'entendre fetes als programes públics d'ocupació i formació recollits a la lletra b) de l'article 4 bis.4 de la Llei 56/2003, de 16 de desembre.

CAPÍTOL III

Modificacions en matèria d'empreses de treball temporal i agències de col·locació

Article 116. *Modificació de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal.*

La Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 1 queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Concepte.*

Es denomina empresa de treball temporal la que té com a activitat fonamental posar a disposició d'una altra empresa usuària, amb caràcter temporal, treballadors contractats per aquella. La contractació de treballadors per cedir-los temporalment a una altra empresa només es pot fer a través d'empreses de treball temporal autoritzades degudament en els termes previstos en aquesta Llei.

Les empreses de treball temporal poden, a més, actuar com a agències de col·locació quan compleixin els requisits que estableixen la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, i la seva normativa de desplegament. Així mateix, poden exercir activitats de formació per a la qualificació professional de conformitat amb la

normativa específica d'aplicació, així com d'assessorament i consultoria de recursos humans.

En la seva relació tant amb els treballadors com amb les empreses clientes, les empreses de treball temporal han d'informar expressament i en cada cas si la seva actuació es fa en la condició d'empresa de treball temporal o en l'exercici de qualsevol altra de les activitats permeses.»

Dos. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Autorització administrativa.*

1. Les persones físiques o jurídiques que vulguin exercir l'activitat constitutiva d'empresa de treball temporal han d'obtenir l'autorització administrativa prèvia.

L'autorització és única, té eficàcia a tot el territori nacional i es concedeix sense límit de durada.

2. Per obtenir l'autorització, l'empresa ha de justificar davant l'òrgan administratiu competent el compliment dels requisits següents:

a) Disposar d'una estructura organitzativa que li permeti complir les obligacions que assumeix com a ocupador amb relació a l'objecte social.

b) Dedicar-se exclusivament a l'activitat constitutiva d'empresa de treball temporal, sense perjudici del que estableix l'article 1.

c) Trobar-se al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i amb la Seguretat Social.

d) Garantir, en els termes previstos a l'article següent, el compliment de les obligacions salarials, indemnitzatòries i amb la Seguretat Social.

e) No haver estat sancionada amb suspensió d'activitat en dues o més ocasions.

f) Incloure en la seva denominació els termes «empresa de treball temporal» o la seva abreviatura, «ETT».

3. Als efectes d'apreciar el compliment del requisit relatiu a l'estructura organitzativa, s'ha de valorar l'adequació i la suficiència dels elements de l'empresa per exercir l'activitat plantejada com a objecte d'aquesta, particularment pel que fa a la selecció dels treballadors, la seva formació i la resta d'obligacions laborals. Per a aquesta valoració cal tenir en compte factors com ara la dimensió i l'equipament dels centres de treball; el nombre, la dedicació, la qualificació professional i l'estabilitat en la feina dels treballadors contractats per prestar serveis sota la direcció de l'empresa de treball temporal; i el sistema organitzatiu i els processos tecnològics utilitzats per a la selecció i formació dels treballadors contractats per a la seva posada a disposició en empreses usuàries.

L'empresa de treball temporal ha de disposar d'un mínim de dotze treballadors, o el que correspongui proporcionalment, contractats per prestar serveis sota la seva direcció amb contractes de durada indefinida, a temps complet o parcial, per cada mil treballadors contractats l'any immediatament anterior, computats tenint en compte el nombre de dies totals de posada a disposició del conjunt dels treballadors cedits, dividit per tres-cents seixanta-cinc; o, quan el nombre de treballadors cedits, computats segons la regla anterior, sigui superior a cinc mil, almenys seixanta treballadors.

Aquest requisit mínim s'ha de mantenir durant tot el temps d'activitat de l'empresa de treball temporal, adaptant-lo anualment a l'evolució del nombre de contractes gestionats.

Sense perjudici del que indiquen els paràgrafs anteriors, per poder iniciar la seva activitat de posada a disposició de treballadors, l'empresa ha de disposar d'almenys tres treballadors amb contracte de durada indefinida, a temps complet o parcial, un mínim que s'ha de mantenir durant tot el temps d'activitat.

4. L'autorització administrativa per operar com a empresa de treball temporal l'ha de concedir, amb l'informe previ preceptiu i no vinculant de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, l'òrgan competent de la comunitat autònoma, si l'empresa disposa de centres de treball al territori d'una sola comunitat, o la Direcció General d'Ocupació del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, si l'empresa disposa de centres de treball en dues o més comunitats autònomes.

5. La sol·licitud d'autorització presentada d'acord amb el que preveu aquest article s'ha de resoldre en el termini d'un mes un cop presentada.

Si una vegada transcorregut aquest termini no ha recaigut cap resolució expressa, la sol·licitud s'entén estimada.

6. L'autorització expira quan es deixi d'exercir l'activitat durant un any ininterromput.

7. L'empresa de treball temporal està obligada a mantenir una estructura organitzativa que respongui a l'activitat exercida efectivament, així com a actualitzar anualment la garantia financera.

Si, com a conseqüència de la vigilància del compliment de la normativa laboral, l'autoritat laboral que va concedir l'autorització aprecia l'incompliment d'alguna d'aquestes obligacions, ha de procedir a iniciar d'ofici el procediment oportú d'extinció de l'autorització.

Cal notificar l'obertura d'aquest procediment a l'empresa de treball temporal, a fi que pugui efectuar les al·legacions que consideri oportunes, i s'ha de sol·licitar un informe preceptiu i no vinculant de la Inspecció de Treball i Seguretat Social i un informe dels representants dels treballadors de l'empresa de treball temporal.

Si l'incompliment queda acreditat a l'expedient, la resolució ha de declarar l'extinció de l'autorització, especificant les carències o deficiències que la justifiquen. La represa de l'activitat de l'empresa requereix una nova autorització.»

Tres. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Garantia financera.*

1. Les empreses de treball temporal han de constituir una garantia, a disposició de l'autoritat laboral que concedeixi l'autorització administrativa, que pot consistir en:

a) Dipòsit en diners efectiu o en valors públics a la Caixa General de Dipòsits o a les seves sucursals.

b) Aval o fiança de caràcter solidari prestat per un banc, caixa d'estalvis, cooperativa de crèdit, societat de garantia recíproca o mitjançant una pòlissa d'assegurances contractada a l'efecte.

2. Per obtenir l'autorització i durant el primer any d'exercici, la garantia ha d'assolir un import igual a vint-i-cinc vegades el salari mínim interprofessional vigent en aquest moment, en còmput anual.

En els exercicis subsegüents, aquesta garantia ha d'assolir un import igual al deu per cent de la massa salarial de l'exercici econòmic immediatament anterior, sense que en cap cas aquest import pugui ser inferior al que indica el paràgraf anterior prenent en consideració la quantia del salari mínim interprofessional vigent en cada moment.

3. Mentre exerceixi la seva activitat, l'empresa ha d'actualitzar anualment la garantia financera en els termes previstos a l'apartat anterior.

4. La garantia constituïda ha de respondre, en la forma prevista reglamentàriament, dels deutes per indemnitzacions, salarials i de Seguretat Social.

5. La garantia constituïda s'ha de retornar quan l'empresa de treball temporal hagi cessat en la seva activitat i no tingui obligacions indemnitzatòries, salarials o de Seguretat Social pendents, qüestions que cal acreditar davant l'autoritat laboral competent.»

Quatre. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Registre.*

1. L'autoritat laboral que, de conformitat amb el que estableix l'article 2 d'aquesta Llei, concedeixi l'autorització administrativa ha de portar un registre de les empreses de treball temporal, en el qual s'han d'inscriure les empreses autoritzades, fent-hi constar les dades relatives a la identificació de l'empresa, el nom dels qui ocupin càrrecs de direcció o siguin membres dels òrgans d'administració de les empreses que tinguin la forma jurídica de societat, el domicili i el número d'autorització administrativa, així com si l'empresa de treball temporal actua també com a agència de col·locació.

Així mateix, també ha de ser objecte d'inscripció la suspensió d'activitats que acordi l'autoritat laboral de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, així com el cessament en la condició d'empresa de treball temporal.

2. Cal determinar reglamentàriament les dades contingudes als registres de les autoritats competents que s'hagin d'incorporar en una base de dades, la gestió de les quals, en suport electrònic, correspon a la Direcció General d'Ocupació del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

3. L'empresa de treball temporal ha de fer constar la seva identificació com a tal i ha d'indicar el número d'autorització administrativa i l'autoritat que l'ha concedit en la publicitat i les ofertes de feina que efectui.»

Cinc. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Obligacions d'informació a l'autoritat laboral.*

1. L'empresa de treball temporal ha de remetre a l'autoritat laboral que hagi concedit l'autorització administrativa una relació dels contractes de posada a disposició subscrits, així com les dades relatives a la massa salarial de l'exercici econòmic immediatament anterior, tot això en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

L'autoritat laboral ha de remetre la relació de contractes de posada a disposició als òrgans de participació institucional a què es refereix l'article 8.3.b) del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, que també és aplicable en matèria de secret professional.

2. Igualment, l'empresa de treball temporal ha d'informar l'autoritat laboral esmentada sobre tot canvi de titularitat, obertura i tancament de centres de treball i cessament de l'activitat.

3. L'autoritat laboral que rebí qualsevol de les informacions referides a l'apartat anterior l'ha de comunicar, al seu torn, a l'autoritat laboral de les comunitats autònomes afectades, així com, si s'escau, a la Direcció General d'Ocupació del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Als efectes de transmetre la informació, les autoritats laborals poden utilitzar la base de dades a què es refereix l'article 4.2.»

Sis. S'afegeix una disposició addicional cinquena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquena. *Autoritat laboral competent en determinats supòsits.*

1. En cas que l'empresa deixi de disposar de centres de treball a la comunitat autònoma l'autoritat laboral de la qual hagi concedit l'autorització, és autoritat laboral competent, als efectes establerts en aquesta llei, la de la comunitat autònoma en què disposi de centre de treball o la Direcció General d'Ocupació del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social si disposa de centres en dues o més comunitats autònomes.

2. En el supòsit d'empreses de treball temporal que només tinguin centres de treball a les ciutats de Ceuta o Melilla, és autoritat laboral competent, als efectes establerts en aquesta Llei, la delegació del govern respectiva.»

Set. S'afegeix una disposició addicional sisena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Finestreta única.*

Als efectes de garantir el que disposa l'article 22 de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, s'han d'adoptar les mesures necessàries per al seu compliment i, en particular, per garantir la interoperabilitat dels diferents sistemes que depenguin del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, d'acord amb l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat.»

Vuit. S'afegeix una disposició transitòria, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria. *Disposicions aplicables a les empreses de treball temporal amb autorització vigent a 5 de juliol de 2014.*

1. Les empreses que tinguin autorització, provisional o definitiva, vigent a 5 de juliol de 2014 per a l'exercici de l'activitat d'empresa de treball temporal poden exercir la seva activitat, per un temps il·limitat, i a tot el territori nacional, amb subjecció al que estableix aquesta Llei, sense necessitat d'una nova autorització.

2. En els supòsits a què es refereix l'apartat anterior, és autoritat laboral competent als efectes establerts en aquesta Llei la que hagi concedit l'autorització inicial o, en cas que aquesta hagi estat objecte d'ampliació o reducció, la que hagi concedit l'última autorització.»

Article 117. *Modificació de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació.*

La Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 21 queda redactat de la manera següent:

«Article 21. *Agents de la intermediació.*

Als efectes del Sistema Nacional d'Ocupació, la intermediació al mercat de treball s'ha de fer a través de:

- a) Els serveis públics d'ocupació.
- b) Les agències de col·locació.
- c) Els altres serveis que es determinin reglamentàriament per als treballadors a l'exterior.»

Dos. L'article 21 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 21 bis. *Agències de col·locació.*

1. Als efectes del que preveu aquesta Llei, s'entén per agències de col·locació les entitats públiques o privades, amb o sense finalitat de lucre, que duguin a terme activitats d'intermediació laboral d'acord amb el que estableix l'article 20, com a col·laboradors dels serveis públics d'ocupació o bé de manera autònoma però coordinada amb aquests. Així mateix, poden dur a terme actuacions relacionades amb la recerca de treball, com ara orientació i informació professional, i amb la selecció de personal.

Les empreses de recol·locació són agències de col·locació especialitzades en l'activitat a què es refereix l'article 20.2.

L'activitat de les agències de col·locació es pot dur a terme en tot el territori espanyol.

2. Les persones físiques o jurídiques, incloses les empreses de treball temporal, que vulguin actuar com a agències de col·locació han de presentar amb caràcter previ una declaració responsable. Aquesta declaració responsable s'ha de presentar davant el Servei Públic d'Ocupació Estatal en el supòsit que l'agència pretengui dur a terme la seva activitat des de centres de treball establerts en dues o més comunitats autònomes o utilitzant exclusivament mitjans electrònics o per l'equivalent de la comunitat autònoma, en cas que l'agència pretengui dur a terme la seva activitat des de centres de treball establerts únicament al territori d'aquesta comunitat.

Les agències de col·locació poden iniciar la seva activitat des del dia de la presentació de la declaració responsable, sense perjudici de les facultats de comprovació, control i inspecció que tinguin atribuïdes les administracions competents.

La inexactitud o falsedat en qualsevol dada, manifestació o document, de caràcter essencial, que s'hagi acompanyat o incorporat a la declaració responsable determina la impossibilitat de continuar amb l'activitat com a agència de col·locació, sense perjudici de les responsabilitats penals, civils o administratives que siguin procedents.

3. Cal regular reglamentàriament un sistema electrònic comú que permeti integrar el conjunt de la informació proporcionada pel Servei Públic d'Ocupació Estatal i pels serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes respecte a les agències de col·locació de manera que aquests puguin conèixer en tot moment les agències que operen al seu territori.

4. En tot cas, sense perjudici de les obligacions previstes en aquest capítol i de les específiques que es determinin reglamentàriament, les agències de col·locació han de:

a) Subministrar als serveis públics d'ocupació la informació que es determini per via reglamentària, amb la periodicitat i la forma que allà s'estableixi sobre els treballadors atesos i les activitats que exerceixen, així com sobre les ofertes de feina i els perfils professionals que corresponguin amb aquestes ofertes.

b) Respectar la intimitat i dignitat dels treballadors i complir la normativa aplicable en matèria de protecció de dades, i garantir als treballadors la gratuïtat per la prestació de serveis.

c) Elaborar i executar plans específics per a la col·locació de treballadors desocupats integrants dels col·lectius esmentats a l'article 26, que conculguin amb la seva col·locació, en els termes que es determinin reglamentàriament en funció de la situació del mercat de treball.

d) Disposar de sistemes electrònics compatibles i complementaris amb els dels serveis públics d'ocupació.

e) Complir la normativa vigent en matèria laboral i de Seguretat Social.

f) Complir les normes sobre accessibilitat universal de les persones amb discapacitat i, en particular, vetllar per la relació correcta entre les característiques dels llocs de treball oferts i el perfil acadèmic i professional requerit, a fi de no excloure de l'accés al treball les persones amb discapacitat.

g) Garantir, en el seu àmbit d'actuació, el principi d'igualtat en l'accés al treball, sense poder establir cap discriminació, directa o indirecta, basada en raons d'origen, inclòs el racial o ètnic, sexe, edat, estat civil, religió o conviccions, opinió política, orientació sexual, afiliació sindical, condició social, llengua dins de l'Estat i discapacitat, sempre que els treballadors estiguin en condicions d'aptitud per exercir el treball o l'ocupació de què es tracti.

5. Les agències de col·locació es poden considerar entitats col·laboradores dels serveis públics d'ocupació mitjançant la subscripció d'un conveni de col·laboració amb aquests, amb l'abast previst a les normes de desplegament d'aquesta Llei i als convenis que se subscriuguin.

El conveni de col·laboració a què es refereix el paràgraf anterior ha de regular els mecanismes de comunicació per part de les agències de col·locació dels incompliments de les obligacions dels treballadors i dels sol·licitants i beneficiaris de prestacions per desocupació previstes a l'article 231.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

Aquesta comunicació s'ha de fer als efectes de l'adopció per part dels serveis públics d'ocupació de les mesures que, si s'escau, siguin procedents.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«2. Amb la finalitat d'assegurar el compliment dels principis esmentats, els serveis públics d'ocupació han de garantir que el procés específic de selecció i cassació entre oferta de treball i demanda de feina correspongui, amb caràcter general, al Servei Públic d'Ocupació i a les agències de col·locació.

En el supòsit de col·lectius amb especials dificultats d'inserció laboral, els serveis públics d'ocupació poden comptar amb entitats col·laboradores especialitzades per dur a terme el procés a què es refereix el paràgraf anterior.»

Quatre. S'afegeix una nova disposició transitòria quarta, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria quarta. *Disposicions aplicables a les agències de col·locació amb autorització vigent a 5 de juliol de 2014.*

1. Les agències de col·locació que tinguin una autorització vigent a 5 de juliol de 2014 poden desenvolupar la seva activitat a tot el territori nacional sense necessitat de presentar una declaració responsable.

2. En els supòsits a què es refereix l'apartat anterior, és autoritat laboral competent, a tots els efectes establerts en aquesta Llei, la que hagi concedit l'autorització.»

Article 118. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

L'article 16 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, queda modificat en els termes següents:

«Article 16. *Ingrés al treball.*

Els empresaris estan obligats a comunicar a l'oficina pública d'ocupació, en el termini dels deu dies següents a la seva concertació i en els termes que es determinin reglamentàriament, el contingut dels contractes de treball que subscriuguin o les pròrrogues corresponents, s'hagin de formalitzar o no per escrit.»

Article 119. *Modificació del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.*

El text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, queda modificat en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 16 queda redactat de la manera següent:

«1. Exercir activitats d'intermediació laboral, de qualsevol classe i àmbit funcional, que tinguin per objecte la col·locació de treballadors sense haver presentat, amb caràcter previ a l'actuació com a agència de col·locació, una declaració responsable, incomplir els requisits establerts a la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, i la seva normativa de desplegament, o exigir als treballadors un preu o una contraprestació pels serveis prestats.»

Dos. Les lletres a), c) i d) de l'article 18.3 queden redactades de la manera següent:

«a) No actualitzar el valor de la garantia financera, en els termes previstos legalment.»

«c) No dedicar-se exclusivament a les activitats a què es refereix l'article 1 de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal.

d) La falsedat documental o ocultació en la informació facilitada a l'autoritat laboral sobre les seves activitats.»

CAPÍTOL IV

Altres mesures en l'àmbit de l'economia social i de l'autoocupació

Article 120. *Modificació del Reial decret llei 3/2014, de 28 de febrer, de mesures urgents per al foment de l'ocupació i la contractació indefinida.*

S'afegeix un nou apartat 5 bis a l'article únic del Reial decret llei 3/2014, de 28 de febrer, de mesures urgents per al foment de l'ocupació i la contractació indefinida, que queda redactat de la manera següent:

«5 bis. El que disposen els apartats anteriors també és d'aplicació a les persones que s'incorporin com a socis treballadors o de treball de les cooperatives, així com als qui s'incorporin com a socis treballadors de les societats laborals.»

Article 121. *Ordenació dels incentius a l'autoocupació.*

En coherència amb la disposició final vuitena del Reial decret llei 16/2013, de 20 de desembre, de mesures per afavorir la contractació estable i millorar l'ocupabilitat dels treballadors, i amb la mateixa finalitat de proporcionar més seguretat jurídica, el Govern ha de procedir a una reordenació normativa dels incentius a l'autoocupació en l'àmbit d'ocupació i Seguretat Social, al títol V de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom, i a la Llei 5/2011, de 29 de març, d'economia social, segons que correspongui. A aquest efecte, s'ha d'incloure en una sola disposició tots els incentius i les bonificacions i reduccions en la cotització a la Seguretat Social vigents en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei i s'ha de procedir, si s'escau, a l'harmonització dels requisits i les obligacions que es preveuen legalment o reglamentàriament.

TÍTOL V

Mesures fiscals

Article 122. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Amb efectes des de l'1 de gener de 2014 i exercicis anteriors no prescrits, s'afegeix una nova lletra d) a l'apartat 4 de l'article 33, que queda redactada de la manera següent:

«d) En ocasió de la dació en pagament de la residència habitual del deutor o garant del deutor, per a la cancel·lació de deutes garantits amb hipoteca que recaigui sobre aquesta, contrets amb entitats de crèdit o de qualsevol altra entitat que, de manera professional, exerceixi l'activitat de concessió de préstecs o crèdits hipotecaris.

Així mateix, estan exempts els guanys patrimonials que es posin de manifest en ocasió de la transmissió de l'habitatge en què concorrin els requisits anteriors, efectuada en execucions hipotecàries judicials o notarials.

En tot cas, és necessari que el propietari de la residència habitual no disposi d'altres béns o drets en quantia suficient per satisfer la totalitat del deute i evitar l'alienació de l'habitatge.»

Dos. Amb efectes des de l'1 de gener de 2014, s'afegeix una nova disposició addicional trenta-novena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trenta-novena. *Compensació i integració de rendes negatives derivades de deute subordinat o de participacions preferents generades amb anterioritat a l'1 de gener de 2015.*

1. No obstant el que estableix l'apartat 1 de l'article 49 d'aquesta Llei, la part dels saldos negatius a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat esmentat que procedeixin de rendiments del capital mobiliari negatius derivats de valors de deute subordinat o de participacions preferents emeses en les condicions establertes a la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, o de rendiments del capital mobiliari negatius o pèrdues patrimonials derivats de la transmissió de valors rebuts per operacions de recompra i subscripció o bescanvi dels valors esmentats, que s'hagin generat amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, es pot compensar amb el saldo positiu a què es refereixen les lletres b) o a), respectivament.

Si després de la compensació queda un saldo negatiu, se'n pot compensar l'import en els quatre anys següents de la manera establerta al paràgraf anterior.

La part del saldo negatiu a què es refereixen les lletres a) i b) assenyalades anteriorment corresponent als períodes impositius 2010, 2011, 2012 i 2013 que estigui pendent de compensació a 1 de gener de 2014 i procedeixi de les rendes previstes al primer paràgraf d'aquest apartat, es pot compensar amb el saldo positiu a què es refereixen les lletres b) o a), respectivament, que es posi de manifest a partir del període impositiu 2014, sempre que no hagi finalitzat el termini de quatre anys previst a l'apartat 1 de l'article 49 d'aquesta Llei.

Als efectes de determinar quina part del saldo negatiu procedeix de les rendes assenyalades al paràgraf primer d'aquest apartat, quan per determinar-lo s'hagin tingut en compte altres rendes de naturalesa diferent i el saldo negatiu esmentat s'hagi compensat parcialment amb posterioritat, s'entén que la compensació va afectar en primer lloc la part del saldo corresponent a les rendes de naturalesa diferent.

2. En el període impositiu 2014, si després de la compensació a què es refereix l'apartat 1 anterior queda un saldo negatiu, se'n pot compensar l'import amb el saldo positiu de les rendes previstes a la lletra b) de l'article 48 d'aquesta Llei, fins a l'import del saldo positiu esmentat que es correspongui amb guanys patrimonials que es posin de manifest en ocasió de transmissions d'elements patrimonials.

Si després de la compensació queda novament un saldo negatiu, se'n pot compensar l'import en exercicis posteriors d'acord amb el que disposa l'apartat 1 anterior.»

Tres. Amb efectes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, s'afegeix una disposició addicional quarantena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarantena. *Retencions i ingressos a compte sobre determinats rendiments d'activitats professionals.*

No obstant el que disposa la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 101 d'aquesta Llei, el percentatge de les retencions i ingressos a compte sobre els rendiments

derivats d'activitats professionals és el 15 per cent quan el volum de rendiments íntegres d'aquestes activitats corresponent a l'exercici immediatament anterior sigui inferior a 15.000 euros i representi més del 75 per cent de la suma dels rendiments íntegres d'activitats econòmiques i del treball obtinguts pel contribuent en l'exercici esmentat.

Per a l'aplicació del tipus de retenció previst al paràgraf anterior, els contribuents han de comunicar al pagador dels rendiments la concurrència d'aquesta circumstància, i el pagador queda obligat a conservar la comunicació signada degudament.

Aquest percentatge s'ha de reduir a la meitat quan els rendiments tinguin dret a la deducció en la quota prevista a l'article 68.4 d'aquesta Llei.»

Article 123. Modificació del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

S'introdueixen les modificacions següents al text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març:

U. Amb efectes des de l'1 de gener de 2014, així com per als fets imposables anteriors a aquesta data no prescrits, s'afegeix una lletra c) a l'apartat 1 de l'article 105, que queda redactada de la manera següent:

«c) Les transmissions fetes per persones físiques en ocasió de la dació en pagament de la residència habitual del deutor hipotecari o garant d'aquest, per a la cancel·lació de deutes garantits amb hipoteca que recaigui sobre aquesta, contrets amb entitats de crèdit o qualsevol altra entitat que, de manera professional, exerceixi l'activitat de concessió de préstecs o crèdits hipotecaris.

Així mateix, estan exemptes les transmissions de l'habitatge en què concorrin els requisits anteriors, efectuades en execucions hipotecàries judicials o notarials.

Per tenir dret a l'exempció cal que el deutor o garant transmissor o qualsevol altre membre de la seva unitat familiar no disposi, en el moment de poder evitar l'alienació de l'habitatge, d'altres béns o drets en quantia suficient per satisfer la totalitat del deute hipotecari. Es presumeix el compliment d'aquest requisit. No obstant això, si amb posterioritat es comprova el contrari, s'ha de procedir a girar la liquidació tributària corresponent.

A aquests efectes, es considera residència habitual aquella en què hagi figurat empadronat el contribuent de manera ininterrompuda durant, almenys, els dos anys anteriors a la transmissió o des del moment de l'adquisició si aquest termini és inferior als dos anys.

Respecte al concepte d'unitat familiar, cal ajustar-se al que disposa la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni. A aquests efectes, s'equipara el matrimoni amb la parella de fet inscrita legalment.

Respecte d'aquesta exempció, no és aplicable el que disposa l'article 9.2 d'aquesta Llei.»

Dos. Amb efectes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, se suprimeix l'apartat 3 de l'article 106.

Article 124. Modificació de la Llei 16/2012, de 27 de desembre, per la qual s'adopten mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica.

Primer. Amb efectes des de l'1 de gener de 2014, s'introdueixen les modificacions següents a l'article 19 de la Llei 16/2012, de 27 de desembre, per la qual s'adopten

mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica:

U. L'apartat cinc queda redactat de la manera següent:

«Cinc. *Període impositiu i meritació.*

El període impositiu és l'any natural.

No obstant això, en el període impositiu en què es produeixi l'inici de l'activitat en territori espanyol, aquest comprèn des de la data de començament de l'activitat fins al final de l'any natural.

En tot cas, el període impositiu conclou quan l'entitat o la sucursal s'extingeixi o cessi en la seva activitat en territori espanyol.

L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.»

Dos. L'apartat set queda redactat de la manera següent:

«Set. *Base imposable.*

Constitueix la base imposable l'import resultant de fer la mitjana aritmèticament del saldo final de cadascun dels mesos de l'any natural, independentment de la durada del període impositiu, corresponent a la partida 4 «Dipòsits de la clientela» del passiu del balanç reservat de les entitats de crèdit, inclosos als estats financers individuals.

A aquests efectes, el saldo final s'ha de minorar en les quanties dels «Ajustos per valoració» inclosos a les partides 4.1.5, 4.2.5, 4.3.2 i 4.4.5.

Els paràmetres a què es refereix aquest apartat es corresponen amb els definits al títol II i a l'annex IV de la Circular 4/2004, de 22 de desembre, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit, sobre normes d'informació financera pública i reservada, i models d'estats financers, o la norma que la substitueixi.

Quan una entitat o sucursal s'extingeixi o cessi en l'activitat en territori espanyol abans del 31 de desembre i transmeti els dipòsits subjectes a aquest impost a un altre contribuent, en cas que la transmissió dels dipòsits s'hagi acordat amb efectes comptables a 1 de gener de l'any de l'operació, aquests dipòsits només s'han de tenir en consideració als efectes d'aquest impost per l'adquirent.»

Tres. L'apartat vuit queda redactat de la manera següent:

«Vuit. *Quota tributària.*

La quota íntegra és el resultat d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen del 0,03 per cent.

La quota diferencial s'obté com a resultat de deduir de la quota íntegra, si s'escau, el pagament a compte efectuat.»

Quatre. L'apartat nou queda redactat de la manera següent:

«Nou. *Autoliquidació.*

Els contribuents han de presentar l'autoliquidació de l'impost al mes de juliol de l'any següent al del període impositiu, en el lloc i la forma que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

Els contribuents han de desagregar l'import resultant per cada comunitat autònoma en què radiquin la seu central o les sucursals on mantinguin els fons de tercers gravats. Així mateix, han de desagregar l'import resultant corresponent als fons mantinguts mitjançant sistemes de comercialització no presencials.»

Cinc. L'apartat deu queda redactat de la manera següent:

«Deu. *Obligació d'efectuar pagament a compte.*

Els contribuents estan obligats a presentar una autoliquidació de pagament a compte d'aquest impost al mes de juliol de cada exercici, corresponent al període impositiu d'aquest exercici, en el lloc i la forma que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, per un import del 50 per cent de la quantia resultant d'aplicar el tipus de gravamen a la base imposable del període impositiu anterior.

No obstant això, el pagament a compte corresponent al període impositiu de 2014 s'ha de presentar al mes de desembre de 2014 i el seu import és el 50 per cent de la quantia resultant d'aplicar el tipus de gravamen a la base imposable que derivi de les regles que conté l'apartat set respecte dels estats financers individuals del contribuent de 2013.

Els contribuents han de desagregar l'import del pagament a compte per cada comunitat autònoma en què radiquin la seu central o les sucursals on mantinguin els fons de tercers tinguts en compte per determinar l'import esmentat. Així mateix, han de desagregar l'import resultant corresponent als fons mantinguts mitjançant sistemes de comercialització no presencials.»

Sis. S'afegeix un últim paràgraf a l'apartat tretze, amb la redacció següent:

«Respecte dels períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2014, les mesures de compensació a favor de les comunitats autònomes establertes sobre la base de l'article 6.2 de la Llei orgànica 8/1980 es minoren en l'import de la recaptació que es distribueixi a les comunitats autònomes corresponents d'acord amb el que preveu l'apartat següent.»

Set. S'afegeix un apartat catorze, i l'actual passa a tenir el número quinze, amb la redacció següent:

«Catorze. *Distribució de la recaptació.*

La recaptació obtinguda es distribueix a les comunitats autònomes en funció d'on radiquin la seu central o les sucursals dels contribuents en què es mantinguin els fons de tercers gravats.

La recaptació derivada de fons mantinguts mitjançant sistemes de comercialització no presencials es distribueix entre totes les comunitats autònomes en proporció a l'import distribuït d'acord amb el paràgraf anterior.

L'import de la recaptació s'ha de posar anualment a disposició de les comunitats autònomes mitjançant operacions de tresoreria, el procediment de les quals s'ha de determinar per reglament.»

Segon. S'introdueix una disposició transitòria única a la Llei 16/2012, de 27 de desembre, per la qual s'adopten mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria única. *Règim transitori de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit en relació amb les comunitats autònomes.*

Mentre no es produeixin les modificacions del sistema de finançament necessàries per a la seva configuració com a tribut cedit a les comunitats autònomes, l'Estat els ha de fer arribar, amb els acords previs en els marcs institucionals competents, l'import de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit acordat amb les comunitats autònomes, segons el que estableix l'apartat catorze de l'article 19 d'aquesta Llei, sense que sigui aplicable el que disposa l'article 21 de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, sobre revisió del fons de suficiència global.»

Disposició addicional primera. *Modificació de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar.*

S'afegeix un nou paràgraf a la lletra b) de l'apartat 7 de la disposició transitòria quarta de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar, en els termes següents:

«Els components d'aquestes escales que hagin superat o superin el curs tenen el reconeixement acadèmic equivalent al nivell acadèmic de grau universitari des del moment de la seva incorporació a les noves escales.»

Disposició addicional segona. *Oferta de places en les escales d'oficials i suboficials dels cossos específics dels exèrcits i dels cossos comuns de les Forces Armades.*

1. L'any 2014 s'autoritza, addicionalment a la taxa ordinària de reposició que preveu l'article 21 de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2014, la convocatòria, per la forma d'ingrés directe, de fins a 200 places en les escales d'oficials dels cossos específics dels exèrcits i dels cossos comuns de les Forces Armades.

2. Per tant, per a l'any 2014 el total de places ofertes és el conjunt de les corresponents a la taxa ordinària de reposició del 10% que preveu l'article 21 de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, i l'oferta addicional indicada a l'apartat 1, i s'autoritza la convocatòria d'un total de 368 places per la forma d'ingrés directe en les escales d'oficials i de 32 places en les de suboficials dels cossos específics dels exèrcits i dels cossos comuns de les Forces Armades, segons la distribució que figura a l'annex II d'aquesta Llei.

3. Igualment, l'any 2014 s'autoritza la convocatòria per les formes de promoció i promoció interna de 196 places en les escales d'oficials i de 886 places en les de suboficials dels cossos específics dels exèrcits i dels cossos comuns de les Forces Armades, segons la distribució que figura a l'annex III d'aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. *Oferta de places en les escales de tropa i marineria.*

L'oferta de places per a l'accés a militar de tropa i marineria és la necessària per assolir, com a màxim, els 79.000 efectius fixats en la disposició addicional desena quarta de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de pressupostos generals d'Estat per a 2014.

S'autoritza que fins a un màxim del 9 per cent de les places puguin ser ofertes per a l'accés d'estrangers com a militars de tropa i marineria.

Disposició addicional quarta. *Places d'accés a cos i escala.*

S'autoritzen les places d'accés als cossos i escales de les Forces Armades, una vegada finalitzat el procés de formació, que es recullen a l'annex IV d'aquesta Llei, sense que en cap cas l'accés a un cos i escala determinat pugui superar el nombre d'ingressos autoritzats en els centres de formació per al mateix cos i escala.

Disposició addicional cinquena. *Accés a una relació de serveis de caràcter permanent.*

1. S'autoritza la convocatòria de 32 places, corresponents a la taxa ordinària de reposició del 10% que preveu l'article 21 de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, per a accés a una relació de serveis de caràcter permanent per a militars de complement (annex V d'aquesta Llei).

2. S'autoritza la convocatòria de 100 places, corresponents a la taxa ordinària de reposició del 10% que preveu l'article 21 de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, per a accés a una relació de serveis de caràcter permanent per a militars de tropa i marineria (annex V d'aquesta Llei).

Disposició addicional sisena. *Reservistes voluntaris.*

S'autoritza l'oferta d'un màxim de 100 places, corresponents a la taxa ordinària de reposició del 10% que preveu l'article 21 de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, per accedir a la condició de reservista voluntari (annex VI d'aquesta Llei).

Disposició addicional setena. *Escala superior d'oficials de la Guàrdia Civil.*

S'autoritza la convocatòria de les places d'ingrés directe al centre docent militar de formació per a l'accés a l'escala superior d'oficials de la Guàrdia Civil que figuren a l'annex VII d'aquesta Llei, corresponents a la taxa ordinària de reposició del 10% que preveu l'article 21 de la Llei 22/2013, de 23 de desembre. Les places d'accés a aquesta escala, una vegada finalitzat el procés de formació, són les que figuren al mateix annex.

Disposició addicional vuitena. *Convocatòries.*

S'autoritza la Subsecretaria de Defensa a publicar les convocatòries corresponents que fixin els processos selectius d'ingrés.

Disposició addicional novena. *Esdeveniment 120 anys de la Primera Exposició de Picasso.*

Es modifica l'apartat u de la disposició addicional cinquanta-vuitena de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2014, que es refereix a la denominació de l'esdeveniment d'excepcional interès públic «120 anys de la Primera Exposició de Picasso. La Corunya, febrer-maig de 2015», que queda redactat de la manera següent:

«U. La celebració de «La Corunya 2015-120 anys després» té la consideració d'esdeveniment d'excepcional interès públic als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.»

Disposició addicional desena. *Formalització al pressupost vigent de la secció 34 «Relacions financeres amb la Unió Europea» d'avançaments pendents d'aplicar al pressupost a 31 de desembre de 2013.*

S'autoritza la formalització al pressupost vigent de la secció 34 «Relacions financeres amb la Unió Europea» dels avançaments pendents d'aplicar al pressupost a 31 de desembre de 2013, efectuats per atendre el pagament d'aportacions a la Unió Europea per recurs RNB, per import de 30.311.369,51 euros. Els avançaments s'apliquen al crèdit dotat en el Servei 01 «DG Fons Comunitaris. Relacions Financeres amb la UE», Programa 943M «Transferències al pressupost general de la Unió Europea», Concepte 492 «Aportació a la Unió Europea per recurs propi basat en la renda nacional bruta (RNB)».

Disposició addicional onzena. *Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari.*

S'afegeix una nova disposició addicional catorzena a la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional catorzena. *Reglament de circulació ferroviària.*

1. El Reglament de circulació ferroviària estableix les regles i els procediments operatius necessaris perquè la circulació dels trens, per la xarxa ferroviària d'interès general, es dugui a terme de manera segura i eficient.
2. Correspon al Consell de Ministres, mitjançant un real decret, a proposta del ministre de Foment, aprovar el Reglament de circulació ferroviària.
3. L'autoritat responsable de seguretat pot emetre recomanacions tècniques per afavorir el compliment del Reglament, per part de les empreses ferroviàries i els administradors d'infraestructura.
4. Mentre no s'aprovi el Reglament de circulació ferroviària, regeixen les disposicions actualment aplicables en aquesta matèria.»

Disposició addicional dotzena. *Modificació del Reial decret llei 11/2012, de 30 de març, de mesures per agilitzar el pagament de les ajudes als damnificats pel terratrèmol, reconstruir els immobles enderrocats i impulsar l'activitat econòmica de Llorca.*

El Reial decret llei 11/2012, de 30 de març, de mesures per agilitzar el pagament de les ajudes als damnificats pel terratrèmol, reconstruir els immobles enderrocats i impulsar l'activitat econòmica de Llorca, queda modificat de la manera següent:

U. S'addiciona un nou apartat 2 a l'article 2, amb la redacció següent:

«2. El finançament de les actuacions que ha de dur a terme l'Ajuntament de Llorca sobre infraestructures municipals de suport al comerç i a l'emprenedoria, així com de millora en les vies d'evacuació en cas de sinistre.

Dos. Es modifica el títol i l'apartat 5 de l'article 5, amb la redacció següent:

«Article 5. *Finançament de les ajudes i de les actuacions que ha d'executar l'Ajuntament de Llorca.*»

«5. L'Institut de Crèdit Oficial ha de subscriure amb la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia un préstec bilateral, per import màxim de 115.000.000 d'euros, ampliable en cas de necessitat i previ acord de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, per poder atendre el pagament de:

a) Les ajudes el finançament de les quals correspon parcialment a aquesta, per un import màxim de 103.000.000 d'euros.

b) L'execució d'actuacions per part de l'Ajuntament de Llorca sobre infraestructures municipals de suport al comerç i a l'emprenedoria, necessàries per impulsar la recuperació de l'activitat econòmica i social del municipi, així com de millora de les vies d'evacuació en cas de sinistre, fins a un import màxim de 12.000.000 d'euros.

Les condicions financeres del préstec les acorda l'Institut de Crèdit Oficial, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

Així mateix, les condicions de la posada a disposició del finançament que preveu aquest article, a favor de l'Ajuntament de Llorca, les acorda igualment la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

En tot cas el reconeixement i pagament de les ajudes per la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia s'ha de portar a terme amb subjecció a les normes pressupostàries i de control previstes a l'ordenament jurídic de la Comunitat.»

Disposició addicional tretzena. *Beneficis fiscals aplicables al «Pla director per a la recuperació del patrimoni cultural de Llorca».*

U. El «Pla director per a la recuperació del patrimoni cultural de Llorca» té la consideració d'esdeveniment d'excepcional interès públic als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

Dos. La durada del programa de suport a aquest esdeveniment comprèn des de l'1 de gener del 2012 fins al 31 de desembre de 2016.

Tres. La certificació de l'adequació de les despeses efectuades als objectius i plans del programa s'ha de fer de conformitat amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Quatre. Les actuacions que cal dur a terme són les que assegurin el desenvolupament adequat de l'esdeveniment. El desenvolupament i la concreció en plans i programes d'activitats específiques corresponen a l'òrgan competent d'acord amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Cinc. Els beneficis fiscals d'aquest programa són els màxims establerts a l'article 27.3 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Disposició addicional catorzena. *Pla director de navegació aèria.*

1. El Ministeri de Foment ha d'aprovar, a proposta d'ENAIRE i per a tot el territori nacional, un Pla director que determini les instal·lacions necessàries per a la prestació dels diferents serveis de navegació aèria que s'hagin d'ubicar fora dels recintes aeroportuaris, així com els espais de reserva que garanteixin la possibilitat de desenvolupament i creixement del sistema de navegació aèria.

A aquests efectes, ENAIRE ha de consultar amb els proveïdors designats en els aeroports espanyols per a la prestació de serveis de trànsit aeri d'aeròdrom.

2. Els plans generals i altres plans o instruments d'ordenació urbana han de qualificar les instal·lacions i els espais a què es refereix l'apartat anterior com a sistema general i no poden incloure determinacions que suposin interferència o pertorbació en l'exercici de les competències d'explotació del sistema de navegació aèria inclòs en el Pla director per a la prestació dels serveis corresponents.

Aquest sistema general s'ha de desenvolupar a través dels plans corresponents o altres instruments urbanístics que siguin procedents segons la legislació urbanística aplicable, que ha de formular ENAIRE, d'acord amb les previsions contingudes en el corresponent Pla director i que s'han de tramitar i aprovar de conformitat amb el que estableix la legislació urbanística aplicable.

Les autoritats urbanístiques competents per a l'aprovació d'aquests instruments urbanístics en cada territori on s'ubiquin les instal·lacions i els espais que preveu el Pla director, han de traslladar a ENAIRE l'acord d'aprovació provisional d'aquests per tal que aquest organisme es pronunciï en el termini d'un mes sobre els aspectes de la seva competència, en cas de desacord entre les dues autoritats s'obre un període de consultes durant un termini de sis mesos i si, un cop acabat aquest termini, no s'ha aconseguit un acord exprés entre aquestes autoritats sobre el contingut de l'instrument urbanístic corresponent, l'expedient s'ha de remetre al Consell de Ministres, al qual correspon informar amb caràcter vinculant.

3. Les obres que faci ENAIRE i, segons que correspongui, el gestor aeroportuari o el proveïdor designat en els aeroports espanyols per a la prestació de serveis de trànsit aeri d'aeròdrom dins del sistema general definit en el Pla director s'han d'adaptar a l'instrument d'ordenació urbanística corresponent. Per a la constatació d'aquest requisit, s'han de sotmetre a informe de l'administració urbanística competent, que s'entén emès en sentit favorable si no s'ha evacuat de manera expressa en el termini d'un mes des de la recepció de la documentació. En cas que no s'hagi aprovat l'instrument a què es refereix l'apartat 2, les obres que es facin han de ser conformes al Pla director aprovat pel Ministeri de Foment.

Les obres de nova construcció, reparació i conservació que es facin en els espais i les instal·lacions que preveu el Pla director no estan sotmeses als actes de control preventiu municipal a què es refereix l'article 84.1.b) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, per constituir obres públiques d'interès general.

Disposició addicional quinzena. *Aeroports d'interès general inclosos en la xarxa gestionada per Aena, SA.*

Als efectes del que preveu el capítol I del títol II es consideren inclosos en la xarxa d'aeroports d'interès general gestionada per Aena, SA, els relacionats en l'annex del Reial decret 1150/2011, de 19 de juliol, pel qual es modifica el Reial decret 2858/1981, de 27 de novembre, sobre qualificació d'aeroports civils.

Per ordre del titular del Ministeri de Foment es pot modificar la relació d'aeroports que es consideren inclosos en la xarxa d'aeroports d'interès general gestionats per Aena, SA, tenint en compte les modificacions que es produeixin com a conseqüència de les autoritzacions que preveu l'article 22, així com el compliment dels objectius d'interès econòmic general que corresponen a la xarxa esmentada i a l'exercici de les funcions en matèria de qualificació d'aeroports d'interès general gestionats per Aena, SA.

La modificació de la relació d'aeroports que es consideren inclosos en la xarxa d'aeroports d'interès general gestionats per Aena, SA, es pot efectuar en l'ordre en què s'exerceixin les competències en matèria de qualificació dels aeroports d'interès general.

En relació amb les bases aèries obertes al trànsit civil, en el Document de Regulació Aeroportuària (DORA) s'han d'incloure els ingressos que percebi Aena, SA, per l'explotació de les bases aèries obertes al trànsit civil, així com les despeses o inversions que hagi de fer com a conseqüència d'aquesta explotació en els termes que s'acordin amb el Ministeri de Defensa de conformitat amb el que preveuen l'article 4 bis de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, i el Reial decret 1167/1995, de 7 de juliol, sobre règim d'ús dels aeròdroms utilitzats conjuntament per una base aèria i un aeroport i de les bases aèries obertes al trànsit civil.

Disposició addicional setzena. *Serveis mínims.*

El Ministeri de Foment determina els serveis mínims de caràcter obligatori per assegurar en els aeroports d'interès general la prestació dels serveis aeroportuaris necessaris per al transport aeri en els supòsits de conflicte laboral o absentisme empresarial en les infraestructures esmentades. En la determinació dels serveis mínims en la xarxa d'aeroports d'interès general d'Aena, SA, cal atènyer-se al compliment dels fins i les obligacions que li són exigibles com a servei econòmic d'interès general.

Disposició addicional dissetena. *Pressupost i programa d'actuació plurianual d'Aena, SA.*

Les previsions dels pressupostos d'explotació i capital i del programa d'actuació plurianual que, d'acord amb el que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, elabori Aena, SA, i s'incorporin al projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat s'han d'adaptar al Document de Regulació Aeroportuària (DORA).

Disposició addicional divuitena. *Règim jurídic d'ENAIRE com a mitjà propi instrumental.*

1. L'entitat pública empresarial ENAIRE té la consideració de mitjà propi instrumental i servei tècnic de l'Administració General de l'Estat i dels poders adjudicadors que en depenen per a la realització de qualsevol de les activitats o serveis que li siguin encomanats en matèria d'aeroports.

En virtut d'aquest caràcter, ENAIRE està obligada a dur a terme els treballs, serveis, estudis, projectes, assistències tècniques i totes les actuacions que li encarreguin directament l'Administració General de l'Estat i els poders adjudicadors que en depenen en la forma que estableix aquesta disposició i, en allò que no s'hi preveu, d'acord amb el que estableixi l'òrgan que fa l'encomanda.

2. L'import que s'ha de pagar pels treballs, serveis, estudis, projectes i altres actuacions dutes a terme per mitjà d'ENAIRE s'ha de determinar aplicant les tarifes que s'hagin aprovat per resolució del subsecretari de Foment. Aquestes tarifes s'han de calcular en funció dels costos de realització.

3. Respecte de les matèries assenyalades a l'apartat 1 d'aquesta disposició, ENAIRE no pot participar en els procediments per a l'adjudicació de contractes convocats per l'Administració General de l'Estat i els poders adjudicadors que en depenen de les quals sigui mitjà propi. No obstant això, quan no concorri cap licitador, es pot encarregar a ENAIRE l'activitat objecte de licitació pública.

4. L'execució mitjançant comanda de les activitats a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició l'ha de fer ENAIRE mitjançant la utilització dels seus mitjans personals i tècnics o bé adjudicant tots els contractes que siguin necessaris amb subjecció a la normativa sobre contractes aplicable a l'entitat pública empresarial.

Disposició addicional dinovena. *Òrgans de govern d'ENAIRE.*

1. Fins que el Govern aprovi l'Estatut de l'entitat pública empresarial ENAIRE, adaptant-lo a les previsions que conté el Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre,

d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació, la regulació dels seus òrgans de govern i gestió és la següent.

2. Els òrgans de Govern de l'entitat són el seu Consell d'Administració i el seu president, càrrec que recau en el secretari d'Estat d'Infraestructures, Transport i Habitatge.

3. Són òrgans de gestió el director general, així com aquells altres als quals s'atribueixi la condició esmentada quan el Consell d'Administració aprovi l'estructura directiva de l'entitat, d'acord amb el que preveu l'apartat b) de l'article 18 del seu Estatut aprovat pel Reial decret 905/1991, de 14 de juny, pel qual s'aprova l'Estatut de l'entitat pública empresarial Aeroports Espanyols i Navegació Aèria.

4. El Consell d'Administració és presidit pel secretari d'Estat d'Infraestructures, Transport i Habitatge.

5. Corresponen al president les funcions següents:

- a) Representar l'entitat pública empresarial i el seu Consell d'Administració.
- b) Convocar, presidir i aixecar les reunions del Consell d'Administració, dirigint-ne les deliberacions i dirimint-ne els empats amb el seu vot de qualitat.
- c) Vetllar pel compliment de l'Estatut i per l'execució dels acords presos pel Consell d'Administració.
- d) Vetllar per la consecució dels objectius assignats a l'entitat pública empresarial d'acord amb les directrius d'actuació que fixi el Ministeri de Foment.
- e) Proposar al Consell d'Administració el nomenament del director general.
- f) Nomenar i separar el personal directiu.

6. Es constitueix una comissió per a la direcció del procés d'alienació d'accions d'Aena, SA, amb competències executives, composta pels vocals del Consell d'Administració que representin els Ministeris d'Hisenda i Administracions Públiques i Economia i Competitivitat i l'Oficina Econòmica del president del Govern, i es pot nomenar un suplent no membre del Consell, i presidida pel president del Consell d'Administració, amb una secretaria amb veu però sense vot. Poden assistir a les sessions de la Comissió, amb veu però sense vot, els qui, per acord de la Comissió, siguin convocats pel seu president. Així mateix, la Comissió pot establir el seu règim de funcionament.

7. En tot el que no s'oposi al que disposen els apartats anteriors, es manté en vigor l'Estatut de l'entitat pública empresarial Aena, aprovat pel Reial decret 905/1991, de 14 de juny, pel qual s'aprova l'Estatut de l'entitat pública Aeroports Espanyols i Navegació Aèria.

8. Les disposicions estatutàries contingudes en els apartats anteriors es poden modificar per la norma de rang reglamentari per la qual s'aprovi l'Estatut de l'entitat pública empresarial.

Disposició addicional vintena. *Pròrroga de l'entrada en vigor de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.*

La Llei 20/2011, de 21 de juliol, en la part que en el dia de la publicació del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, no hagi entrat en vigor, hi entra el dia 15 de juliol de 2015.

Disposició addicional vint-i-unena. *Administració del Registre Civil.*

A partir de l'entrada en vigor en la seva totalitat de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, el Registre Civil està encomanat als registradors de la propietat i mercantils que en cada moment tinguin a càrrec seu les oficines del Registre Mercantil, per raó de la seva competència territorial. Aquestes oficines es denominen oficines del Registre Civil i Mercantil.

Disposició addicional vint-i-dosena. *Gratuitat del servei públic.*

A partir de l'entrada en vigor en la seva totalitat de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, la prestació del servei públic que constitueix el Registre Civil continua sent gratuïta, sense excepció de cap tipus.

Disposició addicional vint-i-tresena. *Altres modificacions de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.*

El Govern ha de promoure, en el termini més breu possible, les modificacions de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, necessàries per adequar-la a l'administració del Registre Civil per part dels registradors de la propietat i mercantils que en cada moment tinguin a càrrec seu les oficines del Registre Mercantil, incloent-hi les regles de competència per a la inscripció dels fets i actes que hagin d'accedir al Registre Civil i el règim del personal al servei de l'Administració de justícia destinat actualment en el Registre Civil.

Disposició addicional vint-i-quatrena. *Uniformitat dels sistemes i aplicacions informàtiques a les oficines del Registre Civil.*

1. Totes les oficines del Registre Civil, incloses les consulars, han d'utilitzar un únic sistema informàtic i una mateixa aplicació, que han d'estar en funcionament abans del 15 de juliol de 2015, i que ha d'aprovar la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Aquest sistema i aplicació està subjecte al compliment dels nivells màxims de seguretat i altres requisits establerts per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, els esquemes nacionals de seguretat i interoperabilitat i altres normatives de seguretat que els siguin aplicables tenint en compte la confidencialitat, integritat, disponibilitat, traçabilitat i autenticitat de les dades.

2. La contractació que tingui per objecte la creació, el manteniment, la gestió posterior i la seguretat del sistema informàtic únic i de l'aplicació d'administració en format electrònic del Registre Civil i la seva xarxa de comunicacions, i la dels altres registres i serveis l'organització i la direcció dels quals és competència de la Direcció General dels Registres i del Notariat que per ordre del ministre de Justícia es determinin, l'ha de dur a terme la corporació de dret públic que es crea per aquesta disposició. Dins dels tres mesos següents a la publicació del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, aquesta corporació ha de formalitzar els contractes relatius al sistema informàtic necessari per a la gestió integrada i completa del Registre Civil i dels registres i serveis esmentats, i amb posterioritat ha de dur a terme la contractació de les seves adaptacions o actualitzacions necessàries.

No obstant això, la Direcció General dels Registres i del Notariat ha d'encarregar a l'empresa pública «Ingeniería de Sistemas para la Defensa de España, SA» o un altre mitjà propi o unitat administrativa que determini el Ministeri de Justícia:

- a) L'inici de l'expedient i l'elaboració dels plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques que hagin de regir els referits contractes.
- b) La selecció dels contractistes i l'adjudicació dels contractes.
- c) El seguiment i la supervisió del projecte.

L'abonament del preu, inclòs el derivat de la prestació dels serveis permanents que corresponguin, l'ha de satisfer íntegrament la corporació de dret públic a què es refereix aquesta disposició.

Als efectes d'aquesta disposició, els registradors que en cada moment siguin responsables de l'administració dels registres civils i mercantils queden integrats en la corporació de dret públic indicada, encarregada de la contractació del sistema i la seva posterior gestió, manteniment, conservació i actualització; aquesta corporació té personalitat jurídica pròpia i plena capacitat jurídica per al compliment dels seus fins, i amb aquesta finalitat ha d'administrar el seu propi patrimoni separat. A aquests efectes, els aranzels que percebin els registradors queden adscrits a la cobertura directa de les despeses que imposi la creació i gestió de la corporació, com a part dels generals de funcionament i conservació de les oficines. Per reglament s'han de determinar l'estructura i els òrgans de la corporació a què es refereix aquesta disposició, així com el règim d'aportació, pels registradors integrats en aquesta, de les quotes necessàries per al seu sosteniment adequat, sobre el principi de distribució de les despeses entre els registradors esmentats, en proporció al nombre d'operacions registrals que efectuïn.

Disposició addicional vint-i-cinquena. *Funcions dels jutjats i tribunals en matèria de Registre Civil.*

Fins que les funcions en matèria del Registre Civil siguin assumides, de conformitat amb la llei, pels registradors de la propietat i mercantils que en cada moment tinguin a càrrec seu les oficines del Registre Mercantil, la competència per a la pràctica dels assentaments, així com per expedir certificacions i, en general, per a les altres actuacions que es fan en el Registre Civil, correspon als jutges i magistrats que fins aquest moment tinguin la condició d'encarregats del Registre Civil, o als secretaris, per delegació d'aquells de la capacitat de certificació, i s'ha de portar a terme d'acord amb la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, a les oficines en què actualment es presten.

Disposició addicional vint-i-sisena. *Bonificació en la cotització a la Seguretat Social per les pràctiques curriculars externes dels estudiants universitaris i de formació professional.*

Les pràctiques curriculars externes dutes a terme pels estudiants universitaris i de formació professional, que tenen el caràcter exclusivament d'assimilats a treballadors per compte d'altri als efectes de la seva integració en el règim general de la Seguretat Social de conformitat amb el que preveu la disposició addicional tercera de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social, desplegada pel Reial decret 1493/2011, de 24 d'octubre, pel qual es regula els termes i les condicions d'inclusió en el règim general de la Seguretat Social de les persones que participin en programes de formació, tenen una bonificació del cent per cent en la cotització a la Seguretat Social a partir del dia 1 d'agost de 2014.

Disposició addicional vint-i-setena. *Acreditació del compliment del requisit d'estar al corrent en les obligacions tributàries per al gaudi de bonificacions i reduccions en les quotes a la Seguretat Social.*

El compliment del requisit d'estar al corrent en les obligacions tributàries per poder acollir-se a qualsevol bonificació i reducció en quotes a la Seguretat Social, que així ho tinguin establert, i per al manteniment del dret a aquestes, s'ha d'acreditar mitjançant l'expedició del certificat corresponent per via telemàtica per part de l'òrgan competent per a això. Aquest certificat té una validesa de sis mesos, i el requisit es considera complert a tots els efectes durant el termini esmentat quan el certificat emès sigui positiu.

Disposició transitòria primera. *Liquidació a compte de retribució durant el segon període retributiu de 2014 per a les activitats de transport, plantes de regasificació, emmagatzematges bàsics i distribució.*

Fins a l'aprovació de les retribucions del segon període regulador de 2014 a què es fa referència en els articles 63.1 i 64.1 les quantitats meritades a compte que s'han de considerar provisionalment en les liquidacions de les retribucions del segon període són, per a cadascuna de les empreses de transport, plantes de regasificació, emmagatzematges bàsics i distribució, la part proporcional de la retribució que figuri a l'Ordre IET/2446/2013, de 27 de desembre.

Una vegada aprovades les ordres ministerials corresponents a les retribucions del segon període, es liquiden les obligacions de pagament o, si s'escau, els drets de cobrament resultants de la seva aplicació amb càrrec a la liquidació següent que efectuï la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència amb posterioritat a la data en què s'aprovin les ordres esmentades. Aquestes quantitats tenen la consideració d'ingrés o cost liquidable del sistema als efectes que preveu el procediment de liquidació dels costos del sistema gasista.

Disposició transitòria segona. *Gas d'operació per a autoconsum de les plantes de regasificació.*

Transitòriament fins al 31 de desembre de 2017 es reconeix un percentatge de la quantitat total adquirida com a gas d'operació per a autoconsum. Les quanties resultants finalment reconegudes per a cada instal·lació, que es fixen per resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines, tenen la consideració de costos liquidables del sistema gasista.

Aquesta quantia finalment reconeguda respon al percentatge anual següent aplicat sobre la quantitat total de gas per a autoconsum adquirit segons el procediment que es determini per resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia.

	2014	2015	2016	2017
Transitori de gas d'autoconsum reconegut	100%	90%	50%	20%

Disposició transitòria tercera. *Aplicació del sistema de referència geodèsic.*

El que disposen l'article 67.U d'aquesta Llei i els paràgrafs segon i tercer de l'article setanta-sis.Dos de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines en la seva nova redacció és aplicable a partir de l'1 de gener de 2015. Fins aleshores, per a l'atorgament dels drets miners, l'el·lipsoide de referència és l'internacional de Hayford (Madrid, 1924), datum europeu (Postdam, 1950) i meridià de Greenwich com a origen de longituds. S'adopta la projecció universal transversal de Mercator (UTM) i la distribució de fusos i zones internacionals. Per als drets del domini públic d'hidrocarburs, s'ha de complir el que disposa l'article 16.3.2. del Reglament de la Llei sobre recerca i explotació d'hidrocarburs de 27 de juny de 1974, aprovat pel Reial decret 2362/1976, de 30 de juliol, en el que no s'oposi a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, en les seves redaccions vigents abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta. *Normes transitòries en relació amb les tarifes fins a l'aplicació del primer Document de Regulació Aeroportuària (DORA).*

1. La quantia de les tarifes aeroportuàries d'Aena, SA, en entrar en vigor d'aquesta Llei és la que estableixen els articles 68 i 72 a 90, ambdós inclosos, de la Llei 21/2003, de 7 de juliol. La seva actualització, fins a l'aplicació del primer Document de Regulació Aeroportuària, s'ha d'ajustar al que preveu aquesta disposició.

2. L'actualització de les tarifes, en què s'han de tenir en compte les bonificacions previstes per raons d'interès general, s'ha de dur a terme, amb subjecció al procediment de consulta que preveu l'article 98 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, d'acord amb el que disposa l'article 92 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, aplicant els límits d'increment màxim de quanties de les tarifes aeroportuàries que estableix la disposició transitòria sisena, apartat 1. A aquests efectes es consideren bonificacions previstes per raons d'interès general les establertes a la Llei 21/2003, de 7 de juliol, i qualsevol altra legislació aplicable, així com a l'ordre a què es refereix l'article 32 d'aquesta llei.

En el procediment de consulta les parts estan obligades a subministrar-se la informació que preveu l'article 35 d'aquesta Llei.

3. Un cop rebuda la proposta de modificació o actualització de les prestacions patrimonials públiques, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de supervisar el procediment de consulta i transparència i el compliment del que preveu l'apartat 2. De la mateixa manera, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de comprovar, d'ofici i, si s'escau, en la resolució dels recursos que plantegin les associacions representatives d'usuaris, si la proposta és justificada, d'acord amb les previsions contingudes en els plans directors, les demandes de trànsit, els requeriments i les necessitats de les companyies usuàries dels aeroports i els estàndards de qualitat

adequats, així com si respon als criteris de no-discriminació, objectivitat i transparència i si garanteix la sostenibilitat de la xarxa.

Als efectes del que disposa aquest paràgraf anterior, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència té accés a tota la informació necessària i, en especial, a la informació que esmenta l'apartat 3 i als acords sobre el nivell de serveis que s'hagin pogut assolir.

En el cas d'inadmissió de la proposta quan aquesta s'hagi efectuat prescindint del procediment que preveu l'article 98 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, es concedeix al gestor aeroportuari un termini per reparar les deficiències detectades, transcorregut el qual, si no s'han reparat, o es mantenen les condicions d'inadmissió de la proposta, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre la proposta de modificació tarifària que escaigui aplicant el que disposa l'apartat 2, degudament justificada i en la qual constin les irregularitats identificades, a l'òrgan competent perquè la incorpori a l'avantprojecte de llei que correspongui.

En la supervisió que les propostes de modificació o actualització de les tarifes aeroportuàries presentades pel gestor aeroportuari s'ajustin al que preveu l'apartat 2, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre, a l'òrgan competent per incloure-les en l'avantprojecte de llei que correspongui, les propostes del gestor aeroportuari que compleixin els criteris esmentats.

Si passa altrament, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de comunicar al gestor aeroportuari la modificació tarifària revisada o, si s'escau, els criteris que hauria de seguir per tal que la proposta garanteixi el compliment del que disposa el paràgraf anterior i el termini per presentar la nova proposta ajustada als criteris esmentats. Un cop rebuda la comunicació del gestor aeroportuari, o si ha transcorregut el termini concedit a aquest efecte sense que s'hagi obtingut, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre la modificació tarifària revisada que escaigui a l'òrgan competent perquè la inclogui en l'avantprojecte de llei que correspongui. En la proposta de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència s'ha de fer constar de manera clara i precisa la modificació tarifària proposada per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, així com el punt de vista del gestor aeroportuari.

L'acord de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència sobre la proposta, que s'ha d'adoptar en el termini màxim de quatre mesos s'ha de traslladar a Aena, SA, a les organitzacions o associacions representatives d'usuaris i a l'òrgan competent perquè la inclogui en l'avantprojecte de llei que correspongui.

4. La Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any pot modificar o actualitzar les tarifes aeroportuàries d'Aena, SA.

En tot cas, el Ministeri de Foment ha d'incorporar al projecte de llei que correspongui la proposta de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència sobre l'actualització o modificació de les tarifes d'Aena, SA, en els seus termes estrictes.

Durant la tramitació parlamentària d'aquest projecte de llei, Aena, SA, ha de fer un seguiment de les esmenes presentades que afectin la modificació o actualització de les seves tarifes i ha de traslladar les que es produeixin a les associacions representatives d'usuaris, així com a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

Disposició transitòria cinquena. *Primer Document de Regulació Aeroportuària (DORA).*

1. El primer Document de Regulació Aeroportuària (DORA) aprovat entra en vigor com a màxim al cap de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Les tarifes aeroportuàries en els dos primers exercicis d'aplicació del primer Document de Regulació Aeroportuària (DORA) són les fixades per a l'any immediatament anterior a la seva aplicació, ajustades únicament a l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP).

Disposició transitòria sisena. *Establiment de condicions d'eficiència per al període 2015-2025.*

1. Si es produeix la circumstància que en els Documents de Regulació Aeroportuària (DORA) s'hagin de definir valors de l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP) per als anys 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025 i que l'aplicació de la metodologia per al càlcul de l'ingrés màxim anual per passatger (IMAP) comporti un increment superior als percentatges que recull la taula següent:

Any	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%

L'increment màxim que s'ha d'aplicar és el que resulti d'aplicar aquests percentatges, amb les excepcions assenyalades expressament en aquesta disposició. Aquests límits també s'apliquen al càlcul de l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) durant aquests anys. Per als exercicis anteriors al primer Document de Regulació Aeroportuària (DORA) també són aplicables aquests increments màxims de pujada a les quanties de les tarifes.

2. El primer DORA està sotmès a les regles següents:

a) El nivell màxim d'inversió mitjana anual del període és de 450 milions d'euros i aquest llindar no es pot superar llevat per canvis normatius que siguin de caràcter inajornable i imprevisible exigits per una norma amb rang de llei o bé per reial decret en aplicació de la normativa comunitària i internacional de compliment obligat per a Espanya.

b) En cap cas el dèficit acumulat durant el primer DORA, unit al corresponent a anys anteriors, es pot traslladar al segon DORA.

c) Amb caràcter excepcional, per acord del Consell de Ministres i amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics i de la Direcció General de Política Econòmica del Ministeri d'Economia i Competitivitat, es pot autoritzar una pujada dels ingressos màxims per passatger superior al percentatge que preveu l'apartat 1, si es dóna algun dels supòsits següents:

i. Quan per canvis normatius exigits per una norma amb rang de llei, o bé per reial decret en aplicació de la normativa comunitària i internacional de compliment obligat per a Espanya, s'hagin d'autoritzar, amb caràcter inajornable o imprevisible, inversions per un import superior a 450 milions d'euros durant el primer DORA.

El Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha d'avaluar la procedència d'elevat les inversions per damunt del llindar esmentat d'acord amb els criteris del paràgraf anterior.

ii. Quan l'evolució imprevisible dels costos fora del control de l'operador convenientment reconeguts pel regulador no es pugui compensar o contrarestar amb mesures d'eficiència per garantir la pujada d'ingressos màxims per passatger que preveu el paràgraf 1 sense posar en risc els estàndards previstos al Document de Regulació Aeroportuària.

En cas que l'índex P definit a l'annex VIII superi anualment l'1%, s'han de revisar altres partides de cost d'acord amb el principi d'eficiència i bona gestió econòmica. Si per motius excepcionals no és possible garantir la pujada màxima d'ingressos reflectida en l'apartat 1 a través de mesures d'eficiència, el Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha de valorar la necessitat d'augmentar els ingressos màxims per passatger per damunt dels límits que preveu l'apartat 1.

Atenent raons d'interès general com ara l'evolució de l'activitat econòmica, el Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, pot acordar que una part de l'impacte dels successos que s'enumeren a les lletres anteriors sigui assumida per l'operador.

3. Durant el segon DORA regeixen les mateixes regles que les previstes a l'apartat 2, amb les especialitats següents:

a) Es poden autoritzar inversions superiors als 450 milions d'euros, per altres motius excepcionals apreciats pel Consell de Ministres a més dels que preveu la lletra a) de l'apartat 2.

b) No es pot acordar que Aena assumeixi parcialment l'impacte dels canvis sobrevinguts i autoritzats que motivin la necessitat d'augmentar els ingressos.

c) En cap cas el dèficit acumulat durant el segon DORA es pot traslladar al quinquenni següent.

4. Fins a l'any 2025, la ràtio resultant de dividir els costos regulats (sense incloure amortitzacions ni costos de capital) per les unitats de trànsit (ATU) definides a l'annex VIII d'aquesta Llei no pot superar el valor d'aquesta ràtio registrada l'any 2014.

5. Si durant el període indicat a la taula l'aplicació de la fórmula dona en alguna anualitat un resultat inferior als màxims establerts, es poden aplicar aquests màxims per tal que Aena, SA, pugui recuperar des d'aquest moment el dèficit en què hagi incorregut.

Disposició transitòria setena. *Règim d'aplicació gradual de la caixa doble des de l'inici de 2015 fins al final de 2018.*

Sense perjudici del que disposa la disposició transitòria sisena, a partir de l'any 2015 i durant un període de quatre anys, per obtenir els ingressos regulats requerits del quinquenni s'han d'addicionar al resultat que doni la fórmula dels ingressos regulats requerits anuals descrita a l'annex VIII, apartat 6, les despeses d'explotació i el cost de capital generats per les activitats relacionades amb els preus privats no regulats de les àrees terminals, i s'han de deduir així mateix els ingressos corresponents als preus privats no regulats derivats d'aquestes àrees terminals, afectats tots dos pel coeficient corrector K, que a continuació es detalla en funció de l'any d'aplicació:

Coeficient corrector K

2015	2016	2017	2018
60%	40%	20%	0%

Els ingressos, les despeses, les inversions i altres partides generats per activitats d'expansió i desenvolupament internacional no es consideren als efectes de l'aplicació gradual de caixa doble, i no es tenen en compte per obtenir els ingressos regulats requerits del quinquenni.

Disposició transitòria vuitena. *Prestacions patrimonials públiques per càrrega.*

El cobrament de les prestacions patrimonials públiques per càrrega meritades abans de l'entrada en vigor de les modificacions introduïdes per aquesta Llei en els articles 68.2, lletra i), 79 a 81, ambdós inclosos, de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, s'ha de dur a terme d'acord amb el que preveu l'article 69 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria novena. *Normes transitòries en relació amb els comitès de coordinació aeroportuària.*

1. En els 15 dies següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el secretari del comitè designat pel Consell d'Administració d'Aena, SA, de conformitat amb el que preveu el Reial decret 697/2013, de 20 de setembre, pel qual es regulen l'organització i el funcionament dels comitès de coordinació aeroportuària, ha de sol·licitar:

a) Del secretari general de Transport, la designació del vocal representant del Ministeri de Foment i el seu suplent.

b) Del Consell d'Administració d'Aena, SA, la designació o confirmació dels dos vocals que han de representar la societat en el Comitè d'acord amb la nova composició i el seu suplent, amb identificació de qui hagi d'exercir com a secretari.

c) Del delegat del Govern a la respectiva comunitat autònoma o ciutat amb Estatut d'autonomia, la designació del representant de la institució esmentada i del seu suplent.

d) De cada comunitat autònoma o ciutat amb Estatut d'autonomia, la designació del segon vocal que ha de representar les organitzacions econòmiques i socials representatives.

2. Els òrgans competents per procedir a la designació dels nous vocals dels comitès de coordinació han d'atendre el requeriment que esmenta l'apartat 1 en el termini d'un mes des de la seva recepció.

3. Un cop transcorregut el termini que preveu l'apartat 2, s'han d'integrar en el Comitè els nous vocals designats i ha de començar a exercir les seves funcions com a secretari del Comitè el vocal designat a aquests efectes per Aena, SA, i cessen en les seves funcions el vocal o vocals no confirmats dels designats pel Consell d'Administració d'Aena, SA, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Si en aquest termini no s'ha produït la designació del vocal d'Aena, SA, que ha d'actuar com a secretari, transitòriament ha d'actuar com a tal el vocal que hagi exercit aquesta funció.

La designació fora de termini d'algun dels nous vocals no impedeix la integració en el Comitè dels que hagin estat designats dins del termini, i la resta s'hi ha d'incorporar a mesura que es produeixi la respectiva designació.

Disposició transitòria desena. Normes transitòries en matèria de classificació d'aeroports als efectes de l'aplicació de les tarifes aeroportuàries d'Aena, SA.

Fins a l'adopció de l'ordre del titular del Ministeri de Foment de classificació d'aeroports que preveu l'article 32, les tarifes aeroportuàries d'Aena, SA, s'apliquen d'acord amb la classificació que preveu l'article 73 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria.

Disposició transitòria onzena. Normes transitòries en matèria de funcions aeroportuàries.

Les funcions en matèria aeroportuària que no hagi assumit Aena, SA, les ha de continuar exercint l'entitat pública empresarial ENAIRE transitòriament fins a la seva atribució a un altre òrgan.

Disposició transitòria dotzena. Normes transitòries en matèria de verificació del fitxer informàtic respecte a les liquidacions que cal abonar a les companyies marítimes.

Les obligacions contingudes a l'apartat dotze de la disposició addicional desena tercera de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, afegit pel Reial decret llei 1/2014, de 24 de gener, de reforma en matèria d'infraestructures i transport, i altres mesures econòmiques, són exigibles a partir del dia 1 de juliol de 2014.

Disposició derogatòria.

1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin o que contradiguin el que disposa aquesta Llei.

2. Queden derogats expressament:

a) El capítol II de l'Ordre TAS/1622/2007, de 5 de juny, per la qual es regula la concessió de subvencions al programa de promoció de l'ocupació autònoma.

b) L'article 18.2.f) del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

c) El Reial decret llei 12/1978, de 27 d'abril, sobre fixació i delimitació de facultats entre els ministeris de Defensa i de Transports i Comunicacions en matèria d'aviació civil.

d) L'article 16.3.2 del Reglament de la Llei sobre recerca i explotació d'hidrocarburs de 27 de juny de 1974, aprovat pel Reial decret 2362/1976, de 30 de juliol.

e) El paràgraf segon de l'article 99.1 del Reglament general per al règim de la mineria, aprovat pel Reial decret 2857/1978, de 25 d'agost.

f) La disposició transitòria quarta de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

g) Els articles 5 i 6 del Reial decret llei 15/1999, d'1 d'octubre, pel qual s'aproven mesures de liberalització, reforma estructural i increment de la competència en el sector d'hidrocarburs.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

1. La nova redacció donada als apartats 1, 2, i 3 de l'article 6 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre «bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica».

2. La nova redacció donada als apartats 4 i 5 de l'article 6 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre «procediment administratiu comú» i a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre «bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica».

3. Els articles 4, 5 i 7 d'aquesta Llei es dicten a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència sobre les «bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica».

4. El que preveu el capítol I i II del títol II d'aquesta Llei es dicta en l'exercici de les competències estatals exclusives en matèria d'aeroports d'interès general, control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri, sobre marina mercant i ports d'interès general, de conformitat amb l'article 149.1.20a de la Constitució. No obstant això:

a) La modificació del Reial decret llei 11/2012, de 30 de març, i de les modificacions que afecten la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, es dicten en l'exercici de les competències estatals exclusives en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, de conformitat amb l'article 149.1.13a de la Constitució.

b) La modificació de la Llei del sector ferroviari es dicta en l'exercici de les competències estatals exclusives en matèria de ferrocarrils i transports terrestres que discorren pel territori de més d'una comunitat autònoma, de conformitat amb l'article 149.1.21a de la Constitució.

5. El títol III es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases del règim energètic i miner, respectivament.

6. El que preveu el títol IV es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.7a, 13a i 17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les matèries de legislació laboral, sense perjudici de la seva execució per part dels òrgans de les comunitats autònomes; sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; i de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per part de les comunitats autònomes.

7. El que preveu el títol V es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

8. Les disposicions addicionals 20 a 25 d'aquesta Llei es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'ordenació dels registres i instruments públics.

9. Les disposicions addicionals 1 a 8 es dicten a l'empara de l'article 149.1.4a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de Defensa i Forces Armades.

10. El capítol III del títol I es dicta de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

1. S'habilita el Govern i els titulars de tots els departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències respectives, per dictar les disposicions i adoptar les mesures necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquesta Llei.

2. El Govern ha de determinar per reglament el règim jurídic aplicable a les aeronaus civils pilotades per control remot, així com a les operacions i activitats que aquestes duguin a terme.

En entrar en vigor la norma reglamentària esmentada, queda sense vigència el contingut de l'article 50.

3. S'habilita el Govern per aprovar un reial decret que és aplicable a tot el territori espanyol en què s'estableixi un procediment per a la gestió dels drets miners que resultin afectats pel canvi del sistema geodèsic de referència aprovat mitjançant aquesta Llei.

4. Es faculta el titular de la Direcció General del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social que tingui atribuïdes les competències per a l'administració del Fons Social Europeu, per tal de dictar, en l'àmbit de les seves competències, totes les disposicions que siguin necessàries per aplicar el que disposa aquesta Llei, així com per a l'habilitació dels formularis i models necessaris per al seu desplegament.

5. L'Agència Estatal de Seguretat Aèria i la Direcció General d'Aviació Civil poden dictar, en l'àmbit de les seves competències respectives, totes les resolucions que siguin necessàries per aplicar aquesta Llei, així com els mitjans acceptables de compliment, material guia o qualsevol altra resolució que en faciliti el compliment.

6. S'habilita el Govern per aprovar per reial decret, aplicable a tot el territori espanyol, un procediment per a la gestió dels drets miners i dels drets del domini públic d'hidrocarburs que resultin afectats pel canvi del sistema geodèsic de referència aprovat pel Reial decret 1071/2007, de 27 de juliol, pel qual es regula el sistema geodèsic de referència oficial a Espanya.

7. S'autoritza el Govern perquè, mitjançant un reial decret, estableixi l'obligació de comptabilització de consums de calor, fred i aigua calenta sanitària en edificis existents, derivada de la transposició de la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, relativa a l'eficiència energètica, per la qual es modifiquen les directives 2009/125/CE i 2010/30/UE, i per la qual es deroguen les directives 2004/8/CE i 2006/32/CE.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret comunitari.*

Mitjançant el capítol IV del títol V s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, relativa a l'eficiència energètica, per la qual es modifiquen les directives 2009/125/CE i 2010/30/UE, i per la qual es deroguen les directives 2004/8/CE i 2006/32/CE.

Disposició final quarta. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

1. Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per part d'aquesta Llei es poen modificar per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

2. Així mateix, s'habilita el Govern per modificar els articles 63 i 64 i els annexos X (Metodologia de càlcul de la retribució de l'activitat de distribució) i XI (Metodologia de càlcul de la retribució de les activitats de transport, regasificació i emmagatzematge bàsic) d'aquesta Llei, i el ministre d'Indústria, Energia i Turisme per desplegar el contingut de tots els anteriors.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor el dia de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Els articles 92, 98 i 100 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, conserven la seva eficàcia fins a la data d'aplicació del primer Document de Regulació Aeroportuària (DORA), a l'efecte del qual aquesta data s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» per resolució del secretari d'Estat d'Infraestructures, Transport i Habitatge.

3. L'article 73 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, conserva la seva eficàcia fins a la data d'aplicació de l'ordre del titular del Ministeri de Foment que preveu l'article 32.3 d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 15 d'octubre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

Determinació dels municipis de més de 100.000 habitants que el 2013 van registrar una ocupació hotelera superior a 600.000 persones o un nombre de passatgers de creuers turístics superior a 400.000, als efectes de declaració de zones de gran afluència turística l'any 2014

	Nre. d'habitants (*)	Nre. de pernoctacions hoteleres durant el 2013 (**)	Nre. de passatgers de creuers turístics durant el 2013 (***)
Gijón	275.274	623.943	14.291
La Corunya	245.923	744.596	156.890
Oviedo	225.089	709.606	
Jerez de la Frontera	211.670	601.444	
Almeria	192.697	641.073	16.972
Donostia / Sant Sebastià	186.500	1.070.409	
Santander	177.123	698.249	16.747
Salamanca	149.528	953.502	
Marbella	142.018	2.463.457	
Lleó	130.601	613.480	

Fonts:

* INE Padró municipal 2013.

** INE Enquesta d'ocupació hotelera 2013.

*** Ministeri de Foment, Ports de l'Estat 2013.

ANNEX II**INGRÉS DIRECTE****1. Militars de carrera***Escales d'oficials*

Exèrcit de Terra	Cos general (a)	182
	Cos d'intendència	6
	Cos d'enginyers politècnics	3
Armada	Cos general (a)	40
	Cos d'infanteria de marina (a)	9
	Cos d'intendència	3
	Cos d'enginyers	4
Exèrcit de l'Aire	Cos general (b)	49
	Cos d'intendència	3
	Cos d'enginyers	4
Cossos comuns	Cos jurídic militar	4
	Cos militar d'intervenció	3
	Cos militar de sanitat (c)	38
	Cos de músiques militars (n)	1
Total escales d'oficials		349

Escales tècniques

Exèrcit de Terra	Cos d'enginyers politècnics	2
Exèrcit de l'Aire	Cos d'enginyers	2
Total escales tècniques		4

Escala d'oficials infermers

Cossos comuns	Cos militar de sanitat	12
Total escala d'oficials infermers		12

Escales de suboficials

Exèrcit de Terra	Cos general (s)	14
Armada	Cos general (s)	5
	Infanteria de marina (s)	2
Exèrcit de l'Aire	Cos general (s)	7
Cossos comuns	Cos de músiques militars (d)	4
Total escales de suboficials		32
Total militars de carrera		397

2. Militars de complement

Cossos comuns	Escala d'oficials cos militar de sanitat (e)	3
Total militars de complement		3
Total ingrés directe		400

ANNEX III
Promoció (f)

Escales d'oficials	Militars de carrera (g)	Militar de complement (h)	Militar de tropa i marineria (i)	Total
<i>Exèrcit de Terra</i>				
Cos general (j)	23	22	23	68
Cos d'intendència	2	3	2	7
Cos d'enginyers politècnics	3	1	1	5
<i>Armada</i>				
Cos general (k)	6	6	6	18
Cos d'infanteria de marina (l)	2	2	2	6
Cos d'intendència	2	4	1	7
Cos d'enginyers	3	2	1	6
<i>Exèrcit de l'Aire</i>				
Cos general (m)	6	6	7	19
Cos d'intendència	2	2	2	6
Cos d'enginyers	1	1	1	3
<i>Cossos comuns</i>				
Cos jurídic militar	2	1	1	4
Cos militar d'intervenció	2	1	1	4
Cos militar de sanitat (p)	7	4	5	16
Cos de músiques militars (q)	1		1	2
Total escales d'oficials	62	55	54	171
Escales tècniques	Militars de carrera (g)	Militar de complement (h)	Militar de tropa i marineria (i)	Total
<i>Exèrcit de Terra</i>				
Cos d'enginyers politècnics	4	2	3	9
<i>Armada</i>				
Cos d'enginyers	1	2	1	4
<i>Exèrcit de l'Aire</i>				
Cos d'enginyers	2	2	1	5
Total escales tècniques	7	6	5	18
Escala d'oficials infermers	Militars de carrera (g)	Militar de complement (h)	Militar de tropa i marineria (i)	Total
<i>Cossos comuns</i>				
Cos militar de sanitat	1	5	1	7
Total escala d'oficials infermers	1	5	1	7
Escales de suboficials	Militar de tropa i marineria (o)			
<i>Exèrcit de Terra</i>				
Cos general	495			
<i>Armada</i>				
Cos general	140			
Infanteria de marina	21			
<i>Exèrcit de l'Aire</i>				
Cos general (r)	219			
<i>Cossos comuns</i>				
Cos de músiques militars	11			
Total suboficials	886			
Total promoció				1082

ANNEX IV**Places d'accés a cos i escala**

Militars de carrera	1.399
Militars de complement	3
Total	1.402

ANNEX V**Places per a l'accés a una relació de serveis de caràcter permanent**

Militars de complement	32
Militars de tropa i marineria	100

ANNEX VI**Places per accedir a la condició de reservista voluntari**

Per al conjunt de les Forces Armades	100
--------------------------------------	-----

ANNEX VII**Guàrdia Civil***Escala superior d'oficials*

Ingrés directe Centre Docent de Formació Militar (a)	70
Accés a escala	65

Notes:

(a) Places sense exigència de titulació universitària prèvia.

(b) De les 49 places assignades al cos general de l'Exèrcit de l'Aire, 44 ho són sense exigència de titulació universitària prèvia i 5 amb exigència de titulació universitària prèvia, segons el que preveuen l'article 57.1 de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar, i la disposició transitòria quarta punt 2 del Reial decret 35/2010, de 15 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'ingrés i promoció i d'ordenació de l'ensenyament de formació en les Forces Armades. Les places no cobertes en algun dels contingents s'acumulen a l'altre.

(c) D'aquestes 38 places, 15 s'han d'oferir per a l'especialitat fonamental de medicina mitjançant la forma d'ingrés directe sense exigència de titulació universitària prèvia, segons el que estableix la disposició final cinquena de la Llei orgànica 9/2011, de 27 de juliol, de drets i deures dels membres de les Forces Armades, que modifica la disposició addicional sisena de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar. En la convocatòria corresponent s'han de determinar les places que s'oferiran amb crèdits adquirits, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional quarta del Reial decret 35/2010, de 15 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'ingrés i promoció i d'ordenació de l'ensenyament de formació en les Forces Armades, modificat pel Reial decret 1141/2012, de 27 de juliol. De les que s'oferixin per a ingrés en l'especialitat fonamental de medicina amb exigència de titulació prèvia, fins a un màxim de 10 es poden publicar amb exigència d'una especialitat medicoquirúrgica.

(d) Les places no cobertes s'acumulen a les places de promoció, ofertes en el mateix cos i escala.

(e) Places per a l'especialitat fonamental de medicina, una de les quals s'ha d'oferir amb exigència d'especialitat medicoquirúrgica. A aquestes places s'hi poden presentar nacionals i estrangers segons el que estableix la disposició addicional sisena punt 2 de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar, modificada per la disposició final cinquena punt dos de la Llei orgànica 9/2011, de 27 de juliol, de drets i deures dels membres de les Forces Armades. Les places no cobertes s'acumulen a les places ofertes per a l'ingrés directe amb exigència de titulació en l'escala d'oficials del cos militar de sanitat, especialitat fonamental de medicina.

(f) Les places ofertes al personal que tingui totes tres condicions militars que no estiguin cobertes s'han d'oferir al personal que tingui les altres dues. L'ordre de prioritats en cas que hi hagi personal sol·licitant procedent de condicions diferents és: en primer lloc els militars de carrera, en segon lloc els militars de tropa i marineria, en tercer lloc els militars de complement per a canvi d'escala i en quart lloc els militars de complement per a canvi de cos. Aquesta oferta s'ha de fer després de l'acumulació de places entre les dues formes de promoció dels militars de complement. Per a les places ofertes al cos militar de sanitat, especialitat fonamental de medicina, sense exigència de titulació prèvia, les normes aplicables a l'acumulació s'han de determinar en la seva convocatòria específica.

(g) Per a oficials i suboficials militars de carrera, excepte militars de complement de la Llei 17/1999, en les condicions que estableix l'article 62 de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar. En els cossos

generals dels exèrcits i infanteria de marina les places ofertes ho són per a la forma de promoció per a canvi d'escala.

(h) Per a promoció interna per a canvi d'escala i promoció per a canvi de cos de militars de complement de la Llei 17/1999 i per a canvi d'escala dels militars de complement de la Llei 39/2007, en les condicions que estableixen la disposició transitòria cinquena punt 4, l'article 62 punt 5 de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar, i la disposició transitòria tercera punt 4 del Reglament d'ingrés i promoció en les Forces Armades. Per a aquestes places té preferència la promoció per a canvi d'escala. Les places no cobertes ofertes per a promoció per a canvi d'escala s'acumulen, si s'escau, a les ofertes per a canvi de cos, i viceversa.

(i) Per a militars de tropa i marineria, en les condicions que estableix l'article 62 de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar.

(j) De les 23 places ofertes a militars de carrera i de les 23 places ofertes a militars de tropa i marineria, se n'han de reservar 4 i 4, respectivament, en les condicions que estableix la disposició transitòria quarta del Reial decret 35/2010, de 15 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'ingrés i promoció i d'ordenació de l'ensenyament de formació en les Forces Armades, relatives a la promoció per a canvi d'escala amb exigència de titulació universitària prèvia. En cas que no es cobreixin, les places ofertes per a ingrés amb exigència de titulació universitària prèvia s'acumulen a les de promoció sense exigència de titulació universitària prèvia, i viceversa.

(k) De les 6 places ofertes a militars de carrera i de les 6 places ofertes a militars de tropa i marineria, se n'han de reservar 2 i 2, respectivament, en les condicions que estableix la disposició transitòria quarta del Reial decret 35/2010, de 15 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'ingrés i promoció i d'ordenació de l'ensenyament de formació en les Forces Armades, relatives a la promoció per a canvi d'escala amb exigència de titulació universitària prèvia. En cas que no es cobreixin, les places ofertes per a ingrés amb exigència de titulació universitària prèvia s'acumulen a les de promoció sense exigència de titulació universitària prèvia, i viceversa.

(l) De les 2 places ofertes a militars de carrera i de les 2 places ofertes a militars de tropa i marineria, se n'han de reservar 1 i 1, respectivament, en les condicions que estableix la disposició transitòria quarta del Reial decret 35/2010, de 15 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'ingrés i promoció i d'ordenació de l'ensenyament de formació en les Forces Armades, relatives a la promoció per a canvi d'escala amb exigència de titulació universitària prèvia. En cas que no es cobreixin, les places ofertes per a ingrés amb exigència de titulació universitària prèvia s'acumulen a les de promoció sense exigència de titulació universitària prèvia, i viceversa.

(m) De les 6 places ofertes a militars de carrera i de les 7 places ofertes a militars de tropa i marineria, se n'han de reservar 2 i 2, respectivament, en les condicions que estableix la disposició transitòria quarta del Reial decret 35/2010, de 15 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'ingrés i promoció i d'ordenació de l'ensenyament de formació en les Forces Armades, relatives a la promoció per a canvi d'escala amb exigència de titulació universitària prèvia. En cas que no es cobreixin, les places ofertes per a ingrés amb exigència de titulació universitària prèvia s'acumulen a les de promoció sense exigència de titulació universitària prèvia, i viceversa.

(n) Per a l'especialitat fonamental de direcció.

(o) Per a militars de tropa i marineria, en les condicions que estableixen l'article 62 de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar, i l'article 15 de la Llei 8/2006, de 24 d'abril, de tropa i marineria.

(p) D'aquestes 16 places, 10 s'ofereixen per a l'especialitat fonamental de medicina mitjançant la forma d'ingrés sense exigència de titulació universitària, segons el que estableix la disposició final cinquena de la Llei orgànica 9/2011, de 27 de juliol, de drets i deures dels membres de les Forces Armades, que modifica la disposició addicional sisena de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar. En la convocatòria corresponent s'han de determinar les places que s'ofereixen amb crèdits adquirits, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional quarta del Reial decret 35/2010, de 15 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'ingrés i promoció i d'ordenació de l'ensenyament de formació en les Forces Armades, modificat pel Reial decret 1141/2012, de 27 de juliol.

(q) De les dues places ofertes una ho és per a l'especialitat fonamental d'instrumentista, reservada per a suboficials del cos de músiques militars, de conformitat amb el que estableix l'article 62.2 de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar. L'altra ho és per a l'especialitat fonamental de direcció, i la poden sol·licitar indistintament suboficials i militars de tropa i marineria.

(r) De les 219 places assignades al cos general de l'Exèrcit de l'Aire, se n'han de reservar 10 en les condicions que estableix l'apartat b) del punt 6 de l'article 17 del Reial decret 35/2010, de 15 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'ingrés i promoció i d'ordenació de l'ensenyament de formació en les Forces Armades; d'aquestes últimes, les no cobertes s'acumulen a les ofertes sense exigència de titulació prèvia de tècnic superior.

(s) Places sense exigència prèvia de titulació de tècnic superior.

(t) Les places no cobertes per promoció o per promoció interna no es poden acumular, en cap cas, a les places d'ingrés directe de militars de carrera. En les convocatòries corresponents i únicament per als supòsits de promoció, es poden fixar normes específiques d'acumulació, sempre dins de cada forma d'ingrés i entre les dues formes d'ingrés per promoció.

ANNEX VIII

Metodologia per a la determinació d'ingressos màxims anuals per passatger (IMAP) en el Document de Regulació Aeroportuària (DORA) quinquennal

1. L'ingrés anual per passatger que Aena, SA, pot obtenir per les prestacions públiques patrimonials està limitat durant cadascun dels cinc anys recollits al DORA. Aquest límit, denominat ingrés màxim anual per passatger (IMAP), es determina, per a l'any t, mitjançant l'aplicació d'un percentatge de variació respecte a l'IMAP de l'any anterior (t-1), d'acord amb la fórmula següent:

$$IMAP_t = IMAP_{t-1} \left(1 + \frac{P_{t-1} + X}{100} \right)$$

Aquest percentatge de variació consta de dos components:

- El component P és un índex d'actualització de preus que té com a objectiu reconèixer l'impacte que, sobre la base de costos de l'operador, tindrien les variacions anuals del preu d'inputs fora del control d'operador, però que n'afecten l'activitat, de conformitat amb els principis d'eficiència econòmica i bona gestió empresarial.

El valor de P, que pot ser positiu o negatiu, no es concreta al DORA atès que la seva quantia es determina anualment durant el procés d'establiment de les tarifes per a l'any següent.

No obstant això, el mecanisme de càlcul de l'índex P s'ha de determinar per reglament i incorporar al DORA. En tot cas, està subjecte al règim que segons la legislació en vigor sigui aplicable a les revisions de valors monetaris en la determinació de les quals participi el sector públic. Aquest índex no pot estar referenciat en cap tipus d'índex general de preus o fórmula que el contingui.

- El component X recull tots els increments o disminucions de la base de costos de l'operador deguts a factors específics lligats a l'activitat de l'operador, anticipables per l'operador en el moment d'elaborar el DORA i reconeguts convenientment pel regulador.

El valor X, que pot ser positiu o negatiu, ha de ser d'igual quantia per a cadascun dels anys del quinquenni i, a diferència de l'índex P, queda fixat al DORA.

2. Aquest límit es defineix com un valor màxim únic per a tota la xarxa, de l'ingrés mitjà anual per passatger, obtingut com a contraprestació dels serveis aeroportuaris bàsics (de conformitat amb el que disposa l'article 4 de la Directiva 2009/12/CE).

3. La metodologia d'estimació de l'IMAP està basada en la recuperació dels costos esperats i reconeguts pel regulador d'acord amb els criteris i principis d'eficiència assenyalats a l'apartat següent. Atès que la recuperació s'articula de manera prospectiva, les desviacions reals en el trànsit o en els costos, respecte als valors estimats en el moment d'aprovació del DORA, no es poden traslladar a les tarifes aeroportuàries, i les assumeix l'operador.

La metodologia de definició de l'IMAP no requereix que els ingressos derivats de prestacions públiques patrimonials de cada any t del quinquenni recuperin exactament els ingressos regulats requerits de l'any t. En realitat, el requisit de recuperació de costos s'aplica al conjunt del quinquenni, de manera que els ingressos derivats de les prestacions públiques patrimonials del conjunt del quinquenni permetin recuperar els ingressos regulats requerits del conjunt del quinquenni, reconeguts convenientment pel regulador.

4. El DORA ha de reconèixer només els costos que siguin eficients, transparents, no discriminatoris i objectius. En particular, només es poden reconèixer els costos considerats com a eficients compatibles amb la legislació vigent que sigui aplicable. Per a això, sense perjudici dels principis i criteris que estableix aquesta legislació, es consideren eficients els costos operatius en el seu conjunt, sense incloure amortització ni cost de capital, per unitat de trànsit (ATU – Air Traffic Unit) inferiors a la mitjana dels 5 principals gestors d'aeroports europeus cotitzats més eficients comparables, sense incloure Aena, SA. Per a això s'utilitza l'última informació financera auditada publicada, així com les previsions oficials disponibles.

On la unitat de trànsit (ATU) = passatgers + (10 x tones de càrrega) + (100 x operacions)

5. La recuperació de costos esperats s'articula a través de la definició dels ingressos regulats requerits (IRR) del quinquenni. Aquests tenen, d'una banda, un component anual, IRR_t que es determina com la suma dels valors esperats per a l'any t dels elements següents de la xarxa d'Aena, SA:

IRR_t :

- despeses d'explotació, i
- cost de capital,

$$IRR_t = \text{despeses d'explotació} + \text{cost de capital}$$

D'altra banda, l'IRR incorpora un component quinquennal, IRR_a , que recull la compensació pel menor volum d'inversions realitzades efectivament respecte de les que preveu el DORA anterior.

El càlcul de tots dos components de l'IRR es fa en termes reals, és a dir, sense efecte preu, sense considerar cap actualització associada a les variacions del preu d'inputs fora del control d'operador.

El valor dels elements que constitueixen els ingressos regulats requerits (IRR) per al quinquenni es basa en la proposta de l'operador a què es refereix l'article 24, i com a part de l'elaboració del DORA aquests costos han de ser reconeguts o modificats com a resultat de l'aplicació dels criteris d'eficiència, transparència, no-discriminació i objectivitat.

6. La determinació de la quantia del paràmetre X, que és igual per als cinc anys del quinquenni, es fa atenent la igualtat següent:

$$\sum_1^5 \frac{IMAP_0 * (1 + X)^t * Q_t}{\left(1 + \frac{CMPC_{AI}}{100}\right)^t} = \sum_1^5 \frac{IRR_t}{\left(1 + \frac{CMPC_{AI}}{100}\right)^t} - IRR_a$$

On:

- $IMAP_0$: és l'ingrés màxim anual corresponent a l'últim exercici del DORA precedent.
- t: agafa els valors dels anys 1 a 5 de quinquenni.
- Q_t : és el nombre de passatgers esperats per a l'any t.
- IRR_t : és l'ingrés regulat requerit específic de l'any t.
- IRR_a : és la compensació per menor inversió realitzada en el quinquenni anterior, capitalitzada convenientment.
 - $CMPC_{AI}$: és el cost mitjà ponderat de capital abans d'impostos per al quinquenni, definit al punt 6.b) d'aquest annex.

Així, els valors de X han de permetre que la suma del valor actualitzat dels ingressos esperats per a cada any del quinquenni s'iguali a la suma del valor actualitzat dels ingressos regulats requerits de component anual del quinquenni (IRR_t), tots dos descomptats a una taxa igual al cost mitjà ponderat de capital abans d'impostos d'Aena, SA, establerta al DORA, tenint en compte la compensació per menor inversió efectuada en el quinquenni anterior (IRR_a). Tot això calculat sense efecte preu, és a dir, en termes reals o constants.

La definició de cadascun dels elements que componen els ingressos regulats requerits (IRR) és la següent:

i) Component anual de l'IRR (IRR_t):

a) Despeses d'explotació: correspon a la suma dels imports esperats i aprovats al Document de Regulació Aeroportuària (DORA) dels epígrafs següents per al quinquenni:

- Aprovisionaments.
- Despeses de personal.
- Altres despeses d'explotació.
- Amortització dels actius que conté la base d'actius regulada, BAR.
- Deteriorament i resultat per alienacions de la BAR.
- Cost de les taxes que Aena, SA, estigui obligada a abonar a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i a la Direcció General d'Aviació Civil per les activitats que preveu el títol II, capítol I, d'aquesta Llei.

b) Cost de capital: correspon a la quantitat resultant d'aplicar el cost mitjà ponderat del capital abans d'impostos (d'ara endavant, $CMPC_{AI}$), al valor mitjà de la BAR, definida per a cadascun dels anys del quinquenni. Per determinar el cost de capital, s'utilitza el model CAPM (Capital Asset Pricing Model). La definició de les variables necessàries per al càlcul d'aquest cost, així com els seus valors, es determinen al DORA, tenint en compte que el $CMPC_{AI}$ és el mateix per a cada any del quinquenni.

La BAR l'any t és el valor dels actius nets l'any t, que es defineixen com la suma de l'immobilitzat no financer net associat als conceptes o serveis aeroportuaris bàsics retribuïts per les prestacions públiques patrimonials.

En el càlcul del $CMPC_{AI}$ es té en compte l'estructura de capital que el Document de Regulació Aeroportuària (DORA) consideri per al període, així com el cost de la retribució dels fons propis i aliens.

Les despeses d'explotació i els costos de capital a incorporar a l'IRR són els reconeguts com a eficients, transparents, no discriminatoris i objectius, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

ii) Component quinquennal de l'IRR (IRR_a):

Compensació pel menor volum d'inversions realitzades efectivament respecte a les que preveu el DORA anterior. Aquest ajust ha de recollir les desviacions dels ingressos regulats requerits del quinquenni anterior en funció de les diferències entre els valors de les inversions aprovades al DORA i els valors reals auditats de les

inversions executades, capitalitzades degudament al cost mitjà ponderat de capital abans d'impostos d'Aena, SA, recollit al Document de Regulació Aeroportuària (DORA). En el supòsit de pròrroga del DORA, el càlcul de desviacions s'ha de prolongar a l'any de la possible pròrroga.

El component IRR_a no recull les desviacions per un major volum d'inversió realitzada sobre el que preveu el DORA.

7. Les eficiències o ineficiències en la gestió dels valors aprovats de despeses d'explotació inclosos al DORA per a un quinquenni no donen lloc a la revisió o l'actualització dels ingressos requerits regulats.

Les variacions en el nombre de passatgers en relació amb els valors planificats d'un quinquenni i establerts al DORA són a compte i risc d'Aena, llevat que es produeixin situacions excepcionals en els termes que defineixi el DORA.

Les variacions respecte a la previsió de variables financeres que constitueixin la base del càlcul del costos de capital d'un quinquenni (prima de mercat, valor renda fixa, etc.), no s'han d'ajustar en el càlcul d'ingressos requerits regulats durant el quinquenni.

ANNEX IX

Ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ)

1. Fórmula de l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ).

La fórmula de l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) és la següent:

$$IMAAJ_t = IMAP_t + Correccions = IMAP_t + \frac{B_t}{100} IMAP_t - \frac{RI_t}{Q_t} - K_t + \frac{D_t}{Q_t}$$

On:

- $IMAAJ_t$: és l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) de l'any t.
- $IMAP_t$: és l'ingrés màxim anual per passatger de l'any t.
- B_t : és l'incentiu/penalització que s'aplica l'any t pel compliment dels nivells de qualitat del servei en el t-2.
- RI_t : és la penalització per retard de determinats projectes d'inversió l'any t (amb dades del t-2).
- Q_t : són els passatgers previstos l'any t.
- K_t : és el factor de compliment al 100% de l'ingrés màxim per passatger l'any t.
- D_t : són les desviacions d'inversions i despeses d'explotació aprovades en l'exercici de les competències de seguiment previstes a l'article 31 d'aquesta Llei.

2. Factor de compliment al 100% de l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ).

Aquesta correcció té com a objectiu eliminar la diferència que es pot produir entre els ingressos anuals esperats aplicant l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) de l'any i els ingressos obtinguts realment, aïllant les desviacions en nivell de trànsit, mesurat pel nombre de passatgers, atès que el risc de trànsit l'ha d'absorbir l'operador.

Aquesta diferència es produeix a causa de la dificultat per traslladar el valor agregat de l'ingrés mitjà màxim permès (ingrés màxim anual per passatger ajustat, IMAAJ) a valors unitaris de tarifes per a cadascun dels serveis i tipus de trànsit esperats per a cada aeroport. De manera que una proposta de valors unitaris de tarifes que, «ex ante», compleix l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ), podria no complir-lo «ex post» si la composició del trànsit varia des del moment en què es van establir les tarifes al moment en què s'apliquen. I això independentment del fet que es compleixin les previsions sobre el volum de passatgers total per al conjunt de la xarxa.

Adicionalment, aquest factor de compliment al 100% de l'ingrés màxim anual per passatger ajustat, IMAAJ, recull la diferència que es pot produir si, dels acords entre els usuaris i Aena, SA, els increments de les quanties unitàries aprovades per a l'exercici t no s'apliquen a partir de l'1 de gener de cada exercici, sinó que se n'endarrereix l'aplicació de cobrament més enllà d'aquesta data. Si això ocorre, els ingressos anuals esperats aplicant l'ingrés màxim anual per passatger ajustat (IMAAJ) de l'any i els ingressos obtinguts realment serien diferents.

Per eliminar aquesta diferència, que pot ser positiva o negativa, en funció de si l'operador ha cobrat més o menys de l'ingrés mitjà màxim permès, aïllant l'efecte de variació de trànsit, s'ha de comparar l'ingrés per passatger efectiu o real obtingut durant l'exercici (ingrés unitari_{t-2} a la fórmula següent) amb l'ingrés mitjà màxim permès (IMAAJ_{t-2} a la fórmula). Atès que la correcció s'aplica sobre el trànsit real del període t, que afecta tant els dos ingressos unitaris anteriors, la correcció no compensa l'operador per la diferència entre el trànsit real i el planificat de l'any t.

Aquesta correcció es reflecteix a la fórmula següent:

$$K_t = \frac{Q_{t-2} (\text{Ingrés unitari}_{t-2} - \text{IMAAJ}_{t-2})}{Q_t} \left(1 + \frac{I_{t-2}}{100}\right) \left(1 + \frac{I_{t-1}}{100}\right)$$

On:

- Q_{t-2} : són els passatgers reals totals de l'any t-2.
- Q_t : són els passatgers estimats de l'any t.
- $\text{Ingrés unitari}_{t-2}$: són els ingressos reals dividits pel trànsit de l'any t-2 (és a dir, aquest valor seria l'IMAAJ real registrat efectivament l'any t-2).
- IMAAJ_{t-2} : és l'ingrés per passatger màxim anual ajustat de l'any t-2.
- $I_t/100$: és la taxa d'interès per a l'any t-i equivalent al cost mitjà ponderat de capital abans d'impostos d'Aena, SA, que recull el DORA.

ANNEX X

Metodologia de càlcul de la retribució de l'activitat de distribució

1. La retribució corresponent a l'activitat de distribució per a l'any «n» (RD_n) s'ha d'establir per al conjunt de les instal·lacions de cada empresa distribuïdora, excloses les connexions de servei, d'acord amb la fórmula:

$$RD_n = RD_{n-1} + RN_n$$

On:

- RD_{n-1} : és la retribució de l'any «n-1».
- RN_n : és la retribució corresponent a la captació de nou mercat.

La retribució a la captació de nou mercat es calcula mitjançant la fórmula següent:

$$RN_n = F_{c<4b}^{mg} \cdot \Delta CI_{c<4b}^{mg} + F_{c<4b}^{mgr} \cdot \Delta CI_{c<4b}^{mgr} + F_{v<4b}^1 \cdot \Delta V_{v<4b}^1 + F_{v<4b}^2 \cdot \Delta V_{v<4b}^2 + F_{v>4b} \cdot \Delta V_{v>4b}$$

On:

- $F_{c<4b}^{mg}$: és la retribució unitària per client connectat a pressió igual o inferior a 4 bar, en municipis gasificats, expressada en €/client.
- $\Delta CI_{c<4b}^{mg}$: és la variació del nombre de consumidors connectats a xarxes amb pressió de disseny inferior o igual a 4 bar, en municipis gasificats calculada com a diferència entre el nombre mitjà de clients previst per a l'any en què es determina la retribució i el valor mitjà de l'any anterior.
- $F_{c<4b}^{mgr}$: és la retribució unitària per client connectat a pressió igual o inferior a 4 bar, en municipis de gasificació recent, expressada en €/client.
- $\Delta CI_{c<4b}^{mgr}$: és la variació del nombre de consumidors connectats a xarxes amb pressió de disseny inferior o igual a 4 bar, en municipis de gasificació recent calculada com a diferència entre el nombre mitjà de clients previst per a l'any en què es determina la retribució i el valor mitjà de l'any anterior.
- $F_{v<4b}^1$: és la retribució unitària per a subministraments a pressió igual o inferior a 4 bar fets a consumidors amb consum anual inferior o igual a 50 MWh, expressada en €/MWh.
- $\Delta V_{v<4b}^1$: és la variació del volum de gas subministrat a pressió igual o inferior a 4 bar a consumidors amb consum anual inferior o igual a 50 MWh, expressat en MWh, calculada com la diferència de demanda prevista l'any «n» i l'estimació disponible per a l'any «n-1» per a aquest tipus de consumidors.
- $F_{v<4b}^2$: és la retribució unitària per a subministraments a pressió igual o inferior a 4 bar fets a consumidors amb consum anual superior a 50 MWh, expressada en €/MWh.
- $\Delta V_{v<4b}^2$: és la variació del volum de gas subministrat a pressió igual o inferior a 4 bar a consumidors amb consum anual superior a 50 MWh, expressat en MWh, calculada com la diferència de demanda prevista l'any «n» i l'estimació disponible per a l'any «n-1» per a aquest tipus de consumidors.
- $F_{v>4b}$: és la retribució unitària per a subministraments a pressió entre 4 i 60 bar, expressada en €/MWh.
- $\Delta V_{v>4b}$: és la variació del volum de gas subministrat a pressió entre 4 i 60 bar, expressada en MWh, calculada com la diferència de demanda prevista l'any «n» i l'estimació disponible per a l'any «n-1» per a aquest tipus de consumidors.

Als efectes d'aplicar aquesta fórmula, el gas subministrat i els clients del grup 3.5 han de rebre el mateix tractament que si se subministressin a pressió entre 4 i 60 bar.

2. S'entén per terme municipal de gasificació recent aquell en què la primera posada en servei de gas s'hagi produït menys de cinc anys abans de l'any de càlcul de la retribució.

Per al mercat captat en termes municipals de gasificació recent, s'estableix una retribució unitària per client connectat a pressió igual o inferior a 4 bar incentivadora.

Aquesta retribució incentivadora només és aplicable per als termes municipals no gasificats en els quals l'acta de posada en servei sigui posterior a l'1 de gener de l'any 2014.

3. Les retribucions unitàries s'han d'establir reglamentàriament a l'inici de cada període regulador, de conformitat amb el que estableix l'article 60.2 d'aquesta Llei, en funció de l'evolució de la demanda, de les millores de productivitat i de l'evolució econòmica.

4. La retribució de l'activitat de distribució de cada any s'ha de revisar quan es disposi del valor definitiu o es coneguin xifres més precises de demanda i clients.

5. Per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de Mercats i Competència, s'ha d'establir abans del dia 1 de gener de cada any la retribució que correspon percebre a cada empresa distribuïdora d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors.

6. Per al càlcul de la retribució a la distribució corresponent al segon període de l'any 2014 mitjançant l'aplicació de la metodologia que estableix aquest annex, s'ha de prendre, en còmput anual, com a retribució de partida RD_{n-1} per a cada empresa la següent:

Empresa	Euros
Naturgas Energía Distribución, SA	176.118.062
Gas Directo, SA	1.457.263
Distribuidora Regional del Gas, SA	9.089.385
REDEXIS Gas Distribución, SA	9.077.354
Distribución y Comercialización de Gas Extremadura, SA	11.225.672
Gas Aragón, SA	41.828.907
REDEXIS Gas Baleares, SA	14.204.436
Tolosa Gas, SA	755.639
Gas Natural Distribución SDG, SA	598.001.362
Gas Natural Andalucía, SA	63.554.545
Gas Natural Castilla-La Mancha, SA	41.828.780
Gas Natural Castilla y León, SA	77.759.108
Gas Natural CEGAS, SA	116.977.227
Gas Galicia SDG, SA	35.725.234
Gas Energía Distribución Murcia, SA	16.306.972
Gas Navarra, SA	27.516.631
Gas Natural Rioja, SA	13.833.081
Gasificadora Canaria, SA	737.332
Madrileña Red de Gas, SA	92.548.812
Madrileña Red de Gas II, SA	50.292.846
Total	1.398.838.648

A la retribució de l'any 2014 calculada així cal afegir-hi els desviaments incorreguts en les retribucions d'anys anteriors i RD_{n-1} com a conseqüència de les revisions de les xifres de clients i vendes.

Per calcular la retribució de l'any 2015, s'ha de prendre com a retribució del RD_{n-1} la que resulti en termes anuals de l'aplicació de la metodologia establerta en aquest annex, calculada d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors.

7. Paràmetres a aplicar en la retribució a la distribució.

Per aplicar la metodologia que es tableix aquest annex, a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, s'han d'utilitzar els paràmetres següents:

- El coeficient d'eficiència per millores de productivitat (f_a) pren el valor 1.
- Les retribucions unitàries prenen els valors següents:

- $F_{c < 4b}^{mg}$: retribució unitària per client connectat a pressió igual o inferior a 4 bar, en m municipis gasificats: 50 €/client.

- $F_{c < 4b}^{mgr}$: retribució unitària per client connectat a pressió igual o inferior a 4 bar, en municipis de gasificació recent: 70 €/client.
- $F_{v < 4b}^1$: retribució unitària per a subministraments a pressió igual o inferior a 4 bar fets a consumidors amb consum anual inferior o igual a 50 MWh: 7,5 €/MWh.
- $F_{v < 4b}^2$: retribució unitària per a subministraments a pressió igual o inferior a 4 bar fets a consumidors amb consum anual superior a 50 MWh: 4,5 €/MWh.
- $F_{v > 4b}$: retribució unitària per a subministraments a pressió entre 4 i 60 bar: 1,25 €/MWh.

ANNEX XI

**Metodologia de càlcul de la retribució de les activitats de transport,
regasificació i emmagatzematge bàsic**

1. La retribució anual de l'activitat de transport, regasificació i emmagatzematge bàsic, reconeguda al titular de l'element d'immobilitzat «i» l'any «n» (R_n^i) és la següent:

$$R_n^i = RD_n^i + RCS_n^i$$

On:

- RD_n^i : retribució anual per disponibilitat de l'element d'immobilitzat «i» l'any «n», expressada en euros.
- RCS_n^i : retribució anual per continuïtat de subministrament de l'element d'immobilitzat «i» l'any «n», expressada en euros. Aquesta retribució anual s'ha de revisar quan es disposi del valor definitiu o es coneguin xifres més precises dels volums de gas a què es refereix l'apartat 3 per a les diferents activitats del sistema gasista.

La retribució anual de cada empresa, per activitat, s'obté com a suma de les quantitats a retribuir a cadascun dels elements d'immobilitzat de cada empresa en l'activitat de transport, regasificació o emmagatzematge bàsic.

2. Retribució anual per disponibilitat.

a) La retribució anual per disponibilitat RD_n^i reconeguda al titular de l'element d'immobilitzat «i» l'any «n» per a cada activitat és la següent:

$$RD_n^i = CI_n^i + COM_n^i$$

On:

- CI_n^i : són els costos d'inversió de l'element d'immobilitzat «i» l'any «n», expressat en euros.
- COM_n^i : són els costos d'operació i manteniment de l'element d'immobilitzat «i» l'any «n», expressat en euros.

b) Els costos d'inversió es calculen d'acord amb la fórmula següent:

$$CI_n^i = A^i + RF_n^i$$

On:

- A^i : és la retribució per amortització de l'element d'immobilitzat i.
- RF_n^i : és la retribució financera de la inversió de l'element d'immobilitzat «i» l'any «n».

c) La retribució per amortització de l'element d'immobilitzat «i» s'obté aplicant la fórmula següent:

$$A^i = \frac{VI^i}{VU^i}$$

On:

- VI^i : és el valor d'inversió de l'element d'immobilitzat «i», reconegut mitjançant resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines o ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme. En el cas dels actius en

servei amb anterioritat a l'1 de gener de 2002, s'ha d'utilitzar el valor emprat per al càlcul de la retribució a l'Ordre ECO/301/2002, de 15 de febrer, per la qual s'estableix la retribució de les activitats regulades del sistema gasista.

– VU^i : és la vida útil reguladora de cada element d'immobilitzat «i», expressada en anys.

d) La retribució financera de la inversió de l'element d'immobilitzat «i», RF_n^i , es calcula cada any «n» aplicant la taxa de retribució financera (TR) al valor net d'inversió VNI_n^i d'acord amb la fórmula següent:

$$RF_n^i = VNI_n^i \cdot TR$$

On:

– TR^i : és la taxa de retribució financera a aplicar a l'element d'immobilitzat «i» durant el període regulador.

– VNI_n^i : és el valor net d'inversió de l'element d'immobilitzat «i» l'any n, que es calcula d'acord amb la fórmula següent:

$$VNI_n^i = VI^i - (k-1) \cdot A^i$$

On k és el nombre d'anys transcorreguts des de la data de posada en servei de la instal·lació fins a l'any n.

e) Una vegada finalitzada la vida útil reguladora de l'element d'immobilitzat «i», si l'element continua en operació, la retribució meritada per aquesta instal·lació en concepte de retribució per inversió (CI_n^i) és nul·la.

La retribució per operació i manteniment de l'element d'immobilitzat «i» l'any «n» és la que li correspongui d'acord amb l'apartat g (COM_n^i) multiplicada per un coeficient d'extensió de vida útil μ_n^i . Aquest paràmetre pren els valors següents:

– Durant els cinc primers anys en què s'hagi superat la vida útil reguladora: $\mu_n^i = 1,15$.

– Quan hagi superat la seva vida útil reguladora en entre 6 i 10 anys, el valor del coeficient d'extensió de la vida útil és: $\mu_n^i = 1,15 + 0,01 \cdot (X - 5)$.

– Quan hagi superat la seva vida útil reguladora en entre 11 i 15 anys, el valor del coeficient d'extensió de la vida útil és: $\mu_n^i = 1,20 + 0,02 \cdot (X - 10)$.

– Quan hagi superat la seva vida útil reguladora en més de 15 anys, el valor del coeficient d'extensió de la vida útil és: $\mu_n^i = 1,30 + 0,03 \cdot (X - 15)$.

On «X» és el nombre d'anys en què l'element d'immobilitzat ha superat la seva vida útil reguladora.

El paràmetre μ_n^i no pot prendre un valor superior a 2.

f) En el cas dels gasoductes de transport posats en servei amb anterioritat a l'1 de gener de 2008, la vida útil reguladora es fixa en 40 anys.

g) Els costos d'operació i manteniment de les instal·lacions de la xarxa de gasoductes transport i plantes de regasificació, COM_n^i , es calculen d'acord amb la fórmula següent:

$$COM_n^i = COMF_n^i + COMV_n^i$$

On:

– $COMF_n^i$: costos d'operació i manteniment fixos de cada element d'immobilitzat «i», l'any «n», expressat en euros.

– $COMV_n^i$: costos d'operació i manteniment variables de cada element d'immobilitzat «i», l'any n, expressat en euros.

Per calcular els costos d'operació i manteniment per a cada element de l'immobilitzat «i», per a l'any «n», s'apliquen els costos unitaris de referència d'operació i manteniment en vigor l'any «n», independentment de la data de posada en marxa de l'element de l'immobilitzat.

Els costos d'operació i manteniment dels emmagatzematges bàsics es calculen d'acord amb la fórmula següent:

$$COM_n^i = COMI_n^i + COMD_n^i$$

- $COMI_n^i$: costos d'operació i manteniment indirectes de cada element d'immobilitzat «i», l'any «n», expressat en euros.
- $COMD_n^i$: costos d'operació i manteniment directes de cada element d'immobilitzat «i», l'any «n», expressat en euros.

3. Retribució anual per continuïtat de subministrament.

La retribució anual per continuïtat de subministrament ($RCS_n^{i,A}$), reconeguda al titular de l'element d'immobilitzat «i» de l'activitat «A» l'any «n», és la següent:

$$RCS_n^{i,A} = \alpha_n^{i,A} \cdot (RCS_{n-1}^A \cdot f^A) \cdot (1 + \Delta D_n^A)$$

On:

- RCS_{n-1}^A : retribució anual per continuïtat de subministrament de l'activitat d'«A» l'any «n-1» obtingut com la suma de la retribució anual per continuïtat de subministrament de tots els actius considerats aquest any de l'activitat esmentada.

$$RCS_{n-1}^A = \sum_{i=1}^m RCS_{n-1}^{i,A}$$

On m és el nombre total d'elements «i» l'any «n-1».

- $\alpha_n^{i,A}$: coeficient de repartiment de la retribució per continuïtat de subministrament per a l'any «n» entre tots els elements d'immobilitzat «i» de l'activitat «A» considerada d'acord amb la fórmula següent:

$$\alpha_n^{i,A} = \frac{VRI_{n-1}^i}{\sum_{i=1}^m VRI_{n-1}^i}$$

On VRI_{n-1}^i és el valor de reposició de l'element d'immobilitzat «i», ja sigui definitiu o provisional l'any «n-1».

El valor de reposició s'obté aplicant als paràmetres tècnics de la instal·lació els valors unitaris d'inversió en vigor. Als efectes d'aquest càlcul, no es considera cap factor corrector per pressió.

- f^A : coeficient d'eficiència per millores de productivitat de l'activitat «A». Pren un valor comprès entre 0,95 (mínim) i 1 (màxim).

Per al primer període regulador, s'estableix en 0,97 per a les activitats de transport, regasificació i emmagatzematge bàsic.

- ΔD_n^A : variació de demanda considerada per a la retribució de la continuïtat de subministrament en les instal·lacions de l'activitat «A», entre l'any «n» i a l'any «n-1», expressada en tant per un, d'acord amb els criteris següents:

- En instal·lacions de la xarxa de gasoductes de transport, es considera la variació de demanda total nacional de gas exclouent el subministrament a través de plantes satèl·lits.
- En plantes de regasificació, es considera la variació de demanda total de gas emesa pel conjunt de les plantes de regasificació del sistema gasista.
- En emmagatzematges, es considera la variació del gas útil emmagatzemat a 1 de novembre de l'any corresponent, incloent la part de gas matalàs extraïble mecànicament.

4. Per al càlcul de la variació de demanda utilitzat en la retribució de la continuïtat de subministrament en les instal·lacions de l'activitat «A», entre l'any «n» i l'any «n-1», s'estableixen els l·lindars següents de demanda màxima i mínima que es poden considerar en cada activitat, de manera que si la demanda real és superior o inferior a aquests valors es consideren aquests:

- En instal·lacions de la xarxa de gasoductes, el valor màxim de demanda total nacional de gas exclouent el subministrament a través de plantes satèl·lits que es pot considerar és 410 TWh, i el valor mínim, 190 TWh.

- En plantes de regasificació, el valor màxim de gas emès pel conjunt de les plantes de regasificació del sistema gasista que es pot considerar és 220 TWh, i el valor mínim, 50 TWh.
- En emmagatzematges subterranis, el valor màxim gas útil emmagatzemat, a 1 de novembre de l'any corresponent, incloent la part de gas matalàs extraïble mecànicament que es pot considerar és 30 TWh, i el valor mínim, 22 TWh.

5. El model retributiu que estableix aquest annex no és aplicable a l'emmagatzematge subterrani a què fa referència el Reial decret 855/2008, de 16 de maig.

6. Per al càlcul de la retribució per continuïtat de subministrament corresponent al segon període de l'any 2014 per a les activitats de transport, regasificació i emmagatzematge bàsic, obtinguda mitjançant l'aplicació de la metodologia que estableix aquest annex, es prenen, en còmput anual, com a retribució per continuïtat de subministrament per a 2014 $RCS A_n$ els valors següents:

- En el cas d'instal·lacions de la xarxa de gasoductes: 233.164.337 €
- En el cas d'instal·lacions de plantes de regasificació: 48.211.976 €
- En el cas d'instal·lacions d'emmagatzematges de la xarxa bàsica: 6.457.394 €

A la retribució de l'any 2014 calculada així cal afegir-hi els desviaments incorreguts en les retribucions d'anys anteriors com a conseqüència de les revisions de les xifres de clients i vendes.

Per calcular la retribució de l'any 2015, es pren com a retribució de l' $RCS A_{n-1}$ la que resulti en termes anuals de l'aplicació de la metodologia establerta en aquest annex, calculada d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors.

ANNEX XII

Aportacions al Fons nacional d'eficiència l'any 2014

Subjectes obligats	Vendes 2012 (kTEP)	Quota sobre objectiu anual	Obligació d'estalvi (GWh)	Equivalència financera (€)
REPSOL, SA	14.389	18,7510%	285,625	19.398.703
CEPSA CARBURANTES Y LUBRICANTES, SLU	8.853	11,5368%	175,735	11.935.288
ENDESA ENERGÍA, SA	5.850	7,6239%	116,131	7.887.205
BP OIL, SAU	4.745	6,1834%	94,190	6.397.034
GAS NATURAL COMERCIALIZADORA, SLU	4.729	6,1620%	93,862	6.374.811
GALP ENERGÍA ESPAÑA, SAU	4.024	5,2439%	79,878	5.425.008
IBERDROLA GENERACIÓN, SA	3.311	4,3145%	65,721	4.463.561
ENDESA ENERGÍA, SA	2.413	3,1449%	47,905	3.253.522
ENDESA ENERGÍA XXI, SLU	2.074	2,7024%	41,165	2.795.755
GAS NATURAL SERVICIOS SDG, SA	1.740	2,2676%	34,541	2.345.917
SARAS ENERGÍA, SA	1.345	1,7527%	26,699	1.813.279
REPSOL COMERCIAL DE PRODUCTOS PETROLÍFEROS, SA	1.326	1,7285%	26,329	1.788.205
GAS NATURAL COMERCIALIZADORA, SA	1.274	1,6602%	25,289	1.717.560
NATURGAS ENERGÍA COMERCIALIZADORA, SAU	1.243	1,6199%	24,676	1.675.902
IBERDROLA COMERCIALIZACIÓN DE ÚLTIMO RECURSO, SAU	1.230	1,6026%	24,412	1.657.975
DISA PENÍNSULA, SLU	1.214	1,5822%	24,101	1.636.860
HIDROCANTÁBRICO ENERGÍA, SA UNIPERSONAL	1.126	1,4668%	22,344	1.517.514
CEPSA GAS COMERCIALIZADORA, SA	1.037	1,3508%	20,577	1.397.506
GAS NATURAL SERVICIOS SDG, SA	982	1,2797%	19,493	1.323.896
IBERDROLA GENERACIÓN, SAU	962	1,2531%	19,088	1.296.394
UNIÓN FENOSA GAS COMERCIALIZADORA, SA	894	1,1645%	17,738	1.204.719
GAS NATURAL SUR SDG, SA	863	1,1244%	17,127	1.163.195
ESERGUI, SA	734	0,9565%	14,570	989.552
FORTIA ENERGÍA, SL	714	0,9307%	14,177	962.842
GAS NATURAL SUR SDG, SA	629	0,8195%	12,482	847.766
MEROIL, SA	608	0,7923%	12,069	819.683

Subjectes obligats	Vendes 2012 (kTEP)	Quota sobre objectiu anual	Obligació d'estalvi (GWh)	Equivalència financera (€)
PETROMIRALLES 3, SL	478	0,6223%	9,480	643.830
ALPIQ ENERGÍA ESPAÑA, SAU	457	0,5950%	9,064	615.569
E.ON ENERGÍA, S.L.	426	0,5547%	8,450	573.877
DISA RED DE SERVICIOS PETROLÍFEROS, SA	395	0,5144%	7,836	532.207
BP GAS EUROPE, SAU	378	0,4930%	7,509	510.010
ACCIONA GREEN ENERGY	296	0,3853%	5,869	398.626
DYNEFF ESPAÑA, SLU	294	0,3831%	5,836	396.360
REPSOL BUTANO, SA	288	0,3747%	5,707	387.624
AXPO IBERIA, SL	254	0,3305%	5,034	341.879
SERVICIOS PETROLÍFEROS AVANZADOS, SLU	251	0,3271%	4,982	338.389
SHELL & DISA AVIATION ESPAÑA, SL	249	0,3249%	4,949	336.143
PETROMIRALLES 9, SL	196	0,2560%	3,899	264.832
VITOL AVIATION, BV	195	0,2541%	3,871	262.892
ENÉRGYA VM Gestión de Energía, SLU	189	0,2467%	3,758	255.222
E.ON ENERGÍA, S.L.	185	0,2407%	3,666	249.006
SOCIETAT CATALANA DE PETROLIS, SA	176	0,2294%	3,494	237.277
DISA RETAIL ATLÁNTICO, SLU	170	0,2217%	3,376	229.316
KUWAIT PETROLEUM, SA	167	0,2176%	3,315	225.143
CARBURANTS AXOIL, SL	154	0,2007%	3,057	207.617
NATURGAS ENERGÍA COMERCIALIZADORA, SAU	145	0,1893%	2,883	195.833
GALP ENERGÍA ESPAÑA, SAU	139	0,1807%	2,753	186.990
NEXUS ENERGÍA, SA	130	0,1690%	2,574	174.843
SONATRACH GAS COMERCIALIZADORA, SAU	128	0,1667%	2,539	172.430
MADRILEÑA SUMINISTRO DE GAS, SL	125	0,1632%	2,485	168.790
ENERGYA VM GESTIÓN DE ENERGÍA, SLU	122	0,1585%	2,414	163.937
MADRILEÑA SUMINISTRO DE GAS SUD, SL	112	0,1462%	2,227	151.264
CIDE HCENERGIA, SA	107	0,1396%	2,127	144.437
GM FUEL SERVICE, SL	107	0,1394%	2,124	144.253
ENDESA ENERGÍA XXI, SL	105	0,1370%	2,086	141.692
TAMOIL ESPAÑA, SA	99	0,1290%	1,965	133.468
SIMON GRUP TRADE, SA	98	0,1277%	1,945	132.120
VIA OPERADOR PETROLÍFERO, SL	98	0,1277%	1,945	132.120
FACTOR ENERGÍA, SA	92	0,1204%	1,835	124.601
CEPSA GAS Y ELECTRICIDAD, SA	75	0,0983%	1,498	101.746
BONAREA ENERGIA, SLU	74	0,0964%	1,469	99.764
SHELL ESPAÑA, SA	69	0,0903%	1,376	93.428
Axpo Iberia, SL	67	0,0878%	1,338	90.866
FORESTAL DEL ATLÁNTICO, SA	67	0,0873%	1,330	90.327
REPSOL TRADING, SA	64	0,0829%	1,263	85.758
PETROLÍFERA CANARIA, SA	61	0,0795%	1,211	82.238
TENERIFE DE GASOLINERAS, SA	60	0,0782%	1,191	80.890
VALCARCE ATLÁNTICA, SA	59	0,0769%	1,171	79.542
EDP COMERCIALIZADORA DE ÚLTIMO RECURSO, SA	56	0,0730%	1,112	75.509
E.ON COMERCIALIZADORA DE ÚLTIMO RECURSO, SL	56	0,0724%	1,103	74.888
BIOCARBURANTES DE GALICIA, SL	50	0,0652%	0,993	67.408
VILLAR MIR ENERGÍA, SL	50	0,0649%	0,989	67.185

Subjectes obligats	Vendes 2012 (kTEP)	Quota sobre objectiu anual	Obligació d'estalvi (GWh)	Equivalència financera (€)
VITOGAS ESPAÑA, SAU	47	0,0612%	0,933	63.364
OPERADORES DE CASTILLA Y LEÓN, AIE	44	0,0573%	0,873	59.319
FAST PETROL COMPANY, SLU	42	0,0547%	0,834	56.623
FENIE ENERGÍA, SA	41	0,0536%	0,817	55.455
INGENIERÍA Y COMERCIALIZACIÓN DEL GAS, SA	40	0,0524%	0,798	54.196
BIOMAR OIL, SL	39	0,0508%	0,774	52.578
EDP COMERCIALIZADORA DE ÚLTIMO RECURSO, SA	37	0,0477%	0,727	49.343
ACEITES DEL SUR COOSUR, SA	35	0,0456%	0,695	47.186
GDF SUEZ ENERGÍA ESPAÑA, SAU	32	0,0421%	0,642	43.578
NEXUS RENOVABLES, SL	32	0,0419%	0,638	43.364
PRIMAGAS ENERGÍA, SAU	26	0,0339%	0,516	35.052
AUDAX ENERGÍA, SL	25	0,0323%	0,492	33.429
NEXUS ENERGIA, SA	23	0,0295%	0,449	30.468
EMPRESA DE ALUMBRADO ELÉCTRICO DE CEUTA, SA	22	0,0288%	0,439	29.790
GAS NATURAL SDG, SA	21	0,0278%	0,424	28.803
OLTEN-LLUM, SL	20	0,0266%	0,406	27.558
TINERFEÑA DE LUBRICANTES, SL	19	0,0248%	0,377	25.615
COMERCIALIZADORA ELÉCTRICA DE CÁDIZ, SA	18	0,0230%	0,350	23.802
BASSOLS ENERGIA COMERCIAL, SL	17	0,0216%	0,329	22.313
TRANSPORTES Y SERVICIOS DE MINERÍA, SA	16	0,0209%	0,318	21.571
SERVIGAS S. XXI, SA	16	0,0202%	0,308	20.897
AGUAS DE BARBASTRO ENERGÍA, SL	14	0,0188%	0,287	19.500
GASELEC DIVERSIFICACIÓN, SL	14	0,0187%	0,285	19.355
ESTABANELL Y PAHISA ENERGÍA, SA	14	0,0179%	0,272	18.503
LIQUID NATURAL GAZ, SL	14	0,0177%	0,270	18.335
MOLGAS ENERGÍA, SAU	14	0,0176%	0,268	18.200
ENERGÍA GALLEGA ALTERNATIVA, SLU	13	0,0169%	0,258	17.526
SHELL ESPAÑA, SA	12	0,0152%	0,232	15.727
PENTAGAS HIDROCARBUROS, SLU	11	0,0143%	0,218	14.830
GRUPO INSULAR OCÉANO, SLU	10	0,0130%	0,199	13.482
MERCURIA ENERGIA, SL	10	0,0130%	0,199	13.482
ELECTRA CALDENSE ENERGÍA, SA	10	0,0127%	0,193	13.122
COMPAÑÍA ESCANDINAVA DE ELECTRICIDAD EN ESPAÑA, SL	9	0,0122%	0,185	12.591
ESTABANELL Y PAHISA MERCATOR, SA	8	0,0108%	0,164	11.160
AGRI-ENERGIA, SA	8	0,0103%	0,158	10.702
ELÉCTRICA SEROSENSE, SL	7	0,0097%	0,148	10.030
AURA ENERGÍA, SL	7	0,0093%	0,142	9.673
GESTERNOVA, SA	7	0,0093%	0,142	9.655
GALP ENERGÍA ESPAÑA, SAU	7	0,0085%	0,130	8.815
ENERCOLUZ ENERGÍA, SL	6	0,0079%	0,121	8.201
COOPERATIVA ELÉCTRICA BENÉFICA SAN FRANCISCO DE ASÍS, COOP. V.	6	0,0076%	0,116	7.848
HIDROELÉCTRICA DEL VALIRA, SL	6	0,0072%	0,110	7.496
Total	76.737	100,0000%	1.523,256	103.454.332